

39692

PRABANDHAMANJARI

M. R. Balakrishna Warrier, M. A.

പ്രഖ്യാതജ്ഞരി.

രണ്ടും ഭാഗം.

എം. അർ. ബാലകൃഷ്ണവായ്ക്കർ എം. എ.
സൈനൻസ് കാളിജ്, തിരുവനന്തപുരം.

എസ്സ്. അർ. ബുക്ക് ലിംഗ്പാം,
തിരുവനന്തപുരം.

The Anantha Rama varma Press,
Fort, Trivandrum.

1111.

പ്രഖ്യാത എഴരി.

I. കേരളപാണിനി

പണ്ഡിതഗിരോമൺഡിയും മഹാകവിയും ദമാത്മ തതിൽ സാഹിത്യപഞ്ചാനന്മായിരുന്ന പ്രോഫസർ എ. ആർ. റാജരാജവുമാം കോയിത്തന്നുരാൻ എം. എ. എം. ആർ. എ. എല്ല്. തിരുമനസ്സകാണ്ട്, കേരള തതിൽ അട്ടതകാലത്തിന്റെയ മഹാമാരിയും സാമ്പ്രദായമായി സാമ്പ്രദായമായിരുന്നു. പ്രതിഭാവി ലാസമുള്ള ഒരു മഹാകവി, ക്ഷാത്രപുല്ലിയായ നിത്രപ കൻ, കൈരളീ നിയമകത്താവായ മഹാബൈധാകരണൻ, പകപമതിയായ വിദ്യാഭ്യാസയുരസ്യരൻ, റസിക്കിരോ മൺഡിയായ ഗ്രന്ഥകാരൻ, അതിവിശിഷ്ടനായ ഒരു മഹാ ത്വാവ് എന്നീ വിവിധനിലകളിൽ സമീപകാലത്ത് കേരള സംസ്കാരത്തിനും സാഹിത്യത്തിനും നവോദയങ്ങളും നൽകിയ തിരുമനസ്സിലെ ഒന്നന്ത്രും അനന്തലഭ്രം തന്നെയാണ്. ബഹുമുഖ്യമായി പ്രവർദ്ധിച്ച അവിട്ടതെന്ന സരസ്പതി കേരളസാഹിത്യത്രാഖ്യമിയെ ഫലസ്ഫൂലവും രമ ണിയവുമാകിത്തിരിക്കുന്നതിലും നിരാക്ഷേപമായ സംഗ്രഹിയാണ്. അവിട്ടതേരേക്കൊണ്ട് കേരളഭാഷയ്ക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള അഭിവൃദ്ധി അപരിക്ഷേപ്ത്വമാകന്നു. സംഭവ ബഹുലമല്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തിനേറ്റം ജീവിതത്തിലെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ സ്ഥിതിഗതികളിൽ മഹത്തരമായ സാഹിത്യ വ്യവസായത്തിനും അന്നയോജ്യമായിരുന്നതു ഭാഷയ്ക്കുണ്ടായി പരിണമിച്ചു. കേരളഭാഷയ്ക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള അട്ടത

കാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രത്യുത്ഥാനത്തിന് യേതുഭേദമാണ് തിൽ എല്ലാംകൊണ്ടും പ്രാഥംബുത്തെ അർഹിക്കുന്നത് കേരളകാളിഭാസനം കേരളപാണിനിയുമാണെന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

ഈ മന്ത്രശായൻ ഫിനോവു കംബോസം നീന് ചങ്ങനാ ദ്രോഹി ലക്ഷ്മീപുരത്തു കൊട്ടാരത്തിൽ ഭ്രഥോകജാതനായി. സർവ്വമാ പ്രശസ്തമായിരുന്ന ഈ ക്ഷേത്രം കിപ്പുവിന്റെ പടയോട്ടകാലത്ത് പരപ്പനാട്ട് നിന്നും ചങ്ങനാദ്രോഹി തിൽ സമിരവാസമുറപ്പിച്ചതാണ്. സംഗീതസാഹിത്രു അഭിൽ ഒരപോലെ അഭിരുചിയുള്ളതു അനേകം വിദ്യാ നാരെ ജനിപ്പിച്ചു് ചാരിതാധ്യമടക്കന്തിന് ഈ മാന്യ ക്ഷേത്രത്തിനു സാധിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. അനവധി ദുഷ്കാക്രില ഔഷ്ഠനട കൂർവ്വം കൊണ്ടു് മധുരിതമായ ഒരു അനന്തരിക്ഷ തതിലാണ് കേരളപാണിനിക്കഴു് ജനിക്കുവാനിടയായ തെന്ന് പ്രഭ്രേകം സൂരണിയമാണ്. അവിട്ടതെ പി താചു് ഓൺതുരത്തു് പറവിയാൽ ഇല്ലതെ രഹംഗരും സഹിതയും വേദജ്ഞശ്രീതത്തും ഘലിതപ്പിയുന്നമായി തന്ന വാസുദേവൻ നമ്പുതിരിയായിരുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ മാതാചു് കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തന്നുരാൻറെ മാതൃസമോദരി പുതി ഭരണിതിരുന്നാഡു അമ്മതന്നുരാനു മായിരുന്നു. സപ്ര പുതുലാളിനത്തിനുപോലും സമയമില്ലെ തെ ഇംഗ്രേസ്പരഭജനത്തിൽ ലീനമാനസയായിരുന്ന ആ സെന്റാബ്രാവതിയിൽ നിന്നാണ് ഈംഗ്രേസ്പ്രേസം, ഭ്രതദയ, അനാധിബന്ധിലും മതലായ വിശ്വാസ്ത്വം അഭരം പുതുന ലഭിച്ചതു്. പിതാവിനും പുതുനേരും സപ്രാവു അപീക്രണത്തിൽ അതിപ്രധാനമായ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ വിളക്കിയിരുന്ന മഹാമനസ്സുതു, ഏജാൻസു, ഘലിതവാസന, എന്നീ മണ്ണങ്ങൾ പാരപ്പായ്ക്കു

വഴിക്കു മകനിലും സംങ്കുചിച്ചിരുന്നതായി കൈതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കേരളപാണിനിക്കു രണ്ട് വയസ്സായപ്പോൾ കുടംബസംഖ്യമായിശ്രദ്ധയുണ്ടായ ഒരു കലഹം കാരണം ചക്രവർത്തിയുടെ നിന്നും അരിപ്പുട്ടു് മാറിത്താമസിക്കേണ്ടി വന്നതിനാൽ അവിടെയാണ് ബാലുകാലം നയിക്കാനിടയായത്.

അവിടെതെ വില്ലുബ്ലോസം ആരംഭിച്ചതു് ഒരു നല്ല സംസ്ഥാപണ്ഡിതനായിരുന്ന ചുന്നക്കരെ അപ്പുതവാരുതട്ട കീഴിലാണ്. അദ്ദേഹം ദേഹാസ്പാസ്ഥ്യം കൊണ്ടു് പജ്ഞിവായനയിൽ നിന്ന് വിരമിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടംബജതിലെ മററാരംഗമായ ശങ്കരവാങ്കുർ അവിടെതെ ഗ്രാമവായിത്തീൻ. ഈ രണ്ട് ഗ്രാമക്കുമായും അടക്കാലാണ് കാവുനാടക പത്രം എത്തും അഭ്യസനം അവിടുന്ന നിവൃത്തിയു്. എന്നാൽ ആക്കിടയ്ക്കുന്ന ആയില്ലാം തിരുന്നാട്ട മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ അപ്രീതിക്കു പാതമായ കേരളവർമ്മ വലിയകൊയിത്തന്നുരാൻ തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നും മാറി അരിപ്പുട്ടു് തന്നെ താമസിക്കുന്നതിനും നിർബന്ധിതനായതു് കേരളപാണിനിയുടെ ജീവിതത്തെ എത്തുകാതും സ്വന്തിച്ചുവെന്ന് പറഞ്ഞ റിയിക്കാവാൻ പ്രധാസമാണ്. മലയാളസംഗീത കാവുപ്പുള്ളിയും മാനുസ്ഥാനത്തിനു് എത്തുകൊണ്ടു് അർഹമായ മയുരസംഗീതത്തിന്റെ നിമ്മാണത്തിനു് മാത്രമല്ല ഇപ്പു പ്രാണേശപരിയുടെ വിഘ്നാഗതത്താടക്കുടിയ ഈ കാരാഗ്രഹവാസം പ്രധാജനപ്പെട്ടതു്. ഒരുത്തമനായ കാവുകാരനെ, തീപ്പുമതിയായ ഒരു പണ്ഡിതനെ, സുഗ്രിക്കുണം കൊണ്ടു് അപദേഖത്തിന്റെയടക്കമുന്നതിനു് ഇക്കാലം ഉപകാരപ്പെട്ടവുമായി പ്രത്യേകം സ്ഥരണിയമാണ്. കേരളവർമ്മദേവൻറെ അന്നവാസിയായിത്തീൻതുമത

ശ്വാസ് കേരളപാണിനിയുടെ മനോഭക്തി വികസിതമായത്. ‘ഉള്ളശിലാപം ഉപകാരം’ എന്ന മട്ടിൽ, കേരളകാളിഭാസന്, താഛാലികമായിണായ വിധിവൈപുവിൽ തും മരീച്ചതരത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഫലസ്ഥലമായിരുന്നു. ആ കദമ്പജലധിപിൽ നിന്ന് കടക്കേതട്ടത്തു് മയ്യർ സാരേശകാവുവും കേരളപാണിനിയുടെ പാണിയിൽ പ്രകാശവുമാണെന്നു് പ്രത്യേകം ഓക്സിഡേറാണു്. അംഗാര കൊല്ലുതെതാളും നീണ്ടനിന്ന ഇരു ഏകാന്തവാസ തിനിടയിൽ ഭാഗിക്കേണ്ടെന്ന ശിഷ്യനായി സ്വീകരിച്ചു് അലകാരം, വ്യാകരണം മുതലായ ഉപരിപാംജരം അല്ലെങ്കിലും സിപ്പിച്ചതു കുടാതെ, അക്കാലത്തുനാളും കേരളപാണിനിയിൽ അജരിച്ചു് തശ്ച്ചിരുന്ന കവിതാവാസനയെ വേണ്ടപോലെ ഫ്രാസാധിപ്പിക്കേണ്ടും ചെയ്തു. ഒരിക്കൽ ഒരു ദശ റണ്ണാഖ്യകമുണ്ടാക്കി അട്ടത്തിവസം തിരുമനസ്സിലെ ഏല്പിക്കണമെന്നു് ശിഷ്യനാരോട് ആജ്ഞയോ പിച്ചു. മറ്റു ശിഷ്യരാഹമല്ലോ അപ്പോൾ മുതൽ അതിനു പണിപ്പെട്ടത്തുണ്ടിയെങ്കിലും കേരളപാണിനി അഖ്യക്ഷമേലിക്കുന്നതിനു് നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സമയത്തിനു് അപ്പും മനസ്സുവരെ ലീലാലോലപനായി കഴിഞ്ഞതെന്തെങ്കിലും. മുക്കും സമക്ഷതു് അഖ്യക്ഷവും കൊണ്ട് അദ്ദേഹവും നിശ്ചിതസമയത്തെത്തി. അതു് ചൊല്ലിക്കേട്ടപ്പോൾ കേരളവർമ്മദേവൻ സ്നേഹവദനനായി. എന്ന തന്നെയുമല്ല, അവിടും നാതനു രചിച്ചുകൊണ്ട് വന്നിരുന്ന അഖ്യക്ഷവും ഇതും തമ്മിൽ ആശയത്തിലും പദ്ധത്യാർഹചാര്യത്തിലും അന്ത്യാദശമായ സാദ്ധ്യം കണ്ട് സന്തോഷപരവശനായി. അച്ചിരേണു് ഇരു ശിഷ്യരെന്നു് കവിതാവിഷയത്തിലുള്ള ബാലചാപല്പരിപാലം അനന്തപൂരത്തു് മുത്തകോയിത്തന്നു് രാഞ്ഞറയും വിശാവം തിരുമനസ്സിലേയും.

പണ്ഡിതപ്രവർത്തനയിൽനാം ഇല്ലെന്ന് രാമസ്വാമിശാസ്കി
കളിടുന്നും സവിശേഷമായ ദ്രോഹരൈ സന്ധാദിച്ച് വെന്ന്
മാത്രമല്ല, അതിപ്രതിഭാഗവിയായ ഒരു മഹാകവിയായി
തന്നീരുമെന്ന് അവരെല്ലാവരം ദിർഘദാനം ചെയ്യുവാൻ
കൂടും തന്നെ മടിച്ചുതുമില്ല. മറ്റൊരിക്കൽ കവലയാനും
തന്നിലെ ഒരു ദ്രോകം വൂബൂംഗിച്ച് രാമസ്വാമിശാസ്കി
കൗളു ആയിട്ടും അംഗീതപരതന്നുകിയതായി കേട്ടി
ടുണ്ട്.

കേരളപാണിനിയുടെ കശാഗ്രഖലിയും മനോധർമ്മം
വിലാസവും നിരീക്ഷണപാടവവും കണ്ണറിത്തിൽനാം
മാത്രലഭിക്കുന്നതു സ്വപ്നിലിത്തതെ ആവരണം ചെയ്യി
തന്നെ കാമേംഘപാടലും മാറി വിണ്ണം തിരുവനന്തപുരത്തു
താമസമാക്കിയപ്പോൾ ഭാഗിനേയെന്നങ്ങുടെ കൊണ്ട്
പോന്നത് അവിടുത്തെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു പരിവർത്ത
നാല്ക്കുമായി പരിണമിച്ച്. അപ്പോൾ തന്നെ രാജകീയ
മഹാപാഠാലയിൽ നാലാംസ്ഥാസ്ഥിൽ ചേന്ന് ഇംഗ്ലീഷ്
വിഭ്രാംഭാസം അവിടുന്ന് ആരംഭിച്ച്. കവിത
കൈഴുതുന്നതിലും സംസ്കൃത കാവൃത്താജ്ഞാനമായി സഹ
വാസം ചെയ്യുന്നതിലും കുട്ടത്തൽ അഭിരുചി പ്രദർശിപ്പി
ച്ചുവന്നതിനാൽ ക്ലാസ്സിലെ പാഠങ്ങൾ അനുനാസ പറിച്ച്
വെക്കുകയെന്ന നിശ്ചയം നിശ്ചയം കുറവായിൽനാം
തായിട്ടാണറിയുന്നത്. സംസ്കൃതഭാഷയിൽ അപ്പോഴേക്കു
സുഭ്രംഖമായ പുപ്പത്തിയും വിശാലമായ ഗ്രന്ഥപരിചയ
വും അവിടുന്ന് സന്ധാദിച്ചിൽനാം. ആയാണിൽ കാഞ്ഞേ
ജില്ലേയും വെള്ളേരുളിലേയും വിഭ്രാത്മികരക്കൈല്ലാവ
ക്കും ചേരാവുന്ന സംസ്കൃതാപന്നാസനിമ്മാണത്തി
ചുള്ളി ഒരു സാമർപ്പിക്കായിൽ അവിടുന്ന് നോമ

നായി ജയിച്ചു് വിശാവംതിങ്ങനാർ തിരമനസ്സിലെ
തുബക്കാളിൽനിന്നു് സമ്മാനം വാങ്ങിയെന്നുള്ളതു് പ്രസ്താവ
വയോഗ്യമാണ്. കണക്കവിഷയത്തിൽ പ്രഭാപ്പിച്ച
അന്നാസ്ഥാ അബ്ദാം സ്റ്റാസ്സിൽ ഒരുവൻ പരാജയത്തിനു്
കാരണമാകാതെയിരുന്നില്ല. മട്ടിക്കലേഷൻ പരിക്ഷ
കഴിഞ്ഞതയുടെനെ ഉണ്ടായ ഒരു അത്രാധികം അദ്ദേഹ
തതിന്റെ വില്പാഭ്രാസത്തിൽ സാരശായി സ്പർശിച്ചു്.
അവിടെതെ പ്രിയമാതാവിന്റെ ചരമം മേതുവാങ്ങ
കാളേജിൽ ചേന്ന് പഠിക്കുന്നതിനു് സാധിച്ചില്ല. പി
നീടു് വിശാവംതിങ്ങനാർ തിരമനസ്സിലെ അഭിപ്രായ
പ്രകാരം അമ്മയുടെ വസ്തുര ദിക്കുകൾ എഫ്. എ. പരിക്ഷയുള്ളിൽ പഠനവും ഓനിച്ചു് നടത്തുന്നതിനു് സൈന
കമ്മുകത്തക്കവിയം ചെയ്തു് എപ്പുംകുറ ഉള്ളതിന്റെ
ബാധ തടസ്സങ്ങളെ മാറ്റി. തിരമനസ്സിലെ പുത്രനോ
ണാക്കമിച്ചു് ഒരു പ്രത്യേകാല്പനാപകന്റെ മേൽനോട്ടു
തതിൽ കാളേജിലെ പാംപലതിക്കന്നസരണമായി വലി
യകൊട്ടാരത്തിൽ വെച്ചു് പരിത്രം തുടങ്ങിവെന്ന മാത്ര
മല്ല, അതിനാൽ പരിക്ഷയുള്ള ചേരുന്നതിലുള്ള തടസ്സം
നിക്കി സമ്പ്രകലാശാലയുടെ അനുമതി ലഭിക്കുകയും
ചെയ്തു്. രാജഗോപാലാചാരി, കണ്ണതൃശ്ശൂരുമേനോവൻ, ചിദം
ബരവാല്പും എന്നിവർ ഇക്കാലത്ത് അവിടെത്തെ
തുരക്കണമാരായിരുന്നു. എന്നാൽ വിശാവംതിങ്ങനാർ തിര
മനസ്സിലെ അകാല ദേഹവിയോഗവും ത്രീനാരാധാന്നൻ
തന്റെ പരിത്രത്തിനായി മറിരാറിക്കു പോയതും വലി
യകൊട്ടാരത്തിൽ വെച്ചുള്ള കേരളപാണിനിയുടെ പഠി
ത്തത്തിനു് വിരാമമിട്ടുകയാൽ പീണ്ടം ഫിന്ഗർമുള കാളേ
ജിൽചേന്ന് എഫ്. എ. പരിക്ഷയുള്ള പ്രശ്നസ്ഥായ വിധ

തനിയ വിജയം സമ്പാദിച്ചു. ഇക്കാലത്ത് അവിടു തേരക്ക് സതീത്മ്രനാരിൽനിന്നും ധാരാളം മിത്രങ്ങളുണ്ടായി. അവരിൽ കെ. നാരായണൻ ടാബാല, ബി. എ. ബി. എൽ. എൽ. സുമുഖമണ്ണപുരുഷൻ എം. എ. കെ. കേരളവമ്മത്തുവാൻ, ബി. എ. എന്നിവരുടെ പേരുകൾ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യങ്ങളാണ്. മരണപത്രം കൂം ആത്മമിത്രങ്ങളായിരുന്ന ഇവർ കലാശാലം ജീവി തത്തിനു ശ്രദ്ധവും ‘മുട്ടത്രം’ത്തിലെ നിത്യ സഹ വാസികളായിരുന്നു വെന്ന പറയാം. മിന്റർ-ൽ രസ തന്ത്രം ഒളുമ്പികവിഷയമെഴുത്തു് ബി. എ. പരീക്ഷകരു ചേരുകയും ഒളുമ്പിക വിഷയമെഴുത്തു് മരാവയിലെ ലൂം അഭിമാനാർമ്മായ വിജയംവരിക്കുയും ചെയ്തു. രസതന്ത്രത്തിൽ പററിയ പരാജയം അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ മമ്മഭേദകമായിരുന്നവെന്നു് ആയിട്ടും മനം ചുട്ടുകൂടിയ ‘ഡംഗവിലപോ’ എന്ന വണ്ണതുതിയിൽ നിന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്.

വിജയോസവ ചെവജയന്തികാ
നിമേഘസ്ഥിത മീഷ ഭൂമിതം
അവലേപ വിലേപ സുംഭരം
മുവമ്പിക്കു സഹപാർിനാം കമാം?

അഹര ജപലയന്തി ശ്രീതളാഃ
സൗഖ്യാശപാസ ഗിരോപി മേ ഗ്രുചം
അതിതാപിത്ത തെലപസംപ്രദേ
സലിലക്ഷ്മപ വിധിധി ഭംട്ടഃ.

എന്നിങ്ങനെ നിസർ്ജ്ജകോമളങ്ങളായ പദ്മങ്ങളിൽ അന്നത്തെ ഭൂരണത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. അട്ടത്തവം്പം

കാര്യോദയിൽ ചേരാതെ സപ്രകാരിക്കുന്നതനു ബി. എ. പരീക്ഷയിൽ മുഴുവൻ ജയിച്ചു. കൊയിത്തന്നു രാക്കുന്നാരിൽ നിന്ന് ഇദംപ്രമാണ്യംഖായ ഈ ബിന്ദ ധാരിക്ക് ശ്രീമൃഗലംതിരനാർ തിരുമനസ്സകൊണ്ട് ഒരു സൗഖ്യപ്രകാശം സമ്മാനമായി നൽകി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയത്തെ അഭിനന്ദിച്ചു.

ഈ വിജയത്തിന് അസ്ഥി മുന്ന് രാജരാജവമ്മകൊ യിത്തന്നുരാൻ മാവേലിക്കര രാജകുടംബത്തിലെ സപാതി തിരനാർ അമ്മതന്നുരാനെ വാവാധംചെയ്തു. വിശാവം തിരനാർ തിരുമനസ്സിലെ ചുത്രികളിൽ ഒന്നിനെ അവി കുത്രേക്കൊണ്ട് വിവാഹം ചെയ്തിക്കണ്ണമെന്ന് മഹാരാജാ വിനണ്ണായിരുന്ന അഭിലാഷം തിരുമനസ്സിലെ അകാല ദേഹവിശ്വാസം കൊണ്ട് സാധിച്ചില്ല. വിവാഹംനു നാരം രജുകൊല്ലുത്തോളം സ്ഥിരവാസം മാവേലിക്കര തത്തന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ സിന്റുട്ടു സംസ്കാരമാ പാഠാലയിൽ ഇൻഡോസ്കൂളരായി ഇത്തുറയ്ക്കപാ ആ സ്കൂളിൽ വേതനത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം നിയമിത്തനായി. ആജോലി കയ്യേററയുടെനെത്തനെ സംസ്കാരമാപാഠ ശാലയിലെ പാഠപാലത്തി കാലത്തിനൊത്തവുണ്ട് പരി ജ്ഞരിച്ചു. ആയിട്ടുള്ളതനെ എം. എ. പരീക്ഷയ്ക്കും പരിത്തവും മറ്റഗതിയിൽ നടന്നവനു. അക്കാദമി എം. എ. പരീക്ഷയ്ക്കും റവേഷണപരമായ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രഖ്യാപനമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ‘നാരാധാര ഭട്ടിരിയും തൃതികളും’ എന്ന വിഷയമാണ് അവിട്ടനു സ്കോളിക്കാനിടയായതും. പ്രാധാന്യം അതുകൊണ്ടും മരുത്തരക്കടലാസുകളും പരീക്ഷകമാരെ ആശ്വാസ്ത്രപരതയ്ക്കരാക്കിയതായി കെട്ടിടംഖാണ്ട്.

പ്രസിദ്ധനിൽ നൊമനായിട്ടാണ് അവിട്ടന്നു പരിക്ഷയിൽ ജയിച്ചത്. മംഗല-ൽ അവിട്ടതെ സംസ്കരണം ചൊല്ലാൻ വില പ്രിൻസിപ്പൽ ലാഡി നിയമിച്ചു. പിന്നീടു മംഗൾ-ൽ രാധകീയമഹാപാഠാല തിലെ നാട്ടഭാഷാസ്ഥലം മംവൈ-ൽ സംസ്കരണം ആവിശ്യഭാഷകളുടെ പ്രാഹ്നസരായും കയറരംകിട്ടി. നാട്ടഭാഷാസ്ഥലം കാലത്ത് ദശിവുവന്ന പഞ്ചക്രമം ഇൻഡ്രേഷൻ ജോലിക്കും ആവകാരിയായി കൗൺസിലിലും അന്നതെത വിദ്യാഭ്യാസകാന്ത്രങ്ങളിൽ റവൻജേംസിൽ ഉപദേശകനായിരുന്ന മിച്ചൽ യപരയുടെ പ്രാതിക്രിയലും കൊണ്ട് അത് ലഭിക്കവാനിടയായില്ല. എന്നാൽ കുമേഖ രാജകീയമഹാപാഠാലയിലെ പ്രിൻസിപ്പാലായിരിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗമായിരുന്നുതു ചാരിതാത്മ്രജനകമാണ്. സ്കൂളിന്റെ അവധിക്കഴി തുട്ടു മടങ്ങിയതോടുകൂടി തിരുമേനി വീണ്ടും സംസ്കരണം ആവിശ്യഭാഷകളുടെ പ്രാഹ്നസർ എന്ന നിലയിൽ തന്നെ കഴിക്കേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെന്നുണ്ടിരിക്കുന്നവോഴാണ് മംഗല-ാമംബേഡ്കർമിടുന്നമാസം റി-ൽ മാരേവലിക്കരവെച്ചു സന്നിപാതജപരം യേതുവാൽ ദിവംഗതനായിരുന്നുതു വ്യസനവാത്ത് കേരളീയജനത്തെ കുറങ്ങലായിയിൽ തിരുത്തിയത്. വെറും ബാലചാപല്പത്തിൽനിന്നുണ്ടായ ജലഭാഗം കംവലിച്ചു സന്നിപാതജപരമായിതീരുമെന്നൊ അത് മരണകാരണമായിപ്പറിണമിക്കമെന്നൊ അവിട്ടതെ സ്കൂളുമുണ്ടും പരിചരിച്ചിരുന്ന പ്രസിദ്ധ ഭിഷ്ണുരഹംക്ഷപോലും സംശയമാണായിരുന്നീല്ല. പക്ഷേ ശ്രദ്ധയാളിയിൽ മരുരാത്രത്രതിലായിരുന്നു.

എ. ആർ. രാജരാജവമ്മകായിത്തുരാൻ തിരമനസ്സിലെ കവിതാചാത്രങ്ങൾ ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ മൂളച്ച് തശ്ച്ച് ടുൺവികാസം പ്രാപിച്ചിരുന്നതായി മുമ്പ് തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടോള്ളാ. സംസ്കാരത്തിലും ഭാഷയിലും അദ്ദേഹം രഹിച്ചിട്ടിരുന്ന വണ്ണത്തികളും കാവും ഒളളും കേരളീയകവികളിൽ അത്യുന്നതമായ സ്ഥാനത്തിൽ അവിട്ടതെത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിന് പത്രാഞ്ചമായ വയാൺ. വിശാഖാന്തിരനാഡി തിരമനസ്സകാണ്ങ്ഗേ ചെയ്യു ദിംഗ്ലഡംനം അക്ഷരംപുതി പരമാത്മമായി പരിണമിച്ചു. അധിച്ചതെത്തു ബാല്യകവിതകളിൽ പലതും ‘സാഹിത്രക്രത്യലം’, ‘ബുദ്ധവിജ്യ’, ‘വിജഞാനചീനാമണി’ എന്നീ മാനസികാപത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്യു വയാണോ. വിണ്ണാഞ്ചുകം, ഭോമംഗളം, ഭോദിഭണ്യകം, ചിത്രഭ്രാക്കണ്ഡം, പിതൃവചനം, മാതൃവചനം, സരസപതീണ്ണവം, രാഗമുദ്രാസഞ്ചുകം, വിമാനാഞ്ചുകം, മേഘാപാലംഭം, അപത്രമനാപേഖ്യകം എന്നിങ്ങനെ അനവധി വണ്ണത്തികൾ കുടാതെ, ആംഗലസാമാജുമഹാകാവ്യം, വിടവിഭാവരി, ഗൈഘ്യാണിവിജയം, തുലാഭാരപ്രഖ്യം, ഔന്തപദകാരിക, ഉദാലചരിതം റദ്ദം, എന്നിവയാണോ അവിട്ടതെത്തു പ്രധാന സംസ്കാരവും ഒളം. വിണ്ണാഞ്ചുകം ഒരു നിമിഷകവിതയാണെങ്കിലും അതിലെ പല്ലങ്ങളിലുള്ള ഒഴിത്രപ്രകാശങ്ങൾ പദ്ധത്യോഗ ചാരിരുവും അവിട്ടതെങ്കിൽ അയത്താനുലഭമാണെന്നും ആക്ഷം ഭോധപ്രസ്തന്നതാണോ. പ്രസവിച്ചിട്ടും അധികം താമസിയാതെ മരിച്ചുപോയ പുതിയേപ്പറനിയുള്ള വിലാപമാണോ ‘മാതൃവചന’ തിരേയും ‘പിതൃവചന’ തിരി

ലേഡം, പ്രതിപാദ്യവിഷയം. കങ്ങണാരസത്തിനന്നുള്ള മായ വാശ്ലോരണിപ്രവഹിക്കുന്നതു് നോക്കുക:—

“തവക്കുമരിക്കുശ്രദ്ധയാ ദയിൽ!
യുസരയ്ക്കു പുഞ്ചയാ
ചമരാംഗന യേവ വിഭ്രതേ നിയതം
ച്രോരിത ചാരബാലയാ.
ക്രമമാംബു! കനീയസീവദേത്യു
വാസല്പ്രവേത്യ പുഷ്ടൻിം
തനയാമനത്തിത്യായന ദ്രിതയാം
വാ ബത കീം വദിപ്പുസി.

ജനമിമമഭിതഃ സമഗ്രവാനേതമസി
വിമായഗതാസിക്തവത്സ!
പ്രതിപദി രജനീം കലേഖചാന്ത്രികിമസി
ഇന്നത്തമധായമാം പ്രപന്നാ;
കാലോയ ഏഷ നിവിലസ്യ ജനസ്യഹനാ
തസ്യാപി യഃ ശിര ഉദ്ദീപ്തിനിന്ദമെന്തലിഃ
സോപ്രശ്ലോഡിത ഫടക്ഷവശ്രോധിയസ്യാഃ
സാനഃ കരോതു കശലം കലദേവതെവ.”

സരസപതീസ്തവം പത്രണ്ടപദ്മദാളിഷ്ഠ ഒരു വണ്ണയതുതിയാണ്. അതിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പദവിന്റൊസ് പാടവം ആരോധ്യം അത്രഭ്രതപദ്മദാളിഷ്ഠത്തുന്നതാണ്. ‘രാഗമുദ്രാസംഗകം’ കൊട്ടാരം ഭാഗവതമായിട്ടു അപേക്ഷ പ്രകാരം പ്രധാന രാഗദാളിടെ പേരുകൈലില്ലാം ഏഴ് ദ്രോക്കങ്ങളിൽ സഖയിച്ച് രചിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പാബസിത്രപ്രകടനമാണ് അക്കുത്തിമമായ സപാരസ്യത്രക്കാരിനാം അവയിൽ ദർശിക്കുന്നത്. പദങ്ങലൈക്കാണ്ട് ഇത്ര

രം ചെപ്പടിവിലുകൾ സർസ്പതിവിലാസ ഭാസ്യരനായ ഒരു പണ്ണിതനമാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ‘വിമാനാ ജീക’യും അവിട്ടതെത്ത് ദുർക്കവന സാമത്വത്തെ നല്കു ചോലെ വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്. ഫുക്ക്- തു സ്കൂൾസർ എന്നൊരു ധന്ത മഡിരാഗിയിൽ വെച്ച് വിമാനത്തിൽ കയറിപറന്നതാണ് ഈ വണ്ണയുത്തിയുടെ വിഷയം. ദുർക്കവനമാണുകിലും സപ്തസ്തിലുമായ ശബ്ദാധികാരത്തിനു കുറവുണ്ടാമില്ലോ:—

‘ആകാശദേശ വലമാന വിമാനകോൺ
വിഭ്രാജമാന ഗ്രണജാലക മല്ലവർത്തി
വൃതാവിതാന വലയാലയമുലവീന
ജീവേൻംഗാണ്ടാട ചതുരാക്കുതിരേഷഭാതി’.

‘അവീഡിബ്യേക’ത്തിലും കാണുന്ന ശബ്ദപ്രേതഡി ആരേ
യും വിസ്തിപ്പിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ ‘ആചത്രമനാഡി
പാവുക’ത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകശാഖാളം പ്രത്യുക്ഷമാക്കുന്നുണ്ട്:—

‘കൈരമോഡകീ കമലകാൻ്റുക കാബുചുംബി
പ്രാണിംപയോധിതനയാ പരിഗ്രാമകണ്ഠം
കണ്ണുരുമകരക്കണ്ണല കരുതണ്ണം
കാരണ്ണമരഹസ്യിതോഷ്ടപസിതാധരോജ്യം’

അവിട്ടതെത്ത് സംസ്കൃതകാവ്യങ്ങളിൽ എത്തുകൊണ്ടും പ്രമാണമാനത്തെ അന്തിക്കുന്നതും ആംഗലസാമ്രാജ്യ മഹാകാവ്യമാക്കുന്നു. ശ്രീകീഴിന്ത്യാചരിത്രത്തിലെ സംഭവങ്ങളെ ആസ്ത്രാദിമാക്കി രാഘവംശത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ള ഈ മഹാകാവ്യം ശബ്ദാംഗിയിലും അതുമുകളിൽ കിടന്നിൽക്കുന്നതാണ്. വെറ്റം

അസപരസങ്കളായ ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ മെച്ചത്തുകൊട്ട് അമൃതനിഷ്ട്രദ്ധിയായ കവിതയായി പ്രപാതരപ്പേട്ടു തുടന്നതിന് അവിട്ടതെത്തപ്പോലെത്തു ഒരു കവിചക്രവർത്തി ക്ഷമാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. വിശാവം തിരുന്നാറു തിരുമനന്തപുരിലെ അപാനങ്ങളെ വിഷയമാക്കി കേരളവർമ്മ ദേവൻ രഹിതു ‘വിശാവവിജയം’ മഹാകാവ്യത്തക്കാരാണുള്ളൂ ഒരു പടിമേലെയാണെന്ന നിംഫസരബുല്ലികളായ സഹടയന്നാർ സമുത്തിക്കാതെയിരിക്കയില്ല. കേരള പാണിനിയുടെ റിതി ക്ഷാളിദാസൻറുപോലെ ലളിതകോമളവും പ്രസന്നമയുവുമാണ്. പ്രിയമാതുലൻ ഗ്രീക്ക് പ്രമുഖരിക്കെഴുയാണ് ഇക്കാൽത്തിൽ അനാസരിക്കുന്നതും. ‘വിടവിഭാവരി’യും അവിട്ടതെത്ത പ്രധാന തുടികളിലേക്കാണെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. വെരും നേരന്മ്മോക്ക കവിതയാണെന്ന തിരുമനസ്സുകാണ്ടിതനെ ഒരിക്കൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടവുകൂടിലും അതിലെ ശയ്യും മുണ്ഡും സപാരസ്യമധിമയും അന്യാദിഗമാണ്. ‘ഗൈത്യാണിവിജയം’ എക്കാങ്ങനാടകം അതിഗ്രഹനാശയങ്ങളുകൊണ്ടു ഒരു കമനീയപിറമം നിംഫിക്കവാൻ വേദം നേരശേരിക്കരപ്പോലെ അവിട്ടതെങ്കിം സപാധിനമായി തന്നെവന്ന് പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നുണ്ട്. സംസ്കാരം, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നീ ഭാഷകളിലെ മുണ്ഡോഷ താരതമ്പര്യമാണ് അതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം, ഉദ്ദാലചരിതം ഫേക്കുള്ളിയർ മഹാകവിയുടെ ‘തെത്തേപ്പാ’ എന്ന നാടകത്തിലെ കമാംഗത്തെ ലളിതമോഹനമായ ഗദ്യത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

അവിട്ടതെത്ത ഭാഷാകൃതികൾ, മലയാളാസം, മേഖല കുതം കമാരസംഭവം, മലയാളശാക്കത്തും മാളവികാശിമിത്രം, സപ്രസ്ഥവാസവദത്തം, ചാരജദത്തൾ, പ്രസാദമാല

എന്നിവയാണ്. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെത്തും ഒട്ടകാല തേതുമൊഴിച്ചുള്ളവയെല്ലാം തജ്ജിമകളാണ്. മലയ വിലാസം എന്ന വണ്ണത്തി മതിരാശിയാത്രയിൽ സഹി പറ്റ്റന്നിരിലെ പ്രതിസെസ്കമായും കണ്ണാന്നൽച്ചു തിന്നുവാനുപയോഗിച്ചുവരുപ്പുടെ കവിതയാണ്. മനി മുഖാഭിവിതയെ കാലാനസരണം മിനക്കി മലയാളക വിതയായി അപാനരപ്പുട്ടത്തുന്നതിന് മനസ്സും അമി ചുതിന്നു മുമരഹലമാണ് പ്രസ്തുതകവിത. കഴി യുന്നതും പച്ചമലയാളപദ്ധതിയെല്ലാം ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് അവിട്ടതേക്കു നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. തിരുമന്ത്രിലെ ഭാഷാത്തികളിലെല്ലാം ഈ നിർബന്ധത്തിന്റെ ഫലം പ്രസ്തുതവുമാണ്. കേരളകാളിഭാസന്നീരു അഭിജ്ഞാന ശാക്കത്തിൽ കണ്ണ സംസ്കാരവാഹിയാണെന്നും കഴിയുന്നതും കരയ്ക്കുന്നതിനും അവിട്ടന്നുകൂടി ചെയ്തുനുമംഗളത്തിലും വാലും ഏരുപ്പുടുത്തിയാണ്. അതു കൊണ്ടും തുച്ഛിപ്പേടാതെയാണ് അവിട്ടന്നതനെ ശാക്ക നൈരുത്യം തന്ത്രജ്ഞിമുഖാഭിവിതയും ദൈവങ്ങളും തന്ത്രങ്ങളും ആവാസം മുതലായ തന്ത്രജ്ഞിമകളിൽ ആവുന്നിടതോളം മുലഗ്രന്ഥത്തിലെ ആശയങ്ങളെ ലളിതമലയാളത്തിൽ വ്യത്രാസം കൂടാതെ ആവാജ്ഞാരിക്കുന്നതിനും അവിട്ടന്നു ചെയ്തപരിനുമം പ്രത്യേകം വിജയകരമായിട്ടണണ്ട് പരയേണ്ടതില്ലെല്ലാം. അഭിജ്ഞാനശാക്കത്തുവുമായി അടുത്തു പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള ചിലർ മലയാളശാക്കത്തു ദൈവപ്പറമ്പി അകാലത്തു് എതിരഭിപ്പായം പുരപ്പുട വിച്ഛിപ്പേന്നില്ല. എന്നാൽ മുലാത്മത്തിനും എററക്കര ചീൽ കുടാതെ സുഗമമാണ് ഭാഷയിൽ തജ്ജിമചെയ്യുന്നതുവും അഭിപ്രായങ്ങൾ കേരളപാണിനി ഈക്കാ

സ്വത്തിൽ അവലുംവിചുത്. ‘ചാരജദത്തൻ’ വെറും ഒരു തജ്ജിമധാബന്നനു പരിഗണിക്കേണ്ടതില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, കമ്മ്യൂട്ടിക്കൗൺസിൽ മട്ടിലും മട്ടിലും പലസപാതയ്ക്കും കാണിച്ചു് രഹിച്ചിട്ടുള്ള ‘ചാരജദത്തൻ’ ഒരു സ്പതാരാത്രിക്കാബന്നമുള്ള പ്രതീതിയെ ഉള്ളവക്കുണ്ടാണോ്. മാളി വികാസനിമിത്തം മുതലായ നാടകതർജ്ജിമകൾ ആഭാസം തോറും വെക്കേഷൻ കാലാരു് മവേലിക്കരക്കാട്ടാരത്തിൽ തന്മുരാക്കുമ്പോൾ ചേന്ന് അവിട്ടുതെത്തു ഉണ്ടാവുത്തിൽ അഭിനയിക്കുന്നതിനായി രഹിച്ചിട്ടുള്ളവയാണോ്. അവിട്ടുതെത്തു മുത്തപ്പത്തിയായ ഭാഗീരമ്പിന്മാരുമുന്നും മരും ഇവയുടെ സംഖിയാനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഭാഗം ഭാക്കകളായിരുന്നുവെന്നു് അറിയുന്നു. എന്നതെന്നും മല്ല, ‘വ്യാകരണകാന്താരത്തിൽ ചാടിക്കുന്ന ക്ഷേത്രിച്ച കൊണ്ടിരുന്നു എന്നും ഏതെന്തിനും സൈപ്രസാഡും രണ്ടായ്മായ നാടകപ്പും കാവനത്തിൽ ചെന്നകയറി അബ്ദി നേരേമകിലും ഒരു വിത്രുമുഖം അനുഭവിക്കുന്നതിനുള്ള കൈന്തുകും തട്ടത്താൽ നിൽക്കാത്തവിധിം അതി കുമിച്ചുതി’ നാലാണു് ഈ പരിത്രനത്തിനു തുടങ്ങിയ തെന്നു് അവിട്ടുന്ന തന്നെ ദഹിക്കൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നായി! ‘പ്രസാദമാല’ രാജർഷി ശ്രീമൂലം തിരുന്നാറം മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഷാജ്ഹർസ്സുചുത്തി ആഭോലാഷിച്ച അവസ്ഥത്തിൽ കാഴ്ചവച്ചു പല്ലോപയാരമാണോ്. വേണ്ട തന്ത്രങ്ങളേക്കും ഓരോത്തെന്ന് തിരുമനസ്സിലേക്കു മംഗളമാശംസിക്കുന്നതായി ഭാവിശ്യപൂര്ത്തങ്ങളിൽ രഹിച്ചിട്ടുള്ള ഇംപല്ലസുക്കതികളുടെ രചനാസൈരകമായും ആരോധം അപചാത്രചിത്രവുത്തിയാക്കുവാൻ മതിയാക്കുന്നതാണോ്. ഭാഷാകവിതയിൽ അവിട്ടുന്ന സംസ്കാര കവിതയിലെപ്പറ്റം ഒന്നന്തും പ്രാപിച്ചുവെന്ന പൊതുവു

പരയുന്നതിന് നിവൃത്തിയില്ല. ദ്രിതിയാക്ഷരപ്രാസം ഉപേക്ഷിച്ചതു കുടാതെ, കഴിയുന്നതും പച്ചമലയാള മാക്കണമെന്നാകുടി തിരുമ്മനിക്കു നിർബന്ധമുണ്ടായി തന്നെ. സംസ്കൃതത്തികളിലെ ഭേദങ്ങൾ ബാജില്ലും അവി ട്രാൻസ് റോഷാക്രതികളിൽ വേണ്ടതുപോലെ എല്ലായി തന്നും പ്രതിഫലിച്ചു കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ മരുന്നായ മംവിലാസവും ആദ്യത്തെസൗജ്യവർദ്ധ അവയിലും ട്രാൻസ് കരവുമില്ല.

മഹാകവിയെന്ന നിലയിലേക്കാഡു ഒരു മഹാ ഏവ യാകംണ്ണനെന്ന പ്രശ്നപ്പി അവിട്ടതെങ്കു് ലഭിച്ചിട്ടണണെ നാളുതു് നിന്നുക്കുമ്മാണു്. ഈ പ്രശ്നപ്പിക്കു മേതുത്രും മായിത്തീന്തു് അവിട്ടതെന്ന തുതികളായ ‘ലാഘവപാണി നീയ’വും ‘കേരളപാണിനീയ’വുമാണു്. തിരുമന്ത്രാലൈ പ്രതിഗ്രിഷ്യമാതെ ആവശ്യത്തിലേക്കു രചിച്ച കൂറ്റു് നോട്ടകളിൽ നിന്നാണു് ഈവ രണ്ടും ഈ ത്രാപത്തിൽ പ്രകാശിതമായതു്. ലാഘവപാണിനീയം സംസ്കൃത വ്യാകരണം പരിക്കണവക്കു് ഒരു വലിയ അനുരധമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പാണിനീയുടെ സുത്രങ്ങളെ സുഗ്രഹമാക്കുന്ന വിധത്തിൽ കഴിയുന്നതും പ്രകരണ വിശാരഘവും കുമവും വിടാതേയും, പ്രധാന സുത്രങ്ങളെല്ലാം നോട്ടത്തിൽ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകിച്ചു് കാണിച്ചും, പ്രക്രിയാപലത്തിയിൽ നാരായണദ്വപാദരെ അവലും ബിച്ചു് പല കാരികകൾ എഴുതിച്ചേരുത്തും, സിലബാന്ത കൗമുഖി മുതലായ വ്യാകരണ ഗമ്മങ്ങളിലും സൂന്തരകളെ പരിധരിച്ചും രചിച്ചിട്ടും ലാഘവപാണിനീയം ഉത്തമമായ ഒരു വ്യാകരണ ഗമ്മമാണെന്നുള്ളതിനും യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അവിട്ടുന്ന വ്യാകരണവിഷയത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടും ചില സ്പതന്ത്ര വ്യാവ്യാനങ്ങൾ

എറക്കര കക്ഷഗനിത്രപണത്തിന് വിഷയമായിഡേന പരയേണ്ടതില്ലെല്ലാ: ‘മൺഡീപിക്’, മലയാളികൾക്കു സംസ്കൃത വ്യാകരണകാന്താരത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശന ദ്രാരമായി ഉദ്ദേശിച്ചുഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. അതിലും പാണിനിയട പന്നാവിനെ അനാഗ്രഹിക്കാതെ നബി നവും സപതന്ത്രവും സൗഗമ്യവുമായ റിതിയാണ് അവി ടന് അംഗികരിച്ചിട്ടുള്ളത്. വില്ലാത്മികർക്ക് വിഭാഗ ഷിച്ചും ഈ റിതി വഴിരെ പ്രയോജനകരമാണെന്നുള്ള തിനെപ്പുറി പക്ഷാന്തരത്തിനവകാശമില്ല. മലയാള ഭാഷയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള ദിവ്യാനന്തരം അതിന് ഉത്തമമായ ഒരു വ്യാകരണഗമം രചിച്ച് ഭാഷയുടെ ഗതിയെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയെന്നുള്ളതാണ്. വാസ്തവ തതിൽ ‘കേരളപാണിനിയ’മാണ് അവിട്ടതെങ്കു അക്ക യമായ യശോധനം സമാജ്ഞിച്ചിട്ടുള്ളതും. അവിട്ടതെത്ത പ്രധാനകൂർത്തിയും ഈതുകൊണ്ടാണ്. അഭ്യർത്ഥ കാലത്ത് ഭാഷയ്ക്ക് ഈതുപോലെയുള്ളടക്കം വേരെയാക്കി നേടിക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുമില്ല; മുണ്ട്, പീറൻ, പാച്ചു തത്ത്, കോവള്ളിനെടുങ്ങാടി മുതലായ പണ്ഡിതന്മാർ നിന്നിച്ചിട്ടുകൊണ്ട് വ്യാകരണഗമങ്ങൾ പരിശോധിച്ചും പാണിനിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുമാണ് സൗത്തുപ തതിൽ നാലുവർഷത്തെ അലപാനത്തിന്റെ ഫലമായി കേരളപാണിനിയത്തെ സജ്ജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചതും. ശ്രേഷ്ഠഗിരി പ്രഭുമതലായ ഒരുത്തരാധപണ്ഡിത നായകെ കക്ഷഗനിത്രപണത്തിന് ഈ റിതി പാതുമാ യെക്കിലും ഇന്നും അഭ്യുന്നതസ്ഥാനത്തിനുതന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു. പ്രഭുവിന്റെ ‘വ്യാകരണമിത്രം’ ഇതുമാത്രം സമ രാജാ ഗംഡീരമും പ്രമാണയുക്തരാം ആഞ്ചേന്നും ആത്യം തന്നെ പറയുകയില്ല. വെറും ബാലിഞ്ഞുകുറ്റരഹലംകൊണ്ട്

ആരംഭിച്ച ഇരു സാമ്പിത്രയജ്ഞത്തിൽ പരികമ്മികളായി അവുർ നാരാധണശാസ്ത്രിപ്രഥമതികൾ അവിട്ടതെത എറ ക്കുറ സഹായിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. നിത്രസഹചാരിയായിരുന്ന നാരാധണശാസ്ത്രികളുടെ സഹകരണത്തെക്കുറിച്ചു് അവിട്ടന്തനെ തുതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാൻവൽ കേരളപാണിനീയത്തിന്റെ രണ്ടാംപഠനിപ്പ് പ്രസിദ്ധ പ്ലിച്ചത്തിയപ്പോൾ അതിൽ സാരമായ പല ഭേദഗതികളും കാലത്തിനൊത്തവളം ചെയ്തു. മലയാളിക്കു തച്ചി കാത്ത സൃതപ്രസ്ഥാനത്തെ ആക്ഷപ്പാടെന്നറി പാണിനീപക്ഷപാതം ഉപേക്ഷിച്ചു്. ആഗമിക പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ആല്യാഘടച്ചു് വാത്രം. ഭാവിശ്യഭാഷാക്ഥംബ തതിൽ മലയാളത്തിനുള്ള സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു് ദിംഘമായി ഉപന്യസിച്ചു് ഒരു പീരിക്കേത്രത്രം. നിത്രപക്ഷാംബ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ അഭിമതങ്ങളായവയെ അംഗീകരിച്ചു് വേണ്ട വ്യത്യാസങ്ങൾക്കുവരുത്തി. പരിജ്ഞരിച്ചു കേരളപാണിനീയം വ്യാകരണം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഭിന്നാംബിയിൽ സുപ്രതിഷ്ഠിതമായ). കേരളപാണിനീയത്താരുടുകൾ ബാലവില്ലാത്മികളുടെ ആവശ്യത്താലേ ക്കായി ‘ശബ്ദശാഖയിനി’, ‘മല്ലുമവ്യാകരണം’, ‘പ്രമാഘ്യാകരണം’ എന്ന ലഭ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ രഹിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇന്നു പാംപ്ലിക്കങ്ങളായി പരിലസിക്കുന്നു.

മലയാള ഭാഷാപോഷണത്തിനായി രഹിച്ചിട്ടുള്ള ഇതര ഗംഗുരമങ്ങളിൽ ഭാഷാഭ്രംശണം, വുതാമജ്ജരി സാമ്പിത്രസാഹ്യം എന്നിവ ചാരപ്രതിജ്ഞയേ മൂപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാഭ്രംശണം അലക്കാരശാസ്ത്രത്തിലെ പ്രവേശകരുമുഖ്യായി വില്ലാത്മികരംകൂർപ്പകൾക്കണ്ണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്താടക്കി എഴുതിച്ചുള്ളതാകയാൽ പരപ്പേരിൽ ആ വിഷയത്തിന്റെ ആശാപ്രകരണങ്ങളേയും പരാമ

‘എക്കനിലു. എന്നാലും ഉദ്ദേശനിപ്പമണ്ണത്തിന് വളരെ
പഞ്ചാഷ്ടമായിട്ടുണ്ടന് ഇതിനകം നല്ലപോലെ വെളി
വായിട്ടുണ്ട്. ‘വുത്തമജ്ജരി’ യിൽ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന നിക്ക
പ്രധാന വുത്തങ്ങളേയും സപ്രമാണം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.
എങ്കിലും ദാവിധവുത്തങ്ങളെല്ലാം റിയൽ പ്രകരണം
കരുതുടി വിചുലവും സമഗ്രവുമാക്കുന്നതായിട്ടുണ്ട്.
അപ്പൻതന്നുരാൻ തിരമനസ്സുകൊണ്ട് ഇരയിടെ പ്രദ്രോ
കമായി ഇരു കവവ് പരിഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘സാഹിത്രസാ
ഹ്യം’ ഗല്പരചനയിൽ വില്രാത്മികക്കു സഹായിക്കുന്നതി
നായി നിന്മിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കാൽ മനസ്സിലായാണ്. അനുഭവങ്ങളും
വേണ്ടവിധത്തിൽ കുമരപ്പുട്ടത്തി, പരിന്മാലപദ്ധതിയും
തിരഞ്ഞെടുത്തത് അവരെ സുഗ്രഹമായറിതിയിൽ പ്രതി
പാദിക്കുകയെന്ന ഗല്പകാരന്നർ പ്രധാന ചുമതല നിൽച്ച
ക്കുന്നതിന് ഏററുവും പ്രായോജകീഡവിക്കുന്നതാണ്
ഈ വിശിഷ്ടഗുനമം. അതിന്റെ അവതാരികാകാരനായ
അപ്പൻതന്നുരാൻ തിരമനസ്സുകൊണ്ട് പറയുന്നത് അ
ബേയമാണ്. ‘അനാമനിലയിൽ കിടന്നിരുന്ന കേരള
ഭാഷാ ഭ്രമിയിൽ കടന്ന് കൊള്ളുത്തിട്ടും നാനാവിധം
ചെയ്യുന്ന ചില ലഘുവാക്ക് സാഹിത്രസാമ്രാജ്യം കണ്ണം
ഴുതി കരം കെട്ടിയതിൽ സങ്കടമുണ്ടായെന്നും. എന്നാൽ
ഭാഷാസാമ്രാജ്യത്തിൽ ഏകക്ഷ്മിത്വാധിപതിയായി വാഴുന്ന
രാജരാജവർക്കളുടെ ശാസനയിൽ വളരെത്തു വിളി
വിരക്കി കളപറിക്കുന്നതു മാർക്കങ്ങളും നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടു
തല്ലാതെ, ജു മാറിപ്പുതിച്ചിട്ടില്ലെന്ന ഭാഷാഭിമാനികൾ
ഭാക്കുന്നതാണ്’. സാഹിത്രസാഹ്യം പ്രാഹസൻ
തിങ്കമെന്നിയുടെ ഗല്പരീതിയുടെ മാതൃകയായി പരിലസി
ക്കുന്നു. ഒഴുക്കം ഓജസ്സും വെട്ടിപ്പും ചൊടിപ്പുമുള്ള
അവിടത്തെ ഭാഷാഗല്പം മാസികകളിലേക്കും പത്രങ്ങളി

ലേഖിച്ച ഒഴുകിക്കാട്ടതു പല വിശിജ്ഞാപന്നാസങ്കളിൽ തുടർത്തെന്ന അതിന്റെ തനിസ്പത്രപത്തിൽ പ്രതു ക്ഷപ്പട്ടിട്ടിട്ടിള്ളിരാൻ'. കേരളപാണിനി ഒരു സരസ ഗദ്ധകാരനായിരുന്നവനു് ഇവയിൽ നിന്നെല്ലാം വെളി വാക്കുണ്ടോ. ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങളെ വിഭ്രാത്മികളുടെ ആവശ്യത്തെക്കുറിച്ചി പ്രംബ്രാനിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുണ്ടു് അവിടുതെക്കണ്ണായ അഡിലിവാഷത്തിന്റെ ഫല മാൻ' നൈ ചരിതം ആട്ടക്കമയുടെയും അംബവർണ്ണചരിത തതിന്റെയും മഴുസംഭരണത്തിന്റെയും വ്യാവ്യാനങ്ങൾ. നൈചരിതം ആട്ടക്കമയിലെ ഭാഷ്ടപദപ്രാണാഗ്രഹങ്ങളും മറ്റൊം 'കാന്താരതാരകം' പോലെയുള്ള ഒരു വിശിജ്ഞ വ്യാപ്തിക്കാനും കൊണ്ട ഇപ്പോഴത്തെ വിഭ്രാത്മികരും' സുഗ്രഹങ്ങളായിത്തീരകയുള്ളുവെന്നു് അവിടുതെക്കു് ബോല്പുമായിരുന്നു. ഗ്രന്ഥനിംബാണത്തിൽ അവിടുതെ അലട്ടിക്കാണ്ഡിരുന്ന ഭാഷാഭിവല്പിനി പുസ്തകങ്ങാലയുടെ ഉടമസ്ഥൻറെ പ്രേരണ ഈ ഭാഷാവ്യാപ്താനങ്ങൾക്കും ഉണ്ടാകുന്നതിനു് കാരണമുണ്ടായി.

എ. ആർ. റാജരാജവമ്മ കോളിത്തന്പുരാൻ തിരുമന്നൂർക്കും അകാലത്തെ സാധിത്രകാരന്മാരുടെ ഉപഭോക്താവും കല്പകവുക്ഷവും ആയിരുന്നു. എത്ര യുവസാമിത്രകാരന്മാർ അവിടുതെ കയണാമസ്പണ്ണങ്ങളായ കടാക്ഷപാതങ്ങളാൽ അനന്തരയിതരായിത്തീന്നംവെന്നതിനു് കണക്കില്ല. പാപ്പാപ്പുസ്തകക്കമ്മിറിയിലെ അല്പ ക്ഷനായിത്തീന്നതു മുതൽ ഗ്രന്ഥപരിശോധനയ്ക്കും പുസ്തകങ്ങൾ അനവധി വന്നകാണ്ഡിരുന്നവെക്കിലും സാവധാനത്തിൽ അവയെല്ലാം വായിച്ചു് വേണ്ട തിരുത്തലുകൾ അവിടുന്ന ചെയ്തിരുന്നു. എന്നതെന്നുമല്ല, പ്രോത്സാഹനാമങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പാഠപ്പുസ്തകങ്ങളാക്കി തഞ്ച

അനുകരിക്കുന്ന ഉദാരമായ വിധത്തിൽ
പ്രോസൗഖ്യപ്പീഥ്. ഭാഷാചിവല്പിനി പ്രസിദ്ധീകരണ
ഹാലയുടെ അതിനുബൃത്തിൽ അക്കാലത്തു പല സ്ലൈസുകൾ
ങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ അവിഭിഞ്ചുന്നതിനിടയായി.
തിരമനസ്സുകാണ്ട് പാംപ്രസ്സുക്ക്ഷമമിറിയുടെ അല്ലെങ്കിലും
ക്ഷായിയിരുന്ന കാലം വാസ്തവത്തിൽ ഭാഷയ്ക്ക് ഒരുതര
ത്തിൽ സുവർണ്ണകാലംതന്നെന്നായിരുന്നു. മലയാളഭാ
ഷയ്ക്ക് അയിട്ടും എത്രയെത്ര അഴുല്ലസ്പത്രങ്ങൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു പരിപ്രേക്ഷിക്കുവാൻ പ്രശ്നാസമാണ്.
ഇങ്ങനെ ഭാഷയുടെ പോഷണത്തിനു അവിട്ടേതുകൂ
പലതും ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞതിട്ടണ്ട്.

അക്കാലത്തെ പ്രാഥമാനികനായ ഒരു വിദ്യാഭ്രാസയു
രംഗതന്നെന്ന നിലയിലും കേരളപാണിനിയുടെ വിവ്രാതി
കേരളത്തിനു വെളിയിലും ധാരാളമായിപ്പറന്നിരുന്നു.
മിന്നൻ-ൽ തിരുവനന്തപുരത്തെ സംസ്കൃത മഹാപാഠാ
ലയുടെ പ്രിൻസിപ്പാളായി നിയമിതനായ തിരമനസ്സു
കാണ്ട് ദേശീയശാസ്ത്രത്തിനും കലകൾക്കും അവിട്ടേതു
പാംപലത്തിൽ പ്രധാനമാനും നായകി. എന്ന
തന്നെയുമല്ല, പെണ്ണരസ്സു സാഹിത്യാഭ്രാസരിതിയിൽ
പഴയ മാരുളകളെ തീരെ തിരസ്സുവികാതെ കാലോ
ചിത്രമായ പരിജ്ഞാരങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കി. അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ വെദ്ധുപ്പുത്തെ അഭിനന്ദിച്ച് രാജകീയ എഴുപ്പാ
റിക്ക് വിദ്യരു സമാജത്തിലെ ഒരു ഹന്തുസാമാജിക
നായി അദ്ദേഹത്തെ വരിച്ചു. മിനർ-ൽ രാജകീയ കാലേ
ജില്ല നാട്ടഭാഷയാം പത്രവേക്ഷകനായിത്തീന്നതു മുത
ല്ലാണ് ഇന്നാട്ടിലെ വിദ്യാഭ്രാസത്തിനും സാഹിത്യ
ത്തിനും ഭാഷാഭ്രാസനത്തിനും അഴുവററ സഹായങ്ങൾ

അവിടുതയ്ക്കു ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്. പിന്നീട് കാര്യജിൽ തന്നെ സംസ്കരണവിഡി ഭേദങ്കൾ ഒരു മേഖല മുഖ്യമായ സേവനം നടത്തുവാൻ തുടങ്ങിയുംതോടുകൂടി അവിടുതയശസ്ത്രം ദിഗന്തരാജും വ്യാപിച്ചു. കൈഞ്ഞന്ത്രായി ലുക്കു കാര്യജിൽ പലതുകൊണ്ടും ഒരു പ്രധാനസ്ഥാനത്തെ അലക്കരിച്ചിരുത്തുന്ന രാജകീയ മഹാപാഠാലയിൽ ആളുമായി ഒരു ഇൻഡ്യാക്കാർഡ് അല്ലെങ്കായിത്തീ ന്തു അവിടുന്നായിരുന്നുവെന്ന് പ്രത്യേകം സൂരണിയ മാണം. അപ്പരമായ പാണിപ്പിൽ, പരിപക്വമായ വിവേചനങ്കൾ, അമിതമായ ശിഖ്യവാസല്പം, എന്നി അനുഭവ പല മുണ്ടാക്കുന്നതുകൂടി ഒരു മാതൃകാല്യാപക നായി, ശിഖ്യസഹസ്രാംഖ ആരാധനാമുത്തിയായി, പരിലസിച്ചിരുത്തുന്ന അവിടുന്ന് പെറ്റരസ്സും ഭാഷാല്പസ നത്തിൽ നിന്തേശിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവയുടെ അഭി വുലിക്കം നമ്പോരുമുഖത്തിനും എത്തുമാരും പ്രഭ്രാജകീ ഭവിച്ചുവെന്ന് നിന്ന് കിട്ടുന്നിക്കുവാൻ പ്രധാനമാണ്. കേരളത്തിലെ വില്ലാല്പാസത്തെ ഷുർജ്ജസംസ്കാരത്തോട് അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ നമ്പിക്കിക്കുന്നതിനും അതി നബേജ സാധന സാമഗ്രികളിൽ നിക്കുത്തം പ്രഭാനും ചെയ്യുന്നതിനും ജീവിതകാലത്തിൽ എറിയ അംഗം അതിനു മാതുമാണി വിനിയോഗിക്കുന്നതിനും അവിടുതയെപ്പാണെന്നു അടക്കതകാലത്തു മറ്റൊക്കും സാധിച്ചിട്ടി ചെന്നുള്ളതും നിന്നുണ്ടാണ്.

திதமங்களிலெழுப்பாலே திகூலமாகிறது புதிய ஶலியும் அதை மரையானமாப்படுத்தல் கேரளத்தில் ஹாயிடெய்க்கட்டும் உள்ளதிடிலும் கேரளத்தையும் ஸாஙி

ത്രാതിനും ദേശീയകലകൾക്കും അഭിവൃദ്ധികരണപദ്ധായ ശാസ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾനിന്നിച്ചു് അവയെ ഇതുപോലെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു് വേറെയാക്കണം സൈറക്കപ്പുമോ സൈറഭാഗ്രപുമോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പ്രിയമാതുലനായ കേരള വന്മ വലിയകോയിത്തന്ത്രവാക്ക് തിരുമനസ്സിലെ പുണി ലാളംനങ്കാണ്ട് നവചെത്തന്നു് പ്രാപിച്ചുവന്ന കൈരളിയും നിരവധി കബ്ജ്ഞാദാരന്മാരും തേടിക്കൊട്ട തത്തു് അബ്ദിന്നായിരുന്നവെന്നു് ആക്കണം ഒരിക്കലും മറ കുവാൻ സാധിക്കുന്നതുമല്ല. ഈ സാഹിത്യാചാര്യവർക്കു അന്തേ വാസ്തവികളും തിരിച്ചവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരകു ഇന്നു് സാഹിത്യഭാക്തവരിൽ വിഹരിക്കുന്നതു്. അഭി ടന്റ വെട്ടിത്തെളിച്ചു് മാർത്തരത അനാഗമിക്കുന്നതിനും ഭാഷയും ഉത്തരവരുത്തരം അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും പരിഹരിക്കുന്നതു് അബ്ദിന്നതോട് കേരളീയക്കു് കൂത അതു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം.

II. വടക്കൻ പാട്ടകൾ.

എതൊരു സാഹിത്യത്തിനേരയും ആദിമധ്യക്ഷേ ഇതു നാട്ടോടിപ്പാട്ടകൾ ധാരാളമായി നടപ്പിലിരുന്ന തായി വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിനേരു നാനാഭാഗ അള്ളിലും ഹത്തരംപാട്ടകൾ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. ഈ യിൽ മിക്കവയും പ്രസീഡന്റുരായ വീരപുരുഷങ്ങളാൽക്കെട അപദാനങ്ങളെ വർന്നിക്കുന്നവയാണു്. ഓരോരോ ദേശത്തു് ജീവിച്ചിരുന്ന വീരപുരുഷങ്ങളാൽക്കെട അത്രുത്തുത്തുങ്ങ കൈപ്പുറി, അവക്കുട ആരാധകമാൻ അനക്കിത്തനും ചെയ്യുന്നതു് സപാദാവികമാണ്ടെല്ലോ. ഈ വക ഗാനങ്ങളെ

കണ്ണാക്കണ്ണിക്കും നിലനിത്തിവന്നിരുന്നാതിനാൽ കാല തതിന്റെ പോകിൽ അവയ്ക്കും പല വേഷപ്പുകൾക്കുള്ളം വിലപ്പോർ ഭാഷപ്പുകൾക്കുള്ളം ഉണ്ടാക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഈ വക പാട്ടകളിൽ എറിയക്കും ഒപ്പോഴും വെരും ജംഗമാവസ്ഥയിൽ, വത്രിക്കുന്നതേ യുള്ളത്. കഴിവുള്ളിടത്തോളം അവയെ ശേഖരിച്ച് മുസി ലബ്പുചെത്തേണ്ടത് എത്തായ ഭാഷാഭിമാനിയുടെയും കട മയാൻ്. ഈ ജാതിക്കിലുള്ള ഗാനങ്ങളിൽ ഉത്തരരക്കര ഇത്തരം പ്രചുര പ്രചാരമായിരിക്കുന്നവയെയാണ് മൊത്തമായി ‘വടക്കൻ പാട്ടകൾ’ എന്ന പറയുന്നത്. കൈഞ്ഞിക്കേരളത്തിൽ പ്രചാരമുള്ള ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളിപ്പാട്, അഞ്ചുതന്ത്യരാം പാട്, കഞ്ചുതന്യിപ്പാട്, എന്ന തുടങ്ങിയ പാട്ടകളിൽ ഇവയും തമിൽ, വീഞ്ഞപരാങ്കര ഭത്രയും രണ്ടുരത്നയേയും ടുക്കഴ്ത്തുന്നവന്നതിലാണ് തെരംഗങ്ങളിൽ പറയത്തക്ക സാദ്ധ്യം കാണുന്നില്ല. എന്നതനെന്നായുമ്പു ഭാഷാംഗത്തിലും ചെണ്ടുന്ന മട്ടിലും ദേശഭേദങ്ങളും പ്രയോഗിക്കുന്നവരുടെ സംസ്കാരവൃത്തും സ്വധനസരിച്ച് പ്രകടങ്ങളായ വൃത്താസങ്കേടങ്ങൾ താനും. തെങ്ങാട്ടപോകംനോടും ഭാഷയിൽ തമിഴി നീറ കലപ്പ് കുടിവയ്ക്കാതായി കാണുന്നു. അതുപോലെ വടക്കൻ പാട്ടകളിൽ തുള്ളവിനീറയും കണ്ണാക്കത്തി ഏറ്റും പ്രഭാവം എറക്കരെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വക പാട്ടക്കുള്ളിലും അതാതുകാലത്ത് പാമരജനങ്ങൾ കൈകൊണ്ടുംചെയ്തിനന്ന നാട്ടാട്ടിഭാഷയിലാണ് രചിച്ചിട്ടിരുത്തെന്ന പ്രത്യേകം സൂരണിയമാണ്. വികാരജ നക്കങ്ങളായ സദ്ദിങ്ങങ്ങളും വാന്നനകളിൽ ഇവയിൽ ധാരാ ഉച്ചായംബന്ധിക്കിലും അവയെ ഉത്തരമസാധിത്തുമായി പരിഗണിക്കുംബന്ധിക്കില്ല. ഗന്ധകാരനീറ സ്വാത്ഥിയതയുടെ

അംഗങ്ങൾ തുതമസാധിത്രുതിയിൽ പ്രതിഫലിക്കാ തിരികയില്ല. എന്നാൽ ഇത്തരം നാടോടിപ്പാട്ടകളിൽ ആ അടയാളങ്ങൾ ദർശിക്കവാൻ സാധിക്കാണമെങ്കിൽ സ്വീകരിക്കാം. ഈ പാട്ടകളിൽ ഓരോനം ഓരോകവി കൾ തന്നെ പാടിയതായി വരാമെങ്കിലും, കാലചക്രങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയില്ലെങ്കിൽ, കുറ്റംകുറ്റികയാ കൈമാറി പെരുമാറ്റൊപ്പ് അവയിലുള്ള സ്പാനീയാംഗങ്ങൾ അപ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടെതനെന്നാണ് മഹാകവി വളരെതോറം നാരാ യണമേനവൻ അവർക്കൾ ഈ പാട്ടകളിലുപെറി:—

‘കേട്ട പരിച്ച പരിച്ച നടപ്പായ
പാട്ടിൽ പാവന വേദഭേദം’
എന്തല്ലേക്കിച്ചു കാണുന്നത്”

വാസ്തവത്തിൽ, സാധിത്രുമെന്ന നിലയിലല്ല ഈ പാട്ടകൾ നമ്മുടെ പ്രധാനമായി അകഷ്മിക്കുന്നത്. കേരള ചരിത്രകാരന് ഇവ ഒരു അക്കൗണ്ടിനിയിലാണ്. യടാ ത്വന്മായ കേരളസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതിഫലനം ഇവ കിൽ ആക്ഷം ദർശിക്കവാൻ സാധിക്കുന്നു. കേരള സംസ്കാരത്തിന്റെ തനിസ്പത്രപ്പും കാണണമെങ്കിൽ. ഈ നാടോടിപ്പാട്ടകളിൽ ചുഴിന്ത് നോക്കാം. കേരളക്കാരിലുണ്ടായ സാധിത്രുഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എററവും പ്രാചീനമായവ അഭിവ്യാപകമായ തെഡിസംസ്കാര ത്തിന്റെ പ്രഭാവത്തെന്നാണ് പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നത്. പിന്നീടും ഇന്നാട്ടിലുണ്ടായ സംസ്കൃതത്തികളിൽ ഭാഷാ ക്രിലെ ഉൽക്കുള്ളി ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ആകുംസംസ്കാരത്തി കുറഞ്ഞും പാശ്ചാത്ര സംസ്കാരത്തിന്റെയും തജ്ജിലിനെ ഭ്രാതിപ്പിക്കുന്നു. പരിത്രാലമായ കേരളീയ ജീവിതരീ തിയും സംസ്കാരവിശേഷവും അംഗത്വപകി പകർത്തിയിട്ടു ഇത് ഈ നാടോടിപ്പാട്ടകളിലുണ്ടാണ് പ്രത്യേകം

കാക്കേണ്ട താന്ന്. അതെത്തു അവബുദ്ധം മെച്ചപ്പെട്ടു. വിശേഷിച്ചും, താഴെപ്പറയുന്ന പാടകൾ പാട്ടുകൾക്കും ഇക്കാൽത്തിൽ കുട്ടത്തു പ്രാധാന്യമുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ തെക്കെ അററം എറിയകാലം പാശ്ചാത്യരീതിയാണെങ്കിലും രാജാക്കാമാരക്കു അധിനന്ദനയിൽ കഴിവെന്തുകുടോണ്ടിവന്നതിനാൽ ആട്ടഭാഗത്തു ഗരിയായ കേരളീയസംസ്കാരത്തിന് പ്രത്യക്ഷമായ കലപ്പ് വന്നുകൂടി. അതിനാൽ അവിടെ സാഹിത്യം മുലകേരളീയ ഭാവങ്ങളെ നേട്ടായ മായി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നില്ല. സാമുദായികാചാരങ്ങളിലും നടവടികളിലും വന്നുചേരുന്ന പരിവർത്തനങ്ങളിലും കലക്കാഞ്ഞേം ആ ദേശത്തുണ്ടായ സാഹിത്യത്തിൽ നിന്ന് തിക്കം തും തെളിയുന്നുണ്ട്. മുലമായ കേരളീയ മന്ത്രങ്ങളെ പുറതി അനിയണമെന്നുള്ളവർ വടക്കൻപാട്ടുകളെ ആത്മയിക്കേണ്ടിയാണെന്നു.

വടക്കൻപാട്ടുകളുടെ കാലത്ത് പ്രത്യമാർബരങ്ങം തീരെ അസ്ഥിതിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ സാഹുതിരി, കോലി, തിരി, കോട്ടയം, കടത്തനാട്, ബെട്ടത്ത് എന്നീ കോവിലക്കാരാം ഒപ്പം മായ അധികാരത്തോട് രാജുരേണും നടത്തിയിരുന്നതായി അവയിലേക്കും പ്രാചീനമെന്നു കരത്തേണ്ട ആരോഗ്യ ചേവക്കുന്ന പാട്ടുകളിൽ നിന്നും അനിയുന്നില്ല. ആരോഗ്യ ചേവക്കുന്ന ഒപ്പുവും കൊക്കുകൾ ചേരുമാണ് പെത്തമാർപ്പണപാട്ടുവികളിലും ബിരുദങ്ങളിലും വസ്തുക്കളിൽ സമാനിച്ചതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിലും പെത്തമാളികൾ ചേരുകയാലിന്ന് കുറിച്ചിൽ രാജുരേണും തുടങ്ങന്തായിട്ടുണ്ട് അവയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ അതിലെറ്റു അവരിലുണ്ടായി പരിലസിച്ചിരുന്ന നാട്വാഴി, ദേശവാഴി, വാഴുന്നാർ എന്ന തുടങ്ങിയുള്ളവക്കും തേക്കാൽത്തിൽ എറക്കരെ ചുമതലയുണ്ടായിരുന്നതായി

കാണുന്നുണ്ട്. ഈ പ്രത്യക്കമാരെ എല്ലാവരും പ്രത്യേകം ബഹുമാനിച്ചു് ആദരിച്ചപോന്ന. ‘വാഴനവർ’ ചേരി തിലെ പ്രധാനിയാണ്. എവിടെ ചെന്നാലും വാഴന വരെ മാന്യസ്ഥാനത്തിൽത്തി ചുജിക്കുക പതിവാൻ. പ്രതിയാതിരിനാട്ടിൽ കുറങ്ങാട്ടിടത്തിലെ വാഴനോരയ ഉണിക്കോനാർ അക്കേച്ചുകവരെ തിരക്കേന്നതിനായി ചുറപ്പുട്ടേണ്ടി അഭ്യേഷിക്കിയിൽക്കൊണ്ട് അഭ്യു സ്ഥിതി ക്കുന്നസരിച്ചുള്ള ചമയങ്ങൾ എടുത്തു കൊടുക്കിനും—

‘ഇതുപത്തിയെന്നിനം വെള്ളിത്തൊപ്പി
ഉണിക്കോനാർ നായക്കാരു പൊന്നംതൊപ്പി
ഇതുപത്തിനെന്നിനം വെള്ളിക്കുപ്പായം
ഉണിക്കോനാർ നായക്ക് പൊൻ കുപ്പായം.’

വഴിമല്ലെ, ചെല്ലുനിടത്തല്ലാം വാഴനോക്ക് ഇരിക്കാൻ ചുപ്പായം കിടക്കാൻ മണിത്തള്ളത്തിൽ ചട്ടനക്ക ടിലും ആഡിജാത്രത്തിനന്നും ശമായി ലഭിച്ചുകാണുന്ന. അതരോമെച്ചുവക്കരെ പ്രിതാവിനെക്കാണുവോരും വാഴന വർ ഇതുനിടത്തുനിനം എഴുന്നേറ്റു് ആദരിക്കുന്നതിനും വിസമ്മതം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് തന്റെ സ്ഥാനവലി പുതെപ്പറിയുള്ള ഭരിമാനംകൊണ്ടാണ്. ‘നാട്ടവാ ശക്ക് ദക്ഷം ചുന്നുസ്പാതത്രൂധികാരമുണ്ടായിരുന്ന തായി തോനുനില്ല. കുറങ്ങാട്ടിടത്തിലെ മുട്ടിളുമരയ ക്കറിച്ചുള്ള തക്കത്തിനു നാട്ടവാഴി കല്പിച്ചവിധി അവ സാനത്തിച്ചുയായി പരിഞ്ഞിക്കുന്നില്ല. നാട്ടിലുണ്ടാക്കാനു കുഴപ്പുണ്ടോ വഴക്കുകളിൽ നാട്ടവാഴിയും ലോകരു മൊത്തുചേന്നു് പരബ്രഹ്മാതുക്കവാൻ ശ്രമിക്കാതെയിരിക്കയില്ല. മിക്കച്ചുരിച്ചുവക്കരെ മകളായ തുണ്ണും ത്രംക്ക വന്നോഹം ഇന്ത്യയിൽ പരബ്രഹ്മത്തിൽ കുടം പെത്തിന്നെന്ന അഭിമാനം പരിപാലിച്ചതായിക്കാണുന്ന.

നാട്ടവാഴിയും ഭലാകരം എപ്പാപ്പുയാനപ്പെട്ട് അടിയ ന്തിരങ്ങളിലും സന്നിഹിതരാകം. വേല, ഷുരം എന്ന തുടങ്ങിയ ആദ്ദോഹാശങ്ങളിൽ അവർ പ്രമാണികളാണ്. ആദ്ദോമണ്ഡലകവൽക്കര സഹേദരിയായ ഉള്ളിയാച്ച് എടവട്ടത്തുവച്ച് ജോനകരമായി എറവെള്ളടക്കിയപ്പോൾ സമാധാനം പറയുന്നതിനു നാട്ടവാഴിക്കോവിലക്ക് തെരുവാട്ടി വന്നാൽ നിഷ്ടപ്പലമായതെങ്കിള്ളു. കുറുതെ നിടംനാട്ടിലെ നാട്ടവാഴിക്കു ആദ്ദോമണ്ഡലകവൽക്കരക്കാരണവന്മാർ കാഴ്ചവെച്ചുവന്നങ്ങളിയപ്പോൾ പുത്തരം വീഴ്ചം കളരിയും പാടവും അട്ടിപ്പുറായി അവക്കിന്തക്കി യതാഴ്ചിക്കാണുന്നു. നാട്ടവാഴിക്കളേക്കാഡി ഉയർന്നുമാന്ന മാണം ഭേദവാഴികൾക്കും അക്കാലപ്രതിബന്ധാദിക്കന്നതും. നാട്ടവാഴിക്കു ഏതെങ്കിലും തക്കം പരഞ്ഞതുതീക്കി വാൻ സാധിക്കാതെ വന്നാൽ കക്ഷികൾ ഭേദവാഴിയോട് സങ്കരം പറയുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധിയെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭേദവാഴിയെ ‘കോസ്റ്റ’ ദേനം പരഞ്ഞതുവന്നിരുന്നു. കുറങ്ങാട്ടിന്തിലെ മുപ്പിളിമയെപ്പറ്റി നാട്ടവാഴിയുടെ തീരമാനം ഉണ്ടാക്കുന്നതും സ്വീകരിക്കുന്നതിന് വിസ്തൃതിക്കയാൽ, വഴക്കത്തിരാത്തിട്ടും കോസ്റ്റമുഖാകെ ചെന്നു വിവരംപറക്കയും അങ്കംവെച്ചി വഴക്കാതുക്കവാൻ തീച്ചുചെയ്യുകയും അതനെസരിച്ചും അങ്കത്തിനു കക്ഷികൾ ഒരുഞ്ചുകയും ചെയ്യുന്നു. പട്ടവെച്ചു നാതും ഭേദത്തിനു നാശമാകയാൽ കോസ്റ്റ അതിനു അവരെ അനവദിക്കുന്നില്ല. നാട്ടവാഴികൾക്കും ഭേദവാഴികൾക്കും ഭേദമണ്ഡലകൾക്കും പരിപാലിക്കുകയും കല മാറ്റം എത്തുകയും മറവെല്ലാതെ ശരിയായ രാജാധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നൊയെന്നു സംശയമാണ്. ഈ നാട്ടവാഴികളിലും ഭേദവാഴികളിലും പലതും ഒരു രാജാ

വിന്നെങ്ങും മേൽക്കോള്ളയാകി സ്പീകരിച്ചിരുന്നതായി തൊന്നുന്നില്ല. കോലത്തിരിനാട്ടിലെണ്ണായിരുന്ന രാജാവും ഭദ്രവാഴികളുമായുള്ള വെന്നും എത്രവിധത്തിലായിരുന്ന വെന്നു് നിണ്ണിക്കുന്നതിനും പാട്ടുകളിൽ ഒരു സുച നും ലഭിക്കുന്നില്ല. തച്ചുാളുള്ളപ്പാട്ടുകളിൽ കാലമായ പ്രോഫേഷണ ഉത്തരങ്കരുത്തിലെ രാജുഭരണസ്ഥാന അഭിഷ്ഠം നാട്വാഴികൾ, ഭദ്രവാഴികൾ എന്ന തു ദൈയ ഇടപുള്ളുന്നമായെന്നും സ്ഥാനത്തിനും എറക്കുറ വ്യത്യാസങ്ങൾ വന്നുചെന്നതായി കയ്യേന്നെടിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴേക്കു കോലത്തിരി, കടത്തനാട്, വെട്ടത്തുനാട്, മുതലായ ചിററരചനായെന്നും മേൽക്കോള്ളുന്നമാനും സാമു തിരി കൈവരശപ്പെട്ടത്തിയിരുന്നതായികാണുന്നു. കോ അഞ്ചോട്ടുനഗരം വഴിരെ ഏഴപത്തുനിലയിലായിരുന്നു വെന്നും ഒന്തനെന്നെക്കാശിച്ചുള്ളു ഒരു പാട്ടിൽനിന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. തച്ചുാളുള്ളവിട്ടിലെ ഒന്തനെന്നും മഞ്ചകൾ തൊണ്ടപെരുമാശു കാണുവാൻ ചുറപ്പെട്ടു വെന്നും മരറായപാട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു് സാ മുതിരിയെക്കാശിച്ചു് തന്നെയായിരിക്കുന്നും. ചിററരചനാ ആടു അധികാരത്തെ പലപ്പോഴും പരാക്രമികളായ പ്രഭ കുന്നാർ അനാദരിച്ചുവന്നു. കോട്ടയത്തുന്നുരാൻറു കടിയാനായിരുന്നു കൊടമലപനായർ മുന്നാണ്ണോളം പാട്ടും കൊട്ടക്കാതേയും പിരിക്കാൻ ചെല്ലുന്നവരെ ഉപ ഔവിച്ചും അദ്ദേഹത്തെ ധിക്കരിച്ചുതിനാൽ തച്ചുാളുള്ളി ഒന്തനെനു പാട്ടംപിരിവിനായി അദ്ദേഹം അയക്കുന്നു. ചിററരചനാർ പലപ്പോഴും അതിതിരിപ്പുങ്ങളായ ശിക്ഷ കൾ നൂയാനൂയായവിവേചനം കുടാതെ നൽകിവന്നി തന്നു. ലോകനാർക്കാവിൽവെച്ചു് ഒരു ചെറിയ ലധൂയു ബഡ്കിയ ഒന്തനെനു കഴുമരംകേരുവാനുണ്ട് ചുരുമെ

രിക്കാലോത്തരത തന്മാർക്ക് വിധിച്ചുത്. കോവിലകത്തെ ക്രീം അയിരംപൊന്ന് പിഴയടങ്ക്കാമെന്ന കരാറിനേൽ മാത്രമാണ് ഒത്തേനൻ്റെ അട്ടപ്പറമ്പം കുട്ടപ്പുന്മാദം കുടി ബാലനായ ഒത്തേനനെ ആ നിഷ്ഠാം രശിക്കുകയിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നത്. എന്നതെന്നായുമല്ല, പരാക്രമികളായവരെ ഗ്രൂപ്പമായി കൊലപ്പെട്ടതുന്നതിനും ചില അല്ലെങ്കാഞ്ചാക്ക നാർ ഏപ്പുംകൾചെയ്യിരുന്നു. പയറൻ അല്ലോസിച്ച കൊണ്ടിന്നു ഒത്തേനനെ സുത്രത്തിൽ വധിക്കുന്നതിനു പുറമേരിശോലാത്തതന്മാർക്ക് മതിലുക്കാത്തക്കുള്ള ഏപ്പിച്ചിങ്ങന്തു് അവസാനത്തിൽ കാത്തകളുടെ അകാലമര സ്ഥാപിക്കാനിരിയാക്കിയത്. കര മാസ്തിളമാർ കരിപ്പുറം കോലോത്തതന്മാൻ കാഴ്ചയായി കൊണ്ടപോക്കു പോന്നിന്തളിക ഒത്തേനൻ പിടിച്ചവാങ്ങിയതിനാൽ ആ രാജാവ് കോപാധിനനായി ഒത്തേനനെ ഗ്രൂപ്പമായി വധിക്കുന്നതിന് തന്റെ വിശപ്പും അല്ലോസിയുമായി തന്ന കാത്തികാണ്ഡപ്പുന്മാദി ഭരാലോചനചെയ്യുന്നു. ഒത്തേനൻ ഈ അല്ലേജാക്കമായുടെ അധിഭാരതേതയും അധികാരതേതയും കുസലിപ്പാതെ പലതവണയും എതിരിട്ട് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട് ചാമ്പിനിതൈയുാടം കാണാവാൻ കാവിൽചെന്നിരുന്ന കാത്തിച്ചിത്തവർബനെ ഒത്തേനൻ്റെ ഭാസ്ത്രങ്ങന്നിനിൽക്കും അധികേഷപിച്ച നാലു കോലോത്തതന്മാക്കമാരെ അവിടെവെച്ചുതന്നെ ഒത്തേനൻ അടിച്ചുപായിച്ചു. വിറയ്ക്കുന്ന തന്മാർക്ക് പലുകൾക്കിൽ അകമ്പടിയോടുകൂടിപോക്കാനും ആചാരം ചെയ്യാത്ത ജോനകരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടവരും വാരം ക്കാരെ അയച്ചിട്ടും ഘലമില്ലാത്തു് ഓത്തേനൻ്റെ സഹാരതോടുകൂടി അവരെ ബലമായി കോലോത്തുവരുത്തി നുറെരാനപ്പും വിതം പിഴവാങ്ങിയതായി കാണുന്നു.

കുദാന്തനിടം രാജാവിൻ്റെ മകളായ കുത്തിക്കന്നിയെ
അന്ത്രേഹത്തിന്റെ കടിയാനായ പൊന്നാച്ചരം കോട്ട
യിലെ കേളപ്പൻ, അന്നയാസികളായ നായമാരുടെ—

‘ഇരിക്കുന്ന മണ്ണത്തും തന്മുരാൻറെ
നടക്കുന്ന നിലങ്ങളും തന്മുരാൻറെ
ഉണ്ണന് ചോദ മരക്കുതു’

എന്നുള്ള ഉപദേശത്തെ വക്കവെക്കാതെ ബലമായിപ്പി
ടിച്ച് തണ്ടിലേററിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു. തഞ്ചുംജി ഒന്തെ
നബ്രീ സഹായംകൊണ്ട് പൊന്നാച്ചരം കോട്ടപിടി
ച്ച് കേളപ്പനെ കഴുത്തംരുകേരൻ ഇതിനു കുദാന്തനി
ടം രാജാവ് പകവീടുന്നണം. തഞ്ചുംജിപ്പാട്ടകളുടെ
കാലമായപ്പോഴേക്കും രാജാക്കന്നാക്കും ദേശവാഴികളും
എരെക്കരെ ചുണ്ണമായ രാജാധികാരവും പ്രതാപവും
പ്രയോഗിച്ചുവന്നതായി വിചാരിക്കുന്നില്ലെന്നു. വെറും
നാട്ടുക്കും ദേശങ്ങൾക്കും ദേശങ്ങളുടുമ്പിക്കും അല്ല
ക്കുമാരെന്നുള്ള നിലവിട്ട് രാജാവിനു ചേന്നാഡിക്കു
രങ്ങുകളും ശിക്ഷാരക്ഷകളും അവർ നടത്തിവന്നു. സാമ്പു
തിരിയെ മേൽക്കോണ്ണയായി മിക്കവാറും സ്ഥികരിച്ച്
കുന്നു. പുറമേരിക്കോവിലക്കത്തെ കാഞ്ഞുസ്ഥനായ കുത്തി
ക്കുങ്കൻ കോഴിക്കോട്ടങ്ങാടിയിലെത്തി പല ക്കെന്തുറഞ്ഞ
ള്ളം ചെയ്യുവാൻ മുതിരുന്നതായികാണുന്നു. രാജാധികാരം
ചെലുത്തുവാൻ വിഷമങ്ങൾ നേരിട്ടാൽ പ്രബലമാ
രായ മുടപ്പുക്കന്നായും അഭ്യൂസികളും ദേശം സഹാ
യത്തോടുകൂടി രാജാക്കന്നാർ അവരുടെ അഭിമാനത്തെ
പരിപാലിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നതായി പലദുഃ്ഖങ്ങൾ
ങുംബും ഇരു പാട്ടകളിൽ കാണാന്നാണ്. സഹാധിക്കു
ന്നവക്ക് വീഞ്ഞണങ്ങലും വീരാളിപ്പട്ടം മറ്റും സമ്മാ

നാമപരം രാജാക്കമാർ കൊടുത്തവനിൽക്കന്ന്. ഈ രാജി ക്കമാർക്ക് കാണവസ്തുക്കളിൽ നിന്മളിൽ പാട്ടമിച്ചവാര ശ്വേതരംഗ എൻമേ അക്കപ്പണം, ചുങ്കപ്പണം, താലപ്പണം, സമലപ്പണം എന്നിങ്ങനെ വേദരേയും പല ധനാദാര മാർഗ്ഗങ്ങൾ അക്കാലത്ത് രാജഭാഗങ്ങളായി നടപ്പണം തിരുന്നു. മാപ്പിള തെരുവ്വിപ്പണവും തീയൻ കത്തിപ്പണവും മറരം കൊടുങ്ങേണ്ടതായി അഞ്ചാലത്ത് പ്രവ സമപ്പുട്ടത്തിൽക്കൂടുന്നു. രാജാക്കമാരം നാട്വാഴികളും മറരം പ്രധാനപ്പെട്ട കടിയാമാക്കം പരാങ്കികൾക്കം മറരം പ്രധാനപ്പെട്ട കടിയാമാക്കം പതിവായിരുന്നു. രാജാക്ക നാരം ദേശവാഴികളും വലിയ ആധിക്യം ബന്ധവരതോടും അക്കവിയോടും കുടിയേ എഴുപ്പാഴം സഖവിച്ചിരുന്നുള്ളൂ:—

‘ഓരക്കെഴുന്നളളിപ്പോക്കന്നല്ലോ
ഓരങ്ങു പല്ലുക്കിൽ പോക്കന്നരം
ഓരായ ചാർഷാരം കന്നകാരം
പിനേ അക്കവടിക്കാരമുണ്ട്.
ഒട്ടരെയാളുകൾ മുമ്പിലായി
പിനേയുള്ളാളുകൾ പിന്നേയായും.,

വഴിയരികിലുള്ളവർ ആചാരത്തോടു തുലിക്കിമാറി അണി വാല്ലും ചെയ്യുന്നതിൽ വലിയവരും ചെറിയവരും മന്നലേഡമേ ഇല്ലായിരുന്നു. തച്ചോളളി തത്തേനൻ രാജാ വിന്നർ എഴുത്തുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ വളരെ ആദരം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ പ്രതിക്രിയികളായ രാജാക്കമാരെ ഭട്ടംതെന്ന ക്രസാതെയാണ് ഓരോ ഫുത്തികൾ ചെയ്തിരുന്നത്. തത്തേനന്നപ്പോലെയുള്ളവി ക്രമികളുടെ സഹായം രാജാധികാരം നടത്തുന്നതിന് അനാത്ത നിലയ്ക്കു അത്രാവയ്ക്കുമായിരുന്നു. രാജസേവ

നാരായം കുൽക്കാരമാരായം മിക്കോവിലക്കുളി
ലും പട്ടമാർ ചേരു ചേന്നിത്തന്. രാജാവിന ഓരോ
കാൽക്കുളിൽ വേണ്ട ഉപദേശവും സഹകരണവും അവർ
ചെയ്തിരുന്നതായി പലകമകളിൽനിന്നും തെളിയുന്നണം.

അക്കാലത്തെ യുദ്ധരിതിയെപ്പറ്റിയും പല സംഗ
തികൾ വടക്കൻ പാട്ടകളിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാ
ണ്. കേരളീയരുടെ അത്ഭുതാവധിമായ യുദ്ധപാടവം
ആരോധ്യം വിസ്തൃതിക്കുന്നതാണ്. രജപ്പത്രയോലുക്ക
ഒഴും അതിശയിക്കാത്തക വീതിയും ശൈത്യവും അക്കാ
ലത്ത് പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന എത്ര വിരുദ്ധപ്രകാരമാണ്
കേരളത്തിലെങ്ങായിരുന്നതു്. ഇതിനെല്ലാം നിലാന്നമായി
രുന്നതു് സമുദായരേണകാലം മുതൽ കേരളത്തിൽ നില
നിന്ന കള്ളരികളും പയറുമാണെന്നു് നിശ്ചിവാദമാണ്.
ഓരോദേശത്തും സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന കള്ളരികളിൽ അവി
ടെയുള്ള കരാഗബാധിതരല്ലാത്ത യുവാക്കരുമാർ അന്തി
നം പയറുമുറകൾ കള്ളരിപ്പണിക്കുത്തുടേയോ കൂപ്പിന്റെ
യോ മേൽനോട്ടത്തിൽ അഞ്ചുസിക്കക നിർബന്ധമായി
രുന്നു. ജാതിഭേദമനേരു യുവാക്കരുമാർ കള്ളരി ആശാന്മാരു
ടെ കീഴിൽ അഞ്ചുസിച്ചിരുന്ന പതിവരതെ കേരളത്തി
ന്റെ അന്നത്തെപ്പുശസ്ത്രിക്ക കാരണമായിരുന്നതു്. ദേശ
ദേശമനസ്സിച്ചു് രണ്ടുതരം പയറുമുറകൾ അക്കാലത്ത്
നടപ്പിലിരുന്നു. തുളിനാടൻവില്ല, കടത്തനാടൻ വില്ല,
എന്നിവരാണും ഉത്തരകേരളത്തിൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്ന
താണം. തേച്ചാളിരതേനൻ ഹവരണിലും അതി
പാടവം സവാലിച്ചിരുന്നതായി അറിയുന്നണം. കട
ത്തനാടൻ വില്ല ചേരായിപ്പണിക്കുത്തുടേയും മതിലുൾ
ക്കുത്തുടേയും കീഴിൽ അഞ്ചുസിച്ചുശേഷമാണ് ഒരു
നീളം തുളിനാട്ടിൽ പോയി രാമപ്പൻകുമാരുടെ റിംഗ്

നായിത്തിന് അദ്ദീക്കിലെ പരമാരഥകളിൽ പരിശീലിച്ചുതു്. അതോമപ്രവക്തരം ഈ രണ്ട് സന്റുദായ ഔദ്ധീലും അതിവൈദില്ലും സന്നാദിച്ചിരുന്നു—

‘തുള്ളനാട്ടിൽ പോയി പറിച്ചുനാണ്
തുള്ളക്കരറം തീര്ത്ത ചുരികവാങ്ങി
പട്ടത്തംതിക്കണ്ണദിച്ചപ്പവര്.’

തുള്ളനാടൻ സന്റുദായത്തിലുള്ള അടവകളിൽ തൊഴിലുകളിൽ കടത്തനാടൻ റിതിയിലുള്ള വയ്യേഴ്സാർ മെച്ചുമായിരുന്നു അക്കാലത്ത് പലതം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. തച്ചുാളുള്ളി കണ്ണതിച്ചുത്തുവിന്റെ ഭാഗ്യായ താഴത്തുമാണ് തനിൽ മാത്രക്കുടിയെബലമായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന കണ്ണംമേനവൻ, തുള്ളനാടൻ ‘കോട്ടയോട് തച്ചുാളുള്ളി കാരകട ബലമൊന്നും പറ്റുകയില്ലെന്ന്’ അഭിമാനിക്കുന്നു. പാലുകൾ മാത്തിലെ നധ്യാരെപ്പറ്റി രത്നനോട് സഹചാരിയായ ചാപ്പൻ:—

‘അയ്യോ പരയല്ല കുറപ്പുനോരെ
അവരോട് അക്കം പിടിച്ചുകുടാ
തുള്ളനാടൻ വില്ല തിക്കന്തോരാണെ
അവരുടെ കോട്ടയിൽ കടനോരാഞ്ഞ
തനില്ലോ കണ്ട മരിച്ചുവില്ല.’

എന്നാണ് പരയുന്നത്. കയ്യുള്ളിപ്പാലാട്ട കോമൻ നായരെ പയററു് അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനായി തുള്ളനാട്ടിൽ നിന്നും കയക്കെള്ളുവയ്ക്കി മുന്നുകൊല്ലും താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും:—

നാട്ടവില്ലയും ഗഹിപ്പിച്ചല്ലോ
തുള്ളനാടൻവില്ല ഗഹിച്ചുകൊമൻ

വിദ്രുക്കളൂടെ തിക്കണ്ണുപോയി;
ഇനിരഹാര വിദ്രു ഗമിപ്പാനില്ല.

എന്ന മട്ടിലായിത്തിന്. കൊടർമ്മാലകാണംൻറെ തുള്ളം നാടൻ അടവുകളോട് മല്ലിട്ടവാൻ കണ്ണിച്ചുള്ളവിനു കൊടർമ്മാലകങ്ങിയുടെ സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടുന്നതിൽ നിന്നും തുള്ളനാട്ടപയററിൻറെ മേരു വൃക്കത്താക്കന്നണം. അക്കാലത്തെ പേരുകേട്ട വീരചുത്തഷ്ഠാരെല്ലാം ധണ്ഡം സമ്പ്രദായങ്ങളിലും ഒരപോലെ ഫൂവിണ്റും സന്ധാരിച്ചിരുന്നു. ഇവ തമിൽ പയറുമുകർക്കും അവയുടെ വായ്ത്താരിക്കം പ്രകടമായ വൃത്രാസങ്ങളാണ്. അബ്ദ ലദ്ധി നാട്ടിൽ തുള്ളനാടൻ വിദ്രുകൾക്കു കുട്ടിൽ പ്രചാരജ്ഞായിരുന്നവുന്ന് സ്ഥാപിച്ചാണ്. അവിടെ നിന്നും ലഭിച്ച കളരിപ്പുയററിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു താളി യോലഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്ന അടവുകളിടെ വായ്ത്താരികൾ തരിയ്ക്കുന്ന വാരിയത്രവക ഗ്രന്ഥത്തിലും മറ്റൊരു കാണുന്ന വയിൽ നിന്ന് വളരെ ഭിന്നമാണ്. കേരളീയങ്ങളുടെ പ്രത്യേക സ്വത്തായിരുന്ന ഈ പയറുമുകർക്ക് പാശ്ചാത്യരുതു അധികാരപ്രതിഷ്ഠയോടാണ് മിക്കവാറും നാമാവശ്യങ്ങൾക്കു വരുത്താനുണ്ട്. കളരിപ്പുയററുകൊണ്ട് എത്രമാതൃം മെരുവഴക്കം ഓരോത്തത്തെ സാധിച്ചിരുന്നവുന്ന് വടക്കൻപാട്ടിലുള്ള പലവർഗ്ഗങ്ങളിലും തെളിയിക്കണമെന്ന്. പത്രത്രപോലെ പറന്ന് നാലുകൊടിമരം വെട്ടിവന്നു തന്നേം പുതിയതും, പകിരിതിരിഞ്ഞതും നിന്ന് കതിരപ്പും ചുൽപ്പാണ്ടു ഉണ്ടിയായ്ക്കും, ഏഴടി പിന്നാക്കം മാറി നിന്ന് മുന്നടി മുഖാക്കം ഉണ്ടാവെച്ചും പന്നിച്ചുടക്കം പതിഞ്ഞചാടി പക്ഷിപ്പരിചായുംചാടിയ ചാപ്പുനം, ചുരികമുന്നേരു കയറിനിന്ന് ‘ഉത്തരങ്ങളും’ കരിക്കുന്ന

ആരോമഞ്ചവക്കും മറ്റും ആരേയാണ് അന്തിലപ്പരതു ശ്രദ്ധാക്ഷാത്തത്? ഈ വീരമാരുടെ കായികാഭ്യാസങ്ങൾ അവരുടെ കൂട്ടും മെയ്യും എത്രതുഥാളം സ്വാധീനമാക്കി വഴക്കിയിരുന്നുവെന്ന് നല്ലപോലെ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

അക്കാലത്തെ യുദ്ധരിതിയിൽ അതിപ്രധാനമായ ഏപ്പുചു അക്കംബെട്ടുകയെന്നാളുള്ളതാണ്. എത്രക്കിലും കാഞ്ഞത്തെ സംബന്ധിച്ചു തക്കമോ വഴക്കോ ഉണ്ടായാൽ അതു പറഞ്ഞൊളുക്കാതുകൂടി ‘ലോക’ക്കിം നാട്ടു വാഴിക്കിം സാധിച്ചില്ലെല്ലാം അക്കംബെട്ടി അവസാനതീച്ചർത്തിലെത്തുന്നതു സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു. കൂടാം അടാടിടത്തിലെ മുള്ളിളമത്തക്കം നാട്ടവാഴിയുടെ തീച്ച് കൊണ്ടു ദൈവപരിക്ഷേകാണ്ടം തുറങ്ങാതെ ദേശവാഴിയുടെ ആജ്ഞയും സാരിച്ചു അക്കംബെഡതു് അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ ഒരുപയോഗത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് മേഖാ ആരോമഞ്ചവക്ക് ചുത്തരിയങ്കരിനു ചുറപ്പുചുന്നത്. അക്കം തീച്ച് പ്രേപ്പിച്ചതിനാൽ കക്ഷികൾ പ്രസി ലഭ്യമാരായ ‘ചേകോ’മാരെ അനേന്പഷിച്ചു് ചുറപ്പുചുകയായി. അക്കംബെട്ടന്നത് തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിട്ടിട്ടിള്ള മല്ലമാരാണ് ചേകോമാർ. ചേരകാമാക്കി പ്രഭ്രംബാന്വയം അനേകംപബ്ലിക്കളും ചേരമാൻപെരുമാളുടെ കാലം മുതലു് കൂടുതലും അനവദിച്ചിരുന്നു. ചുത്തരംവിട്ടിലെ ചേകോമാക്കിം:—

‘അന്നതൊട്ടുള്ള ഗജവിത്തു
നെറിപ്പുടവും നെരക്കൽ പൂവു്
പാവാടത്തേന്തു പകൽവിള്ളേക്കു
കത്തവിള്ളുകമേ പരാക്കുതു
എഴുകടയുമേ തന്നിട്ടുണ്ട്

ഒപ്പാനം പല്ലുക്കമേതന്നിട്ടണ്ട്
 തോരണംനാലുമേ തന്നിട്ടണ്ട്
 ഇരിപ്പും നടപ്പുമൊരാസ്സുവിളി
 പദ്ധവാലുവും നടവെടിയും
 നാഗവാൺത്തിനെരക്കിപ്പാനം
 കെട്ടം മാറാപ്പുമൊരെണ്ണക്കരൻ
 ചെന്നാലവിടെ യിരിപ്പാനായി
 തണ്ണായ്ക്കുമാനവും കീഴ്‌വാഴ്യും
 വീട്ടായ്ക്കുമാനവുംണ്ടെന്നൊക്കെ
 കെട്ടം കിഴിയുമക്കത്തട്ട്
 ഇന്തവക ദക്ഷയും തന്ന ഭൗതക്കെ
 ചേകോൻപത്വിയും തന്ന ഭൗതക്കെ
 ചേരാൻ പെത്രമാളു തന്പരാനം'

എന്നീ സ്ഥാനമാനങ്ങളും മറവമണ്ണായിരുന്നതായികാണുന്നു. ആരോമൽച്ചേരുവക്കുടെ കാലമായപ്പോഴേക്കു ഉത്തരകേരളത്തിൽ ചേങ്കാമാർ ചുരുക്കമായിരുത്തണം ഡിജനു. അങ്ങം വെട്ടുന്നതു കലവുത്തിയായി സ്പീകരി ചുഡിയും പടയാളികൾക്കു മാത്രമാണ് ചേങ്കാൻസ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നതു്:—

അങ്ങം പിടിച്ചാലേ ചേങ്കാരാവു
 പുലസ്യമണിത്താലേ നായരാവു
 പുണ്ണലുമിട്ടാലെന്നപ്പുഞ്ഞാവു
 മംഗല്യമണിത്താലേ നാരിയാവു.

ചേങ്കാൻസ്ഥാനം അങ്ങംവെട്ടുവാൻ തക്കസമരചാത്രത്തു മിഷ്ട, ഇന്ത്യരുതന്നാട്ടിൽ നിന്നും പ്രാചീനകാലത്രവന്ന പടനായകമാക്കി നൽകിയിരുന്നതാണ്. പുത്രരംവിട്ടി ലെ എല്ലാഞ്ചാംഗങ്ങൾക്കും ചേങ്കാൻ പതവി അന്നവ

ഭിച്ചിങ്ങൻ. പത്രരംവീട്ടിലെ കണ്ണപുഞ്ചവക്തവ്¹ ബന്ധുവിടായ അമ്പാടിക്കോലോത്തുള്ളവക്ഷ് വെറും മേണ്ണൻസ്ഥാനമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പക്ഷേ അവ ഒരു വളരെ ആഭിജാത്യവും ഏഴപ്പത്തുമഹിമയും കലീന തയുമുള്ളവരായിരുന്നവെന്ന് പാട്ടകളിൽ അവരെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസ്താവങ്ങളിൽ നിന്നും തെളിയുന്നണം. കോല തതിരിനാട്ടിൽ അരിങ്ങോടരും ഇത്വതനാട്ടിൽ രണ്ട് ചേരകാമാരും മുവരുന്നാട്ടിൽ മുന്നപേരും ഉണ്ടായിരുന്നതായെ ഉണിക്കൊന്നാരും അനേപാഷണത്തിൽ അറിയാനിടവതനുള്ളൂ. പത്രരംവീട്ടിലെ ചേരകാമാക്ഷ് പ്രഭസ്ഥാനവും മാന്ധ്രപദവികളും ലഭിക്കാനിടയായതു് അവക്കു ഷുദ്ധിക്കാരും ചേരമാൻപെരുമാറം ഇംഗ്ലീഷ് തന്നെനാട്ടിൽ നിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു പ്രത്യേകം വരുത്തിയ രണ്ടുരമാരായ ഇംഗ്ലീഷ്കളായിരുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കണം.

അങ്ഗിനൈരിക്കുന്ന കാലത്തല്ലോ
ഇഴവുരു രാജാക്കളും നമ്മൾതന്നേ
മലയാളം തന്നിലെ കളർിയല്ലോ
വെള്ളം പയറിറ്റം നടപ്പില്ലാത്തു
അള്ളനാട്ടിൽ നല്ല തുള്ളക്കുടി
മേലാള്സ്ഥാനം കയക്കപ്പാക്കില്ലോ
വെള്ളംപയറിറ്റം നടത്തിപ്പോരും
ചേരാൻ പതവിലെ ബ്രാഹ്മണരും
നാലുസംഘക്കാരമൊരുമിച്ചിട്ടു്
വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ തികവുള്ളിക്കും
സ്ഥാനമാനങ്ങൾം കൊച്ചുതവരു
നാലുകളിക്കും ആശാനാണു്

അങ്കക്കളി ചെടുകളി
തൊച്ചവോർ കളി തൊച്ചക്കളി
നാസ്ത്രത്വാഭ കളിപ്പാട്
നാലുകളിയും നോക്കളിൽ

എന്നി പ്രസ്താവത്തിൽ നിന്നും ഒരു റംവീട്ടിലെ ചേരകോ
മാതടി പ്രാമാണ്യത്തെപ്പറ്റി തെളിയിന്നണ്ടു്. കോല
തിരിന്നാട്ടിലെ ഒരു ചുവവകനായ അതിങ്ങാടക്ക് പതി
നെടുകളിൽ ആശയസ്ഥാനമാണായിരുന്നതായി
കാണുന്നു. ഒരു റംവീട്ടിലേക്കും പതിനെടുകളിൽ
ഇരുസ്ഥാനമാണായിരുന്നവെന്നു്:—

‘പണ്ണേക്കും തങ്ങളും ചേരകോമാത
പതിനെടുസ്ഥാനവും തങ്ങൾക്കുണ്ടോ’

എന്നാൽ ഉണ്ണിയാച്ചുയുടെ വാക്കുകളിൽ നിന്നും സ്വാജി
മാൻ. ഒരു റംവീട്ടുകാർ ഉത്തരങ്കരളിൽ വന്നതു
മുതൽ എക്കദേശം നാഞ്ഞകൊല്ലിപ്പേണ്ടോളം അങ്കംപി
ടിച്ചു കഴിച്ചിരുന്നതായി പാടുകളിൽ പ്രസ്താവമുണ്ടു്.
ഉണ്ണിയാച്ചുയുടെ ഭർത്താവായ ആരുദ്ധരണാംമേലെ കണ്ണതി
രാമനും പതിനെടു കളികളിലെ ആശയസ്ഥാനവും
അതിനെന്നതു അനുഭവങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ആരുദ്ധരാമദ്ദേശി
വക്കുടെ അമ്മാവനും അച്ചുനും ചേരകോസ്ഥാനമുള്ളിലും
യിരുന്നു. ചേരകോസ്ഥാനം ഒരു പ്രത്യേക ജാതിക്കാക്ക്
കൊടുത്തിരുന്നതാണെന്നു് വിചാരിക്കുവാൻ മതിയായ
ലക്ഷ്യങ്ങളില്ല. ഒരു റംവീട്ടിലേക്കു മാതൃമാണായിരുന്ന
അമ്പി.

അങ്കത്തിനു ചേരകോണ വന്നു് ക്ഷണിച്ചും ആ അ
പ്രേക്ഷ നിരസിക്കുന്നതു് അഭിമാനക്ഷയമായി കത്തിയി
രുന്നു. കുടങ്ങാട്ടിടം ഉണ്ണിക്കോനാർ ഒരു റംവീട്ടിലെത്തി
അങ്കം വെച്ചുന്നതിനു് ആവശ്യപ്പെട്ടേണ്ട വാല്ക്കുമാ
യെക്കിലും.

‘இனு னா சுதின்தறும் குடும்பேள்ளு
பட்டநர் கொள்க்கும் குடும்பேள்ளு
கறையான சுத்தீரும் குடும்பேள்ளு
ஹனியோர்க்குத்தினம் எடுப்புமென்று’

இந்த பரவுத்து அதுரோமதேபுவகுதை அரசுபத்தினால் வயிற்கூடி அந்தால் தங்கள் ஸ்தாபத்தை அரியிக்கின்றன. சேகோன் மரைஏரார்க்கு வேள்ளி அக்கும் வெட்டந்தின் நால் நல்ல புதியலும் அதுவழிபூட்டாம். அக்குத்தித் தேவகுவன் மரளம்கடத்தால் அதினின் அரயாதுடை தரவாட்டி வேசு பரிமாரமாயி ‘விடுக்கிழி’ அரயாக்கூ ஏழைப்புத் திறுநூல் அதுபல் கொடுக்கள்மென்றுள்ளது. அக்குத்தின் வேள்ளிய ஒய்க்கைப்புத் தெருந்தின் பேஶவாழிக்கு ராஜஞோகமென்று நிலதித் ‘நாடுக்கிழி’யும் சேகோன் புதேபுக்குமாயி ‘அக்குக்கிழி’யும் கொடுக்கக் கூடிய பதிவாயித்தன. அதுரோமதேபுவகுர் உளிகோணாக்குவேள்ளி புத்தரியகுத்தின் புரூபுதேபுரம் அதிர்க்குத்தான் பள்ள விதம் கெட்டிய நூரெட்டான் கிழிக்குர் வெஷ்டுதாயிகாளான். சேகோன் நால் அக்குக்கிழித் தினாளை பூரிக் கடயிக்கும் தினம் சுமாரைக்கும்கூடுதினம் மரங் செலுவிடேன்றது. அக்குத்தின் கிழிக்குர் வழிப்பால் சேகுவன் ‘மரயும் மரத்து மரயுக்குத்து நிரயு நிரத்து நிரயைக்குத்து’ வாக்கிப்புக்கள்மென்றுள்ளது. ஏது காரளவஶாலும் பின்னிட சேகுவன் அக்குத்தின் போகாதெயித்தால் கழிக்கு நாளிக்கை பிரிக்கும்போது நிரயைக்கும் விஶப்பித்துவித்தன. ரட்டுக்கைக்குர்க்கும் சேகோனார் லட்சித்து கழித்தால் அக்குத்து பள்ளிக்கைக், திவஸம் நியைக்குக்கு முதலாய் படக்குக்குர் பேஶவாழியுடை மேல்நோட்டுத்தித் தாக்கும். அதினிடியே, சேகோனார் பூர்க் கடயிக்கை, வாழி

സംമയം കൈപ്പുടത്തണ്ടം മറ്റൊ പത്രക്കൾക്ക് ഇതലായ ഒരു കണ്ണദി നിർവ്വഹിക്കുന്നു. നിയുധിച്ച ദിവസം എല്ലാവർത്തം അങ്കത്തട്ടിൽ ചുറ്റും സ്കൂളി തുടർന്നു ശരിയായിട്ടാണോ എന്ന് പരിശോധിച്ചു് ബോബ്ലൂം വരുത്തുന്നു. തട്ടപണിയുന്ന ആശാരി കുളിപ്പുണി ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു സത്യം ചെയ്യു് ‘തട്ടവഴിക്കു’ കുഴിത്തൊരു ഇതപാട്ടിലുള്ള ചേക്കാമായം അവരുടെ തുണ്ട്രേഫോമായം കക്ഷികളും അങ്കത്തട്ടിമേൽ ചാടികയറുന്നു. പിന്നീട് കക്ഷികൾ അങ്കത്തിന്റെ ‘വഴിയും മൊഴിയും’ പറഞ്ഞു് മാലോക്കരാം അറിയിക്കുന്നു. അതിനശേഷം സംമതമുണ്ടാക്കിയും അങ്കം വെച്ചവാൻ പരിവയിച്ചിട്ടുള്ള ഓരോ കോഴിയെ രണ്ടു കക്ഷികളും ഇറക്കിവിട്ടു് അവ തമ്മിൽ പൊരുതുവാൻ അനവാചിക്കുന്നു. അതിന്റെ ജയാപജയങ്ങളുണ്ടാവിച്ചു് തക്കം അവസാനിപ്പിക്കാവാൻ കക്ഷികൾ സമത്വിക്കുന്ന തായാൽ പിന്നീട് ‘ആളുകാം’ വേണ്ടുന്ന വെക്കാവുന്ന താണു്. ആളുകാം ആരംഭിച്ചുതോൽ ചേരുകാമാരിൽ ആരു കുംഭം തോൽവിസമതിച്ചു് കീഴടങ്കക്കൊണ്ടു മരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ അടവുകൾ പയറുണ്ടാമെന്നണണ്ടു്. ഏതെങ്കിലും ചേകവന്നു് തള്ളപ്പുകൊണ്ടു് വിത്രുമം വേണ്ടി വന്നാൽ അരഞ്ഞ മുഖിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു് തുണ്ട്രേകവൻ മാറരുകളേക്കവന്നാട്ടു പോരു് തുടരുണ്ടാമെന്നും വുവാം സ്ഥായിണ്ടു്. ചതിപ്പുഡായോഗങ്ങൾ ആരും ചെയ്യാതെ സുക്ഷിക്കേണ്ടതും തുണ്ട്രേകവരുടെ ചുമതലയാണു്. വേണ്ടപരിത്വയും ആണ്ടപരവുമില്ലാത്ത ചേകവന്നാരു വിജയത്തിനു വേണ്ടി അരിങ്ങോടരേപ്പോലെ കൂട്ടത്താനും പ്രയോഗിക്കാവാൻ മുതിരുകയുള്ളൂ.

തേച്ചുാളിപ്പാട്ടകളിടെ കാലമായപ്പോഴേക്കു അങ്കമാറ്റാം യുജ്ജുവലിയ കലകൾ ഉണ്ടായതായി വിചാരിക്കു

ണ്ണിയിരിക്കുന്നു. എന്നതനെങ്ങുമല്ല അങ്ങാലുതു് അങ്ങമേപ്പും എക്കുദേശം നാമാവശ്യങ്ങളായി തീർഖവുന്ന തോന്നുന്നു. ജനകീയഭരണത്തിൽ മുന്നിലക്കാരായിരുന്ന നാട്വാഴികളിലും ദേശവാഴികളിലും ദേശമന്ത്രം കൂടി പരിപാലിക്കണമെന്നുള്ളതിൽ ഉലാസിനമാരായിതീർഖവുന്ന മാത്രമല്ല, ചുന്നമായ സേപ്പേട്ടുഡായികാരം ചെലുത്തുവാൻ ബഹുകക്ഷാനായായി. രാജ്യത്രഞ്ച യന്ത്രത്തിൽ വന്ന ചേന്ന് ഈ പരിവർത്തനം അങ്ങമേപ്പും കിട്ടി നില നില്പിക്കുവിശ്വാതമായി. മുമ്പും കൗമുഖിയവർ കൗമുഖിക്കാണ്ടം തന്റെ കുടിക്കാണ്ടം സേപ്പേട്ടുഡായികാരം നടത്തി തുറക്കായിരുപ്പാരാ അങ്ങമന്ത്രം കൈപ്പുറിയുള്ള ആരുവും വിശ്വാസവും കുമേണ അനാല്പനം ചെയ്തു. എന്നാൽ ദേതനകൾക്ക് കാലത്തും പ്രദയിലും സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു. അങ്ങന്തിക്കുന്ന ചടങ്ങുകളും അനു നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു ‘പൊയ്യി’തു് കാണ്ണാനില്ല. പൊയ്യിനുള്ള കാരണം മിക്കപ്പോഴും സ്വകാര്യവൈരവും പെണ്ണുവ ഫക്ഷം വാങ്ങേററവും മററമായിരിക്കും. രണ്ടാള്ളുകൾക്കു തമ്മിലും സംഘങ്ങൾക്കു തമ്മിലും പൊയ്യി നടക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. തന്റും പൊയ്യിപ്പാട്ടുകളിൽ വല്ലിച്ചിട്ടുള്ള പ്രദയിലുങ്ങുമ്പോൾ അങ്ങമന്ത്രം അനുസരിച്ചു് നടത്തപ്പെട്ടവയുണ്ടുന്ന തോന്നുന്നില്ല. കുറതേതനിടം രാജാവിക്കുന്ന മകളായ കാൺതിക്കന്നിയെ ഓമല്ലുകൾ കാവിൽ നിന്നും കടക്കാനായ പൊന്നാച്ചുരം കോട്ടയിലെ കേളപ്പുൻ പിടിച്ചു കൊണ്ടപോയതിനെ ആസ്ത്രഭരിക്കി ദേതനനും അയാളുമായി പ്രദയിലുത്തിലേപ്പെട്ടുന്നു. പാലുകുമംസ രാജാവിക്കുന്ന മകളു കടക്കാനായ തന്റും തന്റും ആന്വലത്തിൽവെച്ചു് കണ്ണിട്ടു് ആചാരം പറയാതെ അലക്കു

മായി പോയതിൽ പരിവീച്ച് അവളുടെ സമോദര നാർ തച്ചോള്ളിയിലേക്കെ അങ്ങം കരിച്ച് ഭാല കൊട്ട തയയക്കുന്നു. മനുഴി അങ്കക്കാളരിയിലെ തുള്ളനാടൻ കണ്ണ നമായി ഒത്തേനൻ പൊയ്യു കരിച്ചതിന്റെബേണ്ടി ഒരുക്ക ഔദി ചെയ്തുവാൻ കോഴിക്കോട്ടേങ്ങാടിയിൽ ചരക്കു വാങ്ങുവാൻ പോയ കാൽപ്പനക്കൻ കച്ചുവടക്കാരൻ ചെട്ടിയുമായി വാങ്ങേററുമണ്ണായി പ്രദയിലുത്തിലവസാനിക്കുന്നു. ഒത്തേനൻ മരണം തന്നെ ‘പൊന്നിയം പൊയ്യു’ കഴിത്തു മടക്കുന്നോരു കതിന്തു കയക്കുള്ളുടെ കുടക്കായമായി നടത്തിയ സംഘലപ്പൂജയിൽ മായൻകട്ടി എരുന്നായ മഹമു ദീയകൾറ വെടിയേററാണുന്ന് ഒരു പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പൊയ്യു കരിക്കുന്നതായാൽ ദേശവാഴിയേയും മരഠം അറിയിക്കണമെന്നു് നിബന്ധമില്ല. അതിനായി രാജഭോഗം കൊടുക്കുകയോ ഭരണാധികാരികൾ ഒരുക്ക ഔദി ചെയ്യുകയോ പതിവില്ല. ദിവസം നിശ്ചയിച്ചു് കക്ഷികൾ നന്നെ നടത്തത്തക്കു നിലയിലുണ്ട് പൊയ്യു്.

വടക്കൻ പാട്ടുകളുടെ കാലത്തു് നിലനിന്നു വന്ന മരറരായ ആചാരമാണ് ‘കടിപ്പുക’ യെന്നു പറയുന്നതു്. ആരക്കിലും മരറരാഞ്ഞാടു എരുതെക്കിലും അങ്കുമം ചെയ്യായ അവയുടെ കട്ടംബവങ്ങൾ തമ്മിൽ വളരെക്കാല തേക്കു തമ്മിൽ പക തീരാതെ തുടരെത്തുടരെ അവസരം കിട്ടുന്നോക്കു പരാപ്പരനാഡം വരുത്തുന്നതാണ് കടിപ്പുക. സ്മാക്കലാണ്ടിലുള്ള മലവാരങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഭിന്നവർഗ്ഗക്കായം പ്രഭ്രഷ്ടംബവങ്ങളും തമ്മിൽ ഇതുപോലെ തീരപ്പുകയുണ്ടായി അന്നേന്നും നിഷ്ടുരകമ്മങ്ങൾ അനുജ്ഞിച്ചുവന്നതായി പല പ്രസിദ്ധ കമകളുണ്ടോ. അതുപോലെയുള്ള രാചാരമാണ് നൂമരവത്രരമാരായിരുന്ന അന്നത്തെത്തു കേരളീയത്തെ ഇടയിലും

അചാരത്തിലിരുന്നത്. പലപ്പോഴും തീർക്കാലത്തെക്കുറിയനിന്നും ഈ വിശയ മനസ്സിൽ ആകസ്ഥികമായി ണിയ സ്ഥാപനവിധിയം കൊണ്ട് അവസാനിച്ചവെന്ന് വരാം. തൊഴ്രു റാൻ വീടുകാരം കയ്യുളിപ്പാലാട്ട് വീടുകാരം തമ്മിൽ ഏറിയകാലമായി തുടങ്ങി നിന്ന കടിപ്പിഴി, പാലാട്ട് കോമൻ നായൻ കരപ്പുമാരകെട വീട്ടിലെ ഉള്ളിയമയമായി അന്നരാഗവലഭനായി തീന്നപ്പോൾ മാറിയതായി കോമനായങ്കെട കടമയിൽ നിന്ന, തെളിയി സണ്ട്. ഈ കടിപ്പുക നിമിത്തം പാലാട്ട് ആശങ്കയുള്ളാ തായി. ആശൻകടിപ്പുരക്കണ്ണോച്ചല്ലാം കരപ്പുനാർ വന്ന് അതിനെ നിന്ത്യം നിറക്കിച്ചു വന്നിരുന്നതിനാൽ കോമൻനായങ്കെട ഇനന്നശേഷം അയാളുടെ മാതാവ് അവരിൽ നിന്ന് മകനെ രക്ഷപ്പെട്ടതുന്നതിനായി പല ശ്രദ്ധത്തുമുള്ളും പ്രയോഗിച്ചു. കോമനായൻ ഈ ശാരം സന്ത്താൽ തന്നെ ചെരുപ്പുകാലം മൃദവനും ഒരു ക്ലുഡ് യിൽ തന്നെ കഴിക്കേണ്ടിവന്നു. പതിനാറു കൊല്ലു ദത്താളും അജത്താതവാസം കഴിച്ചു കോമൻ അക്കമ നായി അമു അഡിഷാതെ കുളക്കാവിൽ വച്ചു് ഉള്ളിയ മയയെ കാണുകയും അവളുടെ പ്രിയതമനായിതീരകയും ചെയ്യുള്ളകൊണ്ട് നീണ്ടനിന്നു കടിപ്പുക അവസാനിച്ചു. ആരോമദ്ധ്യവകരേഖ ചന്തു ചെയ്യു ചതിക്കു പകരം വീട്ടി യതിലും പ്രതികാരേഷ്ടു വളരെ നീണ്ട നിൽക്കുമെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആരോമദ്ധ്യവകരൈ മരണമെച്ച തന്ത്രപ്പാർശ്വ സമ്മാദരിയായ ഉള്ളിയാച്ചയെ വിളിച്ചു് അവർക്കുണ്ടാകുന്ന കട്ടി ആശാശനക്കിൽ ചന്തുവിനോട് പകരം ചോദിപ്പിക്കുമെന്നു് പറഞ്ഞു് ചോരുച്ചരണ്ട് കൂപ്പു അവക്കു ഏഴ്ചിക്കുന്നു. ഉള്ളിയാച്ചയുടെ മകനായ

ആരോധിയോട് പയറാ മുകൾ അല്ലസിച്ച കഴിൽത്തു, യുടൻ അമ്മാവന് ചെറു കാരണം പിണ്ണിൽ ചെക്കി തിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു കേരളപ്പിക്കനു. എന്നതനെന്നു മല്ല, വളരെക്കാലമായി സുക്ഷിപ്പേവച്ചിരുന്ന ആ ചോര പുരണെ കൂത്തുനെ മകൻ എഴുത്തുകൊടുത്തിട്ടു് അയാളിടെ പ്രതീകാരവുലിഡെ ഉജപലിപ്പിക്കുന്നു. ആരോധിയുണ്ടിയിട്ടു് പകരം ചോദിച്ചു് അഭിമാനം ദിക്ഷി കരുന്നമണം. ആരോമണ്ണവകരെ ചെറു ചതിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണവും പകയുടെ അപ്രമേയഗ്രഹക്കി തന്നെ യാണു്. ഉള്ളിയാർപ്പണ ചെറുവിനെ വിശാഹം ചെങ്കു കൊടുക്കുന്നതിനു പ്രധാന തകസ്സുകാരായി നിന്നുതു് ആരോമണ്ണവകരായിരുന്നവെന്നുള്ളതും ഉള്ളിയാർപ്പണ ഒരിക്കൽ ചെറുവിനെ തുപ്പക്കോളാവികൊണ്ട് എറിഞ്ഞി കുന്നവെന്നുള്ളതും ആണു് ചെറുവിനെ ആ കരിന്നുകൈക്കു പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. ആളുകളിലും കട്ടംബക്കായം തമ്മിലും ബാക്കനുള്ളതും കട്ടിപ്പുകുകൾ അവരവർ തന്നെ പരിപാലിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനു് അന്നതെത്തു ദേശവാഴികൾ അനുവദിച്ചിരുന്നു. പ്രബലനായ ദത്തനാൾ ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടും തൊണ്ടുരാം വീട്ടിലെ കുട്ടപ്പുന്നാർ സ്വന്തവെന്നു ക്കോളാടുചെയ്യു മോരപ്രവൃത്തികളെ തകയുന്നതിനു് എന്നുകിലും പ്രവത്തിച്ചതായി അറിയുന്നില്ല. അകുമം ഔദ്യരം ചെയ്യുന്നവരോടുപക പരിപാലിക്കുന്നതു് അതുകൂടും സാധാരണമായിരുന്നു.

തന്നെപ്പാളിപ്പാടുകളുടെ കാലത്തു് നാട് പിടിക്കുന്ന തിനും കോട്ടകൈവശമെപ്പുട്ടുള്ളൂന്നതിനും മറ്റൊരു പടസന്നാധം കുട്ടാശായിരുന്നു. സ്വന്തമേന്തുക്കു ഉം ഇടപ്പുള്ളിനുമായും രാജാക്കരമായും ഭൂർമ്മങ്ങളും ഗംഭീ

രണ്ടുമായ കോട്ടകൾ കെട്ടി സ്വന്ത്യികാരം നടത്തിവന്. എത്തേനും ഇപ്പോതിരണ്ട് റ്റയല്ലാക്കന്തിനു മുമ്പുതന്നെ നാലു കോട്ടകൾ പിടിച്ചുടക്കാവാൻ സാധിച്ചതായി ഒരു പാടിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പൊന്നാചുരംകോട്, കണ്ണൻ മേനവൻറു തള്ളക്കോട്, കരിമലകോട് എന്നിങ്ങനെ പല കോട്ടകളും തദ്ദേശ്വരത്വാർത്ഥിലേക്കു ഒതുക്കിയ തായി അറിയുന്നുണ്ട്. ഈ കോട്ടകളിൽ പലതും ശരു കാരിക്ക് എത്രമുഖ്യം ഭസ്താപമായിരുന്നുവെന്ന് അവ യുടെ വണ്ണനകളിൽ നിന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്:—

‘വടക്കര പണിത്തല്ലി പണിക്കാമായം
പിന്ന വിത്തേരുന്നായ കാവയ്
അവയ പണിത്തുള്ള കോട്ടയാണ്
കോട്ടയ്ക്ക ചുറ്റം കിടങ്ങുണ്ട്
കിടങ്ങിനകത്തു മതിലുമണ്ഡ്
ഈരാളകയ്യതു പൊക്കമണ്ഡ്
മതിലിനേൽ കൂപ്പി പതിച്ചിട്ടുണ്ട്
കോട്ട നടവിലേ കൊടിമരത്തിൽ
തത്തയൊന്നുണ്ടിരിപ്പുമുണ്ട്
ബന്ധുവെക്കാണ്ടാൽ ചിരിക്കം തത്ത
മാറാനെക്കാണ്ടാൽ ചിലയ്ക്കുമതു
കോട്ടയ്ക്ക നാലുണ്ട് ഗോചുരങ്ങൾ
ചീനക്കിഴങ്ങിക്കാതമുണ്ടവിടെ.’

പ്രഞ്ചിനായുടെ കൂടംബവ്യാപ്തിലൂം ശരുക്കളുടെ വരവിനെ തടയാനായി പല മുൻകയ്തലുകളും ചെയ്തിരുന്നു. തൊണ്ടുവാം വീടിൽ കുറപ്പുമായുടെ വീടിൽ രാത്രിയിൽ ചെന്ന കയറുന്ന കോമ്പന്നായക്ക് പട്ടിക്കലുള്ള രണ്ടാന കളേയും മുക്കിട്ടന്ന കുററുന്നയും ചുമരിലുള്ള മുകളി നേരും ചീറിവതന കരിന്നാഗപ്പാന്വിനേയും നാലു

ക്കേയും മല്ലതറയിലെ തത്തമയേയും സ്പാസിനപ്പെട്ട തതിയ ശേഷമെ അവിടെ പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിക്കും. കോട്ടകളിൽ പല സുത്രപ്പണികളിലും വന്ന കയർന്ന ശത്രുവിനെ അപായപ്പെട്ടതുവാൻ സജ്ജികരിച്ചിരുന്നു. മലങ്ങറത്തി മിതലായ പരബരവഞ്ചിട്ടെ പ്രത്യേക സഹായംകൊണ്ട് മാത്രമേ തച്ചോളിച്ചുതുവിനും തുളനാട്ടുകൊണ്ട് കോട്ടയിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ഒത്തേനൻ നേരം രണ്ട് തവണ അതിനൊരുപ്പിയത് പരാജയത്തിലുണ്ട് കലാശിച്ചത്.

അക്കാലത്തെ കേരളീയരുടെ സമുദായ സ്ഥിതിക്കു ഒഴുവാറിയും പല സംഗതികളിലും വടക്കൻ പാട്ടകളിൽ നിന്ന് ഗ്രാമിക്കാവുന്നതാണ്. ഭിന്നസമുദായങ്ങൾ തമിൽ വളരെ സെറ്റ്‌മാദ്ദത്തിലും സ്കൂളുകളിലും മാഡ്രസുകളിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടിയത്. വൈദികോത്തമമാരായ കേരളീയ മുഖമണ്ണരുക്കരിച്ചു് പറയത്തക്ക വിവരങ്ങൾ ഒന്നം മൂന്നു പാട്ടകളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല. പട്ടംകുട്ടികൾക്കു കാഞ്ഞുംമാരായും സേവനമാരായും അട്ടക്കല്ലുക്കാരായും ചില പ്രഭുക്കന്മാരുടെ പ്രഭാവം സമ്പാദിച്ചിരുന്നു വെന്ന് തെളിയിന്നാണ്. കലീന കുടംബങ്ങളിൽ ചെല്ലുന്ന പരബര മുഖമണ്ണക്കു കൈശണത്തിനു അരികൊട്ടക്കുക പതിവായിരുന്നു. കണ്ണൻമേനവൻറു കോട്ടയിൽ അശിവേക്ഷവാനം വിളുന്നുവാനം കട്ടിപ്പുട്ടുമാരുക്കാണ്. നായക്കാരാം ഇള്ളിവരും വളരെ ഒരെത്താരുമയിലും സ്കൂളുകളിലും അന്ന് വര്ത്തിച്ചിരുന്നു. തീണ്ടൽ മുതലായ ദരാചാരങ്ങൾക്കു ധാരാതാരു ശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല. തച്ചോളിപ്പാട്ടകളിൽ കാലത്തു ഉത്തരകേരളത്തിൽ മാപ്പിളമാരുടെ കുടുംബം പ്രത്യേകമാക്കവാൻ തുടങ്ങി. രാജാക്കാമാരു വർക്കവൈക്കാതി

രിക്കകയും അങ്ങാടിയിൽകൂടി കടന്നപോകുന്ന വിജാ-
തീയസ്തീകരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുകയും മറ്റൊ
പല അക്രമങ്ങൾ അവർ നടത്തിയിരുന്നു. ഉള്ളിയാച്ച്,
നടവട്ടത്താടിയിലെ മാപ്പിളമായുടെ കുറവിന്
ഒട്ട ശമനം വരുത്തുന്നണം. ഒരു നായർ സ്തോത്രം ഭാത്യം
യാക്കുവാൻ അതിച്ച കണ്ണാലിമരയ്ക്കരെ ദേഹന്തർ
നല്പാം പരിപ്പിക്കുന്നണം. അവരുടെയിടയിലും അല്ലോ-
സികളും പയറു ശ്രീലിക്കന്നവരും ധാരാളമണ്ണായി
തന്നെ. കൊടർമലയിൽനിന്നു പടവയും ഏനാലി
മുതലായ അല്ലോസികളുടെ സഹായം തദ്ദോഷിയിലേ
കഴഞ്ഞാകുന്നണം. അക്കാലത്തെ വാൺിജ്യം മിക്കതും ചെട്ടി
കളുടെ കൈവശമായിരുന്നു. കച്ചവടത്തിനാവശ്യമുള്ള
പണം പ്രഭുക്കടംബരങ്ങളിൽ നിന്നും അവർ പലിശയ്ക്കുടു
ത്തിരുന്നു. സപ്രത്രകൊണ്ട് മതിമരന്ന അസുച്ചേട്ടടി തദ്ദോ-
ഷിവീടിൽ ബാധ്യവത്തിനാഗ്രഹിക്കുന്നതിനും അയാൾ
കഴുതീരിയായ ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നു. ആരോമദ്ദ്രോഹവക്രജ്ജെ
കാലത്തുനെ നാട്ടിലെ കച്ചവടത്തിൽ ചെട്ടിമാക്കി
പ്രാബല്യം ലഭിച്ചിരുന്നു. തീയമായും ചെറുകൊണ്ടും
മറ്റൊക്കെപ്പും നടത്തിയിരുന്നു. അതിനു രാജ
ഭോഗമായി കത്തിപ്പുണ്ണം ദേശവാഴികരിക്കു
കൊട്ടശാഖമെന്നാണു് നിയമം.

എല്ലാസമ്ഭാധങ്ങളിലും സ്തോത്രം ചുങ്കൾക്കു
ബന്ധപ്പെട്ടതിലും മറ്റൊക്കെപ്പും പ്രാധാന്യമുണ്ടായി
തന്നെ. സ്തോത്രം ചുങ്കൾക്കുരേപ്പാലെ പയറുമുകൾ
അല്ലോസിച്ചിരുന്നു. ഉള്ളിയാച്ച് കൊടർമലയും മാലക്കുയിലും
മറ്റൊക്കെപ്പും പ്രാധാന്യമുണ്ടായും പ്രഭർിപ്പി
കുന്നണംല്ലോ. ചെറുവിനും മാറ്റാതുടെ അസുപ്രയോഗം
തടക്കുവാൻ വയ്ക്കാതെ കുഴക്കുന്നും കുക്കി ആണ്.

‘വേഷം ചരമഞ്ഞ’ രണ്ടാജനത്തിലെത്തി അതിവീഞ്ഞ
തേതാട് പൊതക്കി അയാളെ സഹായിക്കുന്നണം. സ്കൃ
കർക്കിം ചുത്തപ്പുമാക്കിം അന്ന് ഒരേതരം വില്ലോഡ്രാസം
തന്നെയാണ് നൽകിയിരുന്നത്. അക്കാലത്തു് കായിക
സംസ്കാരത്തിനാണ് കുട്ടതൽ ഫൂഡാനും കല്പിച്ചിരു
ന്നതെന്ന് കയ്യതേണിയിരിക്കുന്നു. വിത്രമാവനാരങ്ങ
ഉം സ്കൂറികൾ രാമാധാരംകൂട മുതലായ ഗുമ്പങ്ങൾ
വായിച്ചു വന്നിരുന്നതായി അറിയുന്നു. ചതുരംഗം മുത
ലായ വിനോദങ്ങളിൽ സൈരക്കൽ+പോലെ അവൻ
വ്യാപ്തരായിരുന്നു. കാവുനാടകാദി ഗുമ്പങ്ങളുമായുള്ള
സാമിത്രപരിചയം സംബന്ധിക്കുന്നതിന് അധികം പ്രേ
രാതും പരിത്രമിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ
എഴുവയസ്സിൽ എഴുത്തു പരിക്കുവാൻ ആരംഭിക്കുന്നത്
മുന്നനാലുവച്ചംപയറ്റുകളോടൊന്നിച്ചു് തുടങ്ക സാ
ധാരണമായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ സ്കൂറുടെ വസ്തുക്കൾ
ണ്ണിതിയും ആഭ്യന്തരങ്ങളിലുള്ള അഭിവാശങ്ങും പല കൂ
കളിലും വസ്ത്രിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉള്ളിയാച്ച് അല്ലിമലർക്കാവിൽ
കുത്തുകാണവാൻ ചരമഞ്ഞ് ചുറ്റേപ്പുടന്തിനെപ്പറ്റി:—

ചടനക്കല്ലിന്റെ അരികേചെന്ന
ചടനം ഉരസി കറിവരച്ച
കണ്ണാടിനോക്കി തിലകംതോട്
പീലിത്തിരുമ്പി കെട്ടിവച്ചു
അംജുനംകൊണ്ടവർ കബണ്ണഫതി
ക്കുക്കുമം കൊണ്ടവർ പൊട്ടുക്കത്തി
കസ്തുരി കള്ളങ്ങേരി പുന്നുനാശേ
മെയ്യാഭരണബപ്പട്ടി തുറന്നവെച്ചു
എഴുകടലോടി വന്നപട്ടു

പദ്ധതിലെ പട്ടചുളിയും തീരേൽ
 പുക്കിലെ തൊറിവെച്ചു ഉടക്കന്നണ്ടെ
 പൊൻ തോട്ടെയട്ടുത്തു ചമയുന്നണ്ട്
 കോട്ടുവടി വെച്ചു പൊന്നരഞ്ഞാണ്
 മീതെയഴകിനു ഒട്ടുന്നണ്ടെ
 എഴു ചുറുളേളുതു പൊന്നാലയും
 ദത്തുപതിച്ചുള്ളു രാലയില്ലോ
 കഴുതിലുതന്നും ചേത്തണിൽത്തു
 രാമാധനം കൊത്തിച്ചുരണ്ടുവള്ളു
 എല്ലാമിട്ടുംഡണിങ്ങന്നണ്ട്
 പൊൻമട്ടിതന്നും ചുട്ടുന്നണ്ട്
 ചമയങ്ങളെല്ലാക്കു ചമരത്തായങ്ങളി
 കൈവിരല്ലാറിനും പൊൻമോതിരം
 ചേച്ചുയോട്ടുംഡണിയുന്നണ്ട്
 ഉടമിച്ചുട്ടുതു അരയിൽപ്പുട്ടി—

എന്ന് വണ്ണിച്ചു കാണുന്നു. ചുരുക്കുമ്പുതും ചമരത്താ
 റങ്ങളിയെ അക്കത്തിനും ആരോഹാംഖങ്ങൾപിഴങ്ങും ചുറു
 ചുട്ടിയുന്നുള്ളി. കോമന്നായർ തൊഴുന്നരാൻ വീടിൽ
 പോകവാൻ ചമയമൊരുങ്ങുന്നത്:—

‘അക്കപ്പുട്ടുംഡിതെരിതുട്ടതെത
 ഫേയുമണ്ണന്നുണ്ടായി ചുറുന്നണ്ട്

... ...

പരമകയ്യായി ചുരുട്ടിക്കച്ചു
 അക്കാഡം ചുണ്ണിയെറിയുന്നണ്ട്
 പകരി തിരിത്തുങ്കുക്കുട്ടിക്കച്ചു
 വടക്കൻ ശെരിവെച്ചു കുന്നുവെച്ചു
 തെക്കൻ ശെരിവെച്ചുശകവെച്ചു
 ആനമിവം വെച്ചു കെട്ടിക്കച്ചു

കതിരഭവം വെച്ചു കൈട്ടുന്നുണ്ട്
 അങ്ങവാലും തൊക്കലിട്ടു കൈട്ടി
 ചന്തം പെരുമയിൽ കൈട്ടിക്കൂട്ടു
 കോട്ടപ്പട്ടിവെച്ചു പൊന്നരംതാൻ
 മീതെയഴകിനു ഷുട്ടുന്നുണ്ട്
 ഏപ്പസ്സരത്താണരമ്മുക്കി
 ചമയങ്ങളോക്കു ചമരഞ്ഞായങ്ങൾ
 പൊന്നിൽ തൊപ്പിയം തലയ്ക്കിനിത്ര
 പൊന്നക്കപ്പായമിട്ടുള്ളക്കി
 ചുരിക പരിച തൊഴുതെട്ടുത്ര,

എന്നിപ്പകാരമാണ്. ഒന്നേന്നൻറെ കാലമായപ്പോഴേക്കും നാഗപടം, പുലിമുഖം എന്നിങ്ങനെയുള്ള അനവധി ആദ്ദേഹങ്ങളും കലീനസ്തീകരം അണിഞ്ഞിരുന്നു.

അക്കാലത്തെ കല്പാണാചൂടുകളിൽ വെളിവാക്കുന്ന പലവാൺനകളും വടക്കൻ പാട്ടുകളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. നായമാരുടെയും ഇംഗ്ലീഷുമാരുടെയും മരക്കാരുടെയും പ്രഖ്യാതമായ പ്രത്യേകം നടത്തിവന്നിരുന്നു. ഏസാൽ ചേകവാരുടെയും മരക്കാരുടെയും നടപ്പിലിരുന്നതായി വിചാരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവരുടെയും കൈട്ടുകല്പാണം മാത്രം കഴിപ്പാലും മരി. ആദ്ദേഹമുഖ്യവകർ തന്റെ ഭായ്യായ കണ്ണുണ്ണലിയെ ഏഴാംവയസ്സിലും ഉള്ളിയാച്ചും ആറും മണിമേലെ കണ്ണതുരാമൻ പത്താംവയസ്സിലും കല്പാണം കഴിപ്പായി കാണുന്നുണ്ട്. സ്നേഹകോട്ടക്കിനത്തിന് ‘അമ്പാരം’ കോട്ടക്കുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ വിവാഹമേചനം വേണമെന്നു തോന്നിയാൽ ‘അമ്പാരം’ തിരി

കെ വാങ്ങി വധു സപ്രതിഫിലേക്ക് മടങ്ങുന്നു. ഇതിനു ‘സ്ത്രാചാരം വാദകുക’ ‘വാക്കാഴിക്ക’ എന്നും കൈ അക്കാലത്തു് പറത്തുവന്നിരുന്നു. ഉള്ളിയാർപ്പ് വല്ല കാരണവശംലും ഭത്തുമുഹത്തിൽ നിന്നും പിന്നും പോതന്നതായാൽ കയ്യും കണക്കിം പറത്തു് സ്ത്രാചാരം വാങ്ങി അവരെ രക്ഷിക്കണമെന്നു ആരോഗ്യത്തുവികൾ അക്കത്തിനു ഒരപ്പുടുമ്പോൾ അനംജനോട്ടപദ്ധതിക്കും. എന്നതനെന്നുമല്ല, മച്ചനിയൻ ചന്ത ആരോഗ്യവകക്ഷി വിശ്രാംഗമനായ തുണ്ട്രേകവരായി ഒത്തരി യക്കത്തിനു പോകുന്നതായാൽ:—

‘ആരും മണംനേന്നു് വാക്കാഴിക്കൈ
നിങ്ങൾക്കു പെണ്ണായി ഇരുന്നുകൊള്ളിം’

എന്നു് ഉള്ളിയാർപ്പ് ചന്തവിനോട് പ്രതിജ്ഞാവെച്ചുന്ന തിൽനിന്നും വിവാഹമോചനവും ചുനർവിവാഹവും നടപ്പിലായിരുന്നവെന്നു് സ്ഥൂലമാകുന്നു. തുള്ളനാടൻ കുള്ള പ്രശ്നർ ഭാംത്യായിരുന്ന കൊടർമ്മാലകൊങ്ഗി ചന്തവിനു തെന്താവായി സപ്രീകരിക്കുന്നതും ഇതിനു മതിയായ ലക്ഷ്യം മായിരിക്കുന്നണം. വീരമാർ ബലമായി പിടിച്ചുകൊണ്ട് പോയി ‘മാളികയേറുന്നു’ സ്ഥൂലികളുടെ വിവാഹത്തിനു് അരിയിട്ട് സ്ഥീകരിക്കുകയെന്നല്ലാതെ വേരെ ചടങ്ങുക എണ്ണമില്ലായിരുന്നു. തേനേനൻറു കാലത്തു് കല്പാണം ചടങ്ങുകൾ വളരെ വിസ്തൃതായിരുന്നവെന്നു് ചുത്താളി ഇടത്തിലെ ചിത്രത്തെയും തെക്കൻമലവാൻ കണ്ടു. കുമയും തൊഴ്ന്നുവാം വിട്ടിലെ ഉള്ളിയമയും വേണ്ടും വിവാഹത്തെ വണ്ണിക്കുന്നതിൽനിന്നും തെളിയുന്നണം.

വടക്കൻ പാട്ടുകളുടെ കാലത്തു് എല്ലാവക്കും ദൈവവിശ്രാംവും ഇരുപ്പത്രവിചാരവുമണ്ണായിരുന്നതായി പാ-

ചുകളിൽനിന്നും ഗഹികാവുന്നതാണ്. ഏഴരവേള്ളപ്പുജ്ഞ
പ്രോഡ കളിയും കഴിഞ്ഞു കടവമന്ത്രവും ജപിച്ചു് കള
രിയിൽ പരമ്പരകൾക്ക് തേവാരവും കഴിച്ചതിന്റെ
ശേഷമേ ചേകോമാർ എന്തിനെങ്കിലും ആരംഭിക്കുക
യുള്ളൂ. അവലങ്ങളിലും ഭ്രകൂളിക്കാവുകളിലും വഴിപാ
ചുകൾ അഭീഷ്ടസിലിക്കായി പലഞ്ചു നേരക പതിവായി
യന്നു. ആരോമദ്രോവകരെ ലഭിക്കുന്നതിനായി ഉണ്ണിക്കോ
നാർ പല നേത്രകളും നടത്തുന്നുണ്ട്. കല്പിന സ്രീകൾ
കളീയും കഴിഞ്ഞു അടച്ചതും അവലത്തിൽ കേണ്ടതു
നും നടത്തുന്നതിൽ ജാഗത പ്രഭർപ്പിച്ചുവന്നു. അയ്യു
പുൻ കോവിലകളിലും ഭ്രകൂളിക്കേണ്ടതുണ്ടിലും തെരുവ
ടും, കുത്ത്, വേല, ചുരം മുതലായ ഉത്സവങ്ങൾ നടത്തിയി
യന്നു. അടച്ചതും സ്രീകളും ദേഹവാഴികളും ലോകത
മെല്ലാം ഉത്സവാവസരങ്ങളിൽ നന്നിച്ചു് കുടക പതിവാ
യിൽനാൽ ചിലപ്പോൾ കലമണ്ഡലങ്ങിം പൊയ്ക്കിനും
സന്ദർഭങ്ങളിൽനായി കാണുന്നു.

അക്കാലത്തെ ജനങ്ങളുടെ വിനോദങ്ങളെപ്പറ്റിയും
എത്താനും വിവരങ്ങൾ ഇം പാട്ടകളിലുണ്ട്. ഒരയാളി
നോഡം ഇടപ്പെട്ടിരുന്നുകളും ചേകോമാക്കിം പ്രിയതരമാ
യിൽനാൽ.

‘എഴുത്താണിയുള്ളിയ മെച്ചതവര്
വീശൽ വലയു മെച്ചനുണ്ട്
പടനായേഴിനെ വളിച്ചുകുട്ടി
കന്നു കല്പകി പുറപ്പാടായാ’

എന്നിങ്ങനെ തൊണ്ടു റാം വീട്ടിലെ കാട്ടപ്പും നായാട്ടി
നെപുറപ്പെട്ടുനും. തോക്ക മുതലാശ ആയുധങ്ങൾ നായാട്ടി
ശോളപയ്യോഗിച്ചു വന്നിൽനാൽ. തേനുകൾ വന്നുമുത്തുപെട്ടു

മായി ദെയൽസമേതം പൊത്തു് അവരെ കൊല്ലുന്ന തായി ഒരു പാടിൽ വള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. നായാട്ടുകുടാതെ, വേരോടു വിനോദം ‘കാരകളുി’യായിരുന്നു. പത്രമുന്നുടെ ഇവാക്കുമാർക്കടി കാരംവറവിലെത്തി കാരപ്പുത്രത്തു നീതു് അക്കാലതു് വള്ളരെ പ്രിയതരമായ ഒരു വിനോദമായിരുന്നു. കാരപ്പിഞ്ചുങ്കട മിഞ്ചുവാക്കുകൾ കേട്ടാണ്ടും ആരോമാഖ്യാനി ചത്രവിനോടു പകവീട്ടവാൻ അക്കു മനാകന്നതു്. പകിടകളുി, ചത്രരംഗം, എന്നിങ്ങനെ വേരേയും പല വിനോദങ്ങളും കളികളും അനും നടപ്പിലിരുന്നു.

ഈക്കെന അക്കാലതെത്തു യുലസന്ത്രഭാധനങ്ങളേയും സാമൂഹികാചാരങ്ങളേയും മറ്റും പറരി പലവിധര ഒഴിം ഇന്ത പാടുകളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നതിനാൽ, അവയുടെ പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നു ഇന്ത് പറത്തു വല്ലു. എന്നാൽ സാമൂഹികമെന്നനിലയിലും വടക്കു നീപാടുകൾ ഒല്ലാവരുത്തേണ്ടും ആദരവിനു് പാതുമാക്കു സഭതാണു്. ഇവയേപ്പറി:—

‘വുതവുവസ്ഥയില്ലക്കണവുക്കരിയി—
സ്വരേമാപത്തിയില്ലനാകില്ലം

അരരാറു കൊഡിമയിൽ കൊള്ളിക്കില്ലി റിതു്
എനു് മഹാകവിവജ്ഞാനത്താഡം പറത്തിരിക്കുന്നതു് കവി സമജമായ അതിശയോക്തിയോടുകൂടിയാണു്. വുതവുവു വസ്ഥയും അക്കുവുക്കരിയും അരേമാപപത്തിയും ഉത്തരമസാമിത്രത്തെ അംപക്ഷിച്ചു് ഇന്ത നാട്ടാടിപ്പുംടുകളിൽ കുറയുമെന്നതു് സ്വപ്നമാണും. എന്നാൽ ആലങ്കാരി കുറമാരുതെ അളളക്കോലുകൊണ്ടു് വെറും നാട്ടാടിപ്പുംടുകളും അളക്കുന്നതു് രതിക്കാഡും ശരിയായിരിക്കുന്നതും.

അക്ഷരജ്ഞനമില്ലാത്തവയുടെ നാട്ടിൽത്തന്നെ ഇപ്പോൾ എറുക്കര നിലകൊള്ളുന്ന ദൂരതരം പാട്ടകളിൽ അക്ഷരവ്യക്തി കുറവാണെങ്കിൽ ആദ്യപ്രസ്തുതിയും പ്രസ്തുതിയും മില്ല. അക്ഷരവ്യക്തി കുറയുമെങ്കിലും വികാരാവിഷ്ണുര സ്ഥാനത്തിൽ വടക്കൻപാട്ടിൽ പല സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചേതോ മഹാശിഖാശാന്നു് എത്തുസച്ചീദയിലും തലകളുടെ സമ്മതി കാതിരിക്കായില്ല. മുഖിനകേരളത്തിലെ വീരപ്രതിഷ്ഠയുടെ ഒരു അത്ഭുതകമ്മങ്ങളുടുമ്പിരി വർഗ്ഗിക്കുന്ന ഇതു പാട്ടകളിൽ വീരരസമാണ് രസരാജനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. വീരരസം മുളകുന്ന എത്തുബൈതു ഘട്ടങ്ങളാണു് ഇവ യിൽ സുലഭമായിരിക്കുന്നത്! അങ്ങം വെട്ടുന്ന റിതികളിൽ, അടവുകളിൽ, തൊഴിലുകളിൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ, പത്രങ്ങളോലെ പറന്നു് വെട്ടി പദ്ധതിയിൽ കോട്ടകൾ തകർക്കുന്ന രണ്ടുപാടവും മറ്റും വർഗ്ഗിച്ചിട്ടുള്ളതു് വായിച്ചാൽ ആത്തു ചോരയാണു് തിള കാത്തത്?. ആ ഭാഗങ്ങൾ വായിക്കുന്നവക്ക് അക്ഷരകൾ തന്നെ അറിയാതെ ചുള്ളുപോകുന്നതിൽ ആദ്യപ്രസ്തുതിയിലും അവയ്ക്കുള്ള ശക്തി. മുംഗാം, കുങ്ഞം മുതലായ രണ്ടു അവിഷ്ണുരാന്തരിലും വടക്കൻപാട്ടകൾ പിന്നോ കമല്ല. ആരോമച്ചുവകർ ചുത്തരിയക്കത്തിന് കിഴി വാങ്ങിച്ചു് സമയംചെയ്യുന്നും ഓദ്ദേശ്യത്തിൻറെ മാതാപിതാക്കണ്ണയും സമോദരിയും വിലപിക്കുന്ന ഭാഗത്തിൽ കുങ്ഞാരസം ചമല്ലാരങ്ങതാടു് ആവിഷ്ണുരിക്കുന്നു. ഭാഷാംഗത്തിലും അലങ്കാരപ്രയോഗത്തിലും നിത്യപരിചയപരിധിക്കുള്ളിലുള്ള സാമഗ്രികൾ മാത്രമേ പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ടു് വെന്നു മെച്ചപ്പെടുന്നു്. നെട്ടുകൾ സംസ്കൃതപദങ്ങൾ കാത്തിച്ചുപുത്തിയാലെ ഭംഗിയുള്ള

വെന്ന് വ്യാമോധിക്കുവൻ ഈ പാട്ടകൾ നിത്രപാരം യണം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതുതീരുമായ ലാവസ്യം എപ്പോഴും ചേതോമോഹനമായിരിക്കുമല്ലോ.

ഈ പാട്ടകളുടെക്കാലംമെത്തെന്ന് വണ്ണിതമായി നിന്ന് കിട്ടിക്കുവാൻ തക്ക തെളിവുകളില്ല. ആരോമദ്ധ്യവകരപ്പാറിയുള്ള പാട്ടകൾ തേച്ചാളളിപ്പാട്ടകളെങ്കാം പ്രാചീനമാണെന്നാജീതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഒത്തേന്നെന്ന് കാലമായപ്പോഴേക്കു ധാരാളം വടക്കൻ പാട്ടകളുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് സന്ദൃശിവേഷത്തിൽ തുള്ളുന്നും കോട്ടയിലെത്തിയ തേച്ചാളളിക്കണ്ണിച്ചരതു വിനോട് അത്താഴംകഴിഞ്ഞു വടക്കൻപാട്ടകൾ പാട്ട വാൻ കണ്ണർമേനുവൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതായും പാട്ട കേട്ട റസിച്ച് വെറിലെ മുടക്കാൻ കൊട്ടത്തൊഴും തേച്ചാളളിക്കണ്ണിച്ചുള്ളവിന്നെന്ന പാട്ടിൽ വന്നിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നണം. ആരോമദ്ധ്യവകരക്കുടെ കാലനിന്ന് ചെയ്യുന്നതിന് സഹായിക്കുന്ന ഒന്നും മണിച്ചുവരുമ്പോൾ ആ പാട്ടിലുണ്ട്.

‘നമ്മുടെ പണ്ണംതെ കാരണോന്മാർ
അങ്ങം പിടിച്ചു കഴിച്ചു പോന്ന
മുന്നുറവുപത്തെടു വാഷ്മായി
അനുബന്ധാട്ടിനുവരേക്കും
അങ്ങം പിടിച്ചു കഴിച്ചു പോന്ന’
എന്നും,

‘നമ്മുടെ പണ്ണംതെ കാരണോന്മാർ
ഇഴവത്തു നാട്ടിനു വന്നോരാണ്
ചേരാൻ പെയ്യമാളി തന്മുരാനും
ഓല എഴുതിയയച്ചിത്തല്ലോ

ഇഴവത്തെ രാജാവിന കര്ത്തകി
അസ്സാർ പറയുന്ന രാജാവല്ലോ
ഇവിടനു എഴവരെയയക്കവേണു
മലയാളപ്പെട്ടമാളിട കല്പനയാൽ'

എന്നും മറുമിഴി ഭാഗങ്ങളാൽ ആരോമദ്ധ്യവക്തവെ
ചുർച്ചീകരാർ കേരളപ്പെട്ടമാളിട ആവശ്യപ്രകാരം
ആരോമദ്ധ്യവക്തവെ കാലത്തിന് ഒന്നുവു വഷ്ഠം
മുന്നു ഇഴവത്തു നട്ടിൽ നിന്നും മലയാളത്തെക്കു വന്ന
വരാണ്ടാനു് സ്ഥലമാക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരെ വരുത്തിയ ചേര
മാൻ പെട്ടമാർ ആ പേരിൽ പ്രസിലബന്നായ എന്തു് കേ
രള രാജാവാണും തീച്ചപ്പെട്ടത്തന്തിന ദതിയായ
ലക്ഷ്യങ്ങളിലും. അതിപ്രസിലബന്നായ ശൈവക്കത്താം അരു
പത്തിമുന്നു നയനാരംബാരിൽ ഒരാളിമായ ചേരമാൻ പെട്ട
മാർ നയനാരാണു് ചേക്കാമാരെ വരുത്തിയതെങ്കിൽ
അവരുടെ ആഗമനം കുഞ്ഞു ബേതാംഗത.കത്തിന്റെ
ആദ്യത്തിലാണു് സാമാന്യമായി അനന്മാനിക്കാം.
ആരോമദ്ധ്യവക്തവെ കാലം കും. പരുണ്ണാം ശതവഷ്ഠ
ത്തിന്റെ അന്ത്യാലട്ടത്തിലെ അട്ടത്തെ ശതവഷ്ഠതിന്റെ
ആരംഭകാലത്തോ ആയിരിക്കുന്നും. ഇനു് പ്രസിലം
ചെയ്തിട്ടിളി ചുത്തുരംപാട്ടകൾ പോത്തുനീസുകാരുടെ
വരവിന്റെ ശേഷമിണിയായ പാംതത. അന്നസരിച്ചിളി വ
യാണു്. എറിയകാലമായി ഒക്കുകൾവിയാൽ മാത്രം
നിലനിന്ന ഇവയിൽ ഓരോകാലത്തു് പാട്ടനാവക്കു
മനോധർമ്മനാശിച്ചു് ചീല അംഗങ്ങൾ കുടക്കും കുറ
യുക്കും നവീനങ്ങളാണ് വന്നഒച്ചക്കും ചെയ്യുന്നതു്
സാധാരണമാണും. ആരോമദ്ധ്യകവരുടെ പാട്ടിൽ
നായാട്ടിനായി തോക്കു് ഉപയോഗിച്ചു് വന്നിൽനാവെ
നാളി പ്രസ്താവം പോത്തുനീസുകാരുടെ വരവിന്റെ

ശേഷം അതിൽ കടന്നകുടിയതായിരിക്കണം. കേരള തതിൽത്തോക്കം പീരങ്ങിയും ആവിംവിച്ചുത് പറക്കികളിടെ ആഗമനത്തിനശേഷമാണെന്നപ്രസിദ്ധമാണ്. ‘തോക്ക്’ എന്ന ശബ്ദം, ‘തൊപ്പാക്കി’ എന്ന പേരശ്വർവാക്കിൽ നിന്നും വന്നതാണെന്നും മറ്റൊ ചിലൾ ഉള്ളവിച്ചിരിക്കുന്നത് സംഗതമാണെന്ന തോന്നുന്നില്ല. എതായാലും പുത്രുരപാട്ടുകളിടെ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ പാടം പറക്കികളിടെ കേരളാഗമനത്തിനുശേഷം വ്യവസ്ഥപ്പെട്ടവ നാതാണെന്നും മിക്കതും കരതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ‘ആരെ കൊണ്ടാവുകവി കേടുണ്ട്’ എന്നും ആരോമഞ്ചുവക്രിയകൾ പാട്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ കാണുന്നതിനാലും മറ്റൊ പുത്രുരപാട്ടുകൾ ആരെ ഏറാൾ നിന്മിച്ചതാണെന്നും ഉള്ളവികാൻ മാറ്റുമ്പോൾ. ‘ഇവയുടെ കത്താവാം’ ആരോ മഞ്ചുവക്രിയകൾ സമകാലികനാണോ എന്നും തീച്ചുജ്ഞുചുത്വാർഹ യാതൊരുവഴിയുമില്ല. തച്ചുജ്ഞിപ്പാട്ടുകൾക്കും, പതിനാറാം ശതവാംത്തിന്റെ അന്തര്യാല്പടത്തിലെംബ പതിനേഴാം ശതവാംത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്തോടും ഉണ്ടായവധാരണും അനുമാനിക്കാം. ഒത്തേന്നൾ കോ. ഒന്ന്-ൽ ജനിച്ചവോ കാണുന്നതിനാൽ അതും സ്വീകൃതമാണും. ഈ പാട്ടുകളിൽ കാണുന്ന വിവിധ പ്രസ്താവങ്ങൾ ആ കാലത്തിനും അനുഭാവജൂണ്ടുകളുമാണും. ഒത്തേന്നൾ കൊട്ടമലക്കുയിടെ ഗർഭവടക്കിയതിനെപ്പറിയുജ്ഞപാടിൽ:

‘കോട്ടമല കേരകവീട്ടിൽ കണ്ണതിക്കുകി
കാലും അടിപ്പുറം നീട്ടിവച്ചു’
രാമാധാരം കമ പാടന്നല്ലോ’

എന്നിളിപ്പും പ്രസ്താവം പുത്രുകംഗ്രൂലേയമാണും. കൈക്കണ്ണ മല വാഴന കണ്ണത്രുക്കമാണും:

“ചോല പനക്കിളി കുവണ്ണാലെ
പനക്കണ്ണൻ തത്ത പറയുമേബെലു
നാദാച്ചരംകഴുത്തംപോലെ”

രാമാധാരംകമ പാടനാതായും അത് കേളും പുലിനാട്ട്. തന്മുരാൻ അവളിൽ അന്നരക്തനായതായും മരറായ പാടിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ‘രാമാധാരംകമ’ എഴുത്തെഴുന്നെന്ന് രാമാധാരം കിളിപ്പാട്ടായിരിക്കുമോ. എന്നും സംഗ്രഹിക്കാൻ വഴിയുണ്ട്. തന്റൊഴിപ്പാട്ടകളിൽ പുത്തരം പാട്ടകളിൽ തമിൽ കരഞ്ഞത് രണ്ട് മൂന്ന് ശത വഞ്ചതിനിന്നെന്ന് അകർച്ചയിൽനാണ് അവയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതും ആചാരങ്ങളും ദേശവാദവും നടവടികളും ദേശവാദവും വൃത്താസംകോണ്ട് ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. പുത്തരം പാട്ടകളിൽ പോൻവാൺിക്കോരായ ചെട്ടികളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും, ചില പറക്കിറമകാരന്മാർ അവരെ പ്രററി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും ഒത്തിരിക്കുന്നവെന്നതും സുരഖിയമാണ്. പറക്കിറമകാരനായ ബാർബോസ ചെട്ടികൾക്ക് കേരളവാൺിജ്യത്തിലെണ്ണായിരുന്ന പ്രാഥമ്യശൈലി തെളിവാറിയിട്ടുണ്ട്. നാഗചുരം അങ്ങാടിയിൽ പ്രധാന കള്വടക്കാരനും നഗരചെട്ടിയുമായിരുന്ന ചിന്നപ്പുന്നേയും നാഗപ്പുന്നേയും കരിച്ചു് ചുത്തുരംപാട്ടകളിൽ സൗരിച്ചകാണുന്നു. ഇവയിൽനിന്നെല്ലാം വടക്കൻപാട്ടകളിൽ കാലം മൊത്തമായി 14-നും 17-നും ശതാബ്ദിക്കാഡിക്കിടയിലാണുന്ന പരയാം.

III. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരമ പ്രയോജനം

നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസരിതിയെപരാമർശിച്ച് അസംഗവേദികളിൽ നിന്നും പത്രങ്ങളിൽനിന്നും നിരന്തരം ഒറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കക്ഷഗമനിത്രപണങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരമ പ്രയോജനത്തെ പാടെ വിസ്തൃതിക്കുന്ന താഴി കാണുന്നു. അഭ്യന്തരവിദ്യരായവകുടെ തൊഴിലില്ലായും കുമത്തിലധികം വലിച്ചു അത് ഗൈരവവാഹകമായ രാഷ്ട്രീയ പ്രക്രമാധിത്തിന്റെതാൻും ഇതു നിത്രപണങ്ങോരണിയുടെ പ്രധാനകാരണം. എന്നാൽ സാർ മുത്തികമാധിത്തിന്റെതിരിക്കുന്നു തൊഴിലില്ലായും ഉത്തരവാദിത്വപും, ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസരിതിയിലുള്ള വൈകല്യങ്ങൾക്കാണും വിചാരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. ഇപ്പോൾ ഫത്തവിദ്യാഭ്യാസരിതി തീരെ ദോഷരഹിതമാണെന്നും ആത്യം കാഞ്ചമായി പറയുമെന്നും തോന്നുന്നീല്ല. പക്ഷേ, ഇതു നിത്രപകർമ്മത്വം അഭിമതപ്രകാരം വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഉടച്ചവാത്ത് ഉപജീവനത്തിനുപകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുവെച്ചും ഉദ്ദിഷ്ടപ്രവാലം സിലബിക്കുമോ എന്നും സംശയമാണ്. വെറും സാധിത്രപരമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പരിത്രജിച്ചു സാങ്കേതികവും തൊഴിൽപരവ്യമായതിനെ അംഗീകരിക്കുന്നുമെന്നും ഉല്ലതില്ലെങ്കിലുായി രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കരായായം പത്രാധിപരായാം മറ്റൊരു സിലബാന്തിക്കുമോം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരമപ്രയോജനത്തെ തീരെ വിസ്തൃതിക്കുന്നത് പരിതാപകരമാധിരിക്കുന്നു. ഉദരച്ചുരണ്ടതിനും മാത്രമായി

വില്ലാഭ്രാസരീതിയെ ഉടച്ച് വാക്കണമെന്നപറയുന്നത് യമാത്മചിന്തകനാർ ഏരിക്കലും അംഗീകരിക്കുന്നതല്ല. സാങ്കേതികവില്ലാഭ്രാസം സാർവ്വത്രികമായി നടപ്പായാൽതന്നെ തൊഴിലില്ലായ്ക്കു ആഗ്രഹയ്ക്കാത്തവണ്ണം ശമനമുണ്ടാക്കുമെന്നുള്ളിട്ടും സംശയഗ്രന്ഥമാണ്. വ്യവസായപരവും വാൺജുപരവുമായ സ്ഥിതിത്തിനു കുറഞ്ഞുപ്പാടും മാറി പ്രത്യേകവിധത്തിൽ അനുകൂലങ്ങൾ ഉണ്ടിത്തിന്റെ മാത്രമേ സാങ്കേതികവില്ലാഭ്രാസാണി രൂലിക്കാണ്ട് ഇന്നത്തെ ഭരവസ്ഥയ്ക്കുന്നുണ്ടാക്കുന്നതെന്നു കിലും പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ തരമുള്ളൂ. സാങ്കേതികവില്ലാഭ്രാസം ലഭിച്ചവരുടെയിടയിലും തൊഴിലില്ലായ്ക്കാരുടെ മാരാളമുണ്ടാക്കുന്നതു് ഇന്ത പരമാത്മത്തെ നല്ലപോലെ പ്രത്യേകംമാക്കുന്നാണ്. വില്ലാഭ്രാസത്തിന്റെ പരമപ്രയോജനമായ ബുല്ലിവികാസവും സ്പദാവസംസ്കരണവും സാങ്കേതികജണാനാഡിരൂലിക്കാണ്ടുമാത്രം ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല.

ആംഗ്രേയ വില്ലാഭ്രാസം ഭാരതവഹംത്തിൽ പ്രചാരമായതോടുകൂടിയാണ് വില്ലാഭ്രാസത്തിന്റെ പ്രയോജനം ഉല്ലോഘലാഭമാണെന്നൊരു മിപ്രാദമം ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ വേത്തുനിയുപ്പിടിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതു്. ഇംഗ്ലീഷ്കാർ പ്രധാനികളായിട്ടാണ് ഭാരതത്തിൽ ആളുമായി പ്രവേശിച്ചതെങ്കിലും, കുമേണ രാജ്യാധികാരം കൈക്കലാക്കിയപ്പോൾ, നാട്കാരുടെ ഇടയിൽ പാശ്ചാത്യവില്ലാഭ്രാസം നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് പരിത്രമിക്കാതിരുന്നില്ല. മഹാരാജ-ക്ക് മെക്കാളിപ്പുണ്ട് ഭാരതിയജനതയുടെ വില്ലാഭ്രാസം ആംഗ്രേയഭാഷ്യവചിക്കായി. രിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചുള്ളതു് ഇംഗ്ലീഷ്വില്ലാ

ഭ്രാസ്തവിന്നെങ്ങായ കുമാരത്മായ അഭിപ്രാധി; കുതവി പ്രരാധവക്കല്ലാം ഉദ്ദോഗം ലഭിക്കണമെന്നുള്ള മോഹ ഞങ്ങ പ്രോജെപ്പിപ്പിച്ച്. ഇന്ത്യീഷ്യാൻ പരിക്കൊന്നവക്കു കുവന്നിയുടെ കീഴിൽ വില്ലറുദ്ധ്രാഗരങ്ങൾ ലഭിച്ച വന്നിരുന്നപതിവു് കാരണം ഉദ്ദോഗലൂത്തതിനുള്ള ഏക മാർപ്പം പാദ്യാത്രവിദ്രാഭ്രാസമാണെന്നുള്ള യാരാണ് പൊതുജനങ്ങളിൽ തുംബുലമായിരത്തിന്. അത്രകാല ഓളിൽ യാതൊരു പ്രധാനസ്ഥാപ്തക്കുടാതെ ഉദ്ദോഗം ലഭിച്ചവന്നവക്കിലും പില്ലാലത്ത് വിദ്രാസവന്നും ഒരു സംഖ്യ വലിച്ചവരികയാൽ എല്ലാവക്കും ഗവർ മെൻഡജോൾവികിട്ടുക വിഷമമായിരത്തിന്. എന്നാലും ഏറിയ കാലമായി സാമാന്യജനതയുടെ മനസ്സിൽ വേത്തനിപ്പിടിച്ച അഭിപ്രായം മാറിയതുമില്ല. പക്ഷേ ഉദ്ദോഗലാഭം ഭിജ്ഞരമായിരത്തിന് തോട്ടകുടി തൊഴിലില്ലായുടെ വീരത്വത്തം ആരംഭിച്ച്. വിദ്രാഭ്രാസം ലഭിച്ചവരുടെ റൂട്ടുകിൽ തൊഴിലില്ലായും ധാരാളമായിരത്തിന് സ്റ്റോപ്പും മാത്രമാണ് ജീവിതസ്ഥാരണത്തിനുതക്കന്ന വിധത്തിൽ വിദ്രാഭ്രാസരിതിയെ നവീകരിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം സംജാതമായതു്. എന്നാൽ ഈ അഭിപ്രായം വിദ്രാഭ്രാസത്തിന്റെ പരമപ്രായാജനത്തെ പൂരി ശരിയായി ആലോചിക്കാതെ പുരപ്പെട്ടുവിക്കുന്ന താണെന്നുള്ള തിന്ന യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

യമാത്മ വിശ്വാദ്വാസത്തിന്റെ പരമോദ്ദേശം
വിജ്ഞാനാഭിപ്രാധിക്യം ചിത്തസംസ്കാരവുമാണ്; വെറും
ജീവനസ്വാദനം മാത്രമല്ല. മനഃചൂനിൽ അന്തർലീന
അപാരായ സത്തുണ്ടാംഗങ്ങളെ പോഷിപ്പിച്ച് ബുദ്ധിവി
കാസ്ഥിണ്ടാക്കി അവനെ എഴുകിക്കവുവഹാരണങ്ങൾ ഉത്തര

നിതിയിൽ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് ശക്തനാക്കിത്തീക്കുക
യെന്നുള്ളതാണ് വിദ്യാഭ്രാസത്തിൻ്റെ പ്രധാജനം.
ഇമലോകത്തിൽ ഒരവൻ ചെയ്യേണ്ടതായ തൃത്യങ്ങളെ
സമചിതമായ നിതിയിൽ ചെയ്യുന്നതിന് അവനെന്നേയാശ്ര
നാക്കിത്തീക്കണമെന്നുള്ളതെത്തു വിദ്യാഭ്രാസത്തിൻ്റെ
പരമോദ്ദേശം. ഉത്തമരിതിയിൽ ലൈകികളുടെ നിംഫ്
മൺ സാധിക്കുന്നതിനു അത്രാവശ്രമായ ബുദ്ധിവികാ
സവും സർഗ്ഗംഖളം സമ്പാദിക്കുന്നോടു മാത്രമേ ഏ ഭ്രാംഭാസം സഹംലമായിത്തീരുന്നുള്ളൂ. ആത്മാത്മമായും
പരാത്മമായുമുള്ള സകലതൃത്യങ്ങളും വേണ്ടപോലെ
ചെയ്യു തീക്കുന്നതിനു അത്രുന്നാപേക്ഷിതങ്ങളുായ ചിത്ര
സംസ്കാരവും ഇണ്ടപെരജ്ജല്ലവും സമാജിക്കുന്നതിനുതു
കാത്ത വിദ്യാഭ്രാസം ആ പേരിനെ ഒട്ടംതന്നെ അർഹി
ക്കുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്രാസത്തിൻ്റെ പരിപാവനമായ ഈ¹
ഇദ്ദേശം നല്ലവല്ലം മനസ്സിലാക്കാതെയാണ് പലരും
സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്രാസത്തു ‘സർവ്വരോഗ ക്ലാനകു’
മായി കൂട്ടുന്നത്. ജീവിതാഡ്യാധനത്തിനു വേണ്ട
പെറ്റയാളവും സാമത്ര്യവും ധീരോദാത്തതയും മറ്റും
വെളം സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്രാസംക്രാംട്ട് ലഭിക്കുന്ന
തല്ല. ജീവിതം ഉത്തമരിതിയിൽ നാമീക്കുന്നതിനു ആവ
ശ്രമായ സ്വപ്നാവസ്ഥാരവും മനോബൈച്ഛല്ലവും സംശ
ജിക്കുന്നതിനുതുക്കന വിദ്യാഭ്രാസമാണ് നാം അംഗീ
കരിക്കുന്നത്. കാലഭേദങ്ങൾക്കുന്നസരണമായി എല്ലാ
അവസ്ഥകളിലും ശരിയായി ആചരിക്കാത്തക്കവല്ലമുള്ള
സംസ്കാരത്തെ ബാധ്യമായും ആന്തരമായും സമ്പാദിക്കു
ന്നതാണ് ജീവിതത്തിൽ നമ്മു അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന അതി
പ്രധാനമായ കാര്യം. നാന്നാമുഖവും ആദർശസാധകവു

മായ മനസംസ്കാരം കൊണ്ടുമാത്രമേ സകല പ്രകാശത്ത്‌
ഈളം സിലപിക്കുന്നു.

ഉത്തമരീതിയിൽ കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്നതിനും
നമും യോഗ്യമാരാക്കിത്തിക്കച്ചകയെന്നുള്ളതാണ് വിഭ്രാ-
ഭ്രാസം കൊണ്ടുള്ള പരമപ്രയോജനം. കാലക്ഷേപം
പായത്തെ കേവലം ശരീരധാരണാപായം എന്നത്‌
തിൽ മാത്രം നിത്യപിത്രാൽ ശരിയാക്കുന്നതല്ല; സാങ്കേ-
തിക വിഭ്രാഭ്രാസം സർവ്വോത്തരമെന്ന് വാദിക്കുന്നവർ
ഇക്കാൽം തീരെ വിസ്തൃതുകൂട്ടുന്നു. പ്രസിലചിന്തക
നായിതന ഫെർബർട്ട് റൈൻസർ എന്ന മഹാൻ ലെറ
കിക വ്യവഹാരങ്ങളെ അഞ്ചുതരമായി വിജേജിക്കുന്നു.
ഒന്നാമത്, സാക്ഷാത്തായ അത്രമരക്ഷണം; രണ്ടാമത്
ജീവന്തതിനവേണ്ടന പദാർത്ഥങ്ങളെ സമാജ്ജിക്കുക;
മൂന്നാമത്, സപ്പനക്കടംബാംഗങ്ങളെ പോറവിളത്തുക
യുംഅവയുടെ ക്ഷേമഗ്രംഖരം ദീക്ഷിക്കുകയും; നാലാ
മത്, സാമൂഹായികമായും രാഷ്ട്രീയമായും കാർണ്ണങ്ങളെ
നിർവ്വഹിക്കുക; അഞ്ചാമത്, റിത്രുമവേളകളിൽ വാസ
നയ്ക്കും തച്ചിയുക്കും അശ്വന്തുപമായ വിനോദം സന്ധാരി-
ക്കുക. ഇങ്ങനെ വിവിധങ്ങളായ സംസാരിക്കുവ്വരവസായ
ങ്ങളെ സാമർപ്പിതോടു നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ
സംസ്കാരമാണ് വിഭ്രാഭ്രാസത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യമായി
രിക്കേണ്ടത്. ഗുഹത്തിലും സമൂഹയത്തിലും രാഷ്ട്രത്തിലും
ലോകത്തിലും രമ്പമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ വെ
റു സാങ്കേതിക വിഭ്രാഭ്രാസംകാണ്ഡ് മാത്രം രഹിക്കുലും
സാധിക്കുന്നതല്ല. സാങ്കേതിക വിഭ്രാഭ്രാസം ജീവന-
തതിനു ഫേണ്ടന പദാർത്ഥങ്ങളെ സമാജ്ജിക്കുകയെന്ന
തിൽ മാത്രമാണ് പ്രത്യേകം പ്രയോജനകരമായിരിക്കു
ന്നത്.

എല്ലാക്കാലത്തും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സംസ്കാര പരമായ പ്രധാനജനത്തിലാണ് ഇന്നങ്ങളുടെ ദേശീപതി എന്നീതു. എന്നാൽ ഈ ദ്വൈഷാകട്ട്, അതുമാരന്നവാ ദനം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരമോദ്ദേശമായി പലതം സ്പീകർമ്മിച്ചുകാണുന്നു. സംസ്കാരപരമായ പ്രാധാന്യം തീരെ വിസ്തൃതമായിത്തീരുന്നതെത്തു ഇന്നത്തെ ഭാരവാ സ്ഥായി എറക്കുന്ന കാരണമായിട്ടുള്ളതു. ഉദ്യാനവാദ തത്തിനു സഹായമായിത്തീരുന്ന ബിരുദങ്ങൾ എഴുപ്രകാര തത്തിലെക്കിലും സന്ധാദിക്കണമെന്നല്ലാതെ, വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടുള്ള പ്രധാനജനം ബുദ്ധിസംസ്കാരനാമാണെന്നുള്ള ചിന്ത വിദ്യാത്മീകരിക്കുന്നടയിൽ നിന്നും പാട മരഞ്ഞി രിക്ഷനു. വെറും ഭേദത്തിക്കണ്ണുവക്കുപെരു അനുഭവിക്കാനുള്ള അഭിവാദ്യ അശ്വത്തിനു വല്ലിച്ചുവരുന്ന ഇക്കാലത്തു്, വിദ്യാത്മീകരിക്കും അവക്കുടെ രക്ഷകരാക്കാനും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരമപ്രധാനജനമായ ബുദ്ധിസംസ്കാര നേതൃത്വ വിസ്തുരിക്കുന്നതിൽ അഞ്ചുത്തെപ്പുട്ടവാനില്ല: സാ ഹിന്ദുപരമായ സാമാന്യവിദ്യാഭ്യാസരീതി പാട ഉടച്ചു വാത്തു് തങ്ങസ്ഥാനത്തു് സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസങ്ങളെത്തു പ്രതിജ്ഞിക്കണമെന്നു് നിത്യപക്കനാർ ശാഖക്കുന്നതും ഇതു കൊണ്ടാണ്. സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസം മാത്രംകൊണ്ടു കഴിക്കവാനുംദേശിക്കുന്ന ഒരു ജനത്തയുടെ പരിജ്ഞാനത്തിലു എത്ര ഫോറമായിരിക്കുമെന്നു് അവർ ചെറുതെന്ന ചാഠി ക്കുന്നതെയില്ല. വെറും സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസംമാത്രം ലഭിച്ചുവർ മുഹമ്മദിലും സമുദായത്തിലും രാഷ്ട്രത്തിലും രമ്പുമായും അനുരജജീകരായും പെയ്മാരുന്നതിനൊ ലോക തത്തിലെ നമ്മുതെയും നോന്നുന്നതുമുത്തുയും അഭിനവിക്കുന്ന തിനൊ നിപുണതയുള്ളവരായിരിക്കുന്നില്ല. കച്ചവടം, കൈത്തോഴിയിൽ, വ്യവസായം എന്നിവയിൽമാത്രം

പ്രവർത്ത സമാഖ്യക്കന്നവർ നാഗരികത്പത്തിന്റെ താഴുനപടികളിലെ വാസ്തവത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഉൽക്കുഴുവില്ലാത്രാസംക്രാണ്ട ലഭിക്കുന്ന സംസ്കാരാഭിപ്രാജ്ഞി എല്ലാവരത്തേയും പരമലക്ഷ്യമായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഒരരാജ്യത്തിലുള്ളവരിൽ കഴിവുള്ളവരെല്ലാം സാമാന്യവില്ലാത്രാസമുള്ളവരായിത്തിരാമെങ്കിൽ അവിട്ടെത്ത പരിജ്ഞാനിലെ എത്ര ഉന്നതമായിരിക്കുമെന്നു പറയുണ്ടതില്ലെല്ലാം. ഈ മഹന്മാരിയാദർംതന്നെന്നാണ് ഇന്നത്തെ വില്ലാത്രാസത്തെ നവീകരിക്കുന്നതിൽ നിയാമക്കുയായിരിക്കേണ്ടത്.

ലെറ്റകിക്കവൃദ്ധവഹാരങ്ങളെ സമുച്ചിതമായി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് തക്ക ബുല്ലിവികാസവും സംസ്കാരങ്ങളും സമാഖ്യക്കന്നതിനെ ഏതെല്ലാം വിഷയങ്ങളിലുള്ള വിജ്ഞാനമായിരിക്കുന്നതെന്നതിനെ പുറിച്ചിന്തക്കമാരാട്ടെ ഇടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമാണ്. ലെറ്റകികളുമുള്ളതു സമർപ്പിച്ചുന്നതിനെ വളരെ അധികം പ്രധാനമായും പുറപ്പെടുത്തുന്ന വില്ലകളെ പരിത്രജിച്ചു് അല്ലെല്ലാക്കൂട്ടുകൂടിയു് വിഷയങ്ങൾക്കായി പ്രാഥുമീകരണം സമയം ചെലവാക്കുന്നതോ് തിരുത്തായും അഭിലഷണിയും എല്ലാവിഷയങ്ങളും അല്ലെങ്കിൽ വാൻ നടക്ക കാലം മതിയാക്കമായിരുന്നുകിൽ ഈ വിവേചനം ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ:—

‘അംഗരപാരം കീല ശമ്പുശാസ്ത്രം
സപ്തം തമായുർ ബഹവഞ്ച വിഘ്നം
സാരം തന്ത്രാ ഗ്രാഹ്യമ്പാസ്ത്രപ്പാഡില്ല
ഹംഗസംഗ്രഹാക്ഷിരമിവാംബുമല്ലാൽ,

കമന്നവോ ആ വിഷയങ്ങൾക്ക് വിദ്യാഭ്രാസരിതിയിൽ പ്രാഥാണ്യുള്ളായിരിക്കണമെന്നതു തിനെപ്പറ്റി തീച്ച് പ്പെട്ടതേണ്ടതാണ്.

വിദ്യാഭ്രാസതിന്റെ പരമപ്രധാനം പരിപൂർണ്ണമായി വിദ്യാത്മികരക്കരണക്കണമെങ്കിൽ അവരുടെ ഒരു ഭാഗവും സ്ഥാപിക്കാതെത്തു അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതി അല്ല. വുദ്ദ കരിച്ച പലതിയായിരിക്കണം നടപ്പിലാക്കേണ്ടത്. സമ്ഭാധ്യമായിരിക്കുന്ന കാലാന്ധൂതമായ രൂപവ്യാനമാണ് വിദ്യാഭ്രാസമെന്നത് എന്നതു തത്പരത ഒരി മിലും വിസ്തരിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്രാസം ഭാരതീയാദർശങ്ങൾക്ക് അനുയാജ്ഞമല്ലെങ്കിലും ഏറക്കുക്കരു സ്ഥലമാക്കാതെയിരുന്നില്ലെന്ന് സമർക്കേ ണ്ണിയിരിക്കുന്നു. അതിവിപ്ലവമായ ഒരു നവീന സംസ്കാരലോകത്താണ് ഭാരതീയക്ക് പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്രാസം പ്രദാനംചെയ്യുത്. എന്നതെന്നയുമല്ല, ഭേദഗതിയായി തുണ്ടംക്ക അഭ്രത്വുൾച്ചുമായ ഉല്ലഭ്യവും പ്രത്യുതമാനവും ഇതുകൊണ്ടു ലഭിച്ചു. ഇതിനും പുരാഖ, രാജു കാൺനിർവ്വഹണത്തിൽ ഇതുനിശ്ചിതത്വംണായിട്ടുള്ള നെ ചണ്ണും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. എന്നാലും ആധുനകപാശ്ചാത്യ പരിജ്ഞാരത്തിന്റെ തള്ളിൽക്കൊണ്ട് ഒഹരു വയമ്പിത്തിന് ഏറക്കുക്കരു ഇടിവു തട്ടാതെയിരുന്നിട്ടില്ല. ഭാരതീയസംസ്കാരത്തിന്റെ വിജയാന്തരിപ്പത്തിനു ഇതു കാരണം ഒരു മണ്ഡൽമണായിട്ടുള്ളുണ്ട്. ഭേദഗതിയത്തോ വല്ലിച്ചു വരുന്നതോടുകൂടി മാഹാത്മ്യമെന്നു ചുർച്ചുസ യത്തിനെപ്പറ്റി ബഹുമതിയും വിശ്വാസവും കൂടുന്ന ഗണങ്ങളുള്ളതു ആഗ്രഹാസ്ഥാനം തന്നെ. എങ്കിലും വിഭാഗിയമായ വിദ്യാഭ്രാസം ആവിജ്ഞാരിക്കുന്ന ആദർശങ്ങളും

• തച്ചപ്പെട്ടിരുന്ന ഭാരതീയസമുദായാചാരങ്ങളിൽ തമിലുള്ള ബന്ധമില്ലായും ചില ഏകാക്കുടങ്ങങ്ങൾഉണ്ടാക്കാതെയിരുന്നിട്ടും പ്രായംതുവില്ലാത്താണ് സംകൊണ്ട് ഭാരതത്തിനു വളരെ അധികം അനുഭവം വരുത്തിയിട്ടുണ്ടോളെ അനുശോചിക്കാവുന്നതല്ല. പക്ഷേ ഈ വില്ലാത്താണ് സംകൊണ്ട് ഭാരതീയാദ്ധ്യാത്മകങ്ങളിൽ അനുഭവാജ്ഞാനി അപവർക്കാരിച്ചിരുന്നതുവരെ അനുശോചിക്കാവുന്നതല്ല.

എന്നതെന്നയുമല്ല, ഇന്നത്തെ വില്പാല്പാസം മാത്രം ഭാഷകൾ വഴിക്കായിരുന്നവെങ്കിൽ കുട്ടത്തെ പ്രഞ്ചാജനകരമായിത്തന്മായിരുന്നവെന്ന് പറയുന്നതിലും അപോകമില്ല. ആംഗ്രേസ്റ്റുഡാഷ്യൂളുടെ നമ്മുടെ നാഗരികത്വവുമായി വലിയ ബന്ധമുണ്ടായ്ക്കു അതിന്റെ അല്പസന്തതിൽ ഭാരതീയക്കു വളരെ വിഷമമണ്ണും. നാമെതരതനെ പരിഗ്രമിച്ചാലും ആ ഭാഷ ശരിയായി സ്വാധീനമാക്കുന്നതിനോ അതുകൊണ്ടു വേണ്ടപോലെപ്പരമായുണ്ടുന്നതിനോ സാധിക്കുന്നില്ല. ഭാഷ പഠിക്കുന്നതിനുതന്നെ അനേകവ്യംഗം ചിലവാക്കേണ്ടിവരുന്നതിനാൽ അതുവഴി കൂടുതൽ ശാസ്ത്രീയവില്പാല്പാസവും പറയത്രക്കാ ഉല്ലഖ്യം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല. ശാസ്ത്രങ്ങൾ മാത്രഭാഷയിലാണ് അല്പസിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അവയിൽ ഗണനീയമായ ഏവഡശ്വരം ഇതിനിടയ്ക്കു തീച്ച്ചയായും സന്ന്യാദിക്കാമായിരുന്ന വെന്നുള്ളത് നിസ്സക്കമാണ്. ശാസ്ത്രീയമായ ഉപരിഗവേഷണങ്ങൾ ഭാരതീയർ വേണ്ടപോലെ ഇന്ത്യിടയ്ക്കു സാധിച്ചിട്ടിണ്ടുന്ന അഭിമാനിക്കുവാനില്ല. ശാസ്ത്രത്തിലുള്ള പോരാളുള്ളും എറ്റക്കുറെ വിഭാഗത്തിലും വിഭാഗത്തിലും വില്പാല്പാസരീതിയാണ് ഉത്തരവാദ തന്നുവഹിക്കുന്നത്.

ഇന്നത്തെ വില്ലൂല്ലാസം നടത്തുന്ന സമ്പദായവും അതിന്റെ പരമപ്രധാജനത്തെ വേണ്ടപോലെ ലക്ഷ്യം മാക്കിയില്ലെന്ന് വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇത് വിശദമിച്ചും പ്രാമാർക്ക വില്ലൂല്ലാസർത്തിയിലാണ് തെളിഞ്ഞുകാണുന്നത്. വേണ്ടവിഷയങ്ങളെ ബാലമനസ്സിന് സുഗമവും സുകരവുമായ രീതിയിൽ പരിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നമാത്രമല്ല വേണ്ടാത്തവിഷയങ്ങൾ പ്രായോചിത്തം പോലെയല്ലാതെ നിർബന്ധമായി പറിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ബാലമനസ്സിന്റെ സ്വപ്നാവവിശദമായ ഒഴികെടുച്ചു ശരിയായപ്രശ്നങ്ങളാൽപ്പോതെ, അതിനു താഴെ വാൻ നിരുത്തിയില്ലാതെ ഭാരം അടിച്ചു കയറുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവരുടെ വാസനയ്ക്കും പ്രത്തിയുട്ടുമനസ്സ രിച്ചു് നാനാവിധപദാർത്ഥങ്ങളും സാക്ഷാത്തായ ജീവാനം സഹാരിക്കുന്നതിൽ എപ്പോഴും പരിന്മാഖിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവെന്ന വരുത്തു മനസ്സിലാക്കാതെ അവരുടെ ആ വിധ ഗ്രൂപ്പങ്ങളും വക്കവക്കാതിരിക്കുന്നു നിരോധിക്കുന്ന ചെയ്യുന്നത് സാധാരണമാണ്. ബാലമനസ്സിന്റെ ഒൻ്ന് മായ ആരോഗ്യം അവരുടെ സ്വപ്നാവത്തിന്റെ കുർബാനയും വികാസത്തായണാണ് അതുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ എല്ലിക്കെന്തിത്തായ കൂർജ്ജങ്ങളും പറത്തുകൊടുക്കുന്നതിനാൽ വേണ്ടവികാസവും സംസ്കരണവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നതെന്നായ മല്ല, അവരുടെ മാനസികഗൈക്കതിക്കു വേണ്ടവല്ലോ പ്രധാനത്തിൽ വരുത്തുന്നതിനു സേചക്കൂർജ്ജങ്ങൾ അല്ലോ പകൻ നൽകുന്നതുമില്ല. ഒരുപിതു പ്രത്തിയിൽ നിന്ന് തന്നതാൾ സഖ്യാക്കുന്ന വിജയാന്തരത്തെ പോംഗിപ്പിക്കുന്നതിനു അല്ലോപകൻ എപ്പോഴും ജാഗത്തുകന്ന

இரிக்கலாம். அதினோடு ஸமஜூஸ்மாயிடுவான் லயி
க்கன் காண்டுபோன் சுடுகர்க்க டாரன்தே கொடுக்கே
ன்னது. இற ஸமாந்த்ரப்பார் வேள்வோலை அங்கீ
கரிகாதெயான் ரிஞ்விழுாதுாஸம் நடத்திவ
ங்கனது. மெற்றுத் தீர்விழுாஸத்திலும் காலைஜ்
விழுாதுாஸத்திலும் பறிக்கூக்குத்து அதிப்ராயா
ந்தும் கொள்க் கூங்குநாபரமாய உடுமூத்தின வேள்வ
ஸமால்புஷ்டிக்கங்களை ஏற்க ஸமாரமான். விழுா
துாஸத்தின்க் குமாற்புயோஜனம் லக்ஷ்மான்வி
க்கொள்க் குமாற்புஸநிதியை பறிஜ்ஜுரிக்கோள் காலம்
வழிரை அதிகுமிழுரிக்கொ.

ആരിപ്പുതിലാകട്ട്, സംസാരിതിലാകട്ട് സന്നാപതിലാകട്ട് ഒരു നിലയിൽ സമചിത്തതയോട് നില്പിത്തകവിയത്തിൽ ബുദ്ധിക്ഷ സംസ്കരണവും വൈപ്പല്ലവും ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട്. അഭ്യർത്ഥിക്കപ്പെള്ളായ ചിന്താസ്രണികളിൽ മനസ്സിനെ നിരന്തരം വ്യാപരിപ്പിച്ചാൽ മാത്രമേ ഈ ഉന്നതസോപാനത്തിൽ നിന്ന കൊണ്ട് ജീവിതത്തിലെ ഭരണങ്ങളേയും വ്യാമോധങ്ങൾേയും ജയങ്ങളേയും പ്രഹാരങ്ങളേയും സുഖങ്ങളേയും ഭദ്രങ്ങളേയും ഒരേ നിലയിൽ നിർക്കഷിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി വല്പിക്കുന്നുള്ളൂ. ‘ശാന്തിനാളി’ ചിന്ത വൈറിന്തു പരമാനന്ദാകാരമാനസമാരായി വര്ത്തിച്ചിരുന്ന തട ബുദ്ധമ്പാളിയോട് എത്താബണം സാദ്ധ്യം ഇതിനണ്ട്. അനന്തര മനസ്സുമനസ്സിൽ കിടന്ന തല തല്ലന ഭൂതിണങ്ങൾ അപൂർക്ഷമായി അവയുടെ സ്ഥാനത്ത് സമബുദ്ധി, ഭ്രതദയാ, സത്യം, ഗൈമംഞ്ചം മുതലായ സാത്യരൂപങ്ങൾ ഉണ്ടായി മനസ്സുണ്ടാൽ മുൻനിയ തപം മാറി യടാക്കം മനസ്സുതപം സിലിക്കുന്നത്. ആ ലക്ഷ്യത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതിനു നാശം തുക്കക്കയറ്റു മാത്രമുണ്ടാകുന്നതിനും പരമപ്രയോജനം.

IV. മണിപ്രവാളകവിത

ഭാഷാപദ്ധതിക്കും തമിൽ ചെറ്റ്‌ബാക്കന്തിനാണ് മണിപ്രവാളമന്ന വൃവധിക്കുണ്ടതു്. സരളസംസ്കാരവും ഗ്രൗണ്ടാഷയും സർസമായി കലത്തി ഭാഷാദേശം പ്രമാണജീവിയിൽ തോന്തിപ്പിക്കാതവിധത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതാണ് യഥാത്മജായ മണിപ്രവാളരിതി. സംസ്കാരവിക്കുന്നതായ സംസ്കാരവും വൈജ്ഞാനിക്കുന്നതും അവക പദ്ധതിക്കു വിരകാല പരിചയംകൊണ്ടു കേരള ഭാഷാതുല്യത്പാം സിലിക്കാനിക്കുന്നതും ലീലാതിലക കാരണം നിർബന്ധിക്കുന്നു. സംസ്കാരവിക്കുന്നതായ സ്ഥാതനയുള്ള സംസ്കാരവും ഭാഷാപദ്ധതിയും ഫ്രാജിപ്പിക്കുന്നതിനു് മണിപ്രവാളത്തെ സംശയം അനുഭവമായി അടുക്കുന്ന ഗണിക്കുന്നതെങ്കിലും എന്നതനെ യുമല്ല, ഗദ്ദുമായാൽ ആ പേരിൽ ഒട്ടം അർഹതയില്ലെന്ന ശരിക്കുന്നമുണ്ടു്. കേരളത്തിലെ പുരാതന നടമാരാവി തന്ന ചാക്രവർമ്മൻ പുരാണകമകളിൽ പിലതു് ഗദ്ദുത്താവ തതിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ളവ ഇന്നും ചിതലിക്കുന്ന മുതലായും പാറവും തീരിയും അവതരിച്ച വക പഴയ ഇന്നു വെയ്ക്കുകളിൽ കാണുന്നുണ്ടെല്ലോ. അവക ഗദ്ദുകുടിക്കുക്കു മണിപ്രവാളത്പാം കല്പിക്കുന്നതിനു് ലീലാതിലക കത്താവു് തീരെ വിസമ്മതിക്കുന്നു. അവയ്ക്ക് ‘തമിഴ്ചുണ്ണം’ മാത്രമേ പറഞ്ഞുവരുന്നുള്ളൂ. കേരളഭാഷയ്ക്ക് തമിഴുന്ന പൊതുപ്രസ്തുത പരിത്യവന്നിൽനന്നതനും രിച്ചുകാണുന്നതു. ചാക്രാന്മാരാട അടിനായിക്കുമുതെപ്പറ്റിയും മറ്റൊരു പ്രതിപാദക്കുന്ന ‘ആട്ടപ്രകാര എന പ്രാചീനത്തിയിൽ:—

അംഗംതന്നെമുംംഗമാക്കിനിതരം
 കൈവരീഴുകൊണ്ടുകൈകി
 രംഗത്രീയോടുതാമാട്ടുള്ളിയും
 നബ്രങ്ങളുടംവം വഹൻ
 ഭംഗിക്കാഡുതമിരുചേത്തപുസ്തകവരം
 കൈക്കൊണ്ടുകുക്കിഷാന്തര
 സംഗ്രിതാത്മമഹാ സമാധിത മതി
 തന്നവിയാർ വന്ന തെ.

എന്നുള്ളതിൽനിന്നും മറ്റവകുത്തിക്കളെ തമിഴേന്ന
 പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നവും സ്ഥാപിച്ചുമാണെല്ലാ. പിരകാല
 പ്രയോഗംകൊണ്ട് പ്രസ്താവിയും പരിചയവും സിദ്ധി
 അടിച്ചിള്ളി സംസ്കൃതപദങ്ങളെ മാത്രംമുണ്ടാക്കുന്ന മൺിപ്പു
 വാളുത്തിൽ യോജിപ്പിക്കാവു എന്നുള്ള ലിലാതിലകക്കാര
 എൻ മതം സ്വീകാര്യയോഗ്യമാണ്. കേരളഭാഷാപ്ര
 തീതി വരണ്മൈക്കിൽ ധാരാളമായ പ്രയോഗം വഴിക്കു
 കേരളഭാഷാതുല്യങ്ങളായിത്തിന്നിട്ടുള്ള സംസ്കൃതപദ
 അങ്ങളു ഉപയോഗിക്കുകയും വേണ്മാല്ലോ.

എന്നാൽ മൺപ്രഖ്യാതത്തിനു ഇത്തിങ്കുട്ടത്തു വൃം
 പകമായ രത്നം പ്രാചീനർ ക്ഷുണ്ണിച്ചിരുന്നവും
 വിചാരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ധാതാരു നിർബന്ധങ്ങളും വക
 വയ്ക്കാതെ സംസ്കൃതവുംതാൽ ഒചിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഷാ
 കവിതയെ മൺിപ്പുവാളുമെന്നു പ്രാചീനർ പരിഞ്ഞാ
 ആവനിയേന്നു. പൊതുവെ മൺിപ്പുവാളത്തെക്കല്ലുന്നിൽ
 മുതൽജാതിഭേദമാണു നാഡാമകമായി പ്രാചീനർ കയ
 തിയിതന്നെതന്നാവേണ്ടം പലതുകൊണ്ടും അനന്മാനിക്കേ
 ണ്ടതും. സംസ്കൃതവു ഭക്ത്യുന്നങ്ങളായ സംസ്കൃതപ
 ദങ്ങൾ വേണ്മെന്നുള്ള ശാസ്യം പിടിക്കാതെ പ്രാധാ
 ന്യൂമനസ്തിച്ചു് മൺിപ്പുവാളത്തു വ്യവസ്ഥമെല്ലാം

തിനു അവക്ക് വിരോധമില്ലായിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ
രവിച്ചിട്ടുള്ള പദ്ധതികൾ മിക്കായിരുന്നു സംസ്കൃതവുത്തരം
ഉം ആ മാതിരി സംസ്കൃത പദ്ധതികൾ ചേർത്തുമായി
ങന്നതിനാൽ അങ്ങിനെയല്ലാത്ത പദ്ധതികൾക്കം മനി
പ്രവാളമെന്നു തന്നെ സാഹചര്യമായി പറത്തു വന്നിരു
നു. എന്നാൽ ദമിഡിവുത്തങ്ങളിൽ രവിച്ചിട്ടുള്ള പദ്ധ
തതിൽ ലളിതസംസ്കൃത വിഭക്ത്യുത്തങ്ങളേപ്പോലും മു
യോഗിക്കുത്തെന്നു അവർ നിർബന്ധം പിടിക്കാതിരു
ന്നില്ല. ആ വഴിക്കാണം മനിപ്രവാളം, പാട്ട് എന്നു
ബാധാപദ്ധതി റണ്ടായി തന്നെ തിരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ
പ്രാചീനാദിപ്രായത്തിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതിയായിരുന്നു
കണ്ണം:—

‘അഞ്ചുവൊല്ലുവിന്നുന്നിയച്ചിയാരേ
തുടരെ പാംകമൊ? മനിപ്രവാളം’

എന്നും, കാമദഹനം ചന്ദ്രവിൽ:—

‘സാരസ്പതിനുചെന്നാരുത്തരുന്നമിരി
പ്രീലാതമമേനകാ
ഗാരെ, നാലുമനിപ്രവാളമുയരെ
ചോല്ലുള്ളില്ലാതുമേ
പാരിൽക്കീത്തിമികത്തമനാവർമരി
ആഹരം ചെല്ലുംവിബയു
നാരീണാംകമ്പോലമില്ലപരശ്രോ
കാധിശരൂംഗാടകേ’

എന്നും മറ്റും പല പ്രയാഗങ്ങൾ കാണാനുണ്ടും.
എന്നാൽ പിഛാലത്തു് ഈ പ്രാചീനാചാൽപ്പുന്നാരുടെ
നിയമങ്ങൾക്കു് അപ്പും ശൈമില്ലും തട്ടി. സംസ്കൃത
വിഭക്ത്യുത്തങ്ങളായ സംസ്കൃതപദ്ധതികൾ ദമിഡിവുത്ത

അളളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതു പൂച്ചിനമരം കാല കുമതിൽ തേരതുമാണ്ടുപോയി. ഒമിയുത്തനനിബു സ്ഥിതങ്ങളായ പാട്ടകളിൽ ‘സംസ്കൃത വിഭക്തുന പദങ്ങൾ ധാരാളമായി പ്രയോഗിച്ചതുക്കാഡിയതോടുകൂടി അവയും മൺിപ്രവാളഹർത്തി അംഗികരിച്ചു. പിണ്ടാല തും ഇന്ത റബ്ദിനികളിൽ ഒന്നാം ചേറ്റ് പത്രതാജ്യായ സാധിത്രപ്രസാദം വ്യവസ്ഥപ്പെട്ടതോടുകൂടി മൺിപ്രവാളപദങ്ങൾ അതിമ്പ്രാണ്ടി ചുത്തങ്ങി, ഭാഷാസം സ്ക്രിതയോഗമെന്ന മാത്രമായി പരിണമിക്കയും ചെയ്തു. അപ്പോഴാണ് ഭാഷാസ്പദത്പരമനസരിച്ചു മൺിപ്രവാളപദം കൂട്ടാതുക്കാഡിയതും. സംസ്കൃതത്തുനിലെ ഓമിയുത്തനത്തിലോ ഏതിലാഡാലും ഭാഷാസംസ്കൃതയോഗം മണിപ്രവാളപദവ്യവസ്ഥയിൽ നിയാമകമായിത്തീർന്നു.

ലീംഗതിലകകാരൻ മൺിപ്രവാളത്തിന്റെ സ്പദ പനിശ്ചയം വാളുരെ നിഖുകപിച്ചുചെവരും പ്രധാനമായി അംഗീതരമായി വിഭജിക്കുന്നു. ഉത്തരം, ഉത്തരക്ക്ലും, മധ്യമം, മധ്യമക്ലും, അധമം എന്നിങ്ങനെ അംഗീതരമായി തിരിച്ചു ഒരോന്നിനാം നല്ല ചിഞ്ഞാനക്കളിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. രസം, വാച്ചുത്ത്വം, ഭാഷാ ഇവയുടെ ഏറ്റവും കണ്ണുപിഡകളിൽ സമാസമതപ്രാവാങ്ങളുമാണ് ഇവയ്ക്കുടി സ്ഥാനമായിരിക്കുന്നതും. ഭാഷയ്ക്കും രസത്തിനാം പ്രാധാന്യം മുഖഭാജ്യായും ആ മൺിപ്രവാളം ഉത്തമമാണ്. ഭാഷയ്ക്കു സംസ്കൃതത്തെ അപേക്ഷിച്ചും രസത്തിനു വാച്ചുത്തമെത്തെ അപേക്ഷിച്ചുമാണ് പ്രാധാന്യമുണ്ടാക്കുന്നതും. ഭാഷയ്ക്കും രസത്തിനാം തുല്യപ്രാധാന്യമുണ്ടാക്കുന്നോടു മണിപ്രവാളം ഉത്തമമാകുന്നു. ഭാഷയ്ക്കു പ്രാധാന്യവും

എന്നാൽ രസത്തിനും വാച്ചുാത്മത്തിനും തുല്യപ്രായം നും ഉള്ളതോ, രസം പ്രധാനമായും ഭാഷണമായോ ഇരിക്കുന്നതായ മൺിപ്രവാളം ഉത്തമക്ലുമാക്കുന്നു. ഭാഷയും സംസ്കൃതവും സമമായും രസവും വാച്ചുാത്മവും സമപ്രധാനമായും ഇരിക്കുന്ന മൺിപ്രവാളം മല്ല മവും, ഭാഷ സമമായും രസം വാച്ചുാത്മത്തേങ്ങാടി നുന്ന മായും ഇരിക്കുന്നതോ രസം സമമായും ഭാഷ നുന്ന മായും ഇരിക്കുന്നതോ ഭാഷ പ്രധാനമായും രസം നുന്ന മായും ഇരിക്കുന്നതോ മല്ലുകക്ലുവമാണ്. രണ്ടം നുന്ന മായിരിക്കുന്നതു് അധികാരിക്കാൻ മൺിപ്രവാളക്ഷണചർച്ചയിൽ സഹാദിഷ്യാദാദക വും സംബന്ധമായ ഭാഷാസംസ്കൃതസമ്മൈന്തിലാണ്‌ഡാണ് ശുഭ പതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ കാവുറസ താരമുഖസരിച്ചുള്ള വിഭാഗം പൊതുവെയും ഭാഷാ പദ്ധതിനെ പ്രത്യേകിച്ചും ബാധിക്കുന്നതാകയാൽ ഭാഷാസ്പദ്ധപരമാസരിച്ചുള്ള വിഭാഗമാണ് കാരണക്കി അനുത്രപരമായിരിക്കുന്നതു്. സംസ്കൃതപദ്ധതിക്കുടെ എറ്റവും മറ്റൊരുപദ്ധതിയിൽക്കൂടി മറ്റൊരുപദ്ധതിയിൽക്കൂടി അനുസരിച്ചു് വിജീക്കുന്നതായാലും ഉത്തമമല്ലമായഒരുപദ്ധതി വരുന്നതാണല്ലോ. സംസ്കൃതപദ്ധതിയാലും വാരിചെല്ല തതാതെ എത്രയും കുറയ്ക്കുന്നു ആതോണ് ഉത്തമമായ മൺിപ്രവാളരീതി. പേരിനമാറ്റം ഒന്നൊരുണ്ടാണ് ഭാഷാ പദ്ധതി ചേത്തൽ പദ്ധതി നിംഫിക്കുന്നതു് ദായമവുമാണ്. സംസ്കൃതവീക്കേശവുന്നതുകൂടായ സംസ്കൃതപദ്ധതിയിൽ കൂടുതോടും ഭാഷാപ്രതീതിയില്ലെങ്കാടും തക്കകയും മൺിപ്രവാളത്തിനു് അധികാരിക്കുന്നതു് അതുകൊണ്ടും ഭാഷാപ്രതീതിയില്ലെന്നും ചെയ്യുന്നു.

മൺിപ്രവാളരീതി എത്രകാലത്താണ് ആദ്യമായി ആവിശ്വേച്ഛതെന്നു് തീർച്ചയായി അനുമാനിക്കുവാൻ

നിപുണത്തിയില്ലാതെയാണ് രിക്ഷന്നത്. അതുപോൾ ഒക്സി സേന്റ്രൂയിൽ പ്രവേശിച്ച് ദീപ്യങ്ങളായി ഇടപഴകിയിട്ട് കരുക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടാണെന്നും സാമാന്യമായി ഉണ്ടാം. ചരിത്രപുത്രത്തിൽ എത്ര പ്രഭിക്ഷണം ചെയ്യാലും അതുപോൾ കേരളത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് കാലം സുക്ഷ്മമായി അറിയുവാൻ പ്രഖ്യാസമാണ്. ചില സംസ്കൃതഗവും ഒരു ഉച്ചരിക്ഷന്നതിൽ അനുദ്രമിയരെ അപേക്ഷിച്ചു കേരളീയക്ക് പല വിശ്വാഷവിധികൾ കാണാനതിനെന്നും മറ്റൊരു അടിസ്ഥാനമാക്കി അതുപോൾ പദ്ധതിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തുനുണ്ടാണെങ്കിലും അവിടെ നിന്നും പിരിഞ്ഞു കേരളത്തിലെത്തിരായി ചീലൻ ഉണ്ടാക്കുന്നവാക്കി ചില പുരാണഗമങ്ങൾ ലോഹിക്ഷനും തോന്ത്രിക്ഷനും പരമായാണെന്നും തെക്കേഞ്ചുവന്ന അതുപോലെത്തിന്റെ നേതാവായിരുന്നുവെന്നും കരുതേണ്ടിയിരിക്ഷനും. പരമ്പരാമാർക്കുന്ന കേരളപ്രവേശം കഴിഞ്ഞശ്രദ്ധമാണ് അതുപോലും മഹാക്ഷേത്രങ്ങൾ പരയാത്രം പ്രാബല്യം സിലവിച്ചുതും. അതിൽ പിന്നീടും ബൈബാലങ്ങം ജൈനങ്ങളായ അനേകം അതുപോൾ കേരളത്തിൽ കടിയേറിപ്പാത്തിട്ടണ്ടും. ഈ വഴിക്കണ്ണായ അതുപോലെവെസ്യം മറ്റൊഡ്രേഡേളിൽ ഇതു തേരാളും ദീപ്യക്കൂട്ടും ലഭിക്ഷവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെയുണ്ടായ സക്രാന്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് കേരളഭാഷയായിരുന്നു കൊച്ചനമിഴം സംസ്കൃതവുമായുള്ള സംസ്കർത്തനിനിടയായതും. കേരളത്തിൽ അതുപോലും മഹാമാരിക്കും ഇതരമതാവലംബികളും കേരളത്താണും അവിർഭാവതേരാച്ചുടി സംസ്കൃതഭാഷയും സംസ്കാരത്തിനും ധാരാളം പ്രചാരം സിലവിക്ഷവാൻ തുടങ്ങി. രാജ്യാധിപരാഡയും രണകർത്താക്കളായും കാലക്രമത്തിൽ പ്രബലപ്പെട്ടവന്ന

ആയും മുഖ്യമായി കാശയും സ്ഥിരപ്പി വു ലഭിക്കുന്നതും നാട്ടകാത്തട വിഭ്രാംഭാസം സംസ്കാരം വഴിക്കായിത്തീരീതകയും ചെയ്തു. ഒരു ഭാഷയുടെ സ്ഥിതിയും ഗതിയും അതു സംസാരിക്കുന്ന ജനസമൂഹത്തി നേര സ്ഥിതിയിൽക്കൊള്ളുന്ന അവസരിച്ചിരിക്കുമെന്നുള്ള തിനു ധാരാത്താരസംഗ്രഹവുമില്ല. കേരളത്തിലൊരു മുഖ്യ വന്ന ആചാരപരിജ്ഞാനങ്ങളും നവീനാദർ ഔദ്യോഗിക്കാതിരുന്നില്ല. മുഖ്യനു ആയും ദ്രോഹിയസകരത്താലുണ്ടായ കേരളത്തിലെ ഒന്നു മുഖ്യത്തിൽ നന്ദുതിരിക്കുന്ന പ്രധാനികളായിത്തീന്ന് തിനാൽ അവരുടെ ഭാഷയും ജീവിതാദശങ്ങൾക്കും പ്രായാന്വയം പ്രാബല്പ്രവം സിലിച്ചി. അതായും ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്ന ജനങ്ങളിൽ വച്ചു് വിഭ്രാംഭാസം കൊണ്ടും നാഗരികത്തുംകൊണ്ടും അധികാര പ്രാംഭാന്വം കൊണ്ടും പ്രാബല്പ്പാരായവർവഴിക്കാണു ഭാഷകൾക്കു പൊതുവെ മാറ്റങ്ങൾ മുവ്പുമായിട്ടണാക്കുന്നതു്. കാലാ നൂതനത്തിൽ കേരളഭാഷയിലല്ലോതെ വിഭ്രാംഭാസം സംസ്കാരം വഴിക്കായതോടുകൂടി മാത്രഭാഷാസംഭാഷണ ഔദ്യോഗിക്കുന്ന സംസ്കൃതപെട്ടുകൊണ്ടും ആയും ഉള്ളഭക്തായും ത്രപാ നൂതനതോടും എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ ധാരാളമായും തത്സമാദിഷ്ഠായും കടന്നകുടിത്രുടങ്ങിം ആയും കാലത്തു കേരളനിവാസികളായ ഭൂമിയജനങ്ങൾക്കും സംസ്കാരം ഔദ്യോഗികകൊണ്ടുന്നതു് അച്ചുവർമ്മായിരുന്നവെങ്കിലും വിഭ്രാംഭാസവും വിജ്ഞാനവും രാജ്യഭരണങ്ങൾബന്ധമായും നിയമങ്ങളുമുണ്ടാം പ്രധാനികളായ നന്ദുതിരിക്കുമാത്തട കൈവശമായതിനാൽ ആ വഴിക്കു വോഷഭേദം വന്ന ഭാഷയിൽ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കും പെരുമാറേണ്ടതായിവന്നു. ഭാഷയിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഭേദഗതികൾ ആയും

മുഹ്യഭാഷയിൽ കടന്നകുടിയിട്ട് ഇരയ്ക്ക ഗ്രന്ഥലാഡ് യെയും ബാധിച്ചിരിക്കവാനാണെള്ളപ്പും. അമിഡവർദ്ധകാ രേഖാൾ നാഗരികത്പരതിൽ ഒന്നന്തും പ്രാപിച്ചി തന്ന ആഗതരായ ആളുമാരുടെ പകൽ നിന്നും പല തും കേരളനിവാസികൾക്കും അഭ്യസിക്കുംതായി സാധാരണ. ശാസ്ത്രീയവും കലാതൃപത്രമായ ദമിഡത്തുടെ അഞ്ചാനം ആളുംസംസ്ഥംകൊണ്ട് എത്രമാതം പ്ലാസ്റ്റി പ്ലൈ വെന്ന തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവാൻതന്നെ വളരെ പണ്ണിപ്പുംബുംബുംബും. ആളുമാരുടെ ശാസ്ത്രോപാധി തുരത്തു കേരളക്കരയിൽ വിതരണം ചെയ്തു മണിപ്പു വാളും വഴിക്കാണ്. കലാവിഭാഗങ്ങാരായ നന്ദതിരിമാ തുടങ്ങിയും ബെബുലുഡുങ്ഗും ജൈനങ്കടുങ്ഗും ആന്തരിക മാരേയും ബെന്ധുക്കളേയും സംസ്കൃതലാഡ് അഭ്യസി പ്രിച്ചതിനശേഷം അവരെ ശാസ്ത്രങ്ങളും പരിപ്പിക്കാൻ തുടങ്കി. സാമ്പിത്രഭാഷ മലയാളത്തിനു അക്കാദാലരുതു വ്യവസ്ഥിതമായില്ലാതിരുന്നതിനാലും സംസ്കൃതപ സാധിതനാരാധിങ്ങനു ശാസ്ത്രകാരന്മാർക്ക് ഭാഷ്ടിക്കുവാൻ ഏഴുപ്പത്തിൽ മുത്തവും ശൈലിയുഭാപ്പിച്ചു് ആഗ്രഹ പ്രകടനം ചെയ്യുണ്ടിവന്നതിനാലും അവർക്ക് നിത്യ പരിചയമുള്ള സംസ്കൃതത്തിലെ പദങ്ങളേയും തുവ ദേശങ്ങളേയും ആവശ്യവും സൈരക്കുംവുംനസരിച്ചു യാരാ കൂടുതുവാനും നിർബന്ധിതരായി. സാധാരണ ലോകവുതിക്കുളു പ്രകാശിപ്പിക്കത്തുക്കു പ്രാഗത്യും കുടി അക്കാദാലരുതു സംബന്ധിക്കാത്ത ഒരു ഭാഷയിൽ ഗഹന ഔദ്യോഗിക ശാസ്ത്രീയ സംഗതിക്കുളു പ്രതിപാദിക്കാണുമെ നബത്രഭ്യാർഥം സാങ്കേതിക ശബ്ദങ്ങളും മറ്റൊ മാറ്റൊ കുടാതെ കൈക്കൊള്ളുകയേ നിരുത്തിയുള്ള ഫലം.

മലയാളഭാഷയിൽ അന്നും സാമ്പിത്രഭാഷ സുസ്ഥാ പിതമായിരുന്നില്ലെന്നാളുതു ഭാഷയിൽ സംസ്കൃതത്തി

ചുവില പണ്ണിതന്നാർ ചാക്കുംമാരെയും തോലുന്നേഴ്സ് മാംസ് ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ രാസ്യഭാഗികളായി കയ്ക്കുന്നതു്. പ്രാബീനകാലത്തു് നന്ദുതിരിമാർ സംസ്കാരത്തിൽ സംഭാഷണഭാഷയായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെന്നും അവർ ദേഹഭാഷ സംസാരിക്കാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ സപാഭാവികമായി ഇരുഭാഷകൾക്കും കലാച്ചയുണ്ടാക്കുകയും ആ വേദാംമാനിയർന്തിൽ പരിഹാസപ്രായിന്നാരായ ചാക്കുംമാരെയും മറ്റും അധിക്ഷേപിച്ചു ചുവില പദ്ധതികൾ ഉണ്ടാക്കുകയും അവ മനിപ്രവാള രീതിയിടെ അടിസ്ഥാനംായിത്തീരകയും ചെയ്തുവെന്നും ആ പണ്ണിതന്നാരുടെ അടിപ്രായം. എന്നാൽ നന്ദുതിരിമാർ കേരളത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കാലത്തു് സംസ്കാരത്തെ സംഭാഷണഭാഷയായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായി വിചാരിക്കുവാൻതക്കു ലക്ഷ്യം അല്ലെങ്കിലുണ്ടു് എന്നും, വിനോദത്തിനും രചിച്ചു എന്നാൽ പദ്ധതികൾ സാമ്പത്തികമായ ഒരു സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നിഃബന്ധായിത്തിന്ന് വേറുടെ അസംഭാവ്യ തയ്യാറാക്കിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനും പുരാഖാരം, ആത്മജനകൾ കേരളത്തിലെത്തിനി സ്ഥിരവാസമായിരുന്നുന്നതിനുണ്ടു് അതിയഭാഷയായി പര.ചയപ്പെട്ടുകൊന്നമിടയില്ലെന്നീ സി. അനുഭ്രാഹ്മണർ വൈദികവിഷയങ്ങളിൽ ഇന്നും സംസ്കാരത്തെന്നു ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന എന്നിരിക്കുന്നതിരിമാർ ആ വകയെ വെള്ളം ദേഹഭാഷാപദ്ധതിക്കുണ്ടു് കുറിക്കുന്നതിൽ നിന്നും അവർ ദേഹഭാഷയെത്തെന്നാണു് സംഭാഷണത്തിനും ഉപയോഗിച്ചു് തത്തിനും കേരളത്തിൽ ലഭിച്ച പ്രാബല്യവും നന്ദുതിരിമാരുടും വാദ്യാക്രമം സംസ്കാരത്തിൽ വഴി നടന്നവന്നതു്. ആത്മജനരിക്കപ്പെട്ട ദമിസ്റ്റരിൽ

நக்கவையும் மூலம் சூக்கிமத்தாயி புவத்திட்டு வெள்ளுத் தும் மருதும் மூலமாகிர கணம் இரு ஸங்ஸுதிதானிலை யோகத்தின் ஸங்஗தியையற்று.

നമക്ക കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഉണ്ടാവുള്ളതികളിൽ
ചാക്കുമാനായെട ‘ആട്ടപ്രകാര’ എം തോലൻറെ മുതികളും
മാണ പ്രാചീനമണിപ്രവാളത്തിനെന്ന് സ്വന്തമായപ്പോഴേക്കും സം
സ്ഥാ ഭാഷയിൽ വേണ്ട ദിസപാതയ്ക്കും പ്രയോഗി
ചുകഴിഞ്ഞിരുക്കുന്നവനും സ്വാധീനംകുന്നവനും¹ അന്തി
പ്രാചീനകാലത്തും കേരളക്കരയിൽ ഒക്രളകവികൾ രചി
ച്ചിട്ടുള്ള പത്രരച്ചപ്പുള്ളും, ചിലപ്പതികാരം, മൺിമേവല്ല
എന്നീ ചെന്തചിലം ഗമങ്ങളിൽതന്നെ സംസ്കാരത്തിൽനിന്നും കൂടാരു
കത്തെത്തിന്നെങ്കിലും ഭാഷയുടെയും ശാസ്ത്രത്തിന്നെന്നും പ്രാ
ദവം ഏറക്കുറെ വെളിവാക്കാതെയിരുക്കുന്നില്ല. അക്കാ
ലത്തുതന്നെ സംസ്കാരഭാഷ കേരളഭാഷയെ സാരമായി
സ്വർക്കാവാൻ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നവും വ്യക്തമാക്കുന്നു.
പ്രാചീനമണിപ്രവാളത്തിനെന്ന് സ്വന്തമായപ്പുറൻ
ആലോച്ചക്കേബ്യാഫാബം² സംസ്കാരത്തിന്നെന്ന് അനീയ
ഗ്രീതമായ ദിസപാതയ്ക്കും സ്വാധീനം³. അതിന്നെന്ന്
അംഗാധാരണാഭ വാലക്ഷണനീതി പ്രത്യേകം ഗ്രൂപ്പാ
മ്മാബം⁴. ഭാഷകളുടെ ഭിന്നതയ്ക്കു നിയാമകമായിരിക്കു
ന്നതും പ്രത്യയാദാജ്ഞനിരിക്കു, ഒരു ഭാഷയിൽ
നിന്നും മരഹാര ഭാഷയിലേക്കു കടക്കുവാങ്ങുന്നും അവ
യുടെ വിക്രമിപ്രത്യയങ്ങളും മറ്റും സ്വീകരിക്കുന്നതും
കൂടം സാധാരണമില്ല. പ്രത്യയങ്ങളുടെ സ്വന്തമായപ്പും
ഭേദങ്ങൾ ആശ്രിതിയിലാഖാവർദ്ധങ്ങളുടെ ഭിന്നതയെ
പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുന്നവുകളിലും മൺിപ്രവാളം അതാക്കം
വക്കുവയ്ക്കുന്ന പി. സംസ്കാരവിക്രമത്തിനാണും പഠ

അപേക്ഷ ഭാഷയിൽ കത്തിച്ചെല്ലാളന്നതനെ ഭസ്പാത്ര അനുമാണ്. ഭാഷാപദ്ധതിൽ സംസ്കൃതപ്രത്യരായങ്ങൾ ചേർക്കുന്നതു് അതിലും വിനൃതമായ തോന്തിയവാസാധാരണാണ്. എന്നാൽ ഭസ്പാത്രാനുഭവായ മണിപ്പ് വാളുകവികർക്കു രണ്ടും ശരിയാണെന്നു തന്നെതാനീയി രിക്കണം. എങ്കിലും സംസ്കൃതവിക്രൈക്കിപ്പുത്തുരായങ്ങളെ ദേശിയപ്രതികളിൽ ചേര്റ്റ് ഫോറ്മേറ്റിനും സാധിക്കുന്ന സ്ഥലായം അതു ആരംഭിച്ചുമായോ സുസാധമായോ. അവർ കത്തിയിൽക്കൊണ്ടു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കണം തോലൻ മുതലായ മാസകവികർക്കിൾ:—

‘താർവ്വട്ടയന്തിതകരാം കര്ദ്ദിക്കായും ശേഷാം
മിന്നാമിനങ്ങളും വഹിയു മിനങ്ങയന്തി
മണംതിപാനമനിവഹം പടിബന്ധപേട്ട
കാകാം കരഞ്ഞുമരംഗറിയുരങ്ങയന്തി’

എന്നാംമറ്റും പരിഹാസമായി ഈ രീതിയെ അധിക്കേണ്ടി പിച്ചുകാണുന്നതു്.

‘മീശയാമോട്ടെ മോറാ
മോന്നയാ മീശയും തട്ടാ
മീശയാമോന്നയാചേവവ
ഭോന്നേറം വിരാജതേ.’

എന്നാം മറ്റും രാസ്പുരസപ്രധാനങ്ങളായ പദ്ധതിൽ ഇള വിലക്കണമിനി ഓംഗാരിച്ചുകാണുന്നണിക്കു്. നേരു മറിച്ചു് സംസ്കൃതപ്രതികളിൽ ദേശിയപ്രത്യരായങ്ങളെ ചേര്റ്റ് ഉപയോഗിക്കുന്നതായിരുന്നു സാധാരണവും സമാതവുമായിരിക്കാറുന്ന രംതി. എന്നാലും ഇതിനോടു കൂടി സംസ്കൃതവിക്രൈ അപദേശിച്ചും കുതിരാപദ്ധതിക്കും അവ്യാധങ്ങളും ധാരാളമായി ആവശ്യവും സൗകര്യവും അസ്ഥാനത്തും ഉപയോഗിച്ചുവിത്തും.

മൺിപ്രവാളത്തേപ്പാലെയുള്ള മിറ്റോഷയുടെ
ആവിർഭാവം അക്കാലത്തു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായി
അണം. അതുതുടങ്ങെ ഭാഷയായ സംസ്കരണത്തിന്റെ ചുരു
മോടിയും പ്രൗഢിയും കേരളീയരെ നഘ്വമുണ്ടാം വിഭാഗി
പ്രിച്ചിരിക്കണമെന്ന മാതൃമല്ല, പ്രാബല്യവും പ്രഴപവും
പ്രാധാന്യവുമുള്ള രാജാക്കന്മാരും നന്ദുതിരിമാരും നാട്ടു
ഭാഷയോട് അനുസ്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. നന്ദുതിരി
മാരായ കവികൾ സംസ്കരണത്തിൽത്തന്നെ അനവധി തുടി
കൾ രഹിച്ചവെക്കിലും അവയ്ക്ക് പരയത്തക പ്രചാരം
ലഭിച്ചില്ല. ആവക തുടികളെ വായിച്ചുരസിക്കുവാൻ
തക്ക പഠിപ്പും പഠിച്ചയവും ഭാഷാശ്രാന്ധരുമുള്ളവർ
അക്കാലത്തു് വളരെ കുറവ്വിന്നു. നാട്ടുഭാഷയോട് ഒട്ടം
സംബന്ധമില്ലാത്ത ഒരു ഭാഷയിൽ കവനംചെയ്യാതെ
സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു മുൻഗമായിരിക്കുമെന്നു ആ
വക ഗമ്പകാരമാക്കി അനാദ്യവേബാധ്യമായി. ശാസ്ത്രീയ
മായ നവീനവിജ്ഞാനം സഖാദിക്കുവാൻ ഉൽസൂക്ക
രായ പലതും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ആപ്പുമാരാതു
ശാസ്ത്രഗമ്പങ്ങളും പ്രമാണങ്ങളും പ്രചാരത്തിൽ വരുത്തു
ന്നതിനു ദേശഭാഷയുടെ സഹായംകുടാതെ, സംസ്ക
രത്താതും ആത്രേയിച്ചാൽ സുസാല്പുമല്ലെന്നുംവന്നു. ഈ
എടുത്തിലാണ് മൺിപ്രവാളത്തുകളുടെ ആവിർഭാവം.
ആപ്പുനാഗരികത്വമായി സമ്പർക്കംസിലിച്ച അനുദ
മില്ലദേശങ്ങളിലും ഈ പ്രസക്തിഭേദം ഓരോകാലത്തു്
വ്യാപിച്ചവെക്കിലും ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ സാധിത്തുഭാഷ
മുന്നിനാലെ പല ഉത്തമസാധിത്തു ഗമ്പങ്ങൾവഴിയായി
സ്ഥാരെപ്പുട്ടേണ്ടായിരുന്നു. മൺിപ്രവാളരിതി അ
വിടെയെങ്കം സ്ഥായിയായിത്തീർന്മില്ല. കേരളത്തിൽ

ശ്രദ്ധാത്മ പ്രാബല്യം ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന് ലഭിക്കുവാൻ കൂടുതൽ കാരണങ്ങൾ ഇന്നു പറഞ്ഞതുവരയാണ്.

മന്മഹിപ്പാളകവിതയുടെ ഉദയഭാഷാജ്ഞാനം അതുവാനോപക്ഷിതമാകയാലും മറ്റൊരു അതിനാല്പരമായി ഒരു ഓരോയത്രും സംസ്കൃതപണ്ഡിതന്മാരായ നന്ദുതിരിമായം അവക്കുമായി അടച്ചതു സംസ്കർഥിക്കു ഇതരവർദ്ധക്കാരുമാണ്. നന്ദുതിരിമായമായുള്ളൂ സഖാങ്ങൾക്കും ഭാഷാ ദേശഭാഷയുടെ കിട്ടിയിട്ടുള്ള പ്രധാനത്രഭ്യം മന്മഹിപ്പാള രീതിയുമാണ്. കേരളനിവാസികളുടെ നാഗരികത്വത്തിനാം അല്ലെങ്കിലും അവകാശമായുള്ളൂ സംസ്കൃതം എത്രമാത്രം ഉപകാരപ്രദമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനെ പ്രിറ്റി യഥതാര്ഥതക്കുതാഴെ അവകാശമില്ല. കേരള സ്കൂളുകളിലെ ജീവിതഗതികളിലും അവ താഴെ പ്രേരണാശക്തിയും സമാധിവും അനുഭ്യൂതതന്നെ യെന്നു സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ആതിമമ്മണിപ്പു വാഴ ഗ്രാമകാരന്മാരെപ്പറ്റി നമ്മുൾപ്പെടെ മാറ്റായ ധാരാ രീവമില്ലതന്നെ. അവർ എത്രെല്ലാം മുതികൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അവയുടെ സ്വഭാവവിശദാഭ്യം രാമാനീയ കവുമെല്ലാം ഏതു പ്രകാരത്തിലായിരുന്നുവെന്നും അറിയണമെങ്കിൽ ഉഭാരമതികളായ കേരളീയർ പഴയ ഈ ഉച്ച പ്രഭാഷണങ്ങളെ സൗംഖ്യപ്രകാശം കാണിക്കുന്നതിനു താഴെ ഒരു ഉണ്ടാവും പ്രഭാപ്രിംഗിച്ചും അതിനന്നുപുതമായി പ്രവർത്തിച്ചുകിൽ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. നന്ദുതിരിമായുടെ സമാജഭരണകാലത്രഭാഗം കൊടുത്തമിച്ചി കുറഞ്ഞു ഒരു വകുപ്പേഭാഗിയിരുന്നു ചേരുത്തിഴും സംസ്കൃതത്തിനും ആപ്പുംവാസ്തവികമായി കൂടിച്ചേരുന്നു. അംഗീകരിച്ചതായി വിചാ

രിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അക്കാലത്തുംഡായ യാതൊരു സാഹിത്യഗമ്പദള്ളം നമ്മൾ ലഭിച്ച ടിപ്പ്. പെയമാർ രേണുരിച്ചു് കേരളീയമാകൾ ദിവിൽത്തദ്ദേശാധ്യപ്രാർഥനയും മാത്രമാണ് അതു് പ്രാചീന മലയാഖ്യാസി ഗ്രന്ഥര പ്രേക്ഷാ് സംസ്കൃതത്തിന്റെ സഹായത്താട്ടകുടി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടവന്നതു്. ഭാഷയിലെ അതിപ്രാചീനങ്ങളായ ഗാനവ്|ശേഷങ്ങൾ എറക്കണ്ണരെ സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രാഥവത്തെ വെളിവാക്കുന്നു്. മലാശാളത്തിന്റെ പുത്രാഗ്രഹം രാമചരിതത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നവെന്ന അഭിപ്രായം സ്പീകാരഡോഗ്രാഫിക്കുന്നില്ല. രാമചരിതത്തിലെ ഭാഷ ഫേഡിഡോഗ്രാഫി ആണ് തമിഴം മലയാളവും ചേന്ന് ഒരു മിഞ്ചുഭാഷയെന്നാണ്ടുണ്ടെന്നു മലയാളത്തിന്റെ പുത്രാഗ്രഹമനു കയറ്റുന്നതു് നാബുത്തിയില്ല. കണ്ണൽപുണിക്കരമായുടെ തുടികളിലും ശക്തവർത്തുക്കുടെ പരമാരാമവിജയകാവൃത്തിലും പൂര്ണമാക്കുന്ന തമിഴപക്ഷപാതവും ശേഖേദമനസ്തിച്ചു് വന്ന ദൃഷ്ടിയാണ്.

നമ്മൾ കിട്ടിയിട്ടുള്ള മന്ത്രവാള കവിതകളിൽ സംഘക്കളിലെ പാട്ടകളും തോലൻ്റെ തുടികളുമാണ് ആലപ്പുമായി നമ്മുടെ ഗ്രൂപ്പുകൾ ആകപ്പെടുന്നതു്. കലശവരദപ്പുത്രമാളിക്കുടകുലരു് ചാക്രാമായുടെ കുടിയാട്ടം പരിഞ്ഞരാച്ചു് വാഴുപ്പക്കവുംതു് വുവസ്ഥപ്പേട്ട തത്തിയതോട്ടകുടി തോലൻ്റെ മന്ത്രവാള കവനങ്ങൾ ആവിക്കുവിച്ചു്. തോലൻ്റെ ചെറുപ്പം മുത്തേണ്ട പരിഹാസഗംഗായിതന്നതിനാൽ അംഗീകാരത്തിന്റെ ‘മംഗലാദയപ്പുരചരിതം’ എന്നതോഴിച്ചുള്ള കവനങ്ങൾ എംസ്യൂസലുഡായങ്ങളും ഫലാത്മയങ്ങളുംഡാണി. കുടിയാട്ടതിൽ വിക്രൂഷകൾ നാശകന്റെ ഭാരം ഭ്രംബകത്തിനും

പ്രതിഭ്രോകം ചരമ്പുംരമായി ചൊല്ലുന്നതിനായി അദ്ദേഹം അനവധിഭാഷാഭ്രോകങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. സുഭാഗവജ്ഞയത്തിൽ മഹാപിമാരോട് ഭിക്ഷ യാവിച്ചു കൊണ്ടു പ്രവരഗിക്കുന്ന കൗണ്ഡലിനുണ്ടായിരുന്നു ഭ്രോകത്തിനും പകരമായി ചൊല്ലുന്നതു്:—

ബൈജവായീനമഗ്രാഹമന്മനസാ—

ചരിത്രിച്ചുത്തുനീഡിജാം

സേവാദിവമിള്ളച്ചുകൊണ്ടു സുവരു—

മേവുന്ന സാധുക്കാളേ

സ്രീഭോഗാലിവിരക്കതിപുണ്ടവിപിനേ—

വാഴുമധാത്മാകാളേ

ഭോഭോ! ഭിക്ഷതരേണമേ മനിക്കളേ!

പാരംവലഭത്തനഹം.

എന്നാണ്. നബാനദം, സപ്തഭ്രാസവദത്ത്, പ്രതിമാനാടകര, ചൂഡാമൺ, സംവരണം, എന്നതുടങ്ങി അനവധി നാടകങ്ങൾക്കു ഇതുപോലെ വിളിയക ഭ്രോകങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഈ ഭ്രോകങ്ങളും ഒരു കാലഘട്ടയ്ക്കുപോലെ മണിപ്രവാളരിതി സ്ഥിരപ്രതിജ്ഞയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നവെന്ന കത്തേണ്ടിയിരിക്കും. മണിപ്രവാളരിതിയിലെ വിലക്ഷണസന്തുലനങ്ങൾ ഒരു തോലകവി പലപ്പോഴും പരിഹസിക്കുന്നുണ്ട്. ചാക്രാന്മാരുടെ ‘ആട്ടപ്രകാര’ത്തിലെ മണിപ്രവാളരിതിയാണ് പിള്ളാലുള്ള ചന്ദ്രകാരമാക്കം മറ്റൊരുഭക്രകമായിരുന്നതു്.

ലീലാതിലകത്തിനുമുക്കു് ധാരാളം മണിപ്രവാളകവിതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണമെന്നുള്ളതു് നിസ്സം ശരമാണ്. മണിപ്രവാളസപത്രപഠ്വം മറ്റൊച്ചവിശ്വാസം ശരമാണ്.

ചെയ്ത അതിന്റെ വിവിധലക്ഷണങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷി
പ്പെടുത്തുന്ന ഒഴുാന്തങ്ങൾ പലകൃതികളിൽ നിന്നും
ഗമകാരൻ ഉല്ലരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒക്സിന് ഭോജനങ്ങൾ
സുവിവ്രാതനം കേരളത്തിന്റെ ധരംപതാകയെ കാ
ണ്വിച്ചുരുവരെയുള്ള ദേഹം കൈവശമാക്കി പരത്തിയ
യാളുമായ രവിവർഘ്ഗവെന്നുറ രാജകുടംബവെത്തര ആത്മ
യിച്ച് കഴിത്തിരുന്ന ഒരു കഴിക്കാട്ടട്ടുരിയാണ്
ലീലാതിലകത്തിന്റെ കത്താവെന്ന് മിക്കവാറും തിച്ച്
പ്പെട്ടതാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമാനകാലി
കനായ ഒരു കവിയാണ് ഉള്ളൊന്നിലി സദ്വശ്രദ്ധിന്റെ
യും കത്താവു്. കവിയും നായകരം രഹാധത്തെന്നായി
രിക്കാനാണെള്ളുപും. ഉള്ളൊന്നിലിസദ്വശ്രദ്ധാത്തിലെ മണി
പ്രവാളരിതി ചാക്രാന്മാരുടെ ‘ആട്ടപ്രകാര’തിലുള്ളതി
ൽ നിന്നും ഭട്ടം ഭിന്നമല്ല. മലയാളപദ്ധതിലും സംസ്കാരം
കുത്തപ്രത്യയങ്ങൾ ചേക്കുന്ന വിലോഹരിതി അതിൽ
സുലഭമാണ്. എന്നാൽ സംസ്കാരത്തെ വിക്രൈന്തങ്ങളും
പദ്ധതിയുമായി കേരളഭാഷയിൽ ആവിജ്ഞാരിക്ഷ
നു ആ റിതിയെന്നാണ് പില്ലോലത്തുള്ള മണിപ്രവാള
കവിതയിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്, ഉഭാമരണത്താം
നായി ഓന്ന് രണ്ടു ഫ്രോക്കങ്ങൾ ഉല്ലരിച്ചുകൊള്ളുന്നു—

പുമാതിന്നന്യനാന്തലുംഗനളിനീ

ഭ്രമസ്യാദിപികാ

പുണ്ണാദം മണിക്കണ്ണവെണ്ണപലമഹീ

പാലെക്കച്ചുഡാംഭണി

പുവയൻ കലാദേവതാ പുകർമ്മിക

മുംഖങ്ങക്കലപുരേശം

പുമാലക്ഷണലുണ്ണിനീലിതിയനാർ

നിണ്ണാദം വിള്ളണ്ണിട്ടക്.

ഇത്തരം പ്രാബല്യം ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന് ലഭിക്കുവാൻ ഒളിച്ചു കാരണങ്ങൾ ദുരുപ്പി പറഞ്ഞതാവയാണ്.

മന്മിപ്രവാളകവിതയ്ക്ക് ഉദയഭാഷാജ്ഞാനം അൽപ്പ് നാപേക്ഷിത്തമാകയാലും മറ്റൊരു അതിനാലുമായി ഒരു ഓരോയതും സംസ്കൃതപബ്ലിതമാരായ നന്ദുതിരിമാരം അവരുമായി അടച്ചത് സംസ്കർഖിക്കുന്ന ഇതരവർദ്ധകാരം മാണം. നന്ദുതിരിമാരുമായുള്ള സവാക്കംകൊണ്ട് ഭാഷാ ദേശഭ്യാസങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടുള്ള പ്രധാനത്രം മന്മിപ്രവാള രീതിയുമാണ്. ഏകരഹസ്യനിവാസികളുടെ നാഗരികപ്പ തസിനം അല്ലെങ്കിൽ അതിനാലുമാരുമായുള്ള സംസ്കർഖം എത്തമാത്രം ഉപകാരപ്രദമായിതനാവെന്നുള്ളതിനെ പുറി രംതാരത്തുമാറ്റി അവകാശമില്ല. ഏകരഹസ്യ മതിലെ ഭാഷയിലെന്നല്ല, ജീവിതഗതികളിലും അവ തണ്ട് ഫ്രേഡണാശക്തിയും സഹായവും അനുല്പുംതന്നെ യൈന സമതിക്കാതെ നിലുത്തിയില്ല. ആദിമമനിപ്പ വാഴ ഗ്രാമകാരമാരെപുറി നമ്മുടെ പുണ്ണ്യമായ യാതൊരിവുമില്ലതനെ. അവർ ഏതെല്ലാം തുടികൾ രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അവരുടെ സ്വഭാവവിശ്രാംപ്പം രാമാനുജ കവുമെല്ലാം എത്തു പ്രകാരത്തിലായിതനാവെന്നും അറിയണമെങ്കിൽ ഉദാരമതികളായ കേരളീയർ പഴയ ഇംഗ്ലീഷ് വെയ്‌ചുകളിൽ അന്യകാരത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന അനുല്പരംതങ്ങളെ സുത്രപ്രകാശം കാണിക്കുന്നതിന് താഴ്ച സ്ത്രീവും ഉണ്ടാവും പ്രഭർപ്പിച്ചു് അതിനന്നുമുതമായി പ്രവർത്തിച്ചുകിൽ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. നന്ദുതിരിമാരുടെ സമഭാഗങ്ങളാണുള്ളതനെ കൊടുത്തമിച്ചി നേര ഒരു വകുപ്പേഭാജിതനു ചേരുത്തമിച്ചു് സംസ്കൃതത്തിനെ ആപ്പേബന്നുപ്പോൾ അംഗീകരിച്ചുതാൻ വിചാ

രിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അക്കാലത്തുണ്ടായ ധാരാതാഴെ സാമിത്രഗമ്പങ്ങളിൽ നാട്ടു ലഭിച്ച കൊല്ല്. പെത്തമാർക്ക റേണ്ടിരിച്ച് കേരളീയമരകൾ ദിവസിന്ത്യത്വങ്ങളായപ്പോൾ മാത്രമാണ് അതു പ്രാചീന മലയാബാധി ഫോറത പെട്ടു സംസ്കരിതത്തിന്റെ സഹായത്താട്ടക്കുടി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടവന്നതു. ഭാഷയിലെ അതിപ്രാചീനക്കാദളായ ഗാന്ധാരിശാഖക്കാരാഡാ ഏറക്കണ്ണരെ സംസ്കരിതിന്റെ പ്രാഥവത്തെ വെളിവിശക്തനാണ്. മലാശാളത്തിന്റെ പുത്രാഗ്രം രാമചരിതത്താൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നവെന്ന അഭിപ്രായം സ്പീകാരഡേയാഗ്രഹാരിക്കുന്നില്ല. രാമചരിതത്തിലെ ഭാഷ ദേശഭേദങ്ങൾ ആണ് തമിഴം മലയാളവും ചേന്ന് ഒരു മിശ്രഭാഷയെന്നാണ്ടും മലയാളത്തിന്റെ പുത്രാഗ്രം രാമചരിതത്താൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നവെന്നും കണ്ണറ പ്രസിക്കരണമായും തുടക്കമില്ലാം ശക്തവർത്തുക്കാടും പരഞ്ഞാരാമവിജയകാവൃത്തിലും ദശമാക്കന്ന തമിഴപക്ഷപാതവും ദേശഭേദങ്ങൾാണ് വന്ന ദുഷ്ടതാണ്.

നമ്മക കിട്ടിയിട്ടിള മന്ത്രവാള കവിതകളിൽ സംഘാളിയിലെ പാട്ടകളും തോലണ്ണരെ കുതികളുമാണ് ആലപ്പുമായി നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആക്കപ്പെടുന്നതു. കലശവരപ്പുത്രമാളിക്കെക്കാലരം ചാക്രാന്മായുടെ കുടിയാട്ടം പരിഞ്ഞരിച്ച് വാഴുപ്പുകളും വ്യവസ്ഥപ്പെട്ട തിയതോട്ടക്കുടി തോലണ്ണരെ മന്ത്രവാള കവനങ്ങൾ ആവിക്കുവിച്ച്, തോലൻ ചെറുപ്പം ഇതിലും പരി മാസഗംഗായിതനാഡിനാൾ അടച്ചിവരതിന്റെ മണിക്കൂർ തുടങ്ങിയ പ്രാഥവരതിനും മലാശാളത്താൽ പുത്രാഗ്രം രാമചരിതത്താൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നവെന്നും കുടിയാട്ടം വിക്രൂഷകൾ നായകരും ഓരോ ദ്രോകത്തിനും

‘അമൃതകരകരാട്ടി സ്പല്പ് നീബെഡം തുഡം
തിരളോളിത്തിൽനിന്നിരാധാഗാഡിരാമം
കരകലിതകപാലം മംഗളം പിംഗളാക്ഷം
മലമകൾ മുലചുണം ലൈവതം വെൽവുതാക്.’

‘ശിവവിലാസം എന്ന സംസ്കാരവുത്തിന്റെ
കത്താവായ ദാമോദരപ്രാക്രൂഷ്ണതെ ‘ഉണ്ണിയാടിചരിതം’
ചന്ദ്രവും അതിമനോഹരമായ മൺിപ്രവാളകാവുമാണ്.
ഉണ്ണനീലിസന്ദേശത്തിന്റെ കാലത്ത് തന്നെ ചെചിച്ച
ഈ കാവുത്തല്ലജത്രിൽ നിന്ന് ലീലാതിലകത്തിൽ
ചിലപദ്ധതികൾ ഉല്ലരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഉത്തരകേരളത്തിൽ അട്ടത്തെ ശതാമ്പുതിലുണ്ടായ
ചെരുപ്പേരി ഭാരതവും തൃജിപ്പുട്ടം ലളിത മലയാള പട
ജാലങ്ങൾ കൊണ്ടു് അസ്ത്രത്തുജ്ഞമായ കാവും നിന്മി
ക്കാമെന്നുള്ളതിനെ ത്രാഞ്ചാനാമായി പരിലസ്തിക്കേണ. തൃജി
ഗാമാകാലത്തു് സംസ്കൃതചാദിസ്സുകളിൽ മൺിപ്രവാള
ശ്രോകങ്ങൾ ഉണ്ണാക്കിയുള്ളേന്നു് പി.കെ.
നാരായണപാഠി അവർകൾ അതിന്റെ അവതാ
രികയിൽ പുറപ്പെട്ടവിക്കേന സംശയം അസംഗതമാ
ണേനു പരയേണ്ടതില്ലല്ലോ: ഭാഷാകവിതയുടെ മൺി
പ്രവാളം, പാടു് എന്നീ രണ്ടു് വിഭാഗങ്ങളിൽ പാട്ടിൽ
മലയാളപദങ്ങൾ കുട്ടൻകുട്ടൻ കാണണ്ടാൽ സാധ്യാരണമാ
ണേല്ലോ. തൃജിഗാമാകത്താവു കൊല്ലവർഷം നൂറ്റി-നൂറ്റി
കോലത്തു് നാട്ടിലെ രാജാവായിത്തീന് ഉദയവമ്മ കോ
ലത്തിനിയുടെ ആത്മിനന്നായിരുന്നുവെന്നു്:—

‘പാലാഴിമാതുതാൻ പാലിച്ചുപോതന
കോലാധിനാമനാദയവർഷമാൻ
ആജക്കെയത്തുണ്ണു യാലജഞ്ചനായുള്ളതാൻ
പ്രാജ്ഞനെന്നനീക്കദനെ ഭാവിച്ചിപ്പും
എന്നു് ആരംഭത്തിലും,

‘ആജിതയാ കാലഭ്രപസ്യ
പ്രാശനേസ്യാദയവമ്മാ
തുതായാ തൃഷ്ണഗാമാധാം’

എന്ന അവസാനതിലും കാണാനുകൊണ്ട് വ്യക്തമാക്കിയാണ്. പുന്തില്ലത്തിൽ ശകരൻ നമ്പുതിരിയാണ് തൃഷ്ണഗാമാധാദ കത്താവെന്ന ഉറയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന. കവനോദയക്കാർ ആദ്യം ചുറ്റുപട്ടവിച്ഛ ഇം അഭിപ്രായ തെരുവാലു സാധിത്യവിമർശനാക്കുന്നതും അംഗീകരിക്കാതെ അതിനെതിരായി പ്രചണ്യവാദം നടത്തിയതും നിഖാഹം ലഭായി പരിശീലിച്ചതേയുള്ള. ചെരുപ്പേരി ഭാരതത്തിലും തൃഷ്ണഗാമയിലും കാണാനു ലിതിനെന്നാണ് ആ കാല ത്രഞ്ഞനെ രചിതമായ കോട്ടകൾ നമ്പുരാഡ കാചേലവു തുടം, സുഭദ്രാഹരണം എന്ന ത്രക്ഷാിയുള്ള തുതികളിലും ദശ്മാകന്നതും.

പിന്നീടു കേരളഭാഷയിൽ മൺപ്രവാളകവിതാമാർത്തെ പരിജ്ഞരിച്ചു് അതിനെ ഉത്തരംഗണ്യാപാനത്തിൽ പ്രതിജ്ഞിച്ചതു് രാമാധനചന്ദ്ര മതലായ വിശിഷ്ടകാവു ഷഡ്ബുദ്ധ കത്താവായ പുനംനമ്പുതിരിയാണ്. ഈ ഭേദമാം തൃഷ്ണഗാമാകത്താവിൽനിന്ന് ഭിന്നം സാമൂതിരിയുടെ സഭസ്ഥിലഭാഗ്യിങ്ങനു പതിനെട്ടരക്കവികളിൽ ‘അംകവി’യെന്ന സ്ഥാനത്തിനു മാത്രം അർഹനായി അക്കാ ലത്തു പരിഗണിച്ചിരുന്നായാളുമാണ്. പുന്തിനെറ്റം അതിപ്രസ്താവായ മൺപ്രവാളരീതി—

‘താരിതനപ്രീകാക്ഷാഖാലുലമ്പുപക്ലാരാമ!

രാമാജനാനാം

നീരിതാർബവാണി!വൈരാകരനി കരതമോ
മണ്ണല്ലി ചണ്ണഭാനോ

നേരത്താതോളനിയാം തൊട്ടക്കരി—

കളകാഡ്യൂസമോഷാക്രിക്ഷ-
നേരത്തിനിപ്പം വികുളവര!
യരാധനകല്ലുംനാതോയേ'

എന്ന ഭ്രാക്കത്തിൽ നിന്നും സ്വീകൃതാശം. അദ്ദേഹത്തി നെറ തുതിയിൽ സംസ്കൃതവുള്ളവക്കും പല്ലങ്ങളും ഗദ്ദ ഒരു സുലഭങ്ങളാശം. പല്ലങ്ങളും സപ്രത്യയങ്ങളും സംസ്കൃതപൈഠങ്ങളും ചടയിടവിന്ന് മരനിന്ന ഒന്നാ മറിയോ ഭാഷാപദവിം കണ്ണിവെന്നവരാം. സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങളിലും സീതേയും പ്രൗഢലളിത്തായ റിതിയിൽ എഴുന്ന തിന്ന് അദ്ദേഹം സമർപ്പനാക്കിയെന്ന.

‘മിന്നീടുംലമ്മലേശം മുള്ളിളകിന
വാർക്കന്തലും നീബേളമണ്ണം
കന്തകാണ്ണകോണ്ണക്കലുങ്കും കചകലശ
മഴിഞ്ഞംസസംസക്തകേഗം
മദംകൊഞ്ഞനപോന്നിൻ്തരിവള
വിലനാഞ്ഞാറൽപ്പന്താട്ടമാര
ണ്ണന്നരംകാണ്ണകിലെന്നാർഗരന
മെരിപൊരിജോണാട്ടതണ്ണംപ്രമോഹം’

എന്നും മറ്റും നോക്കു. ഉദ്ദണ്ഡൻ മുതലായ പ്രസിലും സംസ്കൃതപാണ്ഡിതകവികളുടെ കുട്ടത്തിൽ ‘അരക്കവി’ യായിരുന്ന അദ്ദേഹം അവക്കമായുള്ള സംസ്കൃതകൊണ്ണാശം സംസ്കൃതവുള്ളവക്കും ഭാഷയിൽ കവനംചെയ്യാനിടവന്നതും. ചന്തതിനു സംസ്കൃതപാണ്ഡിതരുക്കൾക്കൊണ്ണായിരിക്കയില്ല ‘അരക്കവി’പ്പട്ടം ലഭിച്ചതും. മിക്കണ്ണാണുങ്ങളും കാവ്യങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനു സുപരിചിതങ്ങളായിരുന്നവനും രാമാധാരചന്ദ്രവിതനിന്നും വ്യക്തമാക്കാണണ്ണും.

ഒന്നുക്കമായ വാസനാബലവും നിരുളിക്കുമായ പാണ്ഡിത്രവൈദ്യവും മന്ത്രാധികാരികൾക്കുവെച്ചന്നുവും ഫലിതവിലാസവും അദ്ദേഹത്തിന്റെക്കവിതയിൽ എവിടെയും തിളങ്കിക്കാണും. ഏന്നതെന്നായുമല്ല, ഭാഷയിലെ പരിഹാസ കവനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയിലും ചന്ദന സൂതിരിക്കു റണ്ടുമായ സ്ഥാനമെങ്ക്. കഞ്ചൻനമ്പ്പാരക പരിഹാസരസിക്കപ്പോ എറക്കരെ പുനം കൃതികളും ആളുള്ള പരിചയത്തിന്റെ ഫലമാണ്.

പുനം നമ്പുതിരിയുടെ കാലഗേഖ്യം ചന്ദ്രസാമ്പത്ര തതിന്റെയും മൺിപ്രവാളകവിതയുടേയും പുരോഗമന തതിനെ പരിഗ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതു് മഴമംഗലാനുന്നമ്പുതിരിമാരാണ്. കാലദിപിക, മുരുത്തപദവി, ലാഘ്വഭാസ്മരിയം, ഗ്രബിതസാരം മുതലായ ജോഡാതിഷ്ഠഗ്രമങ്ങളുടെ കത്താവായ മഴമംഗലം ശങ്കരൻമ്പുതിരിയുടെ മകനായിരുന്ന നാരായണൻ നമ്പുതിരിയാണ് ദൈഷ്യം, കൊടിയച്ചിരയം മും മിതലായ ഉത്തമമന്പുകളുടെ നിമ്മാതാവു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരുക്കൾക്കുത്തിരിയുന്ന എഴുതി ഗ്രന്ഥവായ വാഴമാവേലിപ്പോരിക്കു സമൂപ്പിച്ച ദൈഷ്യചന്ദ്രവി നീന്തു താളിയേലഗ്രന്ഥം അടുത്തകാലം വരെ ‘അമൃതാർഥത്തിനി’യുടെ ഗ്രന്ഥഗംഗാവരത്തിലുണ്ടായിരുന്നതു് ഇപ്പോൾ അനേപശിച്ചതിൽ കാണാനതിനു ഇടയായില്ല. നാരായണൻ നമ്പുതിരിയുടെ ദൈഷ്യചന്ദ്രവിലേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളാണെന്ന ചില വിമർശകനാൾ പറയുന്ന രാജരത്നാവലീയം, ബാണായുലം മുതലായ കൃതികളിലേയും ഭാഷാരിതിക്കു പ്രകടമായ വ്യത്രാസം കാണാനുണ്ട്. ദൈഷ്യത്തിലെ മൺിപ്രവാളം കുടക്കൽ സംസ്കാരപ്പൂർവ്വമായി കാണാനുണ്ട്.

അവഭ്യന്നാക്കരാളീകവിത്തനലതേ!

വേദമാകന ശാഖീ—

ക്ഷാവഭത്തവോട് പുക്കം ക്ഷുമമതിയിലേതുനാ
പുന്നേൻക്കഴുവേ!

ചെമൊത്തതാർബാണവ്യംഭ്രൂഗമന

സൃഷ്ടേഹാത്തത സൈറ്റാഗ്രൂലക്കുൾ
സന്ധത്തേ! കവിച്ചന്നു കഴലിഞ്ചവലയാ-
യിശ്വരി! വിശ്വനാഥേ!

എന്ന തുടങ്ങിയ നെന്മായചന്ദ്രാവിലേയും, രാജരത്നാവ
ലീയത്തിലേയും ഭാഷാരിതിയെ അസ്മൃദിച്ചു് നോക്കുന്ന
തായാൽ അവ രണ്ടും ഒരുള്ളടക്കനു പറയുവാൻ വിഷ
മമാണോ. മഴമംഗലം നാരായണൻനുതിരിയുടെ കാല
ത്രഞ്ഞനു, മുകോല നിലക്കുന്നുനുതിരി ചെല്ലുൾ
നാമോദയം, നാരായണിയം തൈക്കൈലാസനാമോദയം
എന്നിങ്ങനെ പ്രശ്നസ്താളായ ചന്ദ്രമാശാഖ രചിച്ചു്
മാനിപ്രവാളത്തെ പരിച്ഛാജിപ്പേട്ടതി. അക്കാലത്തും
അതിനോടുള്ളൂതും വേറേയും അനേകം ചന്ദ്രമാശാഖ
ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ. ചെറുാൺവാം, ദക്ഷയാഗം, സ്വമന്തകം
കീചകവധം, അഹല്യാഭോക്ഷാ എന്ന തുടങ്ങി അനവധി
ഭാഷാചന്ദ്രപ്രഖ്യാനങ്ങളുണ്ടായവയിൽ മിക്കതിനേരിയും
കത്താക്കരം നുമുതിരിമാരായിരുന്നു.

മേലുള്ളുൾ നാരായണദ്വാദർ സംസ്കൃതത്രാന്മ
അള്ളാലാണോ ലോകോത്തരമായ യശോധനം സന്ധാദി
ചിട്ടജ്ഞതകിലും അദ്ദേഹവും മണിപ്രവാളകവിതയുടെ
അഭിപ്പുലിക്ക ചില സഹായങ്ങൾ ചെള്ളിട്ടുള്ളതായി
പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടോ. കുട്ടപ്പാംകത്തിന് ഉപയോഗിച്ചു്
വരുന്ന മണിപ്രവാള ഫോക്കാശങ്ങൾ ടെതിരിയുടെതാണു
നും ചെലപ്പുറന്നു നുമുതിരിയുടെതാണും ഭിന്നാണി

പ്രായം ഉണ്ട്. ചന്ദ്രപ്രഭസ്യങ്ങൾ മൺിപ്രവാളകവി
തയുടെ അദ്വൈതചുവർമ്മായ പ്രഭരാഗതിക്കു ഹേതുക്രതമാ
യിയെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു സംശയവുമില്ല.
ടേതിരിജുടെ കാലത്തിനുള്ളൂ മൺിപ്രവാളഗ്രൂഖലി സാ
ധിച്ചതു് എഴുത്തുള്ളശ്ശൻറ തുതികളിലാണ്. ചന്ദ്രക്കു
ളിലെ ഭാവ നിരക്കംമായ സംസ്കൃതഭാഷായോഗ
തതാൽ ഒരു വൈകല്യാഹിയിൽനിന്നിരാശാ: എഴുത്തു
ള്ളുന്ന ചന്ദ്രകാരന്മാരുടെ തോന്ത്രാസങ്കേളു പരിത്രജി
ച്ചു് മൺിപ്രവാളത്തിനു കുട്ടതൽ ഗ്രൂഖലിച്ചും സാരളും
സമാജിച്ചു. ആധുനികമൺിപ്രവാളപ്രസ്ഥാനത്തിൻറെ
പ്രമാണാധിപക്കമാരിൽ എഴുത്തുള്ളുള്ളില്ലാനും അ
തിപ്രധാനമായ നന്നാണ്. അഭ്യേഷം ചന്ദ്രകാരന്മാരു
അഭ്യന്തരിച്ചു ഭാഷാരിതിയെ അലങ്കാരപ്രകടനത്തിലും
പ്രസിദ്ധിയും പ്രചാരവുംകൊണ്ട് നിത്യപരിചയത്തിൽ
വന്ന സംസ്കൃതപദങ്കേളുമാത്രമേ അംഗീകരിക്കുന്നുള്ളൂ.
എന്തെന്നായമല്ല, കഴിയുന്നതുംപാലെ ഭാഷാംഗത്തിനു്
കുട്ടതൽ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതിനു അമിച്ചിട്ടുള്ളുണ്ട്.
ഉത്തമമൺിപ്രവാളരചനയിൽ മറ്റൊരു കവിക്കുള്ള അപേ
ക്ഷിച്ചു് അക്കാരണത്താൽ മെച്ചപ്പെടുണ്ട്. എഴുത്തുള്ളുണ്ടെന്നു
കാലം മുതല്ലാണു ആധുനികമൺിപ്രവാളത്തിൻറെ സമു
ഖിപ്പം. ആവിടയ്ക്കുതന്നു :എന്നാനും നന്ദുതിരിയും
അതേ മാർഗ്ഗത്തിൽ അഭ്യേഷത്തെ അനാഗമിച്ചു. സന്നാ
നന്ദോപാലം, അതാനപ്പുണ്ട് എന്നീ രണ്ടുതികളും
മനോധർമ്മധ്യരിതവും പരിഗ്രാഖലവും ഏല്പ്പവുമായ മൺി
പ്രവാളശയുഡെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുന്നുണ്ട്. ചേലപ്പുന്നു
നന്ദുതിരിയും മിക്കവാറും ആ ശീതി തന്നുഖാണ്ട് അവ
ലംബിച്ചതു്.

‘കേരു നാന്നന്തിരെ കൂളിച്ചുഭവത്
പാദാരവിദ്വാദഭൈ
ചിറ്റേ ചേതത്താരകഷണം മഴിയട
ചുണ്ടാടിരിക്കംവിഡൈ
അഞ്ചും തോന്തിഭൈനിക്ക ബാലഗൾിജും
കോട്ടിരവുംഗംഗയും
മുഹമൻറതലയും കരതതഗളവും
മറുശ്ശേ ദ്രുതങ്ങളും’

എന്നു,

അംഭോരാഗിക്കുംബിനിതിലക്കുരേ
നൽച്ചാലിയാറേ! തോഴാ
മബന്നന്പുതി കൈവരേണമതിനായു
ഞാനിന്ന സന്ത്രൂതമ്യേ
അംഭോജാക്ഷികരം മെരലിയാമിവരുമൺ
ചുപ്പാതു കടക്കുളവും
ഗംഭീരാരവമോളവും ചുഴിയുമക്കാറും
കരഞ്ഞുണ്ണേ’

എന്നു മറുശ്ശേ പ്രസിലപല്ലാഡിരും ചേലപ്പുറാവിന്റെ
സരളിതിക്ക ഉളാഹരണ്ണാണ്.

മൺപ്രവാളകവിതയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കു ആട്ടക്കാടി
കൾ വളരെ സ്വരായിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. ആട്ടക്കാടകളിൽ ദ്രോക
ക്കുപാ സാധാരണമായി സംസ്കൃതമായും പദങ്ങൾം
പ്രായണ്ണ മൺപ്രവാളത്തിലമാണ് കണ്ണവത്തന്നതു്. ച
നൃക്കാരന്മാരെപ്പോലെ ആട്ടക്കമ്പാകത്താംബളും മലയാള
പദങ്ങളൈ പലപ്പോഴും മേഖാടിക്കു മാത്രമേ ചേത്തുകൊ
ണ്ണാണുള്ളവെക്കിലും മൺപ്രവാളമാണെന്നു അഭിമാനി
സാരംഗാം. കൊട്ടാരക്കരത്തുന്നരാണ്ണു കുതികളിൽ ദ്രോ
ക്കുപാ മിക്കവാറും മൺപ്രവാളരിതിയിലാണ്. ഉള്ളാ

യിവാന്ത്രം നൈചരിതത്തിൽ പല ദസപാതയ്ക്കും കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. കമ്മൻനവ്യാർ മൺഡ്രാവുളിലി യെപ്പറി പ്രത്യേകം ഗ്രബിക്കേന്നതായി അദ്ദേഹത്തി എൻ്റെ ഏതുത്തിയിൽനിന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്. അപ്ര സിലബസംസ്കൃതപദങ്ങളുടെ ഇത്തുറത്തം പദ്ധതിയാ ഉപദങ്ങളേ പ്രയോഗിച്ച് എല്ലാംകൂടാ നെല്ലും ഫോം കൂടിയാട്ടിനു നണിപ്രവാളം നിമ്മിക്കുന്നതിൽ നവ്യാർ ഉത്സുകനായിരുന്നില്ല. പ്രാചീനമണിപ്രവാളകവിത യിലെ ഒരപ്രധാനഭാഷയം ഈ ഗ്രബിയുടെ അഭാവമാണ്. ‘ആതുതികബന്ധം അതിരംഭേയം, ആരാലിവരു തന്നെയം പേരം, എന്നും ‘നിതാന പിന്നും തിരിച്ചു ചുരുക്കിവിലപസി’ എന്നംമറ്റും യാതൊരു നിജീപ്പയ്യമില്ലാതെ ഉള്ളായിവാന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതു നോക്കുക. എഴുത്തുക്കുറഞ്ഞ നവ്യാർ മതലായ അന്ന ഗ്രഹിതകവികൾ വെട്ടിത്തെളിച്ച ഗ്രബമണിപ്രവാള സരണിയിൽ പിന്നേയും ചില തുന്നപരിപ്പൂരങ്ങൾ ചെയ്തുകരുക്കുടി ആസപാദ്യകരമാക്കിത്തീരുത്തു വാസനാ കവികളായിരുന്ന വെഞ്ചണിന്നവുതിരിപ്പാടമാരാണ്. ശ്രവണസൂത്രപത്രവും പദ്ധതിനയിലും സ്ഥിഖ്യതയും മണിപ്രവാളഗ്രബിയുമാണ്’ വെഞ്ചണികൃതികളുടെ പ്രധാനഗ്രബാംബൾ. ചാറുകാരമായുടെ വിത്രുതാഭാഷായോ ഗതതിനപുകരം പ്രസിദ്ധസംസ്കൃതപദങ്ങളും ഭാഷയാ പദങ്ങളും സമാജസമായി ഇണക്കി വിശദാഭാരം കുറ്റി സുവവ്യും ഉണ്ടാക്കിച്ചിട്ടുള്ള അവങ്ങുടെ ഗ്രബമണിപ്രവാളരിതി പ്രത്യേകം അനുകരണയോഗ്യമാണ്. ഭ്രോക തീരെ വാക്കും കഴിയുന്നതും അന്നപരയക്കുമതിനുന്നതെന്ന രഹിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ കുട്ടികൾ സാരജ്ജവുംപ്രസന്നത

യുദ്ധശിക്ഷകനാം. വെബ്മൺസിപ്പ് സ്ഥാനത്തായാണ് കൊട്ടക്കണ്ണ പ്ലർക്കണ്ണതിക്കുട്ടൻ തന്റെ നാൾ, ശീവോള്ളിന്നുതിരി, നട്ട വരുത്തുന്നുതിരിഹാർ മുതലായയുടോരം യമാത്മകവി കുറഞ്ഞപീകരിച്ചിട്ടുള്ളിൽത്തു്. സംസ്കാരവും ലഭ്യമണിപ്പ് വാളും കേരളകാളിഭാസന്നർ ആദ്ദേഹത്തെ അഡിശണാന്മാരാക്കിയെല്ലാം തജ്ജമയിൽ പിങ്ങുയും അടക്കതകാലത്തു് പ്രത്യക്ഷ പ്പെട്ടു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം തന്നെ ആരീതിയുടെ വൈക്കം ലും അഡിശണാക്കി അവരെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു് പിന്നിട്ട് ശ്രമിക്കാതിരുന്നില്ല.

വാസ്തവത്തിൽ, ശ്രദ്ധിയുള്ള മനിപ്രവാളം മലയാളം ഭാഷയിൽ എത്രയണ്ടായാലും ആരു കററം പറയുകയില്ല. പ്രസിദ്ധസംസ്കൃതപദങ്ങളെല്ലായും ഭാഷാപദങ്ങളേയും വേണ്ടവിധത്തിൽ യോജിപ്പിച്ച് അളവിലും നിസ്ത്രേശ്വരവുമായ മനിപ്രവാളരിതി പ്രയോഗിക്കുന്നത് തീർച്ചയായും ഭാഷാകവിതക്കു ഒരു ദ്രോണം തന്നൊരും. വെറും ‘പത്രമലയാളം’ മതിയെന്ന ശരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ചിരകാലപരിചയംകൊണ്ടു സവംസാധാരണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കിട്ടുള്ള സംസ്കൃതപദങ്ങളെല്ലാം ഉപയോഗിക്കാവു എന്ന വ്യവസ്ഥ ചെയ്യാൻമതിയാകം. ഒരു ഭാഷയും അനുഭാഷകളിൽ നിന്നും കടംമേടിക്കാതെ അഭിപ്രാണി പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല. അനുസഹായമില്ലാതെ കറയായി എന്നിനും നില്ക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതില്ല. എന്നതു നേരുമല്ല, മലയാളപ്രയാഗിലെ ഉത്തമകാര്യങ്ങൾ മിക്കതും മനിപ്രവാളരിതിയിലാണ് രചിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് ആക്കം വിസ്തരിക്കുവാൻ കഴിക്കില്ല. മലയാളപദ്രോഹിതുമതിൽ മനിപ്രവാളരിനും അതിനാലും പ്രായം

നുഭം പ്രാദിവവുംണ്ട്. മൺിപ്രവാളരിതിയുടെ അന്ന നൃതമായ ചുരോഗമനത്തിനു ഷൈത്രത്തോർ സാധി ത്രപരിത്രമം ചെയ്യിട്ടുള്ള നസുതിരിമാരാണൊന്നുള്ളതും ശ്രദ്ധയുമാണ്. കേരളസാമ്പത്രിത്രത്തിലെന്നല്ലോ, സം സ്കാരത്തിന്റെ വികാസത്തിലും അവക്കുള്ള സ്ഥാനം എത്രയോ ഉന്നതമാണ്? മൺിപ്രവാളസന്ധയത്തിന്റെ ശില്പികളിൽ പ്രമുഖനാരായ നസുതിരിമാർ മൺിപ്രവാള ത്രബ്ലിയേഴ്സ്റ്റുറ്റി ആലൈകാലത്രു് അതു ത്രബ്ലിച്ചി തന്നിലെപ്പുകുളം കുമേണ അതിലും അവക്കുടെ ദേഹി പതിയാതിരുന്നില്ല.

V. കേരളവും ജൈനമതവും

ഭാരതമാകെ ഒരു കാലത്രു് പ്രചാരത്തിലിരുന്ന ജൈനമതം ഇക്കാലത്രു് പൂർവ്വമഹിമ നശിച്ചു് ഹിന്ദുമതരാഹ്വ ഗ്രസിച്ചുകളിക്കുന്ന മിക്കവാറും നാമാവശ്യങ്ങൾക്കും ചെയ്യുവെങ്കിലും അതിന്റെ പ്രാബല്യത്തെ അനുഭൂതിപ്പിക്കുന്ന പല അവശിഷ്ടങ്ങളിലും ഇന്നും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ നിന്നും പല ഭാഗങ്ങളിലും കണ്ടുവരുന്നണണില്ലെങ്കിൽ ആ ശ്രദ്ധാസകരം തന്നെ. ലോകമമാമതങ്ങളിൽ മാനുസ്ഥാനത്തിനു ഒരു കാലത്രു അർഹത്തയുണ്ടായിരുന്ന ജൈനമതത്തിന്റെ പ്രധാനസ്ഥാപകനായ മഹാവിരമുനിയും ഭാരതീയാദിങ്ങളെല്ലാം ആവശ്യകായിരുന്നവും അവരുടെ ഭാഗാഭാഗായിരുന്നവും ഇംഗ്ലീഷ് വകുപ്പുങ്ങളിൽ നിന്നും നാമരിയുന്നണണാണ്. ഹിന്ദുക്കളുടെ ഭയവിഹീനവും അഹായവുമായ കശാഗ്രബുദ്ധിയും ബുദ്ധന്റെ ആത്മീയപ്രകാശനവും ജൈനന്റെ അധിംസാപരമായ ധർമ്മനിഷ്ഠയും

അമീശങ്കര വാൺിജ്യകൾവച്ചും അറവെറ്റകളുടെ തീർണ്ണ ബുലിയും, ഇങ്ങനെന്നിങ്ങനെ പല കൈവഴികൾ ഒന്ന് ചേർന്നതാണെല്ലാ ഭാരതീയ നാഗരികതപ്രവൃം ആദർശ സ്വീകൃതം. പ്രാചീനഭാരതത്തിലെ നാനാഭവമായ ആത്മി യസംസ്കരണത്തിൽ ജൈനമതത്തിനാൽ സ്ഥാനം ഏറ്റാ നേരു ചീതിക്കൊന്ത് രസാവധമായിരു ക്ഷമക്കില്ലും അതിവിചുലമായ ആ വിഷയത്തിലേക്കു കടക്കാതെ, കേരളഭാഗത്തിലെ പൊതുജീവിതത്തോടു ആദർശം ഒരു ജൈനമതം എത്തുവിധിത്തിൽ സഹായിച്ചുവെന്ന് ആരാധ്യനാണ് ഈ ലേവന്തത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം.

ആന്ത്രാവത്തത്തിലേയും ദക്ഷിണത്തുായിലേയും റാഷ്ട്രീയമായും സാമ്പത്തികരമായും വിശ്വാസിച്ചു് ആത്മ ജൈനവിഷയകമായുമുള്ള പൊതുജീവിതത്തോടു സ്ഥാ പന്നങ്ങളും പലവിധത്തിൽ സഹായിച്ചു ജൈനമത തത്തിന്റെ ഉള്ളത്തിരെക്കറിച്ചു തന്നെ പണ്ഡിതന്മാരുടെ യിടയിൽ വലിയ ഭിന്നാഭിപ്രായമാണ്. ബുദ്ധമതത്തി ന്റെ ഒരു അവാന്തരവിഭാഗമാണ് ജൈനമതമന്റെ പല പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാർ ഇന്നും വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. ബുദ്ധചരിത്തത്തിലും മഹാവീരചരിത്തത്തിലും പല സം ഗതികളിൽ കാണുന്ന സാദ്ധ്യമാണ് ഈ പണ്ഡിതന്മാ ഒരു ഘട്ടിത്തരിച്ചതു്. എന്നാൽ ഈവരുടെ യുക്തിപരമായ അല്പുമാം വാസ്തവത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടത്തിയല്ലെന്നും ഭാരതീയ ലോകഗതികളെ സൂക്ഷിച്ചിതു്. സമീക്ഷിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള വർ സംസ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ആവിഭാ വത്തിനു ദുന്ധതനെ ജൈനമതം ഒരു രത്നമായിത്തീർന്നി തന്നെവെന്നും അതിന്റെ സ്ഥാപകനെന്നു് ഈ പണ്ഡിതന്മാർ തന്റെ മഹാവീരരംഭി ജൈനത്തിന്ത്മാ ഹരമാരിയും ഒരുവിലെത്തെ ആദിമാത്രാബന്ധം അവരു

ഒരു മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും വെളിവാക്കുന്നതാണ്. മഹാ വീരഭൂമിയുടെ കാലത്തിനു മുമ്പായി പാർപ്പനാമൾ എ സോതു മതാചായാള്ളുകൾ ബി. സി. ലുജാ-മുതൽ ഒരു വരെ ജീ വിച്ചിത്രങ്ങൾവെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം മാത്രം അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരു കുട്ടൻ ജൈനമാരുടെയിടയിൽ ഉണ്ടായാണ് ആവക ഗ്രന്ഥപരിശോധനയിൽ നിന്നും അറിയുന്നുണ്ട്. ഇതുപയറ്റിനാലും തീര്ത്താക്കരമാരിൽ രഹാ വീരഭൂമി ജൈനമതത്തിൽ പല നവീനപ്രസ്ഥാനങ്ങളും അനുജ്ഞാനങ്ങളും ആചാരങ്ങളും ആചാരങ്ങളിലും മതപരിജ്ഞാനം എംബ യിച്ചു ചെടുവില്ലതെന്ന് തീര്ത്താക്കരമാരുടെ ജൈനമത തത്തിന്റെ ആദിമസ്ഥാപകനാല്ലെന്നും അനുമാനിക്കുവാൻ ധാരാളം ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. രഹാവീരൻ ഒൻ്റെ ബി. സി. കെട്ടത്തു് ഒരു കാലീനകാട്ടംബത്തിൽ ജനിച്ചുവെക്കിലും തെരുപ്പുതെലിലെ ഇയലേലാക്കണ്ണവങ്ങളിൽ വിരക്കിവന്നു് ആ തീരുകാപ്പുങ്ങളിലുള്ള പ്രതിപത്തികൊണ്ട് സകലഭോഗങ്ങളും പരിത്രജിച്ചു് പാർപ്പനാമൾ മുഖ്യാനന്ദിഷ്ട നായിത്തിന്, ഏകദേഹം ദാഖലാളം പാർപ്പനാമൾ അംനുവാസിയായിരുന്നുണ്ടും ഉത്തരവേദ്യായിലെ മുഖ്യാനന്ദിഷ്ട നായിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതാനുജ്ഞാനങ്ങളും തത്പരങ്ങളും ആചാരപരിപ്രീക്ഷനും തിരികെടുത്തിരുന്നുണ്ടും തത്പരങ്ങളും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും നമ്മായി ദേശപ്രത്യുതനം ചെയ്യുന്നതാനിടയിൽ വിഭവം തത്തിലേയും മന്ദിരങ്ങളും രാജാക്കന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യത്വപ്രാപ്തി സ്വീകരിച്ചു്. ജീവിത സാധാരണ്യാഭ്യാസങ്ങളും അനവധി ശിഷ്യരാജും ശൈവരിക്കുന്നതിനും മതത്തപ്രകാരം സുഗമമായ രീതിയിൽ ക്രൂഡികരിക്കുന്നതിനും അവയെ എന്നതേക്കും നിലനിൽക്കുവാൻ പല ശിഷ്യസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹ

തതിനു സംബന്ധമായിത്തീന്ന് തിനാൽ ആ മതാവലംബികൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ‘കേവല’നായി പരിഗണിച്ചു. ബി.സി. ഓട്ടേ-ൽ ചൗവാ എന്ന ചെറിയനഗരത്തിൽ വെച്ച് എഴുപത്തിരഞ്ഞാർത്ഥത്തവയ്ക്കും അദ്ദേഹം നിൽക്കും ആ പ്രാപിച്ചുശേഷം അഭ്യുദയത്തിന്റെ ശിഷ്ടങ്ങാരായ നിറന്ധനാർ ആ മതത്തിനു കാലങ്കുമതത്തിൽ നാനാഭാവമാണ് അഭിവ്യുല്പിയും പ്രചാരവും സന്ധാരിച്ചു. ഈ നിറന്ധനാർ ഒരു പ്രത്യേക മതാന്വയായികളായി തെമിച്ചു ചെന്നിൽനംവെന്ന് അഭ്യോക്കണ്ണൻ ശില്പാശാസനങ്ങളിൽ നിന്നും സ്മൃത്യുമാക്കന്നതാണ്. ബി.സി.രഞ്ജാം ശതവാം തിലെ ‘കാരവേലലുവകളും’ ജൈനമതത്തിനുണ്ടായ അത്രവുംമായ അഭ്യുന്നതിയെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുന്നണം. എ.ഡി. ഒന്നാം ശതവാംമായപ്പോഴേക്കു വടക്കെന്നും തുറ ജൈനമതത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനസങ്കേതമായിത്തീന്നി തന്ന വെന്ന് ആ നഗരത്തിൽ നിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വില ശില്പാരവേകൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. മഹാവീരമുനിയുടെ നിവാസാനന്തരമുള്ള അഞ്ചുശതവാംകാലത്തിൽ പല രാജാക്കന്നാരുടെ ഫ്രോണ്ടാവന്നകൊണ്ട് ഉത്തരേന്നുരൂപിയിൽ ജൈനമതത്തിന് വളരെ പ്രാബല്യം ലഭിച്ചു. മഹാവിരമുനിയുടെ മരണശേഷം മതാധിപനാർയ്യ അദ്ദേഹത്തിനെ പതിക്കൊന്നു ശിഷ്ടങ്ങാരിൽ സൂധയമ്പണ്ണം, ഗൗതമൻ എന്നിവരാണ് പ്രമാഖണന്നീയമാരായിത്തീന്നത്. ഈവർ രണ്ടുപേരും സൂധയമ്പണ്ണം പ്രിയഗിഹ്യനായ ജംഗ്ബുസ്പ്രാമായും കുടിയാണ് ജൈനത്തുടെ പാവനചരിത്രനാരായ മുന്നാപ്രസിദ്ധം ‘കേവലികൾ’. ഈ ഏകവലികളുടെ ശിഷ്ടങ്ങാരായി വിജ്ഞാപിക്കാൻ, നാമിമിത്രൻ, അപരാജിതൻ എന്നാണെന്ന ദൈത്യ ‘ആരക്കേവലികൾ’ എന്നാൽ സംഘം മതാചാരംമായം കാലങ്കുമതത്തിൽ പ്രസി

ജീയം പ്രാമാണ്യവും സന്ധാരിച്ചു. ഇതിലോരാളായ ഭദ്രബാഹു സപാമിയാൻ ദക്ഷിണേന്ത്യാധിലേക്ഷ ജൈന നാരെ കൊണ്ടിവന്ന് ഈ മതത്തിൽ ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രചാരം നൽകിയത്. ഒരു ഖ്രാമണപ്രഭാഗമിതന്റെ ചുതനായിരുന്ന ഭദ്രബാഹു വെരുപ്പുത്തിലേ ‘അക്ഷഗ്രാ വക’നെന്ന ഗ്രാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ വേദങ്ങളിൽ വേദാംഗങ്ങളിൽ മറ്റൊ അഭ്രസിച്ചു. ഇതാപിതാക്കമായഒരു അനുമതിയോടും അനുഗ്രഹത്തോടും കുടി ജ്ഞാനം, യും നം, തപസ്സു, സംയമം മിതലായവ പരിശീലിച്ചു അംദ്ര മഹം ഒരു അമായ്യനായിത്തീൻ. ഈ അമായ്യനാൻ മെര്യ്യവംഗമ്പാപകനാൽ ചയ്യുള്ളുന്നീരു കാലത്തു് ജൈനങ്ങളെ ഒരു വലിയ സംഘത്തോടുകൂടി ദക്ഷിണേന്ത്യായിൽ പ്രവേശിച്ചുതോ. ഉജ്ജയനിന്നർത്തിലും പരിസരങ്ങളിലും ഒരു വ്യാഴവട്ടത്തേക്കു നിലനിന്നു അതിക്രോരമായ ക്ഷാമംമേതുവാലാൻ ഭദ്രബാഹുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു വലിയ ജൈനസംഘം തൈക്കോട്ട തിരിച്ചുതോ. ചയ്യുള്ളുനം ചുതനായ സിംഹസനനിൽ രാജുഭാരം സമ്പ്ലിച്ചിട്ടു് ദിക്ഷയാചരിച്ചു ഭദ്രബാഹുവി ന്നീരു ശിഷ്യനായി അദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചു. മെമ്പു റിൽ ഗ്രാവണിവെൽഗ്രാലായിലെ ചരിത്രലേവകളിൽ ഭദ്രബാഹുവിന്റെ ദക്ഷിണേന്ത്യാ പ്രവേശത്തെപ്പറ്റി സവിസ്തുരമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടോ. ഭദ്രബാഹുസപാമിഖി. സി. എൻ ഒ വിശ്വാസമക്കെത്തു. തൈക്കോട്ടിലുള്ള ജൈനങ്ങൾ പ്രവാഹം ജൈനമതത്തിൽ ‘ദിഗംബര’നാരുനം ‘ശ്രേതാംബുര’നാരുനംമുള്ള വ്യത്യാസത്തിനു് കാരണമായി തിരിൻ. ഭദ്രബാഹുവിന്റെ അന്നയായികളായിരുന്നീരുന്ന അത്മപാലകമാരാൻ ജൈനമതത്തിലെ ശ്രേതാംബുര

ഡർന്നതിന്റെ ജനകിതാക്കര. ഈ അവാന്തരവിഭാഗ തതിനാണ് ഒക്സിജോസ്യായിൽ ധാരാളം പ്രചാരം ലഭിച്ചത്.

ബി. സി. ഓ. ഫോട്ടോഫുട്ടി ജൈനമതം തൈക്കാട്ട് ചന്ദ്രഗിരിവരയും വൃഥാപിച്ചവെന്ന് മന്ത്രപറഞ്ഞതു ഗ്രാവണംബർഗോലാലായിലെ ചരിത്ര രേഖകളിൽ നിന്നും നല്പേംബൾ പ്രക്ഷതമാക്കാണണ്. ഈയിടയ്ക്ക് തന്നെ കൊച്ചന്തമിൽ നാട്ടകളിലെന്നായ കേരളത്രിഭാഗത്തിലും ജൈനമതത്തിന്റെ അവിഭാവമുണ്ടായിരുന്ന് കൂടുതെന്തിരിക്കുന്നു. ഭദ്രബാഹുവിന്റെ ശിശ്യുംതുമന്നായി തന്നെ വിശാവമുന്നി? ചോളപാണ്ഡ്യ കേരളദേശങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന ജൈനക്കേഷ്ട്രങ്ങളെല്ലായും സംശയിച്ചായും അത് പ്രദേശങ്ങളിൽ നിവസിച്ചിരുന്ന ജൈനമാർക്ക് മതോപദേശം ചെയ്തായും ജൈനമതചരിത്രായ രാജാവലീകമയിൽ കാണുന്നു. കുസ്തിവിന്റെ ജനനത്തിനു മുന്നും ശതവർഷം മുമ്പുതന്നെ ജൈനമതം ഒക്സിജോസ്യായിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്ന ചെന്തിന് രാജാവലീകമയിലെ ഈ പ്രസ്താവമല്ലാതെ വേറേജും ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണുന്നണണ്. മഹാനാമനേന്ന ബുദ്ധമതാചാപ്പിന്റെ തുതിയായ ‘മഹാവംഡോ’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും ജൈനമാർക്ക് ഈക്കാലത്തുൽത്തു് സിംഹാസ്ത്രപിപിൽ കടിപാപ്പംബായിരുന്നവെന്ന് തെളിയുന്നു. അനിതലപ്പരത്തുള്ള കെട്ടിടങ്ങളെ വള്ളിക്കുന്ന കുട്ടത്തിൽ ദിരി എന്ന പേരുള്ള ഒരു ജൈനമതാചാപ്പിന്റെ മഹത്തെയും വള്ളിച്ചുകാണുന്നു. കാബഡി നേന്ന ജൈനമതാചാപ്പിന് ഒരു സിംഹാസ്ത്രരാജാവു് ഒരു ചെയ്ത്രും പണിയിച്ച കൊച്ചത്തൊയും അതിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈതുകാതെ, വിവിധമതാവലംബികളാണ് ജൈനങ്ങൾ അക്കാദമിയും അനിതലപ്പരത്തിൽ താമസമുറ പ്രിച്ചിന്നുവെന്ന് കാണുന്ന പ്രസ്താവവും അക്കാദമിയും

ജൈനമതത്തിന് അവിടെ പ്രചാരണംബന്ധിതന്നുവെന്നുള്ള ഉള്ളഭ്യത്തിന്തല്ലവക്കമായിരിക്കുന്നു. ഒക്ഷിണംന്ത്രാവചിയായിട്ടാണ് ജൈനമതം സിംഹാഷ്ടപ്രീപിൽ പ്രവേശിച്ചതെന്ന് വേണം അനുമാനിക്കേണ്ടത്. സിംഹാഷ്ടപ്രീപിലും കേരളഭ്രംഗവുമായി അക്കാലത്ത് അടുത്തഭവന്യം ഉണ്ണായിരുന്നതിനാൽ ഇങ്ങനെ സംഖ്യിക്കുന്നത് സംഗതമായിരിക്കുന്നാണ്. എന്നതേന്നുമല്ല, മധുര, രാമനാട് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ചരിത്രരേഖകളിലും ഈ അനുമാനത്തിന് സഹായമായിരിക്കുന്ന തെയ്യമുണ്ട്. ഗൗമിലിപിയിൽ ലഭിതമായ ഈ രേഖകൾ കുറിസ്തുവിന്റെ മുന്ന് ശതവം്പാദംക്ക മുമ്പുള്ളവയാണുന്നാണ് ആവക ശാസന പരിശോധകനാർ അഭിപ്രായ പ്രേട്ടിക്കുള്ളത്. ജൈനചെച്ചത്രങ്ങളുടെയും വിത്രമങ്ങളുടെയും അവഗിജ്ഞാദാരം ഈന്നാം കാണാവുന്നതിന് സമീപത്തിൽ നിന്നാണ് ഈവക ലേവകൾ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് പ്രത്യേകാം ഓരോക്കുന്നതുണ്ട്. എതായാലും പ്രാചീനതമില്ലനാട്ടിൽ കുറിസ്തുവിന്റെ മുമ്പുതന്നെ ജൈനമതാവലംബിക്കാം ഉണ്ണായിരുന്നവെന്നും അക്കാദാണംബന്നതും അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

പ്രാചീന ചെന്തമില സാമ്പത്തും പരിശോധിക്കുന്നതായാലും കുറിസ്തവം്പത്തിന്റെ ആരംഭത്തിനുംനാട്ടത്തും തമിലനാട്ടിൽ ജൈനമതത്തിന് പ്രചാരം ലഭിച്ചിരുന്നുവെന്ന് സൂചിപ്പംമാകുന്നതാണ്. ദയരയിലെ ഗ്രതിപ്പേട്ട സാമ്പത്തിസംഘങ്ങളിലും ചുപ്പട കവികളുടെ കുതികളിൽ ജൈനമതത്തിന് അക്കാദാണംബന്നായിരുന്ന പ്രചാരത്തെപ്പറ്റി ധാരാളം പ്രസ്താവങ്ങളുണ്ട്. തമിലാം വൈയാകരണമാരിൽ അതിപ്രാചീനനായ കരകൗണ്ടലുക്കാണുപ്പിയന്നാർത്തേന്ന ഒരു ജൈനനായിരുന്നവെന്ന് വിചാ-

நிசவாக் குரைண்டிலீட்டில். அடுத்திருப்பு ஸமாங்காலிக்காயி விழப்பிடிவுவதன் பறவூரள்ள ஹு ஸஂக்ரதியெழுப்புரி ஸ்வப்பிக்கங்கள். ஹதுக்காதே, பூஷின்தமர்க்காயித்துரும்பூண்டில் நடநாயகமாயி ஶோன்கங் ‘கர்ப்’ ருமத்திருப்பு ரவி தூவ் ஒரு ஜெனமதாவலங்பெயாயித்தங்கவென்’ உறு விக்கங்களின் அதிலெ சில லாங்காத், ‘நிலகேஷ்’ என ஜெனதுதியெட கத்தாவ் கர்ப்புரும்பூதெதெ ‘ஏந்மாஷ்’ (தெண்டுதெவேத) என் வண்ணிக்கங்களும் தெலுவாயிரிக்கங்கள். ஏதாயாலும் ஏ. யி. கொம் ஸதவங்குதொடக்குடி ஜெனமாராய அதுஞ்சுங்கைக் கும் ராங்காலீல் பூஷிடிவு அவுக்கெ மத்தபை ணாத் ஸிலாந்காத் பூஷிப்பிடு துக்குதியித்தங்கவெங்கித்து நிஸ்ஸுங்கயமான். கேரளத்தில் ஜெனமத்திலென்றென்றாய பூஷாரம் சிலப்புதிகாரம், மளிமேகல ஏந்தி பூஷின செந்தமிரும் ரும்பூண்டிலெ நிரவயி பூஷாவண்டிக்கங்கள் ஸ்வஸ்திமான். கோவலங்குக்கீருத் முருங்காரியிலேசு போக்குவரத் மாத்து மலைப் பேர் ஜெனஸ்ராஸினியெ கள்குதாயும் அவுக்கெ உபங்கைப் பீகிரிடுதாயும் சிலப்புதி காரங்காலுக்காக்காதெயித் வண்ணிடிரிக்கங். கண்கீருக்கீருக்கீரு பிதாவ் கோவல்ளுர் மரள்குதெழுப்புரி கேட்கேப்புரம் தலைர் ஸ்பதெல்லூங் ஜெனமதாரயாயிக்கூட்டு ரவாந்தவினாமாயி குத்தித்தென் அதுஞ்சீவகமாக்க எக்கியஶேஷம் ஸ்ரூஸியாயித்தீந்தாயி ஹதுப்புத்தா, ஸாம்புக்கீரு விவரிடுகிக்கங்.

‘കണ്ണകി താതെ കടവുള്ള ദക്ഷാല
താന്നാലും പെരുന്തവത്താചീവകൾ മുൻ
പുണ്ണിയ താനം ചുരിന്തും കൊള്ളി വും’.

(ര-10 ശാമ. വരി സ്റ്റേ-ഡിം)

ജൈനത്തെ ഒരവാന്തരവിഭാഗമായ ഗ്രാവകരെപ്പറ്റാറി പലപ്രസ്താവങ്ങളും ചിലപ്പതികാരം, മൺിമേവല് എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാറണ്ട്. (ചിലപ്പ. X. ഓൾ; XV.. മാനു). ചിലപ്പതികാരകർത്താവായ ഇളങ്കാവ ടികർ തന്നെ ഒരു ജൈനസന്ധ്യാസിയായിരുന്നു വെന്നു അനുമാനിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. മേരു ചോള പാണ്ഡ്യർജാക്കരാർ ജൈനമതത്തിനു വേണ്ട ഫലം ത്വാധനങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നു. അവരുടെ ചെത്തുങ്ങളും നംങ്ങളും രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സ്ഥാപി ചുണ്ടു. മധ്യരുദ്ര, ഉരുളേശ്വരൻ, കാവേരി പുംബടണം, മകോ തയച്ചുരും എന്നീ നഗരങ്ങളിൽ നാലു പ്രധാന മംങ്ങ തൃശ്ശായിരുന്നു. ജൈനസന്ധ്യാസിനികൾക്കായി പ്രത്യേ കും കന്നുബ്രൂമിമംങ്ങളും താവളങ്ങളും എപ്പെട്ടുത്തിയിരുന്നു. ചേരൻ ചെങ്കള്ളവരുടെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന വമ്പിപ്പട്ടണം വിവിധമതാവലംബികളിടെ സങ്കേതമായിരുന്നുവെന്നും അവരെല്ലാവരും സെസ്പരമായി കഴി ചുണ്ടു. എന്നും കാണുന്നു. മൺിമേവല് ഒരു ബുദ്ധമതാനുഷ്ഠാനയായിരുന്നു എന്നും കാണുന്നു. മാനിമേവല് ഒരു ബുദ്ധമതാനുഷ്ഠാനയായിരുന്നു. തുതിയാണെങ്കിലും ജൈനമതത്തിലെ പ്രധാനസില്പാനങ്ങളുള്ളാറി ആതിപാദിക്കുന്നണ്ട്.

ജൈനമതത്തിനു കേരളമുൾപ്പെടുത്തുന്ന തമിൽ നാട്കളിൽ പെട്ടെന്നു അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാക്കുവാൻ ചാല പ്രത്യേക കാരണങ്ങളുണ്ട്. ദമീഡിജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതികൾ കൂടം ഉപാസനമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കും ജൈനമതം വളരെ അറിയോളം മായിരുന്നു. ആതുംമുംഖമാണ് ജൈനത്തെ അത്ര

മനത്തിന് മുപ്പുതന്നെ കേരളത്തിൽ പ്രവാഹിച്ചിരുന്നിരുൾക്കൊള്ളിലും, അവയുടെ വേദങ്ങൾക്കും മതഗമ്പങ്ങൾക്കും നാട്ടാക്കുന്ന ഇടയിൽ പറയത്തക്കപ്പോരം വളരെക്കാലംകൊണ്ടു ഉണ്ടായിരിക്കാനിടയുള്ളൂ. വന്നാതുമുഖിയി മുതലായ ഗ്രാവലകളാലും മരം ദമിഡാന്മാർക്ക് സ്ഥാപിക്കുമ്പെട്ടതിനുകൂടി സുകരമല്ലായിരുന്നു. ഏന്നാൽ ജാതിഭേദമില്ലാത്ത ജൈനമതം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു സകല സുഖങ്ങളുമുപയോക്കിച്ചു” അതിനും പെലക്കുന്നമാരായ ജൈനസന്ധാനികളുടെ ഒഴുക്കുമായി തൃതോട്ടം ഉസാധത്തോടുമുള്ള പ്രവൃത്തിപദ്ധതിയും പെട്ടെന്ന് അതിനുശായ അഭിപ്രാധികൾ മേതുവാൻം. അതിനും കുറിയുന്നതും അക്ഷീണപരിഗ്രമം ചെയ്തിരുന്നു. ജൈനമതസിലുന്നങ്ങൾ കേരളിയത്തുനേയും മരം ദമിഡം നാഗാരാധനക്കും മരം അനുത്രപമായിരുന്നതും ഇതിനൊരുക്കാരുണ്ടാണ്. കേരളരാജാധിവും ദുർസംഖ്യാതയിൽ മരം അനുഭവമുണ്ടായിരുന്നതും അനുഭവമുണ്ടായിരുന്നതും ജൈനമതത്തിനും കുമാനുസ്തമാരായ അഭ്യന്തരിക്കു വലിയ സഹായമായിരുന്നു. എ. ഡി. റെ റു സുപ്രസംഗായ തിന്നുന്നതിനും സംബന്ധിച്ചുവരുന്ന അഭ്യന്തരാധനയായ അഭ്യന്തരിക്കു വലിയ സഹായമായിരുന്നു. എ. ഡി. റെ റു സുപ്രസംഗായ തിന്നുന്നതിനും സംബന്ധിച്ചുവരുന്ന അഭ്യന്തരാധനയായ അഭ്യന്തരിക്കു വലിയ സഹായമായിരുന്നു. ‘കാലവരമാർ’ പാണ്ഡ്യന്ത്വിലെ അധിപനാരാധി ജൈനമതം അംഗീകരിച്ചതോടുകൂടി ജൈനമതം തെക്കേശ്വരല്ലബ്ധായിൽ പ്രാബല്പത്തിനും മുല്ലനും പ്രാപിച്ചു. ഈ കാലവരവാംഗ്രാജാധിവും ദുർസംഖ്യാതയിൽ പ്രതാപകാലത്തും ജൈനമതാചാഞ്ചലമാർ അവയുടെ

രാഷ്ട്രീയസ്പാദിനത്തെകാണ്ട് അനുമതാവലംബിക്കു
ശു ഉപദേശിക്കാൻപോലും ശക്തമാരായിത്തീർന്ന്.
പക്ഷു അനുഭവത്തെ ജൈനമതത്തിന് ദക്ഷിണത്തുായി
അംഗങ്ങൾക്കും തുടങ്ങി. രാജാക്കാമാരുടെ സഹായവും
പ്രോത്സാഹനവും മതാവാദ്ധനാർ രാഷ്ട്രീയകാൽങ്ങൾ
ളിൽ തലയിട്ടപ്പോൾ കുമേഖ കരാത്തുവന്നു. രാജാക്കാ
മാരുടെ പിന്നബലം ഇല്ലാതായപ്പോൾ ജൈനമതത്തിനു
കുറ പ്രശ്നപ്പിയും പ്രാഥാണ്യവും തദ്ദേശസരണം ക്ഷയിച്ചു
തുടങ്ങി. അനുമതക്കാർ അവരുടെ തന്ത്രക്ഷലപത്രം
കൊണ്ട് രാജാക്കാമാരു മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനു
നാം നബീനമതത്തെ സഹായിക്കുന്നതിനും പ്രോത്സാഹി
പ്പിച്ചു. ഇതരമതങ്ങളുമായിള്ള ഈ സംഘടന ജൈ
നമതത്തിനുകുറ പ്രാബല്യത്താണ് ‘കാരണാധികാരം’ എന്നി
വരുത്തി. ‘സംബന്ധം’ എന്ന അതിപുസിലനായ
ശൈവമുനി പാണ്ഡ്യരാജാവായ നെട്ടമാരനെ ജൈനമത
ത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നും വിരമിപ്പിച്ചു.
തമിഴ്നാട്ടകളിൽ പ്രസിലമാരായ അരപ്പതിളുന്ന
ശൈവനയനാരമായം പറുണ്ട് വൈജ്ഞവാർവ്വാരമാ
യും ആവിഭവിക്കുകയും സ്വന്തമാസക്തമാരായ ഈ
ദിവ്യചത്വങ്ങളാർ ജൈനമതലുപംസനത്തിനു വേണ്ടി
സന്നാധിക്കും തുടക്കയും ചെയ്തു. ഈ ചാരണങ്ങളുാണ്
കാലങ്കുമേഖ ജൈനമതം കേരളത്തുനാഗങ്ങളിൽ നാമാ
വശംവായമായി.

പ്രാചീനകാലത്തു് കേരളത്തിൽ പ്രാബല്യമില്ലായി
ങന്നു ജൈനമതത്തിനുകുറ ചില അവഗിജ്ഞങ്ങൾ കാരോ
സ്ഥലത്ത് ഈനും കാണാവുന്നതാണ്. അവയിൽ പ്രധാന
മായത് ‘ചിത്രാൽ’ എന്ന സ്ഥലത്തും ഗ്രവർക്കേണ്ട
മാക്കുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രം പ്രാചീനകാലത്തു് ഒരു ജൈനക്കു

വാപയർഹാസിങ്ങവെന്ന് അവിടെക്കാണാവുന്ന . ജൈനാ
തീത്മാകരമാതുക്കേയും പ്രത്മാവതീദേവിയുക്കേയും പ്രതി
മകൾ സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്ന . എന്നതെന്നയുമല്ല, കുറു
ഘൈതാംഗതകത്തിൽ വേണാട്ടവാൺിതന വിക്രംഭിത്രു
വരഹുണൻ എന്ന രാജാവ് ആ ദേവാലയത്തിലേക്കു
ചില വസ്തുകൾ ദാനംചെയ്താണി കരിക്കുന്ന ഒരു ഗിലാ
ശാസനം അവിടെ കാണാനുണ്ട് . ആ ഗൈവതിയെ ‘തിരു
ചൂരണ്ണത്രപ്രടാരിയാർ’ എന്നാണ് പ്രസ്തുതയാംസന
ത്തിൽ നിന്തേശിച്ചുകാണുന്നത് . ജൈനമാതുക്കെട ആരാധ
നാസ്തികയിതന ഇരു ക്ഷേത്രം പിൽക്കാലത്ത് ബ്രാഹ്മ
ണമതത്തിനു പ്രാബല്യം ലഭിക്കുകയും ജൈനങ്കെട ശശ്തി
ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്തോട്ടുട്ടി ഒരു ഹിന്ദുദേവാലയ
മായി തിരിന്നിട്ടുള്ളതാണ് . കൊല്ലം പത്താംശതകത്തിൽ
പോലും ഇരു ക്ഷേത്രത്തിലെ ദേവതയെ ഒരു യക്ഷിയാ
യിട്ടുമാത്രമേ പരിഗണിച്ചിരുത്തുവെന്ന് അക്കാലത്തെ
ഒരു മുതിയിൽ:—

‘ആചാരണാദി ശിവരസ്മിത യക്ഷകന്മാം
യന്മാം വിലോക്യ കമിരും കലഹാദിത്രാം
സദ്ധിഷ്ഠതീമമ നദീമയമുത്തതാര
ബൈക്ഷിഷ്ട താലവന മലപനിബലമോദം’

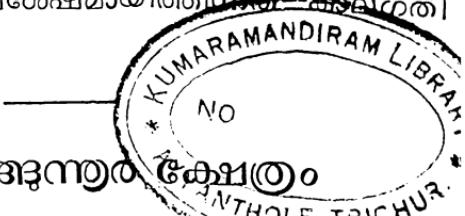
എന്ന് കാണുന്ന ഫ്രോക്കത്തിൽനിന്നും വൃക്തമാക്കുന്നണണ്ട് .
‘തുച്ഛാരണ്ണത്രമല’ എന്ന പേരുതനു ഇത് ചുരാതന
കാലത്രു് ജൈനസന്മാനിമാരായ ചരണമാതുക്കെട ആവാ
സന്മാനമായിതനതിനാൽ ലഭിച്ചതുമായിരിക്കണാം . ഈ
വിടുലായിതന ജൈനസന്മാനിയിൽത്തിന്റെ പ്ര
സിലി പല ദ്രുസ്ഥലങ്ങളിലും ഒരുക്കാലത്രു് വ്യാപിച്ചി
കുന്നവെന്ന് വിഭേദിക്കുന്ന പലതുക്കേയും ആവശ്യപ്ര

കാരണാണ് അവിടെയുള്ള പാർപ്പനാമൾ, മഹാസ്വിരൻ മുതലായ തീര്ത്താങ്കരമാരക വിഗ്രഹങ്ങൾ പണിയിച്ച് കൂടിയുള്ളതെന്ന് അവിടെ രേവപ്പുട്ടത്തിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും വ്യക്തമാക്കാണണ്ട്. ഇതുപോലെ നാഗർക്കോവിലിലുള്ള നാഗരാജദേവാലയം ജൈനരക്ഷക ആരാധനമരിന്നുള്ളി ലെംഗായിൽനിന്നുവെന്നുള്ളതിന് അവിടെയുള്ള അഞ്ചു ജൈനവിഗ്രഹങ്ങൾ സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു. ആ ക്ഷേത്രത്തിലെ മാനേജരമാരയി ശാസനങ്ങളാൽ അറിയുന്ന കമലവാഹനപബ്ലിതൻ, ഇണവിരപബ്ലിതൻ എന്നീ പേരുകൾ ജൈനരക്ഷക നാമധേയങ്ങളാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു ദാനംചെയ്തിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളെ പൂരി'ദേവദാനം' എന്ന് സാധാരണനിതിയിൽ വ്യവഹരിക്കാതെ ശാസനങ്ങളിൽ 'പഴളിപ്പന' മെന്നാണ് നിഎൻ്റ്രിച്ചുകാണുന്നത്. പഴളിപ്പനമെന്നത് ശാസനങ്ങളിൽ സാധാരണമായി അഭവെബിക്കു സ്ഥാപനങ്ങൾ ക്കായിട്ടുള്ള ദാനങ്ങളെ കരിക്കുന്നതിനാണ് പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നതെന്ന് പ്രത്യേകം ഓഫീസുകളാണ്. ഇതിനും ഒറുമെ, പെരുംബാധുരിനടക്കത്തുള്ള കല്ലിൽ ക്ഷേത്രവും പഴയകാലതരും ജൈനരക്ഷക ആരാധനമരിന്മായിൽനിന്നുവെന്ന് വിചാരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. തീര്ത്താങ്കരമാരക്കും പത്രാവതിദേവിയുടേയും വിഗ്രഹങ്ങൾ അവിടെ ഈ പ്രോഫും കാണ്ണാൻബന്ധനമാത്രമല്ല, ആ ക്ഷേത്രത്തിൻ്റെ അതുതിയും ശില്പരിതിയുമല്ലാം ഈ അനമാനത്തിന്റെ ബലക്കമായിരിക്കുന്നു. ചേരൻ ചെങ്കുട്ടവൻറെ കാലത്തു വബ്ദിപ്പട്ടണത്തിലും മുക്കണവായിലും ഓരോ ജൈനമതക്കുന്നുണ്ടെന്നും ചിലപ്പുതികാരത്തിലേയും മൺമേകലയിലേയും പല പ്രസ്താവങ്ങൾക്കാണും തെളിയുന്നതാണ്. മൺമേകലയുടെ പിതാമഹനായ

കോവലൻ സപ ചുത്രഞ്ഞ മർണ്ണാശേഷം തബൾ സപ തെള്ളാം വദ്ദിപട്ടണത്തിലെ നിറന്നമരത്തിലേക്ക് ഭാനംചെയ്യുതായി പ്രസ്താവഥാണ്. പിൽക്കാലത്ത് ജൈ നമതം അതിപ്രാബല്യത്തിലിരുന്നത് കേരളത്തിന്റെ ഉത്തരങ്ങൾക്കിണംഗങ്ങളിലുംയിരുന്നവെന്നാണ് അന്നു നിക്ഷേപം. തൃഞ്ഞാട്ട് മുഴവനം ഏരിക്കരു ജൈനപ്രളീ ക്കണ്ണാരക കെകവശത്തിലായിരുന്നു. ഈ ജൈനമാരായ ഇടപ്രളീക്കരണാരിലൊരാളെ ടിപ്പുസ്തതാൻ തുക്കി കൊന്നിട്ടുള്ളതായും അറിയുന്നാണ്. കദമ്പവസ്തംഗരാജാ ക്കണ്ണാർ, ജൈനമതത്തിനു നൽകിയ പ്രാശാധനമായി തിക്കണം തൃഞ്ഞാട്ടിൽ ജൈനമതത്തിന്റെ അതിപ്രാശര ത്തിനു പ്രധാനകാരണമായും. ഈ തൃഞ്ഞജൈനമാരാപിൽക്കാലത്ത് മിസ്റ്ററമതാവലംബികളായിരുന്നിന്ത്യാരായി കരഞ്ഞേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കുസ്തിപ്പത്തിന്റെ ആദിമഗതകങ്ങളിൽ കേരള തതിൽ ഭവത്തുനി കാലങ്ങളിൽ പ്രാബല്യം സഹാദിച്ച് പ്രശ്നപ്രശ്നവന്ന ജൈനമതം കൊല്ലവഷ്ടാരംഭമായപ്പോൾ മിക്കവാറും ക്ഷയോഗവുമായിത്തിന്നിന്നിരുന്നു. രാജാ ക്കണ്ണാരക പരിലാളനം കൊണ്ട് പ്രാമാണ്യം ലഭിച്ച വൈകിലും പിന്നീട് അന്നുമതങ്ങളുമായുള്ള സംഘടന താൽ ഇന്നാട്ടിയന്നിനും തിരസ്തമായി. ജൈനമാരക മതസില്പനങ്ങളും ആചാരങ്ങളും കേരളീയരുടെ സംസ്കാരത്തെ എറഞ്ഞിരുത്തിയാണെന്നില്ല. അവരുടെ വിദ്യാക്രമങ്ങളും സന്ധാസിമംങ്ങളും വിഹാരങ്ങളും സ്ഥാതനങ്ങളും കേരളസംസ്കാരത്തിന്റെ ചുരോഗമന ത്തിനു പ്രധാജനകരമാകാതെയിരുന്നില്ലെന്നു സൃഷ്ടിയ മാണം. പണ്ടിക്കാലത്ത് ജൈനമതത്തിനു കേരളക്കരയി

ബണ്ടായിരുന്ന പെരുമയുടെ ഒരവ്യക്തചിത്രമേ ഇന്നതെ അവഗിഷ്ഠിപ്പിക്കിനും ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പാശ്ചാര്യരാജുത്തം ചോഴമണ്ഡലത്തിലും സാമ്പത്തുമാർത്തിൽ ഒരു കാലത്തും നശിക്കാത്ത വിജയസ്തംഭങ്ങൾക്കും നാട്ടുന്നതിനും ജൈനക്കും സാമ്പത്തിക്കളിലും ബികളായ പല സാമ്പത്തുകാരരാർ ചെറുമിച്ചിൻ്റെ അല്ലെന്നതിക്കും സുസ്ഥിരിക്കും കാരണത്തേന്നാരാധിക്കണ്ട്. പ്രാചീനകാലത്തും കേരളത്തിൻ്റെ പലഭാഗങ്ങളിലും പ്രചാരത്തിലും പ്രാബല്പ്രതിലുമിരുന്ന ജൈനമതം തിരു ഇവിടെ നാമാവശേഷമായിത്തീർന്ന് മന്ദിരത്തി യുടെ കളിതന്നെ.

VI. ചെങ്കുന്നരു ക്ഷേത്രം

കേരളത്തിലുള്ള ഒരൊല്ലാലയങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ക്ഷേത്രം. പരിപാവനതകാണ്ടം ചെങ്കുന്നരു മഹാക്ഷേത്രത്തിനും അതിപ്രധാനമായ സ്ഥാനമുണ്ടെന്നുള്ളതും സർവ്വസമ്മതമാണെല്ലാ. ഏന്നാൽ അതിൻ്റെ പ്രാചീന ചരിത്രത്തെപ്പറ്റി വേണ്ട അറിവു ലഭിക്കുന്നതിനും മതിയായ ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങൾ അടുവുമ്പാണ്. തമിൽ സാമ്പത്തിക്കും മറ്റൊരു ഭൂപ്ലഭമായി കാണുന്ന ചിലപ്പുണ്ണാവനകളേയും ഏതിയും ക്ഷേത്രങ്ങളേയും ആത്മരാധിക്കും ഉത്തരവോരങ്ങൾചെയ്യും അതിൻ്റെ ആദിമചരിത്രത്തെപ്പറ്റി ചിലതോജ്ഞ പ്രസ്താവിക്കാമെന്നുള്ളൂണ്ട്. കേരളപെരുമാക്കമുന്നതെട്ടേൻം കേരളത്തിൽ പ്രതിജ്ഞസ്ഥാപനത്തിനും, അരപ്പത്തിനാലു ഗ്രാമങ്ങൾ വഴിയായി ഒരു വിധത്തിലുള്ള പ്രജായത്തെരണ്ണമാ

ഓല്ലോ ഇന്നാട്ടിൽ നട്ടുവിതന്നാൽ. അങ്ങാലും മരിയ
കഴതനെ അരുപ്പത്തിനാലു് ഗ്രാമങ്ങളിലോന്നായ
ചെങ്കുറുകൾ ഗ്രാമത്തിന് പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുണ്ടായി
യന്നതായി കേരളമാധാരത്വം, കേരളചരിതം, കേരളോ-
സ്ഥിതി മുതലായ കേരളചുരുവുത്തരുന്നമങ്ങളിൽ നിന്ന്
സ്വീകൃതമാക്കുന്നുണ്ട്. ഉത്തരകേരളത്തിലും മുപ്പത്തിരഞ്ചു
ഗ്രാമങ്ങളിൽ മിക്കതും ആദിചേരരാജാക്കന്മാരുടെ പ്രാ-
ഭവം കൂടിണ്ടപ്രാധാന്യമായതോടുകൂടി ഹാർഡിതവംഗമാരായ
രാജാക്കന്മാർ കൈയ്യേറി കീഴടക്കി ഭർത്തുവന്നതിനാൽ
കേരളത്തിലെ സമുദായരേണ്ടതിൽ ആ ഗ്രാമങ്ങൾ ഭാഗ
ഭാക്ഷകളായിതന്നുവൊം എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടതുണ്ട്.
കൂടിണ്ടകേരളത്തിലുണ്ടായിതന്നു മുപ്പത്തിരഞ്ചു ഗ്രാമങ്ങൾ
ഉണ്ട് വാസ്തവത്തിൽ സമുദായ രേണ്ടവുംവസ്ഥകളും
സരിച്ചു്, നാലുകഴകങ്ങളായി രാജ്യഭരണം നടത്തിവന്ന
തു്. അവയിൽ പെരിഞ്ഞെല്ലുകൾ, പരുന്നുകൾ, പറവുകൾ,
ചെങ്കുറുകൾ എന്നിബ്രഹ്മങ്ങളെ ഭാരോക്കുത്തിന്റെയും
തലമുഖാനങ്ങളായി നിന്മയിക്കുകയും ആ പേരുകൾ
കൊണ്ടുതന്നെ കഴകങ്ങളെ നിർദ്ദേശിച്ചു് വരികയും
ചെയ്തിരുന്നു. കേരളമുഖമണ്ഡലം പ്രാബല്യം ലഭിച്ച
തോടുകൂടി ഇതു നാലുകഴകങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷാപ്രത്യ
ഷമാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു് രേണ്ടിള്ളമണ്ണത്തിന്
അഭവരെ തളിയാതിരിമാരായി അഭവരോധിച്ചു് വന്നു.
ഇങ്ങനെ ഏറിയ കാലമായി സമുദായരേണ്ടതിൽ ചെ
ങ്കുറുകൾ ഗ്രാമത്തിന് വലിയ പ്രാഥാണ്ടുമുണ്ടായിതന്നതാ-
യി വിശ്വസിക്കേണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നതനെന്നായുമല്ല,
രക്ഷാപ്രത്യഷമാരങ്ങുടെ സ്വാത്മതല്ലരതകൊണ്ടും ഇട
പ്രഭക്കന്മാരുടെ സ്വാത്മത്രംസംരംഭങ്ങും കൊണ്ടും നാ-
ടിൽ അസ്പദമത വലിച്ചപ്പോൾ, സമാധാനം പരി-

പാലിക്കുന്നതിനായി കേരളീയമ്പൂർവ്വാവമണർ തന്നെ ആയു യമെട്ടത് ഡോലൂക്കൈളായിൽത്തിന്. അങ്ങുട്ടത്തിൽ ചെ ക്കുന്നുർ ഗ്രാമക്കാരും ആയുധമെട്ടത് രാജ്യരക്ഷചെ റ്റുകൊള്ളാമെന്ന് പ്രതിജ്ഞയെഴുതായും തദനസരണം പ്രവർത്തിച്ചതായും കേരളചുരുവുതുരുത്തുരുമ്പുക്കുളിൽ നിന്ന് വെള്ളിവാക്കന്നതാണ്. കേരളീയ മ്പൂർവ്വാവമണ്ണക്കെല്ലായിൽ പിലു് കാലത് ഈ ആയുധാഭ്രാസത്തെ പുരാഖരിച്ചു് ചില ആദിജാത്രവഴിക്കുകൾ ഉണ്ണായതിന്റെ ഫലമായി ടാബം ചെങ്കുന്നുർ ഗ്രാമത്തെ ‘പോറിഗ്രാമ’മായി പരി ഗണിക്കുവാനിടയായത്.

സമുദായഭരണത്തിൽ ഭാഗഭാക്കായിരുന്ന ചെങ്കു നുർ ഗ്രാമത്തിന്റെ സങ്കേതം എതായിരുന്നവെന്ന് നി സ്റ്റ്രിക്കുവാൻ പ്രധാനമാണ്. വടക്കു മണിമലയാറും തെക്കു് പന്തളാമാറും പടിഞ്ഞാറു് തേവരിക്കപ്പെട്ടു ശയും കിഴക്കു കോഴിത്തോടും അതിങ്കളായി അവയ്ക്കു മല്ലു ത്തിലുള്ള പ്രദേശമാണ് ഗ്രാമസങ്കേതമെന്ന് പറത്തു കേട്ടിട്ടാണ്. ചെങ്കുന്നുർ ഗ്രാമത്തിൽ ‘അക്കത്തു മുള്ളാ കിരം’ ‘പുരത്തുമുവായിരം’ എന്നിങ്ങനെ ആറായിരം മ്പൂർവ്വാലയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ചുരത്തുമുള്ളായിരം ഗ്രാമസങ്കേതത്തിനെ വെളിയിൽ നിവസിച്ചിരുന്നുവ രായിരിക്കണമെന്ന് കൈതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവയുടെ ഗ്രാമക്കേതുരമായിരുന്നത് തിരച്ചെപ്പുകുറുക്കുർക്കു മഹാക്ഷേത്ര മാണ്ണ്. ഗ്രാമസങ്കേതത്തിലുള്ള മുപ്പത്തിഒമ്പത് ക്ഷേത്ര ദേഹിൽ പ്രാഥാൺ്യം ഈ ക്ഷേത്രത്തിനായിരുന്നു. ഗ്രാമ ക്ഷേത്രമായ തിരച്ചെപ്പുകുറുക്കുന്നു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ‘കീഴിട്ട്’ കുറ എന്നനിലയിലാണ് മറുക്കേതുരങ്ങുമ്പോൾ പരിഗണി ചീതുന്നത്. ഇവയുടെ ഭരണം ഗ്രാമസാംഘങ്ങളിൽ ചിലരെ പ്രത്യേകമായി ചുമതലപ്പെട്ടതിയിരുന്നതായി

തോന്തരം. കേരളത്തിൽ പെത്തമാർവാഴ്ത്ത് തുടങ്ങുന്ന തിനു മുമ്പുതന്നെ പ്രാഥാണ്യം സമ്പാദിച്ചിരുന്ന ഒരു മഹാക്ഷേത്രമാണ് ചെരഞ്ഞേരലുന്ന് ഈ കേരളപ്പരബ്രഹ്മ ത്രജിപ്പിയും നിന്നും വെളിവാക്കുന്നണ്ട്.

ചേരൻ ചെങ്കുവപ്പെപ്പുങ്കമാളിക്കുന്ന സമോദരനും തുടക്കിവായിൽ സന്ധ്യാസിംഗായി വനിച്ചിരുന്നുണ്ടും മായ ‘ഇളങ്കാവടികൾ’ രചിച്ച ചിലപ്പുതികാരമെന്ന പ്രാചീനചൈതനമിൽ കാവുത്തിൽ കണ്ണകിഡേവിയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതായി വന്നിച്ചിരിക്കുന്നത് ചെരഞ്ഞേരൽ കേൾ തുന്മാപനത്തെപ്പറ്റിയാണെന്നും ചിലർ അല്ലെങ്കിലിട്ടും തുടക്കുള്ളത് സംഗതമാണെന്നും തോന്തരനില്ല. കണ്ണകി യുടെ ഏറ്റവും ശുച്ചു് നൽകിയ ശാപംമേതുവാൽ പാണ്യപരാജയാനിയായ മധുരാനഗരം അഗ്രിക്കിറയായ ശ്രേഷ്ഠം ആ പതിപ്രതാരതാം അവിടംവിട്ടു് വെക്കയാറിന് കരയിൽകൂടി മലനാട്ടിലെത്തി ‘നെട്ടവേദക്കുന്നം’ എന്നമലയിൽ കയറി അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരുവേദമരത്തിന്നും തണ്ണലിൽ പതിനൊല്ലഭിവസം പ്രിയത മന്നും മരണത്തക്കറിച്ചു് വൃസന്നാക്രാന്തയായി നിന്നും വെന്നും അദ്ദോഡി കോവലൻ ദിവ്യത്രം ധരിച്ചു് അവിടെ ആഗതനായിരുന്നും രണ്ടുപേരും കുടി വിഹാനത്തിൽ കയറി ദേവലോകത്തെക്കു ഫോയിരുന്നും ഇങ്പത്തിമുന്നാംഗാധ്യയിൽ വന്നിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അസാധാരണസംഭവം കണ്ണകു കൊണ്ടിരുന്ന മലയരയർ വിസൂയലരിത്രായി ആ ദേവദാരത്തിന്നും ചുറവും കുടി കണ്ണകിയെ കലബെദവഹായി പരിഗണിച്ചു് കരവയും പാട്ടും കൊണ്ടു് സൗതിച്ചു് മുഗയാവിനോദത്തിനായി പരിവാരങ്ങോടുകൂടി പെരിയാറരിന് കരയിൽ പാളയമടി

ചുഠന അവക്കട രാജാവായ ചെങ്കുട്ടവപ്പേരുമാണെ ചെ
ന്നുകണ്ട് ഈ വിശ്വേഷസംഭവം അറിയിച്ചു. ഒരുപോരം
ചങ്കവർത്തിയുടെ സന്നിധിയിലണ്ണായിരുന്ന ‘മത്രവരെചു
തനാർ’ എന്നകവി പാണ്ഡ്യരാജാവിനും രാജധാനിക്കും
കോവലൻറു നിറുമംകാബു വന്നചേൻ ഭരണത്തെ
വള്ളിച്ചു കൈയ്ക്കിച്ചു. ഇതെല്ലാം സങ്കരേതാട്ടകേട്ടകും
ണിയുന്ന രാജത്തോ കൂന്നകീദേവിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തിൽ
പുണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചു് അവരെ ഒരു ദേവാലയം പണി
യിച്ചു് പ്രതിജ്ഞിക്കണമെന്നു് ചങ്കവർത്തിയോടപേക്ഷിച്ചു്.
തദ്ദീശരംഗം അമാത്രമായം മരംമായി ആലോചിച്ചു്
മിമാലയ പർവ്വതത്തിൽ നിന്നും ദേവീവിഗ്രഹത്തിനുള്ള
ഗിലകുംഖവരവാനായി താമസിയാതെ അകവടിയോ
ടക്കുടി ചെങ്കുട്ടവൻ സുമുളുത്തിൽ ധാതുചറപ്പുട്ടി. ബെ
സ്യകളും മിത്രങ്ങളുമായിരുന്ന രാജാക്കന്നാക്കട സഹായ
ത്തോടക്കുടി മിമാലയ പർവ്വതത്തിലെത്തി. മാർത്തമല്ലു
ചെങ്കുട്ടവൻ പോരിൽ പരാജിതരാക്കിയ കനകൻ, വിജ
യൻ എന്ന ആൻ ആൻ രാജാക്കന്നാരക്കാണ്ടു് ഗിലയെച്ച
പുംഗംഗയിൽ ആരാടിച്ചു് അതുകൊണ്ടു് തിരികെ
പാശിപ്പട്ടണത്തിൽ മധുത്തിരണ്ണമാസത്തിനുള്ളിൽ വന്ന
ചേൻ. വഞ്ചിനഗരത്തിൻറെ പ്രാന്തത്തിൽ അതിമനോ
മരുഭ്യ ഒരു ദേവാലയം പണിയിച്ചു് ഹിയിപ്രകാരം ഒരു
വിവിഗ്രഹത്തെ പ്രതിജ്ഞിച്ചു് നിത്രപൂജകളും ഉത്സവങ്ങ
ളും ഏപ്പെട്ടതി. ഈ പ്രതിജ്ഞാമഹോസ്വത്തിനു് കൊ
ങ്ങരാജാവും മാളിവല്ലപ്പറം ലക്ഷ്യിലെ ഗജബാഹ്വയും
മരം സന്നിധിതരായിരുന്നു. കൂന്നകീദേവിയുടെ മഹിമ
കണ്ണു് മനസ്സിലുണ്ടായി ആ രാജാക്കന്നാർ അവരവരുടെ
നാട്ടിൽ ആ ദോഷിയെ പ്രതിജ്ഞിച്ചു് ആരാധിച്ചു് വന്നു.

ഈ വിവരങ്ങളേതു ചിലപ്പുതികാരം വദ്ദികാണ്യത്തിൽ വിസ്തിച്ച് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ വർഷന് കൊച്ചുപ്പല്ലുൾ കേഷതുമാപനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുണ്ടാണ് വിചാരിക്കാനാണ് കുട്ടത്തു് സാംഗത്ര്യമുള്ളതു്. ചെങ്കുന്നുർ ഭവവ തിരുത്തു പ്രതിജ്ഞാപകൾ ചെങ്കുന്നുൽപ്പത്മാളാണെന്നു അനുമാനിക്കുവാൻ തക്ക യാതൊരു തെളിവും ചിലപ്പുതികാരത്തിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല.

കണ്ണകിദേവി പ്രിയഭർത്താവായ കോവലൻറ അകാലങ്ങളായിരുന്നതിനും ശ്രദ്ധം ശാപം കൊണ്ടു് മധുരാനന്ദരം നശിപ്പിച്ചിട്ടു് പദ്മിമദ്ദേശം നോക്കി പുരപ്പട്ടു് വന്നുചേന്നതു് ‘നെട്ടവേഡകനാം’ എന്നമല കിലാണു്:

‘മേരൻിചേവ വായിൽ വറിയേൻ പെയർക്കെന
വിരവും പകലുമയകിനും കൈയൽ
അരവന്തിൻ വെരെയെ യോരകരെക്കൊണ്ടാണു
കവലവെന്നു ഉവലിത്തിഴിതലിന്
മിചേരയ വെന്നാണു മിചേരവെത്തേരലിൽ
കട്ടു വയ്ക്ക കിഴിത്രു മലൈനെങ്ങു വിളിത്താ
കുവുണ്ടെന കുട്ടി ചുട്ടിലെലു നെട്ടവേ
നെട്ടവേഡകൻറ മട്ടിവെത്തേറി
പ്രീത്യവേശങ്കു പ്പോങ്കർ കീഴോർ’

(രം-ാം ഗാമ. മിവുന-മൻമ)

ഈ സ്ഥലത്തെപ്പറ്റി ഉന്നാം ഗാമയിൽ:

‘വെൻവേലാൻ കൻറിൽ വിളേയാട്ടയാനകലേ
നെന്നോട്ടേതാഴിമീരല്ലിൽക്കുംവമെല്ലാം’

എന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. ഈത് കള്ളക്കിഡേവി ചെ
ക്കുവൻ പ്രത്യക്ഷമായി പറയുന്നതായിട്ടാണു് വിവരി
ച്ചിട്ടുള്ളത്. ‘നെടുവേർക്കൻറ’മെന്നും ‘വെൽവേലുാൻക
ൻറ’മെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് കൊട്ടങ്ങളുക്കുള്ളത്തുള്ള ഒരു
മലയാണുന്നും ചെങ്കോടു പറയുന്നത് തെററാണു
നും പാണ്ടിയിലുള്ള തിരച്ചേരുക്കോടു് വണ്ണിനഗരത്തി
ൽ നിന്നും അധപത്രകാതത്തിനു മേൽ മുരത്താണുന്നും
ചിലപ്പുതികാരവൃഥാവൃതാവായ അടിയാക്കണ്ണപൂർ എന്ന
ചെന്തമിൽ പണ്ണിതൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാ
ൽ അജ്ഞാതനാമാവായ ചിലപ്പുതികാരത്തിന്റെ കീകാ
കാരൻ ഈത് ചെങ്കോടാണുന്നു് പറയുന്നുണ്ടുണ്ട്. ചെ
ങ്കോടിനെക്കാശിച്ചു് ദർ-ാം ഗാമയിൽ:—

‘ചീരകെഴു ചെന്തിലുഭവുങ്കാടം വെണ്ണക്കൻറ
മേരകമുനീകാവിരെവൻ കൈവേലന്റെ’

എന്നും, മുപ്പതാം ഗാമയിൽ:—

‘മഹലമടരെന കോട്ടത്താങ്കൾ
ചെങ്കോട്ടയർവരെ ചേരണയർ ചിലവിൽ’

എന്നും കാണാനുണ്ട്. മുപ്പതാം ഗാമയിലെ മുന്നബൾ
ചുവരികളിൽ നിന്നു് ‘വെൽവേലുാൻ കണ്ണറി’ന ചെങ്കോ
ടെനും പറഞ്ഞിരുന്നവുന്നു് ഉള്ള പരമേശപരമ്പരയുംവൻ
കുറം ‘ചെങ്ങോറു ക്ഷേത്രമാധാത്രു’ത്തിന്റെ അവ
താരികയിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഭാഗ
ത്തിൽ ചെങ്കോടെനുന്നു് സമലനാമമായി ഗ്രന്ഥക
ത്താവു കയറ്റിയിരുന്നായെന്നു് സംശയമാണു്. ചെട്ടി
ഖാനകോടു, എന്നേ കീകാകാരൻ അതിനെ വൃഥാവൃത്തി
ക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നതെന്നുമല്ല, ചെങ്കോടം വെൽവേലുാൻ

കന്നു ദൗത്യനാണെന്ന് ഇതിൽ യാതൊരു സുചനയുമില്ലതാണും. മുപ്പതാംഗാമയിൽ ചെങ്കോടെന്ന് പറയുന്നത് കണ്ണകി കയറി നിന്നു മലയുടെ പേരാണെന്നു വിചാരിക്ഷവാൻ രാർത്ഥിലും. ചിലപ്പതികാരത്തിൽ ഒരിട്ടു് കണ്ണകി കയറിയിരുന്ന മലയുടെ ‘തിരുത്തുഷാൻറ്’ എന്ന് പറത്തു കാണുന്നവെന്ന് ‘ക്ഷേത്രമാധാരത്തു്’ തിണ്ടു കത്താവായ കല്ലുർ നാരായണപിള്ള അഭിപ്രായ ചെപ്പുന്നും. അടിയാഴ്ച നല്ലായടക്ക വ്യാവ്യാപ്തന്തതിൽ ഒരിട്ടു് ആ മല കൊട്ടക്കുള്ളരിനടക്കത്തുള്ള ചെങ്കണ്ണരാണെന്ന് പറത്തുകാണുന്നതല്ലുംതെ ചിലപ്പതികാരകാവ്യത്തിൽ സുകൾച്ചുനോക്കിയിട്ടും ഒരിടത്തും ഇം പ്രസ്താവം കാണാൻസാധിച്ചില്ല. ഇതിൽനിന്നെന്നല്ലാം കണ്ണകി കയറിനിനമലയുടെ ‘വെങ്ങവേർക്കൻറ്’ മെനും ‘നെടവേർക്കൻറ്’ മെനും മാത്രമേ ചിലപ്പതികാരകാവ്യത്തിൽ പേരുകൾ കാണുന്നുള്ളൂ. അടിയാഴ്ചനല്ലുർ ഇം മല ‘ചെങ്കൻറു്’ എന്ന് വ്യക്തമായി അഭിപ്രായചെപ്പുന്നമുണ്ടു്. ഇം സ്ഥാതിക്കു ഉല്പത്തിയവിതാംകുറിലുള്ള ചെങ്കന്നുരാണു് ചിലപ്പതികാരത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിന്റെ അസാംഗത്യം സുജൂദമാണെല്ലാ.

കണ്ണകിഡേവിയെ ചെങ്കട്ടവൻ പ്രതിജ്ഞിച്ചുതു് വെൽവേലാൻകുന്നിലാണെന്ന്’ കല്ലുർ നാരായണപിള്ളാവർക്കും അല്ലെങ്കാശന്തിനിനാ ചിലപ്പതികാരകാവ്യത്തിൽ യാതൊരടിസ്ഥാനവുമില്ല. കണ്ണകി തപസ്സചെയ്യുന്നിനു സ്ഥാനത്തല്ല ചെങ്കട്ടവപ്പെട്ടമാരും ആ ദേവിയെ പ്രതിജ്ഞിക്കുന്നതു്. എന്നതെന്നയുമല്ല, മലവേടകൾ അത്തതസംഭവങ്കൾു് വേദമരത്തിന്റെ തന്ത്രവിൽ ചുറുടംകുട്ടി

ആടിയും പാടിയും ക്ലാകിയെ കലബെദവമായി കൈതി സ്ത്രിച്ച ആസ്ഥാനത്ത് ചെങ്കുവൻ വരികയെ അശ്വി ദേവച്ചു് ‘മുത്തിമത്തായ ദിവപ്രകാശം’ കാണപ്പെട്ടുക യോ ചെയ്തായി ചിലപ്പതികാരത്തിൽ ആസ്വാവിക്കു നില്പ. ചെങ്കുവപ്പേരുമാം ക്ലാകിദേവിയെ പ്രതിഷ്ഠി ക്കുന്നത് നെട്ടവേർക്കുന്നില്ലെ. ആ പെത്രമാളിക്കുന്ന തലസ്ഥാനമായ വഞ്ചിനഗരത്തിക്കുന്ന പ്രാന്തത്തിലാണ്. ക്ലാകിയെതേട്ടി മധുരയിൽനിന്ന് തേവനിയും മാതറി യുടെ മകളായ അയ്യും ദൈവക്കെന്നാറിന്കരയിൽകുടി പടിഞ്ഞാട്ടുവന്നുത്തുന്നത് വഞ്ചിനഗരത്തിലുള്ള ക്ലാകിയുടെ ഭവാലയത്തിലാണ്. ഈ വിവരം ചിലപ്പത്തി കാരം വാഴ്ത്തുക്കാതെയിൽനിന്ന് സുവർക്കതമാക്കുന്ന താണ്. ആലുവായിൽകുടി ഒരുക്കുന്ന പെരിയാടം, പന്പ യാടം ദൈവക്കുന്ന ഗ്രേമലയുടെ വടക്കം തെക്കം കിഴ ക്കം ചരിവുകളിൽനിന്നാണ് ഉത്തരവിക്കുന്നതെന്നും ദൈവക്കെന്നാറിന്കു കരയിൽകുടി പടിഞ്ഞാട്ടുവന്ന ക്ലാകിദേവി പീതമെട്ടിലുള്ള മലയിൽക്കയറി കൊട്ടങ്ങൾ റിൽ എത്തുന്നത് അസംഭാവ്യമാണെന്നുണ്ടാണ് നാരായണപിള്ളയവർക്കും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നത്. ആലും ക്ലാകിയും, പിനീട് തേവനിയും മറദം ദൈവക്കുന്ന ദുരിതകുടി വഞ്ചിനഗരത്തിലാണ് എത്തുന്നതെന്ന് വു കതമായി ചിലപ്പതികാരത്തിൽ ആസ്വാവിച്ചിട്ടുണ്ടും തുന്നു അദ്ദേഹം വിസ്തൃതിച്ചാണ് മനബിപ്രായം ചുരുപ്പു ടുവിക്കുന്നത്. മധുരയിൽനിന്ന് പിനീട് വഞ്ചിപട്ടണത്തിലെത്തി വിവിധമതങ്ങളും ഭർത്താങ്ങളും അല്ലെങ്കിലും ഇം മാർഗ്ഗംതന്നെന്നയാണ് അവലംബിച്ചതായി മനിമേഖലയിലും വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്ന

അനുയമപ്പെ, ചേരച്ചകുവത്തികളുടെ തലസ്ഥാനമായി അനു വഖ്യിപട്ടണവും മധുരയും തമിൽ ഘടിപ്പിക്കുന്ന ഇം വാൺജൂവാവഗ്രാങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിച്ചുവന്നിങ്ങനു എങ്കിലും പെരുവഴി ഇതുതന്നെങ്ങായിരുന്നു. പാണ്യപ്രാജ്ഞരിൽ നിന്നും തെക്കേഭാഗത്തുനിന്നും അച്ചുക്കുകൊഡിവഴിയായി പന്തളത്തുകൂടി പ്രാചീനകാലത്ത് ബുദ്ധമതക്കാർ അടിസ്ഥാനമായ ക്രൈസ്തവത്തുനു ശ്രീമുഖവാസൻ തെരക്കു വേരോടു ഒരുമാർഗ്ഗവുംണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഉള്ളി കാവുന്നതാണ്. പന്തളത്തുരാജാക്കന്മാരും ഇടമന്ത്രം ണ്ണാരത്തിലും മറ്റും അച്ചുക്കൊഡിവഴിയായിട്ടാണ് മലയാളത്തെക്കെത്തിയതെന്നു കരുതുന്നതിനു വേറു പലവക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. ഇന്നതെത്തു തുക്കന്ത്രും സമീപം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുനു ശ്രീമുഖവാസമെന്ന ബഹുഭാവി ഹാരത്തിന്നും പ്രസിലി ശാഖാരദ്ദേശാവരെ വ്യാപിച്ചി അനുതായി തെളിവുകളുണ്ട്. തേവന്തിയും മൺഡേക്ക ലയും മതുബർച്ചാത്തനാരും മറ്റും ചെങ്കുവച്ചകുവത്തിയുടെ കാലത്ത് മധുരയിൽനിന്നും വൈകയാറുകരയിൽ കുടിയുണ്ടായിരുന്നു പെരുവഴിയാണ് വഖ്യിന്നതെന്നുവെന്നും ഏല്ലാം ക്കാണ്ടം കരുതേണ്ടത്. കണ്ണകിഭേദവിഭയ ചെങ്കുവൻ പ്രതിജ്ഞിച്ചുതും വഖ്യിന്നതെന്നിലാണെന്നും അനിഷ്ടയുമായ തെളിവുള്ളതും ചെങ്കുന്നതുമായി അതിനെ ഘടിപ്പിക്കുന്നതും തിന്ത്യായും അസംഗതമാണെല്ലാം. തമിഴ്സംഖകാവുങ്ങളിൽ ചെങ്കുന്നതെരപ്പുറി ശരിയായ മരുരാതസ്തുചന്നയും കാണ്ണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ചെങ്കുവൻ കാലത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ചെങ്കുന്നതുകൂടാമോ സമായഭരണത്തിൽ പ്രാംാണ്പും ലഭിച്ചിരുന്നതായി കേരള

എരാവുത്തങ്ങളിൽനിന്ന് അനുമാനിക്കാൻ സാധിക്കും, ആ പെത്തമാളിന്റെ കണ്ണകീഡേവിപ്രതിജ്ഞയെ ചെങ്കു നുർക്കേണ്ടതുസ്ഥാപനങ്ങളാട് ഘടിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകിയൊരു പദ്ധതിയും വൈശ്വമുന്നോടി കണ്ണടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനു, അതു കൊണ്ടുപോലും കേൾക്കുന്നതുകയും ചെയ്യുന്നതിനു, അതു കൊണ്ടുപോലും കേൾക്കുന്നതുകയും ചെയ്യുന്നതിനു.

ചെങ്ങുന്നു കേൾത്തെന്നുറി കൂട്ടും നാരായണ
പിള്ള അവർക്കു ഒരപ്പുടവിച്ചിട്ടും മരറാരലിപ്പാ
യം സ്വീകാര്യോഗ്രമായി തോന്നുണ്ട്. അപേതി
മുന്ന് നയനാരമാരിൽ പ്രസിദ്ധനായ ‘വിരിൽമിണ്ട്’
നയനാരക കേൾത്തുമായും വേഴ്ത്തെ അടിസ്ഥാന
മാക്കിയാണ് അതിനു ‘നയനാർ തുച്ഛങ്ങുന്നു എക്കാ
വിൽ’ എന്ന് പഴയഗ്രന്ഥവർകളിലും സക്കാർ റിക്കാ
ട്ടകളിലും പ്രേരി പിടിക്കുവാൻ കാരണമായതെന്നുള്ള
അഭിപ്രായം വേണ്ട തെളിവുകൾക്കാണ് സമർപ്പിച്ചി
ടില്ല. വിരിൽമിണ്ടനയനാർ തുച്ഛങ്ങുന്നു ക്കാരനായി
തന്മുഖനാശം സംഗതി പെരിയ പുരാണത്തിൽനിന്നും
വ്യക്തമാക്കാണ്. ചെങ്ങുന്നുരിനെപ്പറി പെരിയ
പുരാണത്തിൽനിന്നും പ്രശ്നത്വാവായ ചേകിഴാർ ‘ചേരൻ
തിരുന്നട്ടുകളിനും ചിറന്തുള്ള ചെങ്ങൻകർ’ എന്നും
അവിടെയുള്ള മ്രാഹമണ്ണാത്മകമാരെപ്പറി:—

‘എന്നും പെയരിൽ വിളക്കിയുലക്കേറും

പെത്തമെയ്യെടെയ്യുതാ-

നൂറ്റാംപതിലും വയസ്സുവിനമെ

ന്തവള്ളത്താല്ലായ് നമ്മരെ

ചൊന്ന നെറിയിൽ വഴിയോഴുക്കളും
 കടിമെത്തലെ നിന്റും
 മനം കലത്തിൽ മാമരെ തുർമരപിൽ
 പെരിയോർ വാഴു് പതിയാം'

എന്ന പാടിൽ ചുകഴു് തതികാണനും. വേദമുരക്കളിൽ പ്രവിശ്യാമാരം സദാചാരതല്ലരമാരം പെരുമ യുള്ളവയമായിരുന്ന ചെങ്ങുനുർ ഗ്രാമത്തിലെ ഭ്രസ്തരു തതമരാർ നയനാരകത പ്രത്യേകമായ അഗ്രഹവിനും ബഹുമാനത്തിനും പാതുമായിരുന്നതായി വെളിവാക്കുന്നു. ഹിന്ദത്തിനും സുദരമുത്തിനയനാരകത സമകാലിക നായിരുന്നതിനാൽ എട്ടാംശതകത്തിന്റെ ഉത്തരാല്പത്തി എം ഒന്നതാം ശതകത്തിന്റെ പുരുഷത്തിനമിടയ്ക്കു ജീവിച്ചിരുന്നതായി കരഞ്ഞശ്ശിഖിരിക്കുന്നു. ശിവക്കു നാരെ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു് പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനു് പരഞ്ഞ പാണിയായി ദേഹസ്ഥ്യാരാ ചെയ്തിരുന്ന ഈ മഹാവികു മന്ത്രം കഥംവക്കാക്കു വളരെക്കാലതേക്കു തുച്ഛങ്ങുനുർ ക്ഷേത്രത്തിൽ മേൽക്കൊള്ളുന്നമാനമുണ്ടായിരുന്നവെന്നും അതനുസരിച്ചുണ്ടു് ‘നയനാർ തിരച്ചെടുക്കുന്നുർ കോവിൽ’ എന്ന പേരുണ്ടായതെന്നും ഉള്ളവിക്കുന്നതിനു പ്രഖ്യാപനായ ധാരായ യാത്രാരു തെളിവുമില്ല. ‘നയനാർ തിരച്ചെടുക്കുന്നുർ കോവിൽ’ എന്ന പേരു വിന്ദമിണിക്കുന്നയനാരം ക്ഷേത്രവുമായുള്ള ബന്ധതെല്ലാതിപ്പിക്കുന്നവെന്നു് തീർപ്പുടിയുള്ളതുന്നതിനു് നിവൃത്തിയില്ല. പെരിയചുരാണ്ടാൽ ലാകട്ട അതിന്റെ സംസ്കാരവാദമായ ശിവക്കുവി ലാസത്തിലാക്കുക ഈ വേഴ്ത്തെയ്യപ്പറി യാത്രാരു സുചന പോലുമില്ല. കോലും വൃഞ്ഞൾ ലൈ ഗമ്പവരിയിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നും അരബ്ബവം പററിയതായ് അറിയുന്ന

നായനാൽ വിറക്കിണിഡനയനാൽ ഒരുക്കഥംപെത്തിലെ
അംഗങ്ങളാണെന്നുള്ളത് അടിസ്ഥാനമാർഗ്ഗില്ലാത്ത വൈദംഉറ
മാം മാത്രമാണ്. ‘നായനാർ തിരക്കേള്ളുന്ന കോവിൽ’
എന്നതിന് തുച്ഛമാന്ത്രം ശ്രിവക്ഷ്യത്രമെന്ന അത്മം
സമജസമായി കല്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നണ്ട്. ‘നായ
നാർ’ എന്നത് ചെങ്കുന്നുകൾ സ്വന്ദര്ധിയെന്ന് പ്രസിദ്ധ
നായ വിറക്കിണിഡനയനാരാണെന്ന് അല്പും ധരിക്കാമെ
നേരുള്ളൂ. എന്നാൽ വിറക്കിണിഡനയാഃനാഴി ചെങ്കുന്നുൾ
കേൾത്തിൽ മേൽക്കൊള്ളുംണ്ടായിരുന്നുവെന്നും മറ്റും
ഇതിനെ ആസ്ത്രപദ്മാക്ഷി അല്ലെങ്കൊടുക്കുവാൻ തര
മില്ല.

എന്ന തന്നെയുമല്ല, വിറക്കിണിഡനയനാൽക്കുട്ടം
പെക്കാർ ആയിരത്തിൽപ്പരാ വഞ്ചം നിറ്റിജല്ലമായി മേൽ
കോള്ളു അധികാരം നടത്തിവന്നവെന്ന അല്ലെന്തെത്തു ച
രിതുലേവകളും ശാസനങ്ങളും ഒട്ടംതന്നെ അനാക്രിക്ക
നില്ല. കുണ്ഠുമ്പം ന്നേര തു ത്രീ വല്ലഭൻകോത എന്ന
വേണ്ടുന്നരാജാവ് കൊല്ലും പനക്കാവിൽ കോവിലകത്തെ
കൊട്ടിലിൽ തിരക്കേള്ളുന്ന പത്രക്കെപ്പുത്തമക്കാശൈ
വരത്തിസഭക്കി ആദിച്ചനമയമയുടെ അപേക്ഷപ്രകാ
രം പണിയിച്ച് അയിരുൻ ക്ഷേത്രത്തെയും അതിനോട്
ചേർന്ന് വസ്തുക്കളേയും തിരക്കേള്ളുന്ന ക്ഷേത്രത്തിന്റെ
കീഴുക്കി അവിടെത്തെ പൊതുവാളിന്റെ പേശ നീറോ
ടിക്കൊട്ടത്തതായി മാവുള്ളിത്താമുഖാസനത്തിൽ കാണാ
നു. വേണ്ടുന്നരാജാവിന് കൊല്ലുത്തുണ്ടായിരുന്ന പനക്കാ
വിൽ ഗ്രവതിക്ഷേത്രത്തിനുള്ളം കോവിലകത്തിനെ
ചുറ്റി:

‘നേരേപിനൊ പ്രിയസവ! പനങ്ങാ
വനത്തിനാകും ചു

ക്കാരാവം കൊണ്ടവിലു ജഗതാം ഭദ്രവീം
ഭദ്രവീം താം'

എന്ന് ഉള്ളിനിലി സദേശത്തിലും പിള്ളാലത്ത് 'പ്രസ്വാ-
വിച്ചുകാശം'നും. അഭിവ്ലൂഡൻകോത എന്ന വേണാട്ടരാജാ-
വിൻറെ കാലത്ത് തിരുത്തുജാൻറു ക്ഷേത്രം പങ്കെ
പ്രൈമക്കളും പൊതുവാഴിന്റെയും രണ്ടുത്തിലായി
തന്നെവന്നു നിസ്തൃഷ്ടമാണ്. ഈ വേണാട്ടരാജാവ്' ചെ
ങ്ങനുരച്ചത്തുള്ള തിരുവാഞ്ചുട്ടും ക്ഷേത്രത്തിലേക്കും
ചീല വസ്ത്രകൾ ഓന്നംചെയ്യുതായി രണ്ടുലേവകൾ ആ
ക്ഷേത്രത്തിലെ ചുറുമണ്ണപത്തിൽ കൊത്തിക്കാശം
ണം'. ഈ ഏപ്പുംകൾ നിർവ്വിജ്ഞം നടത്തുന്നതിന്
'നാംബൈഫോട്ടവാഴന' 'മന്ത്രവരു' ചുമതലപ്പെട്ട
തതിയിരിക്കുന്നതായും 'ഉറരാളിയം' 'പൊതുവാഴം' വിളി
മണംഡിയാൽ പ്രായച്ചിത്തം ചെയ്യുന്നെന്നു 'വൃവസ്ഥ
പ്രൈത്തിയിരിക്കുന്നതായും അവയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.
'മുഴിക്കുക്കാതു'മനസരിച്ചു' ഈ ധർമ്മസ്ഥാപനം തുടന്റെ
പോകണെന്നുമനും പ്രത്യേകം പ്രസ്വാവിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്ന
തന്നെയുമല്ല, ആക്കാലത്ത് കേരളത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഭാഗ
തതിൽ മേൽക്കോളുണ്ടായിക്കാരം ഭാസ്ത്രരവിവർമ്മനന-
രാജാവിനായിതന്നെവനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലാ
ണ് പുരക്കീർഖനാട്, കുടമുറനാട്, വെന്നുലനാട്, നാംബ
ഭേദനാട്, വേണാട് മുതലായ നാട്ടവാഴികൾ രേണു
നടത്തിയിരുന്നതെന്നും പല ശാസനങ്ങളായി തെളിയുന്ന
താണ്. തുക്കാടിത്താനം ക്ഷേത്രത്തിൽ ഇന്ത ഭാസ്ത്ര
വിവർമ്മപ്രൈമക്കാഡ കാലത്തുള്ള പല ലേവകളും കാ
ണാണണ്ട്. ഈ വക ശാസനങ്ങളിൽ അതാരു സ്ഥല-
ആളു ക്ഷേത്രകാഞ്ചിതരാം ഉറരാളിയം പൊതുവാഴം പങ്കു

ഒന്നിച്ചു് സഭകുടിനിശ്വയിക്കുന്നവള്ളം നട
തവിവന്നിതന്നായി തെളിയുന്നു. തിരഞ്ഞെടുപ്പുർ പര
ബഹമകളിൽ പൊതുവാഴിം വേണാട്ടുരാജാവും ഒന്നിച്ചുകുടി
അയിരുൾക്കൊഡുത്തെ ചെങ്കുന്നുൾക്കൊഡുത്തിൻറെ കീഴു്
ടാക്കി അവിട്ടതെ പൊതുവാഴിം പേക്ക് അട്ടിപ്പുറാ
യി എഴുതിക്കൊട്ടതായിട്ടാണ് മാവുള്ളി താമുഖ്യസന
തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു്. വിറക്കുമിണ്ടെന്നുണ്ടെ
കുട്ടംബക്കാർക്ക് ഇക്കാലത്തു് തിരഞ്ഞെടുപ്പുൻ്റുർ ക്കൊറു
തിൽ കല്ലുർപ്പറയുന്നപോലുള്ള ഭരണാധികാരജോദി
ഉണ്ടായിരുന്നവകിൽ നയനാരപ്പുറിയും താമുഖ്യസ
നതിൽ പ്രസ്താവം കാണേണ്ടതായിരുന്നു. എന്ന തന്നെ
യുമ്പു, കുസ്തിപത്രാംഗതകത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പുൻ്റുരം
പ്രേട്ടുന്നുംഭേദനാട്ടിൽ പെരുന്ന, മുക്കൊടിത്താനും മുത
ലായ ക്കൊറുജോളിൽ വേണാട്ടുരാജാവുൽക്കന്ന കോവില
ധികാരിയായിരുന്നാതായും കാണുന്നു.

അമ്പാലത്തെ ശാസനങ്ങളിൽനിന്ന് ക്ഷേത്രരേഖ
രിതികക്കൈപ്പറ്റി എതാനം വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ട്.
മാവുള്ളിത്താമുഖാസനത്തിൽ തിങ്കളുകൾക്കുറിച്ചു പാട
ചെടമകക്കൈപ്പറ്റിയും പൊതുവാളിനെപറിയും കാണു
ന്ന പ്രസ്താവങ്ങൾക്കാണ് അവർക്ക് ക്ഷേത്രത്തിലെ രേഖ
കാൽപ്പാളിവഴി കൈകാൽക്കർത്തു ത്വം എത്രമാത്രം
ബേജന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. പ്രയോഗക്കൈപ്പുന്ന പ്രസ്താവം
ക്ഷേത്രമിരിക്കുന്ന ഗ്രാമത്തിലെ സഭയെപ്പറിയാണ്.
(Travancore Archeological Series. Vol. II P. 34,
etc). പെരുന്ന, തുക്കാടിത്താനം, തുക്കാക്കര, തിങ്കളു
കൾക്ക് എന്നിങ്ങനെ പലദേശങ്ങളിലും പരിഷയെ
പുറി ശാസനപ്രസ്താവങ്ങളുണ്ട്. ഓരോ ഗ്രാമത്തിലെയും

ചീച്ച് നാടവാഴിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കേഷതുഭരണം നടത്തിയിരുന്നവനേ അനിഹേഡ്യപ്പെട്ടായ ശ്രിലാഖാസ നാഡുളിൽ നിന്ന് അനുമാനിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ട്. ചേരരാജാക്കമാരും നായനാരും അനവധി ഭ്രസ്തത്തു കുറഞ്ഞ തുപ്പടിഭാനം ചെയ്തായി ഗ്രന്ഥവർത്തിയിലെണ്ണെന്ന പായന പ്രസ്താവം നായനാക്ക് മേൽക്കൊള്ളു അധികാര മുണ്ടായിരുന്നവനുതിന് വാസ്തവത്തിൽ ഉയർവ്വലക മാറ്റിരിക്കുന്നമില്ല. വിറക്കിണ്ണെന്നയനാരുടെ ചരമത്തി നടത്തുള്ള ശതാബ്ദത്തിലെ മാവുള്ളിത്താമുഖ്യാസനത്തി ലോ പെരിയചുരംണത്തിലോ നായനാരുടെ മേൽക്കൊള്ളു യൈപ്പുറി യാതൊരു സൂചനയുമില്ലെന്ന് പ്രഭ്രഹ്മ സൂരണിയമാണ്. എന്നതെന്നയുമില്ല, വിറക്കിണ്ണെന്നയനാരുടെ കാലത്തിനു വളരെമുമ്പുതന്നെ മലയാളമ്പ്രാവു സന്താരം ആയിപ്പര്യം സൂഖ്യമാപ്തിത്തമായിക്കൂടിണ്ടിരുന്നു. തിരച്ചെങ്ങൻ്റെരിലെ മ്രൂവമണാരുടെ ബാഹ്യല്ലത്തും സ്വയമ്മനിശ്ചയേയും പററി ആ പ്രദേശം സംശയിച്ചി സ്വയമ്മനിശ്ചയേയും പററി ആ പ്രദേശം സംശയിച്ചി കൂടി നമാഖിവാർ പ്രശംസിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനാം ആ കൂടി, അനീശക്രാചാര്യരുടെകകാലത്ത് തിരച്ചെങ്ങൻ്റെരിക്കാരായ മലയാളമ്പ്രാവുമാണും കവനക്കശലതയും പ്രസിദ്ധി പെററവരായിരുന്നവനും ശക്തിപ്രദർശന ആയുള്ളച്ചുഡാമണി, ഉന്നതവാസവദത്ത മുതലായ സംസ്കൃതത്തി കുറഞ്ഞ തെളിവായിരിക്കുന്നുണ്ട്. മാവുള്ളിത്താമുഖ്യാസന ത്തിൽ കാണുന്ന പത്രബൈമകൾ കേഷതുഭരണം നടത്തി വന്നിരുന്ന മലയാളമ്പ്രാവുമാണും തന്നെയെന്ന വിചാരിക്കുന്നതാണും സംഗതമായിരിക്കുന്നത്.

ചെങ്കുന്നുർ കേഷതുഭരിൻറെ ഭരണകത്താക്കളായി തന്ന മലയാളമ്പ്രാവുമാണുരെപ്പുറി വിറക്കിണ്ണെന്നയനാരുടെ കാലത്തിനടത്തുള്ള നമ്മാംവാരും തിരച്ചെങ്ക

യാർവാതം പാടിയിട്ടുള്ളത് മുന്ത്രേകം ഗ്രേഡേയമാണ്. നമ്മാർവാർ ഗാലായിരുപ്പുണ്ണിത്തിൽ തിങ്കളുകൾക്ക് റിനൈക്കരിച്ചു പാടിയിട്ടുള്ള പാട്ടുകളിൽ തുച്ഛിരിറാറുണ്ടെങ്കിൽ ‘പോർക്കടാവരചർഡിട്ട, മാടമീമിചെക്കാ സ്വീബനേതകത്ത് ചീർക്കാറം ചിററായൻ തിങ്കളുകൾ ഒരിൽ തിങ്കളിരാറെങ്കാൽ ചെങ്കചാർവേ’ എന്നു. കംസനെ കൊന്ന ബാലഗോപാലനായും, ‘എങ്കാലചെങ്ക ഹാർവ്വയാമുടെയമുതം ഇമെയവരപ്പും എന്നപ്പും’ എന്നു ഇമയവരപ്പുനായും, മറ്റൊ പലതുപത്തിൽ വണ്ണിക്കുന്നു. ‘ചെങ്കയലുകളും തേവേശൻപുടെ ചുഴു’ തിങ്കളുകൾ എന്നും, ‘തെൻതിചെക്കാ അണി കൊഡം തിങ്കളുകൾ’ എന്നും, ‘ചെറിക്കലേവാഴേ കൂടുക തെക്കണിചുഴു’ തിങ്കളുകൾ എന്നും, ‘അമർ നെ തണ്ണപ്പഴനത്തിങ്കളുകൾ’ എന്നും, മറ്റൊ ചെങ്കും നുറിലെ ഭ്രഥമിതിയേയും ധലവുകളും ഒരു അദ്ദേഹം വണ്ണിച്ചുകാണുന്നു. അവിടുത്തെ മൂന്നുണ്ടാക്കിയ പുറി:—

‘നല്ലനാമരെന്നോ വേർവ്വിയുംമുട്ടത്ത്
നുഡുകെക വിചുന്നുളിമരെക്കും’

എന്നും,

‘മനക്കാരം ചീർ മുഖായിരവർ വണ്ണചീവനും
അയനും താനും ചുപ്പാർവാഴു’
കനക്കാരം തിണ്ടമാടത്തിങ്കളുകൾ രിൽ,
എന്നും,

‘ചെഴുനിലംതേവർ നാൻമരെന്നോ
തിചെവ കൈക്കുള്ളിയേത്തും തിങ്കളുകൾ രിൽ’

എന്നും,

‘അമർത്തപീം മുവായിരവർ വേതിയർക്കൾ
തവതി ഓവനിതേവർ വാഴുവു’

എന്നും വേദാന്തജ്ഞാനങ്ങളിൽ നിശ്ചംഗങ്ങളും മുവായിര
വർ എന്ന് പ്രശംസിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മാർവാർ തുപ്പ
ലിയുർത്തേവരെപ്പറ്റി സ്ത്രിച്ചിട്ടുള്ള പാട്ടുകളിൽ:—

‘ചെഴുനിർവ്വയത കടന്നാട്ടതിങ്ങപ്പുലിയുർ’

എന്നും, ‘ചുനൈനയം പൊഴിൽ ചുഴുതിങ്ങപ്പുലിയുർ’
എന്നും, ‘ഉരധവളക്കിളർപ്പാലെയും കരന്മം പെത
ബൈനൈന്മം ചുഴുതു എൻവളക്കിളർ തണ്ഠപണ്ണക്ക
ടന്നാട്ടതിങ്ങപ്പുലിയുർ’ എന്നും,

‘മല്ലിലെല്ലത്വവ വണ്ണക്കാടിപ്പുൽ

കവീകിളുന്നാർ കമകിൾ

മല്ലിലെല മടൽ വാഴേ ഇരുന്നകളി

ചുഴുതുമനും കമഴുതു

ചുല്ലിലെലതെങ്കിളടക്കാലുലവും

തണ്ഠതിങ്ങപ്പുലിയുർ’

എന്നും,

‘വടമാഴിമരെവാൺ വേരുവിയും

നെയ്യുഴൽ വാൺപുകേകപോയും

തിടവിച്ചവിലമരംനാട്ട മരെക്കിം

തണ്ഠതിങ്ങപ്പുലിയുർ’

എന്നും,

‘വിരവാരിചെമരെര വേതിയരോലി

വേലെലയിൽ നിന്നെന്നലിപ്പും’

എന്നും മറ്റും അവിട്ടതെ പ്രതിവിലാസങ്ങളേയും
അവദജ്ജേഞ്ഞാത്തെന്നാരായ ഭ്രഹ്മവന്മാരെയും പ്രശംസിച്ചി

രിക്ഷൻ. തിരുമ്പെങ്കയാർവാർ തിരുപ്പുലിയുരെക്കി
രിച്ച് ‘പേരാലിൽനിന്ന് കാൽനരെയുർ തിരുപ്പുലിയുർ’
എന്നു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്ഷൻ. ‘വിടലിൽ വേതവോലി? മു
ങ്ങൾ’ തിരുവൻഡൻ വണ്ണുർക്കേഷ്ടതവും നമ്മാർവാർ സദ
സ്ഥിക്കേണ്ടിട്ടും. അരുദവാരമാരുടെ ഈ വള്ളനകളിൽ
നിന്നും അവർ ഈ കേഷഗ്രാമം സദപ്പിച്ചുകാലത്രും
വേഡാന്തശ്ശാനത്തുറന്നാരായ മുഖമണ്ണക്ക് അരുധിപത്ര
വും പ്രാഥാൺവും ലഭിച്ചിരുന്നതായി തെളിയുന്നുണ്ട്.

ചെങ്കുന്നതുരെ മുഖമണ്ണരെപ്പറ്റി പിള്ളാലത്തും
ചിലവള്ളനകൾ ഭാഷാകൂത്തികളിലും കാണുന്നു. ഒന്നു
നൂത്തിരിയുടെ കാലത്തോ അതിനടുത്തോ ഉണ്ടായ
‘ചന്ദ്രാശവ’ത്തിൽ:—

ചതിയ കനകഭാസോഭ്രംബഹരുസരാഭ-
ഷണപരികലിതാംഗാഭ്രമിപാലോപമാനാഃ
ധനമദപരിത്രും യൈസപത്രുംവലനേ
സദസി സുഭതി! ചെങ്കുന്നരമീഷാനാിവാസം,

എന്ന കാണുന്നതിൽ നിന്നും ചെങ്കുന്നതുർ ഗ്രാമക്കാരായ
മുഖമണ്ണരുടെ പ്രാബല്യവും പ്രാഥാൺവും ചെളിവാ
കുന്നു. കൊല്ലം എട്ടാം ശതകത്തിന്റെ ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ
ജ്ഞാതിസ്തോറ്യുപണ്യിത്തമാരായി വാഴമാണേവല്ല, പുലികു
വള്ളപോരി എന്നിങ്ങനെ പല പ്രസിദ്ധഗാനങ്ങം ഈ
പ്രഭേദത്ത് പരിപാലിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കൊല്ലം
പത്താം ശതകമായപ്രാഭേക്ക ചെങ്കുന്നതുർ ഗ്രാമക്കാരുടെ
ശക്തി കുറിഞ്ഞപ്രായമായിത്തിന്റെവെന്നമാത്രമല്ലോ, തിര
ചെള്ളുർ കേഷത്തിന്റെ ഭരണകാൽങ്ങളിലും കഴച്ചു
ങ്ങൾ നേരിട്ട്. കൊല്ലം വൃദ്ധൻ-തു കേഷത്തിന്റെ
അധിനിപ്പിക്കപ്പെട്ട പല ഭാഗങ്ങളും അഗ്രിക്കിരയായിത്തിന്റെ.

கிழவூரு அனைத்தில்லை அலிமானஸ் மொசீனா
குத்தவைவும் ரோட்டுரஸ்தீல் ஹத்கொள்ஸ் விழேஷன்
நல்லது. ஆயிட்டியூத்தனை கேஸ்டும் கணாக்மானி பளி
யிக்கூன்னிடம் அதற்கீழ்த்து, ரெஸ்க்ரத்தாக்கீதுடை அனா
ஸமகொள்ளும் நிலை வழிரெக்காலம் கொள்ள ஞிகோவி
லும் நால்வைவும் தீவிரமானது. செட்டுக்கூற்று ராமகாந்தகை
கூடுதல் கூயிட்டுத்துக்கூடுதல் காயக்கூடும் ராஜாவில்லை அயில்
காரம் ஊர் பூபேஶ்வரத்து நடங்கவான். ஒத்திரைரைங்கரை
கேஸ்டுத்திலேயும் ராமத்திலேயும் மேல்கோழியாயில்
புதியக்குறு கோவில்காதை சிரவாராஜாவினை
செரியிலெல் ஜான்ஸுல் அவரோயிட்டுத் தூருவமளையில்
பத்துத்தில்லை அயில்பதங்காதை லோதிப்பிடிசு. விகும்
வாரிராஷியாயினான் மாத்துள்ளவும்மஹாராஜாவும் காய
கூடும், தெக்கங்குறு, முதலாய் சிரிரைசெவாரை பராஜித
ராக்கி ராஜூமக்கியபேரும் காயக்கூடும் ராஜாவின் செட்டு
நாற்கேஸ்டுதிலும் ராமத்திலும்கூடுதல் அயிகார
ங்குறு வளதிப்பு மாத்திலேக்கல்லிடுது. கொல்லும் ஸ்ரீ-த்
செட்டுக்கூற்கேஸ்டும் ஸக்காயின்திலெட்டுக்கூடுதலை
வளத்திப்பு பூண்டுத்திலேயும் நிலை இரண்டத்தில் கடு
நிறுத்துக்கூடுதல் கேரளத்தில் ஸ்ரீகாலமாயினா
ஸ்ரீகாலமாயினாம்பகுந்தத்து பூயாந்து கிரயாதை
நாற்கேஸ்டுதில்லை பூயாந்து மூலையும் கிரயாதை
யிரிக்கூடுதலைநிறுத்துத் து அத்துப்பாஸ்கரங்களை. ஏக்கால
த்திலெல் திவுபுமல்கூடுதல் அதிலை உடன்தமாய் ஸ்ரீ
உண்டுக்கூடுதல் கூடுதல் கூடுதல் ஸ்ரீகாலமாயினா. ஊர்
பூண்டுகேஸ்டுதில்லை பூர்வாக்கிருது ஸ்ரீகாலமாயினா
திலை குடுதல் ரவேஷன் நடந்துகூடுதலான்.

VII. മേലുത്തർ നാരായണട്ടതിരി

സംസ്കാരിക്കുന്നതിനേരിയും സംസ്കാരത്തിനേരിയും അഭ്യന്തരിക്കിലും പുരോഗമനത്തിലും കേരളീയമഹാകാർ ചുരാതനകാലത്ത് അദ്ദീമാനകരമായ പജക്കത്തിട്ടബന്ധനംമുള്ളത് അവിതക്കിത്തമാണ്ടെല്ലാ. ഭാരതീയനാഗരികപത്രത്തിനേരി വികാസത്തിനം പരിപോഷണത്തിനം കേരളകവികളും പണ്ഡിതന്മാരും ചെയ്തിട്ടുള്ള സന്നാഹങ്ങൾ അവക്ഷേഖിച്ചുപോരാത്തരമായ യശോധനം സമാജിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. സംസ്കാരിക്കുന്നതിനം ഭാരതീയരാസൂക്ഷ്മരക്ഷണം കേരളത്തിലെണ്ണായതുപോലുള്ളതുപുരോഗതി ഭാരതത്തിനേരി ഇതര വണ്ണധനങ്ങളിലെണ്ണായിട്ടണാണ് എന്ന് സംശയമാണ്: സാമീത്രപരമായ അഭിരൂലായും മേതുദ്രുതന്മാരായവരിൽ മേലുത്തർ നാരായണട്ടപാദക്ഷേമം സ്ഥാനം അത്യുന്നതമാണ്. ത്രൈശകരാചാര്യൻം ശിഥിച്ചാര്യൻം പാണ്ഡിത്യവൈദികവകോൺഡം കവിതാചാത്രം അവതാരംകോൺഡം അനന്തത്മമാക്കിയ ‘വെട്ടത്തു’നാട്ടിൽ ‘ചടനക്കാവ്’ എന്ന ഭരവതീക്ഷ്ണത്തിന് സമീപമായി പരമിതിയിൽ മേലുത്തറില്ലത്തിൽ കൊല്ലും ഒന്തേ-ൽ ഭ്രാഹ്മകാജാതനായി. മേലുത്തറില്ലും പരമ്യരയായി പണ്ഡിതമാരുടെ വിശ്വനിലമായിതന്നുവെന്നും ഏഴപ്പറമ്പിമണ്ണാട് വത്തിച്ചിരുന്നു ഒരു പ്രധാനക്കുടംബമായിതന്നുവെന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അട്ടത്തുള്ള ചടനക്കാവുക്കേഷ്ടത

ഈ മഹാത്മാവ്, നിരവധി പണ്ഡിതന്മാരുടെ അവതാരംകോൺഡം അനന്തത്മമാക്കിയ ‘വെട്ടത്തു’നാട്ടിൽ ‘ചടനക്കാവ്’ എന്ന ഭരവതീക്ഷ്ണത്തിന് സമീപമായി പരമിതിയിൽ മേലുത്തറില്ലത്തിൽ കൊല്ലും ഒന്തേ-ൽ ഭ്രാഹ്മകാജാതനായി. മേലുത്തറില്ലും പരമ്യരയായി പണ്ഡിതമാരുടെ വിശ്വനിലമായിതന്നുവെന്നും ഏഴപ്പറമ്പിമണ്ണാട് വത്തിച്ചിരുന്നു ഒരു പ്രധാനക്കുടംബമായിതന്നുവെന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അട്ടത്തുള്ള ചടനക്കാവുക്കേഷ്ടത

തതിലെ ഉള്ളാശമുന്നാനും മേലുള്ളരില്ലേത്തക്കളുണ്ടായിരുന്നവും കാലങ്ങുമത്തിൽ അതു പ്രശ്നങ്ങൾക്കുംബും അനും നിൽക്കും അവകാശകുമരണസർച്ചു് ഉള്ളാശമുന്നായിക്കാരം മറവണ്ണേരി തൈക്കേട്ടു് മനയ്ക്കും ലേക്കും തുക്കിയെന്നും അറിയുന്നു. നാരാധാരഭട്ടതിരിജട ജനനകാലത്ത് മേലുള്ളർക്കുംബും പ്രാബല്യത്തിലും പാണ്ഡിത്യപ്രകാശത്തിലും മികച്ച നിന്നിരുന്നവും വെളിവാക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് മീമാംസാ പണ്ഡിതനും വേദവിത്തുമായിരുന്ന മാതൃദത്ത ഭട്ടതിരിയായിരുന്നു.

ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിരി:—

‘ഭ്രാംഗേ കേരളാവേ സരിതമില്ല നിളം—

മുത്ത രേഖാനവ നാവാ—

ക്ഷേത്ര ഗവുതിമാത്രേ പുന്തപരിനവ

ഗ്രാമനാളി സപയാളി

യമ്മിപ്പാഡ് ഭട്ടത്രാഭ്രവില മതപാടോ

മംഞ്ഞാത്തദ്വിജേന്റം—

ജാതോ നാരാധാരാവേര നിരവഹദത്തുലാം

ദേവനാരാധാരാജാഥാം’

എന്നു ‘പ്രക്രിയാസവ്യസപ’ത്തിൽ ഭട്ടപാദർത്തനെ സ്ഫുരിക്കുന്നുണ്ട്. അക്കാലത്തുനാഡായ ഭേദരസനേശകാവ്യത്തിൽ, മാതൃദത്തഭട്ടതിരിജട ശിഷ്യന്മാരായി അനന്വധിയാ ഒക്കൾ ശാസ്ത്രമല്ലസിച്ചിരുന്നവും:

‘മഹംബേണ പ്രമിതവിഭവാം

മാതൃദത്തദ്വിജേന്റ

ഗ്രീമദ്ധിംഗ്രോത്കരമവർത്തേ രാസം തുതാം

ശാസ്ത്രം എലാബേഡി’

എന്തിൽ പ്രസ്വാവിച്ചുകാണുന്നു. പരമധാർമ്മികന്മാർ മീമാംസക ശിരോമൺഡിക്ഷയിൽനിന്ന് സപ പിതാവിൻ്റെ അട്ടക്കാർന്നിന്നും ഭേദപാദർ മീമാംസാഡിശാസ്ക്രാംഗ്രാം അല്ലെങ്കിലുതെന്നു കാണുന്നു. ഭേദപാദത്തെ മാതാവും കുന്നങ്ങളുത്തിനു സമീപമുള്ള ‘പോക്കുളം’ ദേശത്തിൽ പെയ്യുർ മനയ്ക്കലെ വിഭാഗിയായിൽനിന്ന് ഒന്നുകൾജ്ഞനമായിരുന്നു. പെയ്യുർ മനയും എറിയകാലമായി പണ്ണിത്തുടങ്ങുന്ന പാരമ്പര്യമുള്ളതും ഒരു പ്രശ്നക്കട്ടംവുമായിരുന്നു. വെന്നും സുപ്രസിദ്ധമണ്ണല്ലോ. കൊല്ലും ഏഴാം ശതവാഹി പ്രതിബന്ധിൽ പുർഖുല്ലാട്ടത്തിൽ ശക്തൻ സാമുതിരിപ്പാട്ടി ലെ വിദ്യസ്ഥല്ലാട്ടിൽ അല്ലുക്കുണ്ടും, സർവ്വശാസ്ക്രാംപാരം ഗതനമായിരുന്നു മഹാപ്രഭാതയും പെയ്യുർ മന ഒരു ശതാബ്ദത്തോളം പണ്ണിത്തുടങ്ങുന്ന സർവ്വസമതമാണു്. അക്കാ സക്രൂഹായിരുന്നുവെന്നു് സർവ്വസമതമാണു്. അക്കാ ഉത്തരവും പെയ്യുർ ഭാട്ടുന്നയേപ്പാലെ പാണ്ണിത്രു വെച്ചുണ്ടായിരുന്നു മരറാതു പ്രശ്നക്കട്ടംവും കേരളത്തിലെ പ്രശ്നായിരുന്നുനായെന്നു് സംശയമാണു്. ആംഭാടവും കൊണ്ടു് പരദേശരൂത്തിനിന്നുംവും ഉദ്ദിഷ്ടപണ്ണിത്തുടങ്ങുന്നതും നാൽക്കാണു്

‘ഭാരന ച ക്ഷുദ്രുക്കശം
സർവ്വജ്ഞതൈത്തെ ച ചന്ദ്രവണ്ണശയരം
പെയ്യുരാഡ്യ! മഹാശ്രീ!
കവിതാ മാദ്രീം കാളിഭാസ! തപം’

എന്നു് അനുകൂലിന്തിന്തനായ മഹാപ്രഭാതും അനന്തരഗാമികളായി അവിടെ പരിലസിച്ചിരുന്നു ഏഴ് മീമാംസക നാതുടെ ഏകസ്ഥാപനിയായിരുന്നു നാരായണ ഭേദപാദത്തെ മാതാവെന്നു് എത്തിഹ്യം മേഖലാക്കുന്നതും അവിശ്വസിക്കുന്നതും അവിശ്വസിക്കുന്നതും കാഞ്ഞില്ല. ശാസ്ക്രാംഗ്രാം ശാന്ത

മതികളായും കലകളിൽ കശലനാരായിരുന്ന പുർണ്ണിക നാർ മാതൃഗ്രഹത്തിലും പിറുഗ്രഹത്തിലും ഒരപോലെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു് പാരമ്പര്യം പരിപാലിക്കുന്ന തിൽ എത്രമാതും ഉത്തേജകമായ പ്രചോദനയായിരുന്ന വെന്നു് പരയേണ്ടില്ലെല്ലാ. പാണ്ഡിത്രുപരിപൂർണ്ണമായ ദൈവരിക്ഷത്തിൽ ജനികകയും വളരുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാൾക്കു അതിന്റെ സൗഖ്യത്തും ഏകരക്ഷരെയക്കിലും അനുഭവിക്കാതിരിക്കാൻ കഴികയില്ല. പെപ്പുർണ്ണ മന യും ലൈ കിളികരക്ഷപോലും സാധച്ചയ്യും കൊണ്ട് ശാസ്ത്രവാദത്തിൽ വെവഭദ്യും സന്ധാരിക്കാമെങ്കിൽ അവ്യാട്ടത്തെ അനന്തരവെന്നു് കായ്യും പ്രത്യേകം പരയേണ്ടില്ലെല്ലാ.

പാരമ്പര്യം മാതൃമല്ല, അവധാനപൂർണ്ണമായ അല്ലോ സവും ഭട്ടപാദങ്ങൾ പാണ്ഡിത്രോല്ലാഘവത്തിനു വഴി തെളിച്ചവെന്നു് മുഴുമാണെല്ലാ. എന്നാൽ ആല്ലകാലത്തു് കലാഖാരപ്രകാരമുള്ള വില്ലാല്ലാസത്തിലും വേദാല്ലരു നത്തിലും അഭിജചിയില്ലാതെ ആമാരനീധാരാഭികളിൽ മാതും ബഹുതുലനായി കഴിത്തുകൂടിയതു് അങ്ങാലതെന്നു നന്ദിതിരിക്കുംബദ്ധമുള്ളിലെ മൂളമുക്കാക്കാക്കും സഹജമായി തന്ന അനാസ്ഥയും ചുമതലവോധമില്ലായ്യും കൊണ്ടായിരിക്കണം. കുടംബ പാരമ്പര്യങ്ങളെ നില നിത്രിക്കുന്ന തിൽ ഒരും സും ജേജുചതുന്നല്ലാതെ മറ്റു സംഖ്യാദിര നാക്കണാക്കുന്നതു് അതു സാധാരണമല്ല. ചെറുപുത്രി ലെതന്നു തിരുതിനട്ടാളം തുകാണിരുത്തിൽ താമസമാക്കിയതും അവ്യാടയുള്ള പ്രിഷ്യാരത്തു് സംബന്ധമായി ക്രൂട്ടിയതും ഒരുവിധത്തിൽ വില്ലാല്ലാസത്തിനു തെസ്സുമായിയെങ്കിൽ ഉറോങ്കരത്തിൽ മുണ്ടുപുദമാക്കാതെ

കിങ്ങനില്ല. മുകാണ്ടിയുടർവ്വെ പിഡിയാരം ചുരാതനകാലം ഇത്തക്ക വില്പാസന്യന്നാരെക്കാണ്ട് പ്രസിദ്ധി പ്രാപിച്ചു ഒരു കാലിനക്കടംബമായിരുന്നു. ഉദ്ദശ്യ പണ്ഡിതന്റെ കാലത്തോ്:—

‘യന്നുലുപന്നുലുപന്നിനാം ഫണിപ്പതി ഭേദിതാം
ഭോധിക്കുംഭീക്കമാരാം
മുളം കേവിൽ പ്രമാന്ത പരമ്പര
കണ്ണികാ ദ്രോഹിനസ്സാൻ നമാമഃ
പ്രത്യാഹാര ഗ്രംഹപില്ലേരിതമതിരസൈ
കോപി സാഹിത്യവില്പാ
കാണോ നാണ്പുനാമാ പ്രലപത്ര ജരസാ
താവതാകിംനഹാനിഃ’

എന്ന പ്രശ്നം: അധിക്ക പണ്ഡിതഗിരോമൺ നാണ്പുപ്പിഷാരടി സുപ്രസിദ്ധനാണബ്ലോ. നാരായണ ഭട്ടിരി അവിടെ താമസമാക്കിയിരുന്ന കാലത്തോ് തക്കം, വ്യാകരണം, ജ്ഞൈതിഷം, വൈദ്യം എന്നീ വിഷയങ്ങൾ ഭിൽ അനാധിപണ്ഡിതനായിരുന്ന അച്ചുതപ്പിഷാരടി ഭട്ടിരിയുടെ ജീവിതത്തിൽ മുംഭോദക്ക്മായ ഒരു പരി വര്ത്തനം സംഭവിക്കുവാൻ മെത്തുത്രനായിത്തീന്. നിത്യ കമ്മാനഞ്ചൂനങ്ങളിൽ ഹോല്യം അനുഭവനായി കഴിത്തു കുടിയ ഭട്ടിരിയുടെ അനാസ്ഥ സദാചാരനിരതനം സാത്പ്രികമ്പുലിയുമായിരുന്ന ഹിഷാരടിയുടെ നിശ്ചിതഗ കാരത്തിനു ശരിക്കെൽ ഹാതുമായതോ് അന്തുചുർച്ചുമായ ഒരു മാറരത്തിനു കാരണമായി. വെള്ളം ശൈത്രിക സുവ ഔളിയ മാത്രം കളിയാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഭട്ടിരിയിൽ മും സംഭവം ലിലാതുകന്റെ ജീവിതത്തിലെന്നപോലെ ഒരു മാനസാന്തരത്തെ ഉള്ളവാക്കി. അന്നമുതൽ പിഷാര

ടിയുടെ ശിഷ്യനായിത്തിന് ഭട്ടിരി അല്പകാലത്തിന് ഇളിൽ മുജമവാസനക്കാണ്ടം പാരപ്പയ്ക്കാണ്ടം എറുക്കുന്ന വികസിതമായിരുന്ന ബുദ്ധിശക്തിയാൽ മുര വിനെ അത്രപരതന്നുനാക്കി. വിഭക്തികൾ ഉറ ആവോ എന്ന് ഏകദേഹ മുര ഭട്ടിരിയോട് ചോദിച്ച തിന്:—

‘ആദി രക്ഷത്തുമാം ചരാവരഹ്യഃ
ആദി നമസ്യ സദാ
ആദിവൈ സുരക്ഷിതോമമസത്യ
ആദിയ ദത്തംഡനഃ
ആദിവൈ സമുത്തഭവോ മമ വിഭോ
ആദിസ്യ ഭാസോസ്യ ഹം,
ആദി ക്ഷതിരചവുലാസ്യ, ഭഗവൻ
മേ ആദി! മുളം നമഃ’

എന പദ്മം ചൊല്ലിയത് ‘അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘ഭാവിത്രേ യഃപിത്രുന ശകന’മായി കയ്യേണിയിരിക്കുന്നു. മേലു മുത്തർ ഭടപാദങ്കു മുരക്കാമാരക്കുറിച്ചുള്ള ഗണനാ പ്രസംഗത്തിൽ അച്ചുതപിശാരടിയും പ്രമാണമാന ത്തിന് ‘അവകാശമുണ്ട്’. മേരുസംശയത്തിൽ:—

‘തസ്മാത് പ്രത്യക്ഷം പ്രധിതനയനഃ
കണ്ണ ഗ്രഹാധിനാമം
സവംജ്ഞം തം പ്രണമ ഗിരിഃഃ
കേതിമാനച്ചുതം ച;
ഒപ്പുകസ്താവദപ്രഹതി ശിരസി
ജ്ഞാതിശാമേകമിന്ദം
ജ്ഞാതിശ്വരം നിവിലമപരോ
ധാരയത്രുന്നരംഗൈ’

എന്നു പിഷാരടിയുടെ ജ്ഞാനതിഹ പാണ്ഡിതും തത്പരം സംസ്കാരിക്കുന്നവൻ. പിഷാരടി ‘പ്രവേശകാം’ എന്ന സംസ്കാരത്തിനും നിന്മിച്ചത് ഭക്തിരിഥയും വ്യാക രണ്ടും പരിപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടാണെന്നും ഒറ്റതില്ലോ ഭക്തിരിക്ഷ തന്റെ സകല അല്ലെങ്കിൽ കാരണങ്ങൾ തന്നെയിൽക്കൊണ്ടു പിഷാരടിയോടു വലിയ പ്രതിപത്തിയും കൈതിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. കൊല്ലും എൻ്റെ അച്ചുതപ്പി ഷാരടി കാലയവനികയുള്ളിട്ടിൽ മരണതപ്പോൾ ഭക്തിരിക്ഷ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിരിഃ:—

‘ മേ ശമ്പാഗമ ! നിഭ്യം വിശ്വദതാ
ബ്രംഖൈനി പീഡിഷ്ട്രേസ്
ഹന്തജ്ഞാനതിഹത്രന്തു ! പത്രവസിതാ
തിമുർക്കണ്ണയോസ്സുകമാ
ഹാ ധാർജ്ജപ്പ പ്രവണ്ണാസി വൈദ്യസരണം
നാശോസ്യലക്ഷാര ! ഭോ
വിദ്യാനാസപരസ്യപ്പ ഭദ്രവതാ
മാധാരത്രഭ്രതാച്ചതഃ ’

എന്ന പദ്മം ചൊല്ലിയതായി ഒറ്റതില്ലെങ്കാം. ‘പ്രതിയാസവും സ്വന്തമായി പരസ്യപ്പായി തന്നെയാണ്’ എന്ന പദ്മം ചൊല്ലിയതായിരുന്നു. ‘പ്രതിയാസവും സ്വന്തമായി പരസ്യപ്പായി തന്നെയാണ്’ എന്ന പദ്മം ചൊല്ലിയതായിരുന്നു.

‘ അയമച്ചുത മുത്തുപയാ
പാണിനികാത്രായനാലി കാരണം ശ്രാവം
യത്തുപല പ്രസ്തുതാൾ
കുതരാഗരസോദ്ധ ശമ്പമാദ്ധ്യം ശ്രാവം
എന്നും,
‘മീമാംസാലി സപ്താതാനിഗമ മവികലം
മായവാചാത്തുവഞ്ചാ—
തതക്കം ദാമോദരാത്തുദ്ധവി പദപദ്ധവി
മച്ചുതാത്തും ബുദ്ധയഞ്ചാൽ ;

തേഹാം കാരണ്ണയോഗാൽ കിമപിച
 കവിതാമാപ് സവം കമ്മമേതലു
 ഭ്രാന്ത ശ്ലോപ്പണം മേ ഭവത ച സതതം
 ദീരഘാരേ കടായാം'

എന്നും പ്രകടമായി അനന്തരിക്കുന്നു. തുകാളിയുടും അപ്പു
 തപ്പിഷാരടിയൈക്കുടാതെ, മാധ്യവാചാംസ്തു, ഭാമോദരാ
 ചാംസ്തു, സപ പിതാവ് എന്നിവർ പില്ലാലത്തു ഭട്ടി
 റിയുടെ മുരക്കുമാരായിത്തന്നവെന്നു വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്.
 മുൻപല്ലത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന മാധ്യവാചാംസ്തു
 ഭാമോദരാചാംസ്തു എവിടെയുള്ളതുവരായിത്തന്നവെന്നു
 അറിയുന്നതിനപോലും വേണ്ടലക്ഷ്യങ്ങൾ ലഭിച്ചി
 കില്ല. മാധ്യവാചാംസ്തു ഒരു പിഷാരടിയായിരിക്കു
 മെന്നു അണ്ണാമലയുണ്ടിവേർസിറി സംസ്ക്രതപല്ലാഹ
 സർ റാമപ്പിഷാരടി അവർക്കും സംബന്ധിക്കുന്നതു
 ശരിയായിരിക്കുന്നു നിരുത്തിയില്ല. ആതു ആചാംസ്തുവാൻ
 അടക്കതെ അഞ്ചുസ്തിച്ചതു് റാമപ്പിഷാരടി പറയുന്നതു
 പോലെ തക്കമല്ല, വേദമാണുന്ന മിന്നുലരിച്ചപല്ലത്തി
 തു നിന്നു വുക്കതമാകയാൽ, മാധ്യവാചാംസ്തു ഒരു വേ
 ദജ്ജാത്തമന്നായ ഗ്രൂവമണ്ണന്നാണുന്ന തെളിയുന്നുണ്ട്.
 ഇവരെപ്പറിക്കുട്ടത്തു ഗവേഷണം നടത്തുണ്ടായിട്ടും
 സ്ഥിരിക്കുന്നതു. വേദജ്ഞന്നായ ഒരു ഗ്രൂവമണ്ണനു അ
 ന്തരാളിത്തിൽനിന്തി അദ്ദേഹത്തിനെക്കുണ്ടു് പറയി
 ചും മഹാമുരക്കവായ അച്ചുപ്പിഷാരടിയുടെ പ്രകാ
 ഞന്നിനും വേദാല്പയനും നടത്തിയതെന്നും അനന്തരാ
 യവിയം പിഷാരടി വേദോപദേശം ചെയ്യുകയാൽ
 അതിന്റെ ഫലമുണ്ടി ലഭിച്ച വാതരോഗത്തെ നാരാ
 യണ്ണട്ടപാദർ ഉഴിഞ്ഞുവാങ്ങിയെന്നും പിതൃക്കേതന്നായ

എത്തമഡാരാജാവ് പിതാവിനെ ബാധിച്ചതായ ജന
യെഎറുവാങ്ങിയതുപോലെ ശിഷ്യൻ പിഷ്ടാരടിയുടെ
വംതരേഗം എറുവാങ്കുകയാൽ ഭരാഗബാധിതനായി
തനിന്ന്‌വെന്നും മറുമഞ്ച കുടകർ ഒളംതനെന്ന വിഹ്രാ
സദ്യാഗ്രമായിരിക്കുന്നില്ല. നാരായണഭട്ടതിരിക്കു അച്ചു
തപ്പിഷ്ടാരടിയല്ലാതെ വേരെള്ളതക്കാമാരില്ലായിരുന്നവെ
നു് കെ. വി. എം. എഴുതിയ ജീവചരിത്രത്തിൽ അ
സ്ഥാവിച്ചിട്ടിട്ടിള്ളതു് അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നു് സ്പഷ്ട
മാണാല്ലോ. അതാതുവിഷയങ്ങളിൽ അതിവൈദിക്യ
മുണ്ടായിരുന്ന നാലുള്ളതക്കാമാരുടെ പ്രക്രിയനാണു്
മീമാംസ, വേദം, തക്കം, വ്യാകരണം എന്നീ വിഷ
യങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചതെന്നു് ഭട്ടപാദർ തനെ പ്രക്രിയാ
സമ്പ്രസ്തവിൽ പ്രസ്ഥാവിച്ചിട്ടിട്ടിള്ളതിൽ കുടക്കൽ തെ
ളിവു് ഇതിനാവശ്യമില്ലല്ലോ.

നാരായണഭട്ടപാദർ കുടംബത്തിലെ ഇള്ളമുറക്കാരു
നായിരുന്നതിനാൽ കുടംബത്തിനാരംകൊണ്ട് വ്യാക
ഖല്ലുംഭാഗിയിരുന്നില്ല. തുക്കണ്ണിയുരിൽ ഭാത്രാഗ്രഹമാ-
യ പിഷ്ടാരത്തുതനെ മിക്കവാറും താമസിച്ചിരുന്നു.
അച്ചുതപ്പിഷ്ടാരടിയുമായിണായ നിത്യസഹവാസം അ
ദ്രോഹത്തിന്റെ അഞ്ചാനത്രിശ്ശേയ നല്ലപോലെ ഉജ്ജവലി
പ്രിച്ചിരിക്കുന്നും. എതായാലും കാവൃനാടകകാലകാരാഡി
കളിലും ന്യായവ്യാകരണ മീമാംസാദി ശാസ്ത്രങ്ങളിലും
മറ്റും സുദിശമായ വൃദ്ധത്തി അദ്ദേഹം സഹാദിച്ച്
മഹത്തരമായ സാഹിത്യവുവിശദായത്തിനു് കാലങ്ങുമ
തനിൽ ചുണ്ണാധികാരിയായിരുന്നീന്. ഉത്തമമായ ഗ്രന്ഥകൾ
പഠാനും ഗ്രന്ഥപരിചയംകൊണ്ടും സമ്പ്ര
തൊമ്മുഖമായ പാണ്ഡിത്യവിലാസം നല്ലപോലെ വിക-

സിതമായ ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം സാമിത്രക്കളരിയിൽ പയറുവാൻ ആരംഭിച്ചത്. നെന്നപ്രീകമായി വാസ നാത്രോപണ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏഴയത്തിൽ നില്പിന മായിതന കവിതപം വിഭ്യാസംപ്ലാരത്താൽ പ്രത്യേകം ഉമിഷിതമായി. ട്രട്ടിരിക്ഷ ചെറുപ്പുത്തിലെ വാത രോഗം പിടിപെട്ടതും അതിന്റെ ശമനത്തിനായി വിത്രുതിയേറിയ ത്രയവായുർക്കോത്തതിൽ ജേനത്തിനു പോയതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുതികളിൽ ഏററവും പ്രസിദ്ധമായ ‘നാരാധാരിയത്തി’ന്റെ ആവിർഭാവ തതിനു കാരണമായിത്തിന്ന്. ത്രയവായുർ ജേനത്തിനു പോക്കവാനിടയായതും ത്രഞ്ചയത്തുരാമാനജനൈഴത്തും നീം ‘മീൻകുട്ടിത്രുടക്കാട്ടു’ എന്ന ഉപദേശമനസ്സി ത്രാണനാളിൽ എത്തിന്റും പ്രമദ്ദിഷ്ടിയിൽതന്നെ തിരുപ്പരിക്കേണ്ടതാണെന്നു് വ്യക്തമാണ്. എഴുത്തും ട്രട്ടിരിച്ചും സമകാലികനാരാധാരാണെന്നും വിശ്വാസവും അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ്. എഴുത്തും നീം കൊല്ലുന്നും ഒരു ഒന്നും യന്ന ഒരു-ഒന്നും ആയിരുന്നവെന്നു്:—

‘ഭാസപത്രവാവു നാമന്നവില ത്രണാന
ഗ്രേണി ചുണ്ണാവതിണ്ണി
അനീമനിവാദ്രകണ്ണാദ്വിഭിത്വപ്പുപമ
സ്വർഘാസ്താനമാനാം
യേദേത ത്രക്കപാച ചിരംക്കപ്പുവരവസവിയ
സൃഷ്ടിനാരാധാരാണമാം
ഹംസപ്രാപ്തിനാസന്നമും പദമഗമദഹോ
മത്രത്രാ രാമനാമാ’

എന്നഭ്രാക്തതിൽ നിന്നും വെളിവാകനും. ട്രപാദങ്ങൾ ജനനം കൊല്ലും എടുത്ത മാത്രമാണ്. ‘മീൻകുട്ടി

ത്രംക്കട്ട് എന്ന ഒറ്റതിഹ്യം ജനതാമല്ലുത്തിൽ ആ ചാരത്തിലിരിക്കുന്ന നിരവധി കെട്ടക്കമകളിലോന്നാണെന്ന പരിഗണിക്കുവാനു തയ്യാറാണ്. എഴുതേണ്ടുന്ന വിട്ടിലേക്കു ഭേദത്തിൽ അക്കാലത്തു താമസിച്ചിരുന്ന തുകാണ്ടിയുരിയ്ക്കിനും രണ്ടാംഗികയിൽ കുട്ടത്തു കൂരമില്ല. അതിനാൽ അവർ രണ്ടുപേരും പാരിച്ചിതന്മാരും വലിയ സ്നേഹിതന്മാരും ആയിരിക്കുന്നുമെന്നും സകലിച്ചും പിൽക്കാലത്താരെങ്കിലും ചമച്ചുതായിരിക്കുന്നു ഈ ഒറ്റതിഹ്യത്തിനും ബീജാവാപം ചെയ്യുന്നു. നാരായണീയത്തിലെ അറാസാനപദ്ധതിലുള്ള ‘ആയുരാനാന്ത്യസന്ദപ്പും’ എന്നതും ഗ്രന്ഥസമാഖ്യാനിലുള്ള ഭിന്നസംഖ്യയേ നിന്തേണ്ടി കണ്ണാവെന്നതിനാൽ കൊല്ലും എന്നും മുഖ്യിക്കും വുന്നയാണും അതും എഴുതിത്തീർത്തതെന്നും സ്വീകൃതമാണെല്ലാ.

കെതിരസസ്വർഗ്ഗപനിധാനമായ നാരായണീയം സ്നേഹാത്മതതിനും നിമ്മാണത്തിനും ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കുന്നും ഭേദത്തിരിയുടെ വിവ്രാതി വ്യാപരിച്ചതും കൊച്ചുമ്പി മഹാരാജാവിനും ആഗ്രഹിതനായിത്തീർത്തതും. ‘പാവനാമാതകാനാമുച്ചപരമയിൽ’ എന്നും മേരസദേശകാലത്തും തന്നെ പ്രസിദ്ധനായ ഇത്വായുടും വാസുദേവൻ നും കടക്കുന്നും അതിൽനിന്നും വിചുക്തനായ ശ്രേഷ്ഠമാണും ഭേദത്തിരി ദേവനാരാധന രാജാവിനുംനും മാട്ടുപെട്ടി വിരക്കേരളവമ്മയുടേയും വടക്കാംകുർ ഗോദവമ്മയുടേയും മറ്റും പാരിച്ചിതനും ആഗ്രഹിതനമായിത്തീർത്തതും. അന്നത്തെ കൊച്ചുമ്പിരാജാവായിരുന്ന വിരക്കേരളവമ്മരാജാവിനേയും മാട്ടുപുന്നാരുടെ കുലചുരിയൈ കൊച്ചുമ്പിനഗരതേയും ‘മാടമഹാരാജപ്രശസ്തി’ എന്ന ഗദ്യപ്രാതമകമായ തുതിയിൽ പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ടും.

‘പ്രവണാംബുരാഗിരിവ നിരവധിലാവസ്ത്രമയിസ്പ
ത്രൂപഃ യദ്വംശഹ്നവ ശൈത്രംഭാഗവനോഗ്രസനാത്രിതഃ,
ഹോമയ ഇവ കുതവിഞ്ഞസംഭവാജ്ജന്മഗ്രാവിത്രഷിതഃ,
ജനാദ്ധന ഇവ നയനനമിതം പ്രാഭഗാതമ മണ്ഡല ദിപ്പ
ഹൻ, മനിസംഖ ഇവ സംഗ്രിതരസമാത്രിതഃ, ദാജ
സാല്പഹ്നവ കാവൃദ്ധർന്നോസ്കി, സുരസംഖഹ്നവ സപ
വഗ്രസമിതയിപ്പണി, യുതരാഷ്ട്രാചി നിരാക്രത ഭാണ്ഡം
ധന ഭള്ളാസനി, യുധിഷ്ഠിരോപ്പരക്ഷവിജയഗാലി, ഭീമ
സേനോപ്പ് ഗദാല്പസ്ഥിത വിറുമഃ, ജിഞ്ചരപ്പരിശയ
നിരോധി, സകലകലഗ്രിപ്പണി രാജ ദിനത സിന്ധുര
ധൂരസ്യര നിജ ഭജ, സവൗഡരക്ഷിതിഭരോ മാടക്ഷിതിപ
ധൂരസ്യര നിജ ഭജ, സവൗഡരക്ഷിതിഭരോ മാടക്ഷിതിപ
വരോ വിരക്കേരളനാമാ വിജയതേ’

എന്നും,

വീക്ഷനേ ലളിതം യുദ്ധണ മഹിളാ
യൽ കോകിലാം കോമളാ-
നാലാപാൻ കലയന്തി മന്മരതരം
ഗള്ളുന്നിയത്ത് സിന്ധുരാഃ
തയ്യസ്ത്രം നന വീരകേരള! വിഭോ!
ത്പരൈപ്പരി കാന്താജവനി
കാന്താരാന്തപരൈന്ത്വിരേണ ജനിതം
ഗ്രിക്ഷാവെലം മനമേ.

മുണ്ടുര സീളിവസനം
മുണ്ടുര മാടേഗ്രപരം പുരൈവവയം
അഭ്യരു വിലോകയാമ
സുമിമം മുണ്ടുര സീളിവിലസനം
എന്നുംമരം ഇത്തപാള പദ്മാഭിര ആ മുപസനതമ
കുറ നിരതിശായിയായ മുണ്ടെപ്പെണ്ണുല്പരം വള്ളിത്തമാ

യിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെക്കുടെ മുക്കാണാമതിലും കത്ത് യുദ്ധസന്നാഹങ്ങൾക്കായി താമസിച്ചിരുന്ന യുവരാജാവിനേയും:—

‘ആർമൻ! ബാലക്കുതിവര! നന്ന
തപദേശം വിത്രാനാ
മുക്കുതഥാനാമപി പരിഞ്ഞി
ക്ഷുഭ്രതേ നാതിഭിന്നാ’

എന്നും,

യുവരാജ! വരാജിവണ്ണിത
പ്രതിപക്ഷ ക്ഷീതിരക്ഷിശോണിതേഃ
പ്രതിപക്ഷി രസാവമോ ഭേദ
തൃതിച്ചിത്രാമഹമാഖിഷംഖ്യംവേ’

എന്നും അനുകീൽന്നും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മുക്കാണാമതിലും കത്ത് താമസമാക്കേണ്ടിവന്ന വസ്തുതയെപ്പറ്റി മേരസന്ദേശത്തിലും:—

‘താന്താമുള്ളിം ജനപദഗതാം
നിവിശൻ മാർത്തുവേഗ-
ആന്താം കാന്താമതിമുള്ളുലയാ
വീജയൻ പക്ഷപാള്ളും
മാലപീംകാജേജ്യപതി മുഖപിബൻ
പാഞ്ചയൻഗാമിതാസേ
യുദ്ധാൽഘജ്യാം സ്പദിക്കികാം
മാടധാത്രീന്ത മുഖാം’

എന്ന പദ്ധതിൽ സുചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂതിരി പ്രശംസിക്കുന്ന വീരക്കരളവമ്മയും യുവരാജാവും കൊല്ലം കൈമുതൽ എൻവരെ ഭരിച്ചതായി കേ. പി. പത്മനാഭമേനവൻറെകൊച്ചീരാജുചരിത്രത്തിൽ രേവപ്പേപ്പട്ടിയി

അന്നതരമന്നതരായ മൺഡിനാനാളുണ
പ്രഭാവജിതരാഹ്ലവോ വിധിതലാഹ്ലവോ വൈരിണാം
ശ്രാസ വിധിവഹനമീം മുണ്മഹിയസിംഛുരയൻ
യഗ്രോ ജഗതി വിരകേരള ത്തി പ്രതീതോ റപ്പ്

நித்ராப்ரிபானமேலும் அவமளவுத்தெலை
 ராக்கெதை ஸ்பியனே
 வாசெற்றத்தூண்டுரம் குதிரைவர
 செஷ்ட்ருமுடோபிராவி
 . நியோலும் நவுயிகாராவிலிரயிக் கிழை
 ஸ்டூல் ஸத்துாலிஸாரை
 ஸ்டூல் ஸக்ஷது யுலோதூவமஹா
 ஸ்டூல் சிராபெஞ்சனதாமூ.

விரல்ளாமல்லி விரகேரஹ்ரபால்
திவேங்கவே சென்னை

നേരെ ശ്രൂരഭക്തവല്ലീ കളികള
 വൃാലോഹിതാശാന്തരം
 ഗൈരിനേതു ചക്രാര പാർവ്വതിന്മാര
 ആദി പ്രഥമപ്രഭം
 വാരാളിം വൃഷ്ടാലയേ സഹിതബൈ
 തരംമുന്നിന്തനിടിനാൻ.
 എന്നും മറ്റും ഉള്ള ചിന്തയും പ്രശംസിച്ചിട്ടുള്ളതും.

മേലുള്ളത് ഭട്ടപാദങ്ങൾ ഈ നീലക്കുമ്പുകവിയും
 ചെയ്യകദ്ദേരി രാജാവിന്റെ വിദ്യപ്രസ്താവനിൽ അംഗങ്ങെ
 ഇംഗ്രിതന വെന്നു് കയറ്റുന്നതിനു് എതാനം ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ
 ലിംഗത്തിലും. അന്വലപ്പും രാജാവിന്റെ മന്ത്രിയും ഉപദേശ
 കന്നമായിതന തെക്കേടത്തു ഭട്ടതിരിയിടെ ചാർജ്ജാനന്ന
 യിതനു മേലുള്ളത് ഭട്ടതിരിയെന്നാണുള്ളതും അന്നത്തെ ചെ
 റകദ്ദേരി രാജാവു് മഹാവിദ്യപാനം പണ്ഡിത പക്ഷപാ
 തിയമായിതനു വെന്നാണുള്ളതും അന്വലപ്പും യിലേക്കു ഭട്ട
 പാദരെ ആകപ്പിച്ചിരിക്കണം. ദേവനാരാധൻരാജാ
 വിന്റെ ആത്മിതനായി ഭട്ടതിരി എതാനം വാംശം അന്വല
 പ്പും കടമാളുതും താമസിച്ചിരിയെന്നവെന്നതിനു് സംശയ
 മില്ലും. പണ്ഡിതലുകാണ്യവും കമ്പടവുമായിതന ഈ
 ദേവനാരാധൻ രാജാവിനെപ്പറ്റിയായിരിക്കണം അഡ്വൈ
 ടിവിതങ്ങളായ പ്രശ്നപ്പും പല്ലങ്ങളുണ്ടു് കയതേണ്ടിയിരി
 ക്കണം:—

‘ചോഛ്വാണിടിന്റെ മയ്യാണ്ണികൾ മദന! മഹി
 മണ്ഡലേ ഭിവഭാജാം
 ഭിവംഭോരായ വേനല്ലാങ്ക ജലയരമേ!
 ഷുണ്ണ വിശ്വാംഖുരാശേ!

മിക്കെങ്കിലും കീത്തിപ്പുരേഷകിനൊടു നിറ
ചൂയിരത്താണ്ട് വാൺി
ടിക്കോണ്ടും ഭ്രംഗരാണാം നികർത്തിലകമേ!
തേവനാരാധാൻ! നീ.

നീയത്രേ ഒള്ളപ്പറ്റൽ ബുധജനകമുദ്ദാ
ഉക്കം, തന്പീജനാനാം
നീയത്രേ പ്രഞ്ചവാണൻ, മതവലർ കലകാ
ട്രിന തീയായതും നീ
നീയത്രേ വൃത്രമന്ത്രാവവനിയിലവനി
ദേവചൂഡാമണം! കേൾ
നീയത്രേ തേവനാരാധാൻ!, ഇണ്ടുഹമം
കിന്നറതിങ്ങൾ മന്യു.

ഗാത്രം കൂദപ്പുദപ്പും വിരവോട്ടുകളയും
വാക്കു പീയുഷവേണി,
വുത്രാരാതിക്കു മഞ്ചും! ‘മനസിബത! ദേം
വാഴു വൊൻറിപ്രതാപം
പിതതം സെഞ്ചന്നു പാത്രം നയമപിഡിഷണം
തിക്കരിപ്പും പാത്രം-
ലത്രുന്നം ചിത്രമല്ലോ ഇണമിതു സകലം
തേവനാരാധാൻ! തേ.

ചേലന്നും നിന്നനിശ്ചവാ പരിചിതി കയൽ-
ടം നമ്മകന്നുമന്നോർ
പാളിസംസർഖ്യലിലാകലവിയിലിയലാ
കൈരുതുകം നീതിസിന്നോ!
മേളം കൈക്കൊണ്ടു കല്പദ്രുമമലരിണ ത-
ണ്ണിൻറെ കാർണ്ണിനെന്നും
കേളുണ്ണോ, തേവനാരാധാൻ! വനക്കുമാ-
കാദ്ദുക്കു ചെരെറണ്ണപോലെ!

അമ്പലപ്പുഴയിൽനാട്ടാനു താമസക്കാലം ടെതിരിയുടെ
സാഹിത്യജീവിതത്തിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒരു ഘട്ട
മായിങ്ങാവേന്ന് തീച്ച്ച്യാൻം. ‘പട്ടേരിപ്പുഖ്യാണം’
എന്ന പേരിലറിയപ്പെട്ടുന്ന പതിനേട്ട് പ്രഖ്യാണങ്ങൾ
ഭോളം മുക്കാലത്താൻം രചിത്തങ്ങളായത്. എന്നതനെ
യുമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൗഖ്യസ്ഥിലുമായ ‘പ്രക്രിയാ
സർവ്വസ്ത’വും ‘ധാത്രകാവ്യ’വും ദൈവനാരാധൻ രാജാവി
ന്നും ആവശ്യപ്രകാരം നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

പ്രക്രിയാസർവ്വസ്തതിലുള്ള:—

തിജ്ഞത്രേവാനിലോപി പ്രചലതി റിരിര
പ്രാജ്ഞയാ യസ്യരാജ്ഞ
ശ്രദ്ധത്രാസ്ത്വാഭിസാരേ സതിരച്ചയതിയ
സ്ത്രീസ്വന്ധാപമാരം
സോയം നിദ്രോഷശാസ്ത്രഗ്രുതിനിവഹകലാ
നാടകേഷപദ്ധിതീയോ
ഭാതിഗ്രീഡവനാരാധൻ ധരണിപതി
മമശ്രേതാ മുക്കേദ
യോ രൂദാവനവാസിനോ നിയമിനസ്താ
ക്ഷാത്ര കൃതാദ്യോക്ഷജാത
ഭഷ്മാപം വല്ല നാരഭാത യുവ മുവ
പ്രാപോപദേശം പരം
യസ്യാപാസ്തു സമസ്തു വസ്തു ക്രതുക്കം
ആശിവലോക്കാത്മവ
ക്രീഡാക്കരത്തുകിമാനസം വിജയതേ
സോയം മഹാത്മാഗ്രഹഃ

സോമ ക്ഷാചന രാജാ
സപ്തഭണ്ഠനക്കുശ്ശ സന്നിധിനീതം
ഗ്രീമാതൃദത്തസുരം
നാരായണ സംജ്ഞത്മശിഷ്ഠവനിസുരം

എന്നിവയും ഇവ്യു് ഉലരിച്ചിട്ടിള്ള ‘ഭ്രാഹ്മണക്കേരളം
വേ’ എന്നിത്രാദിപദ്ധതി ഇതിനു അനിഷ്ടയുമായ
തെളിവാണ്. ഇതിലെ അവസാനപദ്ധതിയായഃ—

‘അയമച്ചുത ഇതുപയാ
പാണിനി കാത്രായനാദികാങ്ങാൽ
യത്നഃപദപ്രസ്തുപ്പാൽ
കുതരാഗരസോദ്ധ ശബ്ദമാർജ്ജിഷാം’

എന്നതിലെ ‘യത്നഃ പദപ്രസ്തുപ്പാൽ’ എന്നതു
ഗമ്മാരംഭിവസതേയും ‘കുതരാഗരസോദ്ധ’ എന്നതു
ഗമ്മസാമാഖ്യി ദിവസതേയും കലിഡിനസംഖ്യകളെ
കരിക്കുവെന്നു വിചാരിക്കാം. ഇതിൽനിന്ന് കൊല്ലും
കുറു മകരം ഒ-ാം തുടങ്ങി മീനം ഒ-ാം അവസാനി
ചുതായി തെളിയുന്നു. കഴുംച്ചു് രണ്ടുമാസം കൊണ്ടാണ്
പ്രാഥമായ വ്യാകരണകാണാരത്തിൽ ഈ ശാസ്ത്രപ
ജ്യാമായ സഖരിച്ചു് അതിപ്രശസ്തമായ പ്രക്രിയാ
ജ്യാമന്നു സമ്മിച്ചുതെന്നിളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
സമ്പദം നിന്മിച്ചുതെന്നിളിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെന്നിനും മാന
നിസ്തുലവെഭ്രഞ്ജ്യത്തിനും ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെന്നിനും മാന
ജ്യാമായി പരിലസിക്കുന്നു.

പ്രക്രിയാസമ്പ്രതിക്കെന്നു നിന്മാണാത്തിനു കാരം
ശാസ്ത്രനായ ദേവനാരാധനാജാവിനേയും ഭൂതിരി
യേയും സംബന്ധിച്ചു് പല ഏതിന്മുഖ്യങ്ങളും ജനതാ
മല്ലത്തിൽ പ്രചരിപ്പചാരമായിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം

സപീകാരയോഗ്യങ്ങളുണ്ടോ തീരെ പരിത്രാജ്ഞങ്ങളേണ്ടോ. പരിച്ഛേദിക്കുവാൻ വയ്ക്കാതവിധം വാസ്തവകൾ കകളും അതിശയോക്തികളും അവയിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാരാധാരന്മാരുടെത്തിരി അവലപ്പും പ്രദേശത്ത് ആളുമായിവന്ന് രാജാവിനെ സദർഖിച്ചപ്പോൾ ഇന്നാരാഡാരിയിക്കാത്തയായിരുന്നതിനാൽ കേഷത്തിൽ ഏതാം ദിവസം കഴിച്ചുകൊടും അവയും നേരിട്ട് എന്നാൽ, ആയിടയ്ക്കും ഒരു ദിവസം പൂരാണവായനക്കാരനായ ശാസ്ത്രികൾ ഏതോകാരാഡാരവാഹാൽ സന്നിഹിതനായില്ല. പതിവുപോലെ വായനക്കുകൾക്കുവാനായി രാജാവ് എഴുന്നള്ളുകയും ശാസ്ത്രിയെക്കാണാതെ അല്ലോ പരിശേഷകകയും ചെയ്തു. പതിവിന മുട്ടാംവരാതിരിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമായി രാജാവ് കൂട്ടിവായനാംഗരിയാവുന്ന ആരൈയെങ്കിലും വിളിച്ചുകൊണ്ടവരുവാൻ മരിക്കാരനെന്നായകകയും നാരാധാരന്മാരുടെത്തിരിയെ കുട്ടിച്ചുകൊണ്ടവരികയും ചെയ്തപ്പോൾ അന്നത്തെ വായനപേരിന് കഴിച്ചാൽ മതിയെന്ന് നിയുക്തിച്ച് അദ്ദേഹത്തോട് വായിക്കുവാൻ ആശ്രാവിച്ചു. അതന്നസരിച്ചു ഭൂതിക്കു വായനആരംഭിച്ചു. കാരകഴിഞ്ഞപ്പോൾ സദർഖാരസാരണം ഇങ്ങനെ ഒരു ദ്രോകം:—

‘ഭിമസേന ദേതസ്താ
ഭഞ്ചാധനവത്രമിനി
ശിവാവാർംടകസേപ്രവ
കണ്ഠചുലമുപാന്തിതാ’

ചൊല്ലി. ഭാരതത്തിലില്ലൂത്ത പദ്മമാണെന്ന് രാജം വിന്ന് മനസ്സിലായെങ്കിലും ചമൽക്കാരം നിരത്തെ ദ്രോഷ പ്രയോഗത്തിന്റെ ചാരിത്തും അദ്ദേഹത്തെ സന്നോഷി

പ്രിച്ച. വശ്വവചസ്സായ ഒരു അന്തരൂഹതിൽ കവിയേണ്ട്
ഈ സാധിക്ഷകയുള്ളൂട്ട് വെന്നാറിയാമായിരുന്ന രാജാവും
ഭൂതിരിയും ഇക്കാരണത്താൽ സ്നേഹവെന്നുതിലായി.

‘അവുണ്ണന്തോർക്ക്ഷുകേളു
ഞ്ഞപദം എടയിഷ്ടതി
തത്രെ വേതു ക്ഷുബ്ദം
ദേവനാരാധാപ്രദോ’

എന്ന രണ്ടിൽമുത്തിലാണ് രാജാവിന്റെ ഭൂതിരിയും
നൽകിയത്. പിന്നീടൊരിക്കൽ ഒരു വിദ്യാർഥി രാജാ
വിനെക്കാണാവാൻ സമയമാണോ എന്ന് കൊട്ടാരവാ-
തുക്കൽ നിന്ന് ഭൂതിരിയോട് ചോദിച്ചതിന്:—

‘ആയതേ നീലക്കണ്ണാക്കൽ
രാജാധംസമു രാജതേ
കഥ കാല ഇതി നോ ജാനേ
വാഷ്ടിക ക്ഷൂരദോപി വാ’

എന്ന ദ്രോക്കമാണ് ഉത്തരം പറഞ്ഞത്. ഈ നീല-
കണ്ണകവി ചെപ്പൾ മാഹാത്മ്യം മുതലായ പ്രസിദ്ധ
ചന്ദ്രക്കളിടെ പ്രണോതാവായിരിക്കണമെന്ന് അധ്യാധ
രിക്കന്നത് സംഗതമാണ്. അബ്യാസം താമസിക്കുന്ന
കാലത്താണ് ദേവനാരാധാ രാജാവിന്റെ നമ്മമിത
വും പ്രസിദ്ധ നടന്മായിരുന്ന ഇരവിച്ചുംകൂരകമായി
പരിചയത്തിനിടയായത്. ഹലിതമാമ്മികനായ ഇര
വിച്ചുംകൂരകെട അഭിനയചൊള്ളിയും ഭൂതിരിയെ അപ
ഹതചിത്തനാക്കി. ഏകക്കൽ ഇരവിച്ചുംകൂരം ‘സ്ത്രീ
ഞവാക്കം’ പ്രഖ്യാപിച്ചു കുത്തു നടത്തുകയായിരുന്നു. അന്ന്
സ്ത്രീഞവായുടെ നാസികാശേഘദംവരെയുള്ള കമാഡാഗ
ഒരു നടന്മാളും. ചാക്രാങ്കെട അഭിനയപാടവത്രത അഭി

നമിച്ച കൊണ്ടിരുന്ന ഭട്ടിരി, അട്ടത്തദിവസം മുപ്പ് സെവ രാവണനോട് ആവലാതിപ്പേട്ടുന്ന ഭാഗം എങ്ങെ നെയ്യാട്ടമെന്ന് ചോദിച്ചു. അഭിനയത്തിനു തന്നെയത്പരം വരുമ്പെക്കിൽ നാസികപോയ മുപ്പ് സെവയുടെ ഭാഗം അഭിനയിക്കുന്ന ചാക്രാക്ക് അനന്നനാസികാക്ഷരങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കാതിരിക്കണമ്പെട്ടു. എന്നാൽ കവി നിർബന്ധി ശ്രദ്ധപോലെയല്ലാതെ ചാക്രാക്ക് അഭിനയിക്കുവാൻ നിറുത്തിയില്ലെന്ന് ഇവിച്ചാക്രാർ പറഞ്ഞപ്പോൾ അനന്നനാസികങ്ങളില്ലാതെ ആ ഭാഗം എഴുതിക്കൊടുത്തതു താണ് ഭട്ടിരിയുടെ നിരന്നനാസികപ്രഖ്യാം. പട്ട തിപ്പുഖ്യങ്ങൾ ചാക്രാങ്കെ പ്രത്യേകയാവശ്യത്തെ പുരുഷരിച്ചു് ഇവിച്ചാക്രാങ്കെ ഇംഗ്ലിഷ് കാരം രചി ശ്രദ്ധയാണെന്നും ഏതിഹ്യം ഫലാഷിക്കുന്നത്. ചാക്രാമാങ്കെ ആവശ്യത്തെക്കൈത്തിയാണ് ഈ പ്രഖ്യാം ഒരു രചിച്ചുതെന്നും അവ അഭിനയത്തിനും പററിയ വയായിരുന്നവെന്നും നിസ്തക്കാവു ഞങ്ങിൽ നിന്നും സദർഭാനസരണം പദ്ധതികളിച്ചു് പ്രഖ്യാം കുത്തു് നടത്തിയിരുന്ന ചാക്രാമാക്ക് പട്ട തിപ്പുഖ്യങ്ങൾ ഒരു വലിയ അന്നത്രയമായിയെന്നു് പ്രത്യേകം പരയേണ്ടതില്ലെല്ലാ. അഭിനയബന്ധങ്ങൾ ഞങ്ങളു മുൻനിന്തി നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഈ പ്രഖ്യാം ഇന്നും ചാക്രാമാർ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

മേഘത്തുർക്ക് ഭട്ടിരി ദേവനാരായണ രാജാവിന്റെ സദസ്യനായി കഴിച്ചു കുട്ടിയ കാലത്താണ് വടക്കാങ്കർ ഗോദവം രാജാവുമായി പരിചയത്തിനിടയായത്. ഈ ഗോദവം മഹാപ്രതാപഗാലിയും സാഹിത്രസാര വേദിയും സ്വയംമനിരതനമായിരുന്നവെന്നു് അദ്ദേഹ

തെക്കരിച്ചുള്ള പ്രശ്നപ്രാഥലിൽ നിന്നും അക്കാലത്തെ പോത്തുറ്റിസ് റിക്കാർട്ട്കളിൽ നിന്നും തെളിയുന്നണം. ഇതേധനതിന്റെ പ്രാതികുല്യവും സ്വപ്നിന്ന ശക്തിയും കൊണ്ട് കൊച്ചിയിലെ അവകാശ കച്ചവടത്തിന് വളരെ മാറ്റും സംഭവിച്ചതായി അന്നത്തെ പോത്തുറ്റിസ് ദവണ്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭംഗസ്വദം ശരിയായിരുന്നു.

ഇത്തും നന്ദാ ദിരിവരസുതാം
 ഗോദവമ്മ ക്ഷിതിഗ്രോ
 രഘേ സംഭാവയ ധൃതവരം
 പ്രാശ്ന ലേഖമസ്സലം
 യദ്യഭേദം തുടിത വിമത സ്നേഹം
 കഞ്ഞാന്തുഭാസാ-
 പ്രാശ്നനാശേഷപസി ലതികയാ
 ദില്ലതേ വില്ലതേവ'

എന്നും സ്വപ്നമയമായ പ്രാകാരത്തേയും ഗോദവമ്മൻറെ രണ്ടുരത്തേയും വള്ളിക്കുന്നു. ഇതുകൂടാതെ കെട്ടണിലീന്നും ഗോദവമ്മയശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധാദിയുടെ മകനമായ അങ്ങനെറിയി ഗോദവമ്മയശ്രദ്ധിക്കുന്നും എന്ന അത്മാലക്ഷാരങ്ങളെ പ്രിറിമാത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗമ്പത്തിൽ ഇഴ രാജാവിക്രമൻറെ അപദാനങ്ങളെ അനുകൂലിത്തനും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അങ്കേ പങ്കേയഹസ്യ പ്രതിവസ്തി വിധി
 യസ്പനാലീസരസ്യാഃ
 പന്ത്രങ്കേ യഃ ഫണീഗ്രേ ഭജതി പരിവിതേ
 പ്രായശ്രൂ യോഗനിഗ്രാം

ഓസായം മഹ്നാരവിന്റ സുരഭിനളിനോ
ബാധ്യവിത്രമിസേവ്യ
അതുകൂടാതുവാൻ ക്ഷിതിരമണമണം
രാവധതപ്രംബുജാക്ഷി

സ്ത്രാദാരാഹപയഃ പദ്യാധിലഹൾ
പ്രാക്കംഭാഗസവ്വംകഷി
സ്ത്രേമാ മെണ്ടിസഭാജിത സപമഹിമാ
പ്രവൃംത പുത്രിഭ്രാം
മാന്ത്രാ ശ്രീ സഹജാഖാദം കവലയസ്യാ
പദയന്തിപരാം
കീർത്തിസ്തൈ ഭവി ഗോദവാംസുപത്രേ!
ഭാതി പ്രദാനോരിവ.

സജയതി രണന്ദിസ്ഥി ഗോദവാംശം
തസദിത്രപഥരാപദോഃ പ്രതാപഃ
വിലസതി വിയദണ്ഡഗണം വിവസ്പാന്ത
തന്തചാപി വഞ്ചിത താരകാപ്രപഞ്ചഃ.

സവൽ സമഗ്രാ വി ഗോദവാംശം
മഹിഭ്രാംവത്തര ബിംബവലീശ
കീർത്ത്യാപരം ഭാതിസമേത്ര നിത്ര-
മഭാരതാ സാമസിതാ ചയാളാ.

കതി സന്തി മഹീഭ്രജാ നദിഷ്ഠാ
ക്രമശോഭേ മശേഷ മാവിശജി
നന ബിംബവല ഭ്രന്തരേയ തല്ല
നചക്രയിത് കപചിതസ്ഥി വിഷ്ണുപേശഃ.
അക്കാണ്ഡയാമായ മയുമസംഖ്യി
ഭൂരണ്ടപ്പീഛിസ്ത്രിജയോ പ്രതാപഃ

പരസ്യരൗപ്യ മിച്ചപ്രകാമ-
രമും ഭജേതേ തവ ഗോദവമ്മൻ.

മുള്ളിത സുധാശാലീ
ഗോദവമ്മ നായിപ
നാടിന്ത്യരിവ ത്രീമാൻ
ഭാതി ബിംബല പാലകൾ.

ഗോദവമ്മഹീപാല
ഹണ്ണരാമെ വിനാക്തി
വാചഃ പ്രാപാം കവിത്രാണാം
ആമോദം നെനവകൾത്തേ.

അവ്യാതസാരേ റപഗോദവമ്മ
പ്രഭോ! ധർമ്മിനോ തവ ബാഹ്യാശം
ഉർവ്വിപരം ദർവ്വിിഹ ഭാരഗുർട്ടി
ദവികരോതിയുരവപ്പിഭാതി.”

എന്നിങ്ങനെ അനവധി പദ്ധതികൾ ഗോദവമ്മ യശോ
ദ്രോഗന്തതാൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഈ രന്ധരം അഞ്ചുതിതമായ
തുകാണ്ഡാണ് ഇതും ദ്രോക്കങ്ങളും ഉല്ലരിക്കാ
മെന്ന് വിചാരിച്ചത്. കോതവമ്മ പ്രശ്നപ്പാളായി
കാണുന്നു:—

കോതവമ്മ റപരതാരേ! തുലോം
പ്രീതിചേന്നിതക കാമ്പിലിനു മേ
വാർത്തകം വദനപക്ഷജപ്രസാ-
ദോദയേന തവ ശൈത്യവാരിയേ.

കോതവമ്മ റപ! ജായതേ വേത്
പാദസേവയിലത്രീവ കെടുകുകം
എത്രെ വിഡിബലേന യണ്ടാ! മേ
സാധിയാ ചുനരതും ധരാപ്പതേ!

കോതവമ്മ റപ! നിയോഫിജനതനി—

രേളുമില്ലോവലംപെ ദാഴിമേൽ

ചാതകത്തിനൊങ്ക വെസ്യവുള്ളതാ

രാധി തീപ്പ്‌തിന മോഹമെന്നിയേ?

എന്നിത്രാദി മൺപ്രവാളപദ്ധതി ഇന്ത രാജാവിന്റെ
അപദാനങ്ങളെ അധികരിച്ച രഹിച്ചിട്ടുള്ളവയാണെന്ന്
ഉറഹിക്കാമെന്നു കയറുന്നു. ഇരുമ്പാത്ത ‘കേരളാന്ത്രികി
പതേ’ എന്നു ഒരു പദ്ധതിയിൽ സംബുലി ചെയ്തിരിക്ക
നാലും ഫ്രോക്കങ്ങളുടെ പഴക്കവുംഭാലോചിത്രാൽ ഇങ്ങനെ
അല്പാധികരിക്കുന്നതും അസംഗതമായിരിക്കായില്ല. ഇന്ത
പ്രതാപഗാലിയും വിദ്യർക്കളുമുക്കുവും ആയ രാജാ
വിന്റെ അപദാനങ്ങളെ മേലുള്ള ട്രതിരിയും—

അയിറിവരക്കേ! നിത്രമേതാവദേവ
പ്രണയവിവശഭാവ സ്ത്രാവദഭ്രത്മയേഹം
ജയതു ചിരമവന്നും പ്രാഞ്ചിഫ്രേഷശമ്മം
വിദലിതരിപ്പമമ്മാ ഗ്രാദവമ്മാ സുകമമ്മാ
എന്നിത്രാദി ഫ്രോക്കങ്ങളിൽ വർന്നിക്കുന്നണിട്ട്.

ട്രതിരി വാല്പക്രമായതോട് കുടി രകാവിലകങ്ങ
ഇലെ ’താമസം മതിയാക്കി സ്വന്ദര്ഥത്തേക്കു മടങ്ങി—
ഗൈവൽ കേതിയിൽ ലീനമാനസനായി സുകമമ്പങ്ങളിൽ
ശാത്രു ശ്രദ്ധയോട് കുടി ഇന്ത പരമക്കേരൾ അദ്ദേഹത്തി
നീൻ ജീവിതസാധാരണം നയിച്ചു. സ്വന്ദര്ഥത്തു താമ
സിക്ഷനു കാല്പന്തം പൊന്നാനിത്താലുക്കിൽ തുരതലയുള്ള
സമീപം ‘വൈള്ളിയകാല’ എന്നൊങ്ക സ്ഥലത്തുവെച്ചു
വള്ളരെ യാഗങ്ങളും വൈദികകമമ്പങ്ങളും നടത്തിയതായി
കേട്ടിട്ടണ്ണു. ട്രതിരി തുറന്നവയ്ക്കുവരെ ജീവിച്ചിരു
ന്നതായി അറിയുന്നു. ഇന്ത പുണ്ണ്ഫ്രോക്കൾ കൊണ്ട്

രംഗ യു മുക്കോല വെച്ചുണ്ട് മരണം പ്രാപിച്ചതനു
ഒറ്റിമയ്യുണ്ട്. പ്രക്രിയാസാർവ്വസ്പം, ധാരകാവ്യം
മുതലായ ശാസ്ത്രഗമങ്ങൾ രചിച്ച് സൗഹ്യസിലബനായ
ഭടപാദര സംഭർഖങ്ങളാൽ സിലബാനക്കുമ്പിലുണ്ട്
താവായ ഭട്ടാജിലിക്ഷിതിക കേരളത്തിലേക്കു വന്നവെന്നും
പക്ഷി അഴുപാർഡ ഭട്ടിരിയുടെ ചരമവുത്താന്തം കേട്ട്
ശ്രാംകരണായി വിലപിച്ചുവെന്നമുള്ള ഒറ്റിമയ്യും സ്പീ
കാരയോഗ്യമെന്നും പരിഗണിക്കാം. ഇങ്ങനെ കൈതിയിലും
സാമിത്യത്തിലും ശാസ്ത്രത്തിലും ജീവിതം മുഴുവൻ നിന്മിച്ച്
ഈ ചുണ്ണുഭ്രാകൻ ദീനശയ്യയിൽ കിടക്കുവോം:—

മേ രോഗാനന്ദായ മേവസുരൈദോ
ക്കൈന്നിസ്ത്രുമ്യാധം തൃതി
കാവ്യാലംതുതി തക്കോകാവിഭസഭാ
ദ്രോഗ്രേഷ്ടു ഭ്രാഗ്രേഷ്ടു ച
ദനാ ചേരു തൃഷ്ണപദാരവിന്ദജേനം
വേദാന്തചിന്താമഹി
തൃക്രത്പാദുഹപ ഇതിഭ്രാദഹരമേ
യാമേവ യാമൃം ചുരീം
യഃ തൃത്പാ വിശ്രദംഗം രജനിയവനികം
പ്രോജ്ജപലത്ത് ഭാനചീപം
ശരുപ്പ് സത്തുജ്ജു സദ്രൂക്ഷക മവിലജഗത്
ഭ്രാന്തിനാട്രം വിത്തൃ
കമെംശ ലോച്ചുണ്ണ മാദ്രംഗികലയവശഗാന്ന
വാസനാ ഗാനസക്താൻ
ജീവച്ഛാത്രാം മുക്കും സപ്രയമഭിരമതേ
ക്രീഡയൻ സോസ്തു ഭ്രത്തേഃ’
എന്നീ പദ്മങ്ങൾ രചിച്ച് അവസാനമായി ചൊല്ലിയ
തായി കേട്ടിട്ടണ്ട്.

ടെതിരിയുടെ ഗമ്പ സ മ തു യതെ സാഹിത്യം, ശാസ്കം എന്നിരണ്ടുവർദ്ധങ്ങളായി തരം തിരിക്കുന്നത് സെറുകൽപ്പമായിരിക്കും. സാഹിത്യപരമായി അദ്ദേഹം ചവിച്ചിട്ടുള്ള സംസ്കാരത്തുതനികൾ, ഉത്തരരാജാരാജിതം കാവ്യം, രാസവിലാസം കാവ്യം, പാഞ്ചാലീസപ്തംബരം, രാജസൂയം, മൃതവാക്യം, സപ്താധാസൂഡാക്കരം, നിരന്തര സികം, അഞ്ചുമില്ലപ്പുഖ്യം, സുഭദ്രാധരണം, മദ്യാവതാരം, കൈരണ്ണത്യാജ്ഞകം, സ്വർഗ്ഗകം എന്നതുടങ്ങിയുള്ള പ്രഖ്യാപിക്കാം, മാടമഹാരാജപ്രശ്നം, നാരാജൻിയം, ശ്രീപാദസംഖ്യാതി, എന്നിവയാണ്. കോടിവിരഹവും കേതാസംവല്ലനശതകവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുതികളും സെന്ന് ചിലക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. ടെതിരിയുടെ ശാസ്കം ഗമ്പങ്ങൾ പ്രക്രിയാസ്ത്വസ്ഥം, ധാതുകാവ്യം, മാനനേ യോദ്യം എന്നിവയാണ്. ഈ ഒരു തികളുടെ പൂർണ്ണപത്രം നിന്നുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതിനു മതിയായ തെളിവുകളില്ലെന്ന പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ഉത്തരരാമചരിതംകാവ്യ തത്തിന്റെ ഏട്ടിൽ മൂന്നുസ്ത്രങ്ങൾ മാത്രമേ തൊൻ കണ്ണി കുളി. ഇത് ഒരുപക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാല്യകവറിത കളിലെന്നായിരിക്കാമെന്ന് തോന്നുന്നുണ്ട്. തൊൻകണ്ണ പ്രതിയിൽ മേഘത്തുരിന്റെ കുതിയാണുന്നുള്ളതിനും ആരാരികമായ ധാതാരു ലക്ഷ്യങ്ങളും കണ്ണ കിട്ടിയതു മില്ലെ. മംഗലംചരണമായോ ഉപോത് ഘാതമായോ എന്നും ആശങ്കയുണ്ടോ—

ശ്രീതാണ്ണിമേധകോമ രാഖ്യപ്രവീരഃ
 ക്ഷിതിം ചതുസ്സാഗര രതകാഞ്ചീം
 ശ്രാസ ധമ്മം നിജപ്രതാപ
 പ്രകാശിതാശേഷ ദിഗ്നതരാളഃ

നിരാവരായിൽ നിഃാളതാപം
സുധാരണാനാ മഹ്യത്തകാമഃ
നവാംബ ഭാദ്രാ മിഹിരാനപ്രയൈ
സഹാ നംജേരാവിരക്കുദേമയഃ.
സ്വ

• എന്നിങ്ങനെ കമാഡാഗം തന്നെ ആരംഭിക്കുന്നു. ഈ നാൽ ഇതിന്റെ കത്താവ് പ്രതിഭാഷാലിയും സരസപ തീവിലാസഭാസുരമാഖൻനു് എവിടെ നോക്കിയാലും ആക്ഷം ബോല്പുമാക്കാതെയിരിക്കായില്ല. പ്രസന്നകോമ ഉതായ മധുരകാവലപദാവലി ഏതുപല്ലത്തിലും കാണാം. വന്നാംസർവ്വത്തിൽ ശരംക്കാലാഗമനത്തെ വഞ്ഞിച്ചിരി കൂനാൽ നോക്കുക:-

മണ്ണാഹരണി ഇവപ്പത്തുകാണ്യാ
മരാളനാവരദംഡ്യുറം രദൻി
ഗ്രഹിപ്രകാശുന്നമരദധാസാ
ഹരദ്ധപ്രവേശ്മ രാളിപ്രവിരം.

புஸாவத்துறை ஒத்தினானி கிணவித்
புகாரையெண்டும் ஜயங்காபமானி
புமோத்தாற்றும் ஸுரிதோஜங்காநாம்...
புவுல்லோவாக புமதா இவாஸஞ்.

அங்குமிழு வீட்டு ஸமயே எங்கான
மதிவுற்றாலோ ஸமாஜிதானில்
உகோவைகளீலையினி ஶாதியிட
ஒரு சுறை வூந்துகொடுக்கானில்.

അതുണ്ടു കൈമന്തരകൾിൽ ഗണ്യം
വിത്രപ്പാപയാതെ രളിഭിംഗ് പരിത്വി.
സദ്യിപ്പേരേഖരിഡരാണി
സഞ്ചാർഭാളി സുമനസ്വരാന്യഃ.

അപവാദ ശക്താർ സീതാദേവിയെ പരിത്രജിക്ഷവാൻ
നിംബസിതനായ ശ്രീരാമൻറെ അവസ്ഥയെ രണ്ടാംസൃഷ്ടി
ത്തിൽ:-

അയുഗാ വിധിബൈപരിത്രതഃ
പരിത്രലാമഹി ജാനകീംപ്രതി
വദനേഷ്ഠ ജനസ്യ ഭഗവാഃ.
പരിവാദഃ കിലവത്തതേ മഹാൻ.

മനവാശ ഭജാം മഹീഭജാം
മധുനാ കീത്തി തുഷാര ഭീധിതിഃ
അപവാദ വിഡ്യുത്ത ഭാനനേ
പതിതഃ കഷ്ടമസാവ പര്യണി.

യശ എവ വിഭ്രഷണം രുണാം
സവിശ്രഷ്ടം തദിദം മഹീഭജാം
അപവാദ മതാമതഃ പ്രിയാ-
മനവദ്ധാമഹി സന്ത്രജാമൃഹം.

അപഹര്ത്ത മകീർത്തിമില്പതാ
മഹിയുഷ്മാനന ജാനഹാലുതാർ
അയുഗനേവ പരിത്രജാമൃഹം
മിമിലാധീശമുതാംതു കിം ചനഃ ?

നിധതഃ സമാര സരാവണോ
നമി നീതാപരിഭ്രാന വാശ്വരയാർ
അപമാനവിമുക്തയേ പരാ,
പരിഘാഞ്ചഃ സത്ര യത്രതോ രുഹൈപാഃ..

ഹതിലോക ഭയേന ജാനകീം
പ്രതിത്രക്ഷാഭിനിവേശമരജാം
അനജന സുബനേവ ദകാപ്രജ-
ദനരോദ്ധം ച നിരോദ്ധമീശപരാഃ.

എന്നിങ്ങനെ ലളിതസുന്ദരമായ ഭാഷയിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കാവ്യത്തിൻ്റെ നിമ്മാണ കാലമേതാണെന്ന് നിംബ്രക്കിഴവാൺമാർഗ്ഗമില്ല. ഭട്ടിരിയുടെ മരീറാതകാവ്യം ‘രാസവിലാസ’മാണ്. ഇതും ഈ അന്തർഗ്ഗഹിതകവിയുടെ കവനകലാപാടവത്തിനും ഉത്തമ ലക്ഷ്യമായി പരിലസിക്കുന്നു. മുന്നസ്ത്രത്തിലുള്ള ഈ ചെറുകാവ്യം ഭട്ടിരിയുടെയല്ലോ, മരീറാത നാരാധാരൻ തുതിയാണെന്ന് ശക്തിക്കന്നവരുമുണ്ട്.

ഭട്ടിരിയുടെ സാഹിത്യസമുച്ചയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾക്കിം എം അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. ചാണക്കുകട്ടാസാരത്തിൻ്റെ കത്താവായ രവിന്നത്തക്കൻറെ അഭിമതപ്രകാരമാണ് ഈ താൽ മിക്കവയും രചിക്കാനിടയായതെന്ന് മുഹൂർപ്പാഡിച്ചുവെള്ളു. അഭിനയസൈരക്കുങ്കങ്ങളെ പ്രത്യേകം മുന്നനിൽക്കി നിബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഈ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾക്ക് ചാക്രാന്തക്കേഡേയും മരദപാടകകാരക്കേഡേയും പെതകമാറം കൊണ്ട് കേരളത്തിൽ ധാരാളംപൂര്വാരം ലഭിച്ചിട്ടും കൊണ്ട് രാജസ്ഥാം, സൗഭാഗ്യരംഭി, പാശ്വാലി എന്നും. ഇവയിൽ രാജസ്ഥാം, സൗഭാഗ്യരംഭി, പാശ്വാലി സ്വന്നവരം മുതലായവയെ പണ്ഡിതവരേണ്ടുനായ പുനഃജോരി നിലക്കുന്നുമുണ്ട് അവർക്കും ടിപ്പണിസഹിതം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചേപ്പാടും അച്ചുതവാളുംരവർക്കും ചുനക്കരും ഉള്ളിക്കുള്ളവാളുംരവർക്കും പല പ്രഖ്യാപനങ്ങളും ഭാഷാവിവരത്തിനാക്കുന്നും പ്രസിദ്ധികരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭേപാദർ ഭാരതം കട്ടമുഴുവനം പ്രഖ്യാപിക്കും ചുണ്ടും രഹിച്ചിട്ടണ്ണും കേരളവിയുള്ളതും. ഭാരതക്കമയി രഹിച്ചിട്ടണ്ണും നാമിച്ചിട്ടുള്ള അനവധിപ്രഖ്യാപയെ ആസ്ത്രസ്ഥാനങ്കാം നാമിച്ചിട്ടുള്ള അനവധിപ്രഖ്യാപയെ

അപരി കാണ്ണാനുള്ളിടത്തല്ലോ ട്രക്കിരിയുടെ മുതികളാണെന്ന അഭ്യന്തരാശനമുണ്ട്. റസഫ്ട്ടീൻ സ്വദേശി അലങ്കാര മധുരങ്ങളും സുക്കമാരങ്ങളുമായ പട്ടേരിപ്പുഖമ്പയങ്ങളിടെ പാകശ്രദ്ധാഡി മുണ്ണങ്ങൾ പ്രത്യേകം തിരിച്ചറിയുവാൻ സഹാദയമാക്കുന്ന വിഷമുഖംകൊന്തല്ല. പട്ടേരിയുടെ പദ്ധതിയോഗചാരത്തിനും ഭാവനാവിലാസത്തിനും അനന്തരസുലഭമായ പ്രത്യേകതയുണ്ട്. അതു എവിടെയും പ്രകടമായിവുണ്ടി കാതിരിക്കായില്ല. ഈ പ്രമുഖങ്ങളിൽ, രാഘവാശം, മാലം, കിരാതാജ്ഞനീയം, കമാരസംഭവം എന്നതുടങ്ങി മുള്ളി വിശിഷ്ട കാവൃങ്ങളിൽ നിന്നും സദ്ദാനംസരണം പദ്ധതി ഉല്ലരിച്ചു ചെത്തുകാണുന്നതു ചാക്രാന്മാരു എ പതിവന്നസരിച്ചാണ്. ട്രക്കിരിയുടെ സംസ്കാരപ്രമുഖ സ്വദേശി ആവിഭവിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ചാക്രാന്മാർ കട്ടാ സദ്ദാനംസരിച്ചു പലഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും ഉല്ലരിച്ചാണ് കുത്തു നടത്തിവന്നതു. ഈ പതിവിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് പലദേഹം അനുകാവുങ്ങളിലെ സുപ്രസിദ്ധപ്രദാനരാ ഈ പ്രമുഖങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിക്കാനി ക്ഷായതു. എന്നതെന്നയുമല്ല, ഈവകാപ്രമുഖമ്പയർപ്പാക്കാനും ചെയ്യേണ്ടതും ചാക്രാന്മാരും ചെയ്യേണ്ടതും പാടം അനുസരിച്ചാണ് മിക്കവാറും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും. ഈ കാരണം മഹാകവിമുല്ലസ്വനായ മേഖളത്തുകൂടി ട്രക്കിരിയുടെ കിരാതവകും പ്രമുഖമാരിൽ:—

‘ബാലുാതപ പ്രക്ഷൃതരാംവരൈയ—
മാനന്തിരാശേഷ വിലോചനാബോജി—
പ്രാചീമിവ പ്രാതിനിംഗാതിപാണി—
ഒവ്വചിത്ര വിശ്രംഗ സഭാം വിവേഗ’

എന്ന ബാല ആരതപദ്മം കാണണമ്പാർ ആക്ഷം മുഹാ
വൃമ്മയിണ്ടാകേണ്ടതില്ല. ഉറകളുടൻം രാമൻനമ്പാർ
പ്രസാധനം ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രഖ്യാപിച്ചിൽ ഇത് സ്വഭാവ
കത്താക്കന്നണ്ട്. പാംക്ഷാരം പാംക്രൂഢത്തെ മാത്രമാണ്
സാരിച്ചു പ്രസിലുപ്പട്ടണിയിട്ടുള്ള ഇവയിൽ അനുകാ
വുപദ്ധ്രങ്ങൾ അനുയോജിപ്പിച്ചു. ടെതിരി ചാക്രം
തുടർന്നു കാലക്രമപ്രകാരമായി നിന്നും ചാക്രകളിൽ ഇങ്ങനെ
നേരം സുപ്രസിലുകാവുങ്ങളിൽനിന്നും ധാരാളം ദ്രോക
ങ്ങൾ ഉല്ലിക്കുന്നതു "ശ്രാവിക്കിരുവുകൊണ്ടല്ലോ" ദുഷ്ട
മാണിക്കു. ഇന്നത്തെ തമിൽ നാടകക്കാർ ഏതു കമ്പ
യായാലും സംഭവിച്ചു" എന്തെ പാട്ടകൾതന്നെ
പാട്ടനുപോലെ, ചാക്രം പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ
നിന്നും സൈരക്കുംപോലെ ഉല്ലിച്ചു അത്മം പരഞ്ഞത്
വിനാദം കൊഴുപ്പിക്കാറണ്ട്. പട്ടംപ്രഖ്യാപിലെ
നദ്രങ്ങൾക്കും മറ്റൊന്നും തപ്പിപ്പിച്ചുവെച്ചില്ല ശരീര
കൂടായുള്ള അപക്ഷിച്ചു ഒരു മെച്ചപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഏതാ
ണ്ണായ സംഗ്രഹിതമുായ കലത്തി തുവണ്ണുംഗത ലഭി
പ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ചാക്രം മാരം പാംക്രക്കാരം അവ
ചൊല്ലിപ്പറയുമ്പോൾ പാടിക്കേണ്ടക്കണ്ണപുള്ളിണ്ടന
ഭോഗ്യം മനസ്സം ശ്രൂതാകരിക്കും ലഭ്യമാകുന്നു. ഈ ശരീര
അനുഭവരസം ശ്രൂതാകരിക്കും ലഭ്യമാകുന്നു. ഇന്ന് ശരീര
ങ്ങളിൽ ദയവക മുതൽനിബന്ധനയെ അനുസരിക്കുന്ന
ബേണ്ണു തോന്നാതിരിക്കായില്ല. പില്ലാലത്ത് ഭാഷാ
ചാക്രകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട മുതൽനിതിയെ ക്രൈന്റി
ചാക്രകളിൽ ശരീരപ്പെട്ടതിനാണു മഹാകവി കണ്ണൻ
പരിപ്പിച്ചു ശരീരപ്പെട്ടതിനാണു മഹാകവി കണ്ണൻ
തുള്ളുപ്പാട്ടകൾ ആവായകൾിച്ചുതും. രംഗസ്ഥ
നമ്പാർ ചൊല്ലിക്കേണ്ടപ്പുള്ളിക്കനാതിനാളി ചെച്ചിച്ചിട്ടുള്ള
നാശര ചൊല്ലിക്കേണ്ടപ്പുള്ളിക്കനാതിനാളി ചെച്ചിച്ചിട്ടുള്ള
ഇവയിൽ ഈ സംഗ്രഹിതമുായ വരുത്തിയതു് അവ
ഒഴുവും തരമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു് സംശയമില്ല.

ഇതിനും ട്രോമേ, കമാപ്പാസംഗികമാരായ ചാക്രാ നായക സെറക്കൽവും അതുവരുവും യുന്നനിത്തി ഉപകാര ക്ലേയും പല അത്മചമതക്കാരങ്ങളും വ്യംഗ്യരാഖി അവിജ്ഞരിക്കവാൻ ഭട്ടിരി പ്രത്യേകം ഗ്രാഫിക്കന് ചാക്രാ നായക വിശദമായ അനന്തരയം പറയുന്ന റിതിയ്ക്കുന്ന മുണ്മായിട്ടാണ് ഭട്ടിരി പദ്ധതികൾ നിമിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നതനെന്നയുമല്ല, ചാക്രാക്ക് അവസരാചി തമായി രസം കൊഴുപ്പിക്കുന്നതിനവേണ്ട സാമഗ്രിക ലിട്ട അങ്കരങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കായി വാരി വിതരിയിട്ടിട്ടുണ്ട്. കലാനിച്ചുണ്ണനായ കമാപ്പാസംഗികന് ഈ വക സുച നക്കെ അധ്യാരഭാക്കി അത്വ്യാനത്തിന് മോട്ടിക്കുട്ടിവാരം രംഗാധിമനാരെ സിദ്ധിക്കുവാനാ കഴിയും. അതിനും വേണ്ട കയ്ക്കുള്ളം സൂചനകളും ഭട്ടിരിപ്രബന്ധങ്ങളിൽ സൂലഹോണ്. നാസാദേഹഭട്ടിനശേഷം ശുപ്പണ്ണവയുടെ വാക്കരാജിൽ അനന്നാസികാക്ഷരങ്ങൾ ഉംപെട്ടതാ തിരുന്നതുപോലെ മറ്റൊന്നും സദ്ദേശങ്ങളിലും നടന്ന ഉമ്മർ മഹ്യങ്ങളിൽനിന്ന് അവയ്ക്കുന്നയോജ്യമായിപ്പറുങ്ങും വിര ചിക്കനതിൽ പ്രത്യേകം ഭട്ടിരി ഗ്രാഫിക്കുട്ടിംഗ്. കല ശേഖരവമാം ധനാജ്ഞയത്തിലും സംവരണത്തിലും നട നായക സെറക്കൽങ്ങളെ മുൻകുട്ടി മനസ്സിലാക്കി അഡവ യൂനിവേഴ്മായി കട്ടാഗതിയും സംഭാഷണവും ശരിപ്പു ടത്തിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ഭട്ടിരിയും ചാക്രാ നായക കമാപ്പാസംഗത്തിനുള്ള സെറക്കൽവും ചമതക്കാരവും രസപാച്ചിയും കരതിച്ചെപ്പിളിക്കുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ‘പട്ടം പ്രബന്ധങ്ങൾ’ അവക്ക് ഇന്നും പ്രിയതരമായിരിക്കുന്നത്. കമ്മനബന്ധകൽത്തെ ചുരുക്കിച്ച് മാത്രമല്ല, കവിതാരൂപങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഈ പ്രബന്ധങ്ങൾക്കു സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിൽ അതുന്നതമായ സ്ഥാനമുണ്ട്.

ட്ടுதிரியை துதிக்கலில் ஏரைவும் புயானமா
யது நாராயணியமாளையை ஸவ்வஸமதமாளைப்பூ.
கேரளிய ஸூத்ரமாண்மைக்கில் மரராளிகாம் ஹத அ
வாறமுளையிடிப்பி. தீரமாபங்களை, ஶோளாவப்ப
மஹிளாபதியம், ஏராளமாக்கியித்து ஸூத்ரமாண்மை
வலிப்புரதில் நாராயணியதோட் அந்தசெநக்கிலும்
காற்றுகளதிலும் புவாறதிலும் வழிர பினோக்க
மாள். விலாத்துக்கள்க்கு கள்ளாழத்தினின் ஒக்காலத்து
ஊழிகள் புஸிலிய நாராயணியத்தின் அதிகள்க்கு
நிற்மாளகாலம்தான் லலித்திட்சங்க். கள்ளாழத்தைப்பு
ரை முருாவிஜக்காவுத்திடை ரங்காஷவி சோபி
க்கள்:—

‘രംഗമജ്ഞരിസ്യുടിരകരവരസാഖ്യങ്ങൾ നാളുഭനായാലും കണ്ണാട്ടകവേർപ്പീരിം’
 കസ്റ്റ നാളുഭനായാലും കണ്ണാട്ടകവേർപ്പീരിം’
 എന്ന ചോദ്യം നാരായണിയത്ര പൂറിയും ഭച്ചിക്കാ
 വുന്നതാണ്. ഭക്തിരസപ്രധാനവും അവ്യാജസൗഭരവ
 മായ തുണ്ടുതുരുപ്പ് തുണ്ടുതുരുപ്പ് മഹാകവിയുടെ തൃതികളിൽ
 ഒപ്പും കൊണ്ടിം പ്രാമാണിക്കണ്ണവെന്ന്

നിസ്വാര്യമാണ്. മേലുള്ളരിഖൻറ ശബ്ദസാമ്രാജ്യത്തിലുള്ള അധികിപത്രം നാരായണീയത്തിൽ എവിടെയും നാശം വിസ്തൃതിരാക്കാതെയിരിക്കുന്നില്ല. പദ്ധതി നേരിലുള്ള അഴുത്തിലും സഹജമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു കോക്കാരിയായ ശബ്ദയോരണിയും വിചിത്രത്താലും അന്വരേയും അതശ്വഞ്ചപരതയും നാശം നാശം. അംഗങ്ങളുടെ ഭട്ടിരിയുടെ സഹസ്രതീവിലാസം. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് കവിതയ്ക്കുള്ള മുണ്ടണ പ്രദാഹല്ലാം സമാജസമായി പ്രകാശിക്കുന്നത് ഈ വിശിഷ്ടകാവ്യത്തിലുണ്ട്. വാദാദവി അദ്ദേഹത്തെ സ്വന്തം വരണ്ണം ചെയ്തിരുന്നവെന്ന് ദൈവത്തോപ വർഗ്ഗന്മാരിൽ നിന്ന് സൗഖ്യപ്പൂജാമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ, വൈദികരിൽ കൂടാം ശൈത്യാശ്വരിയിലെ സംഭിക്ഷണസരിച്ചും റസാർത്തുണ്ടായാൽ ഭാഗവതസംഗ്രഹത്തോപമായ ഈ സ്നേഹാത്മകതയിൽ ശബ്ദപരമായ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് കേട്ട് അതുനാഡലംകരിയിൽ മുഴുകുന്നതിനു സാധിക്കാതെ വിശ്വാസസ്വന്നമാരായ കേരളീയർ ദർശനമാണ്. ഭദ്രവിഹാരകമായ രത്നഭാവം വായനക്കാരുടെ ഘ്രാന്ഥങ്ങളിൽ തുമ്മുഖലാമക്കുന്നതിന് നാരായണീയത്തെപ്പോലെ ശക്തിയുള്ള സ്നേഹാത്മകാവ്യങ്ങൾ സംസ്ഥാനസാഹിത്യത്തിൽ കുറയും. മാനവേദചന്ദ്ര, മുക്കസങ്കാരവൃംഖവൃംഖാന്തരം വിലാസിനി, അനർഥാലവവവൃംഖവൃംഖാനം എന്ന തുടങ്ങിയുള്ള കൂത്തിക്കളുടെ കത്താവായ കോഴിക്കോട്ട് മാനവേദൻ സാമുതിരിപ്പാടിലെ അത്രുതിനുണ്ടായിരുന്ന ദേശമംഗലത്തു തുടർവാങ്ങിയെടുത്ത കേത്തല്ലിയാ' എന്ന നാരായണീയവൃംഖവൃംഖാനം സ്വന്നിലുമാണുള്ളൂ. കേരളീയക്കുട്ടുകൾ മരാട സ്നേഹാത്മകതയും ഭട്ടിരിയുടെ മരാട സ്നേഹാത്മകതമാണ് 'അനീപാദസംഘട്ടി'. കോട്ടങ്ങളുടുക്കു കണ്ണത്തു രാജാതിരുമനസ്സിലെ

വ്യാവ്യാനത്തോട്ടുടർന്ന് റംഗഭൂദയം കമ്പനി ലോകോപ്പ് കാരാത്മം ഇന്ന് കാവും അട്ടത്തകാലത്ത് പ്രസാധനം ചെയ്തിട്ടിട്ടിട്ടുണ്ട്. മുക്കോലു ഭഗവതീവിഷയകമായ ഇന്ന് കാവും നാരാധാരിയത്തിന്റെ സൊദരത്പരം വഹിക്കുന്ന തിന് സർവ്വമാ അധികാരി. പരിപാവനതകംണ്ടം ചെവതന്നുവിശേഷംകൊണ്ടം സുപ്രസിദ്ധമായിരുന്ന ഒക്കെ ക്രിമിസിരക്ഷയ്ക്കും കവികളുടെ ഭക്തിപാരമ്പരയും ഇതിനുമുമ്പും ഉന്നിപ്പിത്രാക്കിയിട്ടിട്ടുണ്ട്. കോകിലസ ദേശക്കത്താവായ ഉദ്ദിഷ്ടപദ്ധതിന് മുക്കോലുക്ഷയ്ക്കുത്തിന്ത തൊഴുതുകൊണ്ടു നിലച്ചുവോടു

‘സംരേതത്രി തുപമംബ! ഗ്രന്ഥംഗം
ഗ്രാമത്രു ചിരന്തനമിദം തവമദനഃ
ജംഗ്രാച്ചകംഭിവരകം തച്ചിഡം
സ്ത്രംഭി കചകം പരിരംഖപരംഭം’

എന്ന് ദേവിയെ സ്ത്രിച്ചു് ചൊല്ലിയതായി കേട്ടിട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്ന് ദേവിയെ സ്ത്രിച്ചു് ചൊല്ലിയതായി അദ്ദേഹത്തി മേലുള്ള ഭട്ടിരിയുടെ ധാരകാവുത്തിന് അദ്ദേഹത്തി നേരം സതിത്മുഖാർ എഴുതിയ വ്യാവ്യാനത്തിൽ:—

‘സ്ത്രത്വദരമ്മധുരത്രം
മരളീ നിന്മാളുതം വിശസ്തമയം
പദ്മാഗളണ്ണ ഭവാന്മാ—
മഹിഷാരേരമഹുക്തി നിലയവാസിന്മാ’

എന്ന് മംഗളാചരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഭംഗസന്ദേ കാരൻ ആ പണ്ണുക്ക്ഷയ്ക്കുത്തിനേരം അപദാനങ്ങളെല്ലാം:—

‘പ്രാഹ്നദ സപ്ത്രിയസവ! ലതാം
മുക്തി ദേശാലാവാലാ—
ഭദ്രഗ്നീം പുരാചക്രകാക്ഷാളി
മാലൈക ഭോഗ്യാം

രാഗേയസ്പൂം മൂർവ്വനമൻ
കൈതലോകി ടലാനി
പുത്രഗാണി സൂട്ടുപചവിനോത്രുച്ച-
കൈതജ്ജപലാനി'

എന്ന് വണ്ണിക്കുന്നു. ഭട്ടിരി വാല്പകുകാലം നാലി
ചുത്ത് അതിചുവിത്തുായ ഇം പുണ്യക്ഷേത്രത്തിന് സമീ
പമാണ്. ഇവിടത്തെ ഗ്രാവതിയൈക്കരിച്ച് ഭട്ടിരി
ചുവിച്ച ത്രിപാദ സപ്തതിയോടൊപ്പും ഹ്രതോഽമാഹ
നമാധകാവ്യം നീലകണ്ഠിക്കുത്തരുടെ മധുരമിന്നാക്കിയെ
അധികരിച്ചുള്ള ആനന്ദസാഗരസ്ത്രവം മാത്രമേയുള്ളൂ.
ഭട്ടിരിയുടെ കരിതാകാമിനി ശ്രൂദശയാധിത്തനെ
അറിപാദസപ്തതിയിൽ പ്രത്രക്ഷയാക്കുന്നു:—

‘തപ്ര പാദാംബുജമഹ്ന്തിരം കപര ശിവേ
കിന ത്രയീമസ്തുകേ
നിത്രും തതപ വിചാരദത്തമനസാം
വിത്താംബുജാഗ്രേഷ്യവാ
കിം വാ തപരപ്രണയപ്രകോപവിനമ-
നാരാഡി മെളവിന്മലേ
കിം ഫ്രോഞ്ചവണ്ണിത ഓലാരണസരിഭ
മഹാ പ്രത്രേന്ത മുല്ലാനതരേ.
തപ്ര പാദാഖ്യലത്രപ കല്പലത്തികാ
ബാലാപ്രവാളുദപയം
യേ താവരു കലയന്തി ജാതു ശിരസാ
നാമേണ കാമോ ജ്ജപലം
തേഷാ മേവ ധി ഭേവി നങ്ങനവന
കുംഡിംബാസു ലഭ്യം ചിനഃ
സപ്തവ്ലീതക്കണപ്രവാള രേണം
സേവാനത്രപം ടലം.’

എന്നിങ്ങനെ ഭക്തിപാദങ്ങൾ ഗഹനംായ ആലപ്പാതമിക അഥവാന്തേതയും പ്രാണപരിചയത്തേതയും മോഹനമായ വിധത്തിൽ വെളിപ്പേട്ടതിങ്ങാണെങ്കിൽ ശ്രീപാദസ്ഥതി തുടങ്ങം. ‘കേതിസംവല്ലനഗതകം’ ഭക്തിരിഖിടകവി തയാണ്ണന് ഗോവിദപ്പിഷ്ടിഷ്ടസ്സുത്രാധികാർത്തുംകാർ ഭാഷം ചരിത്രത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളത് ശരിയാണെന്നതോന്നു നില്പു. ‘സഭ്രാഹരണ’ കാവ്യത്തിന്റെ കത്താവായ തിരുവേഗപ്പുഴക്കാൾ നാരാധാര കവിയുടെ പിതാവായ ബുദ്ധദാതനാണ് കേതിസംവല്ലനഗതകം രചിച്ചതെന്ന് അതിന്റെ താളിയോലപ്രതികളിൽ കാശാവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ:—

‘കേതിസംവല്ലനം നാമഭ്രാകാനാം
ഗതകംഞ്ഞയാ

ബുദ്ധ ദത്താഭിഡിംനേന വിജ്ഞപ്പീതെരു
വിനിമ്മിതം.’

‘കോടിവിരഹം’ ഭക്തിരിഖിടക തുതിയാണ്ണന് കാവ്യമാലാ പ്രസാധകൾ അതിന്റെ അവതാരികയിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തെ സ്പീക്കറിച്ചുകൊണ്ട്, ‘കോടിവിരഹം’ ഭാഷാചവസ്തു മഴമംഗലം നാരാധാരൻ നാമുതിരിഖിടക തുതിയായിരിക്കണമെന്നു് ഉള്ളട്ടു പരമേപരയുർആവർകൾ അഭിപ്രായപ്പേട്ടുണ്ട്. കോടിവിരഹത്തിന്റെ കത്താവാരാധിക്കനാലും അധാരംക്ക് സംസ്കാരവും ഉപജീവ്യവായിരുന്നുവെന്നു് ശബ്ദം ആട്ടിത്തുനോക്കുന്നോരും വ്യക്തമാണു്. ഭാഷാചവസ്തുക്കാ കോടിവിരഹം സംസ്കാരവുത്തിന്റെ പ്രശ്നതാവു് മെല്ലത്തു ഭക്തിരിത്തന്നാണ്ണനു് നിസ്സന്ദേശമായി പരയുന്നതിനു വേണ്ടതെളിവുകൾ കിട്ടിയിട്ടില്ല. താൻ

കണ്ണ താളിയോലപ്രതിഭിൽ നാരാധൻഭട്ടപാദത്തെന്നു നിശ്ചയിക്കുവാൻ പദ്ധ്യാഖമാക്കുന്ന തെളിവുകളും സമിപ്പായിത്തുണ്ട്. കോടിവിരഹം മഴമംഗലഭാണ്ടത്തിന്റെ കാർത്താവിന്റെതാണ്ണു കത്തളുവാതുണ്ട്. കുട്ടത്തു ഗവേഷണം കൊണ്ട് സദേശമനിപ്പിത്തി വരുത്തേതാണ് താണ്ണു.

മേല്പുത്തുർ നാരാധൻഭട്ടതിരിയെ കേതിലുഹരിയിൽ നിമിശനായ പരമഭാഗവതനും മഹാകവിയുമായാണ് സാധാരണജനങ്ങൾ അറിയുന്നത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം കശാഗ്രബുദ്ധിയും അനാധപണ്ഡിതനമായിത്തന്നു ശാസ്ത്ര വിചക്ഷണനേന്നു നിലയിലും കേരളീയത്തെ സമാരാധ നയും പാതുമായിത്തന്നു. കുട്ടശമാധ ശാസ്ത്രപാണ്ഡിതു ചും ഏദേശംഗമമായ കവിതപ്രവും അദ്ദേഹത്തിൽ സമാജം സമാധി സമേച്ഛിച്ചിത്തനും. കേരളീയവൈജ്ഞാകരണമാരിൽ അനുഗ്രഹിച്ചും, പ്രാഞ്ചികനായ നീമാംസ പണ്ഡിതൻ, എന്നീനിലകളും മേല്പുത്തുർ ഭട്ടതിരി സഖ്യജന ദ്വാരാല്പുന്നാണ്. വ്യാകരണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി ഒന്ന് അത്യുഗ്രാധമായ ഹംഗാമിത്തുതിന്റെ പരിണത ഫലങ്ങളാണ് അക്കിയാസവും ധാതുകാവ്യവും. ദേവനാരാധനരാജാവിന്റെ അതുകൊന്നും സരണമാണ് അക്കിയാസവും ധാതുപ്രവും രചിച്ചതെന്നു് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ച വല്ലും. പണ്ഡിതനിരോധമണിക്കായിത്തന്നു അന്നത്തെ ചെമ്പക്കുഴുരിരാജാവു് അപാവതാരം മുതലായ വ്യാകരണനുമങ്ങളിൽ കാണിക്കുന്ന സൂനതകളെയെല്ലാം പരിഹരിക്കുത്തുക്കാവണ്ണം ഒരു വിശിഷ്ടഗമം എഴുതണമെന്നാണ് ഭട്ടതിരിയോടാവശ്യമുണ്ടുട്ടത്.

രൂത്തെന്ന ചാൽ നങ്കുപസിലി കടന്ന
 അപാവതാരേ ഒന്ന്
 കൈമുള്ള ദിഷ്ട ചാതു സുത മവിലം
 നാദേപ്പവ തസ്താതപചാ
 അപാനിതി സമസ്വസ്ത സഹിതം
 സ്ഥാപ്പം മിതം അക്രിയാ-
 സർപ്പാഭിഹിതം നിബന്ധനാഡം
 കാർപ്പം മദ്ദകതാല്പനാ

എന്ന് ആ ഗമ്പതിൻറെ ഉപോത്യാതത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഭദ്രനാരാധൻ രാജാവിന്റെ അഭിമതപ്രകാരം രചിച്ച ഈ വ്യാകരണഗമം മറ്റൊരു ഗമ്പങ്ങളിലും കുറവുകളും പരിഹരിച്ച് എത്തന്മായ മാർത്ത്യരാജാൻ്റെ അവലംബിക്കുന്നത്. അതിനുമാവരഹമായ ഈ ശാസ്ത്രസംരംഭത്തിൽ ഭട്ടിരി അസുഖാജനകമായ റിജയം സന്ധാരിച്ചുവെന്നതിന് സംശയമില്ല. പാണിനിജിയുടെ അഞ്ചാലപ്പാരായിയുടെ വ്യാപ്പാനത്രപമായ ഈ ഗമ്പതിൽ എഴുത്തുമായ പ്രതിപാദനരീതിയും നാതിവിസ്താരങ്ങളായ സുതവിവരങ്ങങ്ങളും ലളിതപല്ലായ അപത്തിലും തോജാനങ്ങളും ആരെയും ആക്കഷിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. സംസ്കാരവ്യാകരണകാരാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് പ്രക്രിയാസർപ്പപാ കല്പം മുരച്ചവില്ലാതോ പെരുവഴിയണ്ണക്കിയെന്ന പരിഞ്ഞാൽ ഭട്ടം അതിഗ്രാഹിക്കിയാക്കിയാകന്നില്ല. അതികക്കശങ്ങളായ പാണിനി സുതങ്ങളും ലളിതവും സുഗ്രഹവുമായ വിധത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതിൽ അച്ചുത്തൃപ്പിഷാരകിയുടെ ‘പ്രവേശകം’ ഭട്ടിരിക്കു എറഞ്ഞിരുന്ന മാർദ്ദംകമായിരുന്നു. പ്രക്രിയാജടിലുങ്കായ ഭാഗങ്ങളിൽ ലളിതകാരികകൾ ആഴ്ചിഞ്ചുന്നത്

പാണിനിസുത്തങ്ങളുടെ കാക്കലുതെ പരിഹരിക്കുന്നതിനാവധി ഭൂമി അഞ്ചലും നിസ്തീര്മായ വെള്ളത്തിൽ ഒരു ട്രേതിരിയെ അവകാശിയാക്കുന്നു. എന്നതനെയുമല്ല, ഏദയം ഗമങ്ങളും ലളിതകോമാളുങ്ങളുമായ സുകമാര പബ്ലിക്കേഷൻസ് സർവ്വസ്വത്തിൽ ഉദാഹരണങ്ങളും ചേരുന്നിട്ടുണ്ടു്. വിശ്വാതിശയിയായ കവിതാവാത്രത്തിലും ശ്രൂകാരന മാത്രമേ ഇതു് സാധിക്കുകയുള്ളൂ. വ്യാകരണ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നേരസ്ഥീകരണായ ത്രജ്ജസ്വാത്രവെന്നതു ഇതു കവിതാമാധ്യത്തു്. എരക്കുറ മുഖപ്പെടുത്തുന്നണണ്ടു്. പ്രക്രിയാഭാഗത്തിലും സർവ്വതോജ്വവമായ നിഃവ്യക്ഷമാണു് ട്രേതിരിയുടെ വ്യാകരണഗമത്തിന്റെ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതു്. ദ്രോമഹായ ആ പന്മാവിനെ ട്രേതിരി എത്രമാത്രം പ്രകാശമാനംകൊണ്ടു പരിപ്പൂശിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണു്. ട്രേതിരിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രകാംക്ഷ അപാണിനിയ പ്രയോഗങ്ങൾക്കു ഉപപത്തി നിഃഭ്രംശിക്കുന്നതിലും മറ്റൊരു പ്രത്യേകമാക്കുന്നണണ്ടു്. സപ്ത ഗ്രാഹവിന്റെ ചരംപിടിച്ചു് പരിമിത ഘടങ്ങളെല്ലാണണ്ടു് ഗമനവിഷയങ്ങളും സുഗമമായരിതിയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനും അസാധാരണ പാടവം പ്രക്രിയാ സർവ്വസ്വത്തിൽ എവിടേയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നണണ്ടു്. ഇതെല്ലാം കൊണ്ടുതന്നെയാണു് പ്രക്രിയാ സർവ്വസ്വം കേരളീയതെ പ്രമാണഗമത്തിന്റെ വളരെക്കാലം പരിലസിച്ചുതു്.

അതുകൊംതുജുംഡായ ഇതു വ്യാകരണഗമത്തിനു മനോരമത്തനുരാട്ടിയുടെ പ്രിയപിശ്ചുന്നായിതനു തുക്കണിഡിയും ശാരീരികപ്രിയാരട്ടിയും കേരളവന്ന് വലിയ കോയിതനുരാം നാലു വ്യാപ്പാനങ്ങൾ നിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പ്രക്രിയാ സർവ്വസ്വത്തിൽ ധാതുക്കൈപ്പുറനിയുള്ളൂ പ്രകാ-

என் அஸமரமாளைங்குத் அபவூதியை பறியதி
கணாதிகாயிடாள்' டுதிதி. பின்டு 'யாத்காந்து'
ஏவிட்டது. அதின்ற ஆறாங்களில்:—

‘உடாந்தம் பாளிகி ஸுதுமஸைலா
பூஶபாஸு பேரவான தடுல்லோபாஸ
உடாவரத்ரைபூ ரூகொவரோவிதான்
யாதால் குமேஸைவ மி ராயவாஞ்சாது’

ஏன் காளான பழுத்தில் நின் பட்டதூ வாஸுஷே
வகவியாத விரசிதமாய ‘வாஸுஷேவவிஜய’தின்ற
துடத்தியாயிடாள் ஹா காவுதெத உடேஶித்திரிக்கண
தென் வூக்கமாக்காஷே. யாத்காவுத்தில் கங்ஸவய
மாள் புதிபானுவிஷயம்.

கங்ஸயின்ஸ புவென்யாதேம்
விரங்கத்தூஷேயோ ரஸா
ஞிலிக் லிசைங் குதா கம்
ஞிலிஸைத்தை கழுதெ

ஏன் அதின்ற ஒர வூவுங்கத்தில் காளான பழு
த்தில் நினா கங்ஸவயமாள் ஹதிவுதமெனா, விர
கெத்தாலி ரஸங்கால்கூ ஹதில் புயாந்தவாக்காங் ஒன்
ஸத்தங்கேநக்குக்கிழ ஹா காவு ஒனாவிவா கொள்கூ
நிம்தித்தாளைங்கா தெலியுன. ஹா காவுத்தின் ஶா
ஸுமெங்கிலயிலும் கவிதயைங்கிலயிலும் புயாந்த
ஒள்கூ. டுதிரியுட மரா காவுஞ்சூரிய விக்ஷிக்காவுன
புஸங்கதயும் லாஹித்திருவும் ஹதில் கிரதத்துக்காளான.
புஞ்சியாஸத்துப்பவும் யாத்காவுவும் கேரஹுத்தில் ஒர
காலத்து வகுர புவாத்திலிதா புந்தங்கூளைங்கா

ତୁ ତିଙ୍କ ମହାକବି କଣ୍ଠରେଣ୍ଟପ୍ରାର୍ଥ ଯୁଵଚରିତଂ ତୁତି
ଲିଖ ଆଦେଶତତିଳ ପରିଚିତଙ୍ଗଭ୍ରାତା ର୍ଯ୍ୟାକରଣାଗମ
ଓତ୍ତିତ କ୍ରମତିଳ:—

‘പ്രക്രിയാകെളുമ്പി സിലവാന്തകെളുമ്പി
പ്രക്രിയാമജ്ഞരി കാൾക്കാപ്പാതിയും
പ്രക്രിയാസാരവും നല്ല മനോരം
പ്രക്രിയാസർവ്വസ്വപ്രവും പദമജ്ഞരി
ധാത്രവുത്തി ശബ്ദകെളുമ്പിം, ഭ്രഷ്ടനിം’

എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നതു മതിയായ ലക്ഷ്യമായിരിക്കുന്നു. ഡാതുകാവൃത്തിന് ട്രാൻസിസ്റ്റർ സ്വീച്ചർമാർ ഒരു വ്യാവ്യാനമെഴുതിയിട്ടിട്ടുണ്ട്. റംഭാവിഹാര ഗ്രാമവാസിയായ ഒരു ട്രാൻസിസ്റ്റർ കമ്പ്യൂട്ടറിലൂടെ അതിന്റെ താളിയോലഗ്രന്ഥത്തിൽ:—

‘**മുങ്ങപാദാബ്ദം**’ ജ സംഭവം
നിതാനവിമലാശയെ
സതീതെൽമ്മരല്ലവും
ധാതുകാവ്യാത്മ ലോചനം’

എന്ന് ഒരു പദ്ധതി കാണകയുണ്ടായി. മഹാകവി രാമപാണിവാലം ഡാതൃകാവൃത്തിൻ ഒരു വ്യാവ്യാനമെഴുതിയിട്ടുണ്ട്:—

‘ഗ്രീസാരായണ കവിനാ
രചിതംയൽ ധാതകാവ്യമതിഭവ്യം
കുംഭതേ തസ്മാവിവരണം
കിമപിരയാ രാഹപാണിവംഭന്’

എന്ന പദ്യം വ്യാവ്യാകാരംഭത്തിലണ്ട്. ഈ വ്യാവ്യാകാരവും ഒരു ക്രമത്തിൽ നിന്നും മാറ്റിയാണ് എന്ന് അഭിപ്രായമാണ്.

‘അനേകപ്രകിയാത്പ
മപരിശൈലഗ്രഹണവം
നിമ്മമേയെന സർവ്വസ്പം
വസ്ത്രപരൈ മുരുംണനേഡഃ’

എന്ന് ആരംഭിച്ചിലും,

‘ത്രിനാരാധൻ നാമകോപരിനവ
റാമസ്പദാമാധിപ
ക്ഷോൺഡേവകവിപ്രകാശകലിതം
യാദാത്തകാവ്യം ഗ്രാം
വ്യാപ്രാതസ്യത്ര പാണിവാദരചിതാ
സാക്ഷപ്രത്രപൈവയാ
തസ്യാം പ്രാമാഖ്യികോ നികാമഹരജതാ
ഭദ്രാക്ഷി സദ്ധ്രാഗമതഃ’

എന്ന് ഒന്നാം സർത്തിനീറ അവസാനത്തിലും അഞ്ചിൽത്തന്നു ചെയ്തു കാണുന്നംബുള്ളു.

മേല്പുത്തൻ ഭട്ടിരി ഒരു മഹാ വൈയാകരണനന്നു
മാത്രമല്ല, മീമാംസാദ്ധ്യ കാലഗ്രാമവെന്ന നിലയിലും ബു
ദ്ധമാസ്യനായിതന്നു വെന്ന് നിസ്സംശയമാണ്. നാരാധൻ
ഭട്ടിരിയുടെ ശിഷ്യരാം ഉത്തരരാമചരിത്രത്തിനീറ ‘ഭാ
വാത്മദീപിക’ എന്ന വ്യാപ്രാനകത്താവും വെള്ളിക്കു
ണ്ണ സപദേശിയുമായ നാരാധൻപാണ്ഡിതൻ അതിൽ
‘ത്രീമതി കേരളത്രവല്ല മഹിത ദ്രോണാചാരിനവഗ്രാമ
ധാര പ്രമിത ഷുർബ്രോത്തരമീമാംസാചാരമാചാഞ്ചി നാരാ
ധൻകവിവരം’ എന്ന് സപദുത്തവിനെപ്പറ്റി സൗരിക്കന്ന
വെന്നതു ഗ്രാലേയമാണ്. ശാഖവംശത്തിനു ‘പദാത്മദീ
പിക’, കംാരസംഭവത്തിനു ‘വിവരണം’ എന്നീ വ്യാപ്രാ
നങ്ങളും ‘ഗോവിന്ദചരിതം’ എന്ന കാവ്യവും മറ്റൊരുചി

ചിട്ടുള്ള നാരായണപബ്യിതൻറെ ഇം പ്രധാന ഒഴം തന്നെ അതിശയോക്കിപ്പരമെന്ന പറയേണ്ടതില്ല. മേലുള്ളവിനെ മീമാംസപരഭാവാനുന്നുനായി പരിഗണിക്കുന്നതിനു പ്രധാനമായ അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘ഉന്നമനയോദ്ധയം’ എന്ന മീമാംസഗ്രന്ഥമാണ്. പ്രമാണങ്ങളും പ്രഭ്രാജത്തും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഇം ഗമ്പതിലുള്ള രണ്ട് പരിശൃംഖലകളിൽ ആദ്യത്തേരാതു മാത്രമേ മേലുള്ളത് രചിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പ്രഭ്രാജ പരിശൃംഖലമാക്കുന്ന ഉത്തരഭാഗം നിന്മിച്ചതു് മാനവോദരാജാവിന്റെ സമകാലികനായ മുന്ഹ് പറഞ്ഞ നാരായണനാക്കന്നു. എന്നമേയോദ്ധയത്തിൽ:—

പ്രതീപ്യത്തിനാ നിതാന്തമധിതേ
രെന്തേന സദ്യോദിതേ—
രസ്യാംശി കുശഗ്രേഹംഷിവിലസിതേ
രഭ്രാസ ഹീനെനരഹി
പ്രാണു് നാരായണ സുരിണാല്പരചിതം
തത്മാനമേയോദ്ധയം
മോഹാൽ ചുരയിതു് മുതാദിയം
സത്രഃ പ്രസിദ്ധത്വനഃ

എന്നു് കാണുന്ന പദ്മം ഇതിനു തെളിവാണ്. ‘മാന മേയോദ്ധയ’ത്തിനു കേരളീയ മീമാംസഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അതിമാന്യമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. കൈമാരിലം, പ്രാണകരം എന്നു് ചുവ്വ് മീമാംസപരമായ രണ്ട് പ്രസാഡങ്ങൾ കേരളത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടവന്നതിൽ കൂടാരിലാണ് ഭാട്ടമതത്തെ അവംലബിച്ചുഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു പ്രധാനഗ്രന്ഥമാണ് മാനമേയോദ്ധയം. മീമാംസ ചാണ്ഡിത ശിരാമണികളായിരുന്ന പാഞ്ചക്രമ്പട്ടക്കിരിമാർ കൈമാരിളിമതാവലംബികളായിരുന്നവന്തു് സൗലു

സിലക്കണ്ണല്ലോ. അഷാരണത്താൻ ഭാട്ടമന എന്നു
അവരുടെ കുടംബത്തപ്പറ്റി വ്യചയരിച്ചുവന്നിരുന്നു.
ഉള്ളൊന്നിലിസരേഗാതിൽ:—

‘പാടം പയ്യർക്കവിത ചുവയില്ലേൻറാ,
രോ മാതർ വീടിൽ
പ്രഥം ചൊല്ലിക്കുഹചന കവിക്കാരൻ
മേരീടുടേം’

എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇതുകൊണ്ടാണ്. മേലു
ന്നതുകൂടി ഭേദമില്ലാതെ ഒരു കുടംബത്തിൽ കുടംബത്തിൽ
യാണു അംഗീകരിച്ചിരുന്നത്. കൈമാരിളുമതം കേര
ഉത്തിൽ പ്രചാരത്തിലാക്കുന്നതിന് മേതുദ്രുതൻ കോ
ട്ടയം രാജവംശത്തിൻ്റെക്കലംബാപകനായ ഹരിശ്വര
പ്രസ്തമാളാണെന്നു ഉദ്ദിഷ്ടപണ്ഡിതൻ:—

‘യേഹ്യാവംശേ സമജനി മരിയുരു
നാമാനന്ദരേദ്യഃ
പ്രത്യാപത്തിഃ പ്രത്യഃ യുദ്ധപജ്ഞാഭേ
കൈമാരിളംനാം’

എന്നു കോകിലിസരേഗത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഭാട്ട
മതത്തിന പയ്യർപാട്ടേരിമാർ വരുത്തിവെച്ചു ചുരോ
ന്നമനം അരള്ളതാവധമാണു. മണ്ഡനച്ചിത്രൻ, ശക്രം
ഞ്ഞൻ, പരമേശ്വരൻ, നാരായണൻ, വാസുദേവൻ, ഭവ
ദാനൻ, വിജ്ഞാന തുടങ്ങിയുള്ള ആ പ്രശസ്തകുടംബത്തി
ലെ അംഗങ്ങളായിരുന്ന മീരാംസപണ്ഡിതപ്രകാശ്യങ്ങൾ
ഈണു വാസ്തവത്തിൽ കൈമാരിളുമതാതിന കേരള
ത്തിൽ സ്ഥിരപ്പിച്ചു സന്നാഭിച്ചുതു. വേദനാട്ടഗ്രാമ
കാരനായ പ്രഭാകരൻ സ്ഥാപാച്ച നവീന പ്രസ്താ
നത്തിന് കേരളത്തിൽ ഇത്രേതാളി. പ്രചാരജ്ഞായി

ട്ടിപ്പ്. കേരളത്തിലെ ശാസ്ത്രസ്കൂളിൽ ഈ രണ്ട് പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ഒരപോലെയുജ്ജ്ഞ ഗ്രാമാനുഖായി തന്നെവക്കിലും കേരളരിലപ്രസ്ഥാനത്തിനാണ് കുട്ടത്ത് അനുഷ്ഠായിക്കിൽ ഉണ്ടായത്. മേഘത്തരിഞ്ഞർ മാനമേഖാദയത്തിന് കേരളരിലപ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഇന്നു ട്ടിലുഖായ വിവിധ ഗ്രാമങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായ സ്ഥാനമുണ്ടാക്കുന്ന മുഹൂർത്താവിച്ചുവല്ലോ. പ്രത്യക്ഷം, അനുഭാവം, ശാസ്ത്രം, ഉപചാരം, അത്മാപാത്രി, അഭ്യാസം എന്നീ കേരളരിലമത്തറിലെ പ്രധാന പ്രമാണങ്ങളെ ലളിതരും സുഗ്രാഹവുമായ രിതിയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിൽച്ചെം്പു വിവരിക്കുന്നു. അനുമതങ്ങളിലെ സിലബാന്തങ്ങളെ കുലക്കഷ്ണമായി നിത്യപണ്ണംചെയ്യും സപ്തമതം സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ഭേദത്തിൽ അനുത്രസാധാരണമായബൈഭവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഭേദത്തിൽ വിമതവിശ്വാസം വിന്ദുയാവധമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചിതഗംഭീരങ്ങൾക്കും ലാഞ്ചാക്കന്ത് ധമാത്മതിൽ പ്രഭാകരപ്രസ്ഥാനാണ്. മേഘത്തരിഞ്ഞർക്കാലമായപ്പോഴും കേരളക്കരയിൽ പൊതുലഭ്യാത്മകയും സാംഖ്യരൂപങ്ങളും മറ്റു പ്രസ്ഥാനാവലംബികളും ദേഹം സിലബാന്തങ്ങൾ ലഭ്യപ്രചാരങ്ങളായിത്തീരകയാൽ അവയെ വണ്ണിക്കുന്നതിൽ ഭേദത്തിൽ കുട്ടത്തു തുല്യവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഏന്നാൽ പ്രഭാകരസിലബാന്തങ്ങളെ അടിച്ചുടയ്യുവാൻ പ്രത്യുക്തം രാഖുന്നും നിഃവും കുറവും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. മാതാമഹാരാജാഭ്യാസിലും അഭ്യാസിലും പരമാത്മാവിശ്വാസം ലൈഖണിക്കുന്നതിനും മേഘത്തർ ഭേദത്തിൽ അവിടുത്തു പരിവര്ഗസരിച്ചും വേറേയും ഹിന്ദുസ്ഥാനാധികാരിക്കുന്നതിനും തീർപ്പുപ്പെട്ട മുഹൂർത്താവാസം നിശ്ചയിപ്പിച്ചുണ്ട്. സംഭാദരഹമാർക്കുന്നതും

ഗ്രാലംതൽക്കാനിന് ഒന്നിച്ചുകുട്ടിവേബാർ ഓരോഗമും രചിച്ചു
കൊണ്ടിരുന്നു മറരളിയും വരക്കുന്നതിനു വിഡേ
യമാക്കണമെന്നതു പാശ്ചാത്യപ്രക്രിയയാജക്കു ഫലപ്രദവും
മുൻത്രയിൽപ്പെട്ടു വുവന്നമയനസരിച്ചു് ഏറിക്കു മേലു
ത്തുകൾ ഭേദത്തിനില്ലോ ‘ഭേദത്തിനാലുംവണ്ണം’ എന്നാൽ
മീമാംസഗ്രന്ഥം എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നവും അതിലെ
സിലബാന്തങ്ങളെല്ലാം ഒന്നില്ലാതെ മാത്രലുന്നാർ വണ്ണിച്ചു
വെന്നും അക്കാരണത്താൽ ആരു ഗമമും അഭ്യുഹം നാഡി
പ്രിച്ചുവെന്നും എന്തില്ലെന്നും. ഇപ്പോൾ നേരക്കു ഉപ
ലഭ്യമായിട്ടുള്ള ‘മാനമേഖലയും’തന്നെ ഭേദത്തിനില്ലെന്ന
അഭ്യാധമായ മീമാംസാശാസ്ത്ര പാണ്ഡിത്രത്തിനും കക്ക
ശമാധ നിത്രപണംചാതുര്യംത്തിനും ലളിതമോഹനമായ
പ്രതിപാദന സൈരക്കമാതൃത്വത്തിനും പ്രാഞ്ചിക്കുലക്ക്ഷ്മാധി
പരിലസിക്കുന്നു.

ഈസ്വന വശ്രവാക്കാധ മഹാകവി, കശാഗവുലി
യാധ ശാസ്ത്രവിചക്ഷണൻ, മീമാംസാപരമാധാരമുണ്ടാർ, ദേ
വത്സവാനന്തരതന്നു പരമക്കുൻ എന്നിവിവിധ
നിലകളിൽ മേലുത്തുകൾ നാരാധാരിച്ചുപാദാർ കേരളീയ
സംസ്കാരത്തിന്റെയും സാഹിത്യവുംവിശദിത്തിന്റെയും
അഭിമാനസ്ഥംഭമായി ആചാര്യതാരം നിലനിൽക്കുന്നതാ
ണ്. അദ്ദേഹത്തെക്കാം പ്രാഥാണികനാധ ഒരു വൈദാ
കരണാന കേരളത്തിൽ കാണുന്നില്ല. ആചാര്യംഭണ്ഡി
യുടെ സമാരാധനയ്ക്ക് സവിശേഷം പാത്രങ്ങളായ മാത്ര
ഒത്തപ്രത്യേകംഭേയും ശ്രീമംഗളരാചാര്യംഭേണ്ടി
ചൂൽ മേലുത്തുകൾ ഭേദത്തിനി സമ്പ്രമാ അഗ്രഗണ്യസ്ഥാന
ത്തിന് അവകാശിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാരാധ
ണിയവും, പ്രക്രിയാസമ്പ്രസ്ത്വവും മാത്രംതന്നെ അദ്ദേഹ
തെരെ അത്യുന്നതസ്വാപാനത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിനു

പാഞ്ചാഖ്യാണ്. ഈ ശമ്പുസമാട്ടിക്കേൻറ് 'കാവ്യമകരണം അന്നവിക്കവാൻ ഭാഗ്രമാഡായിട്ടുള്ളിവരെപ്പാം അതി കേൻറ നിരതിശായിയായ മാധ്യമ്പ്രാത മുക്തകജ്ഞം പ്രഹം സിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുക്കോല കയ്യണാകരപ്പിഷ്യാരടിയുടെ ശിശ്വരാം വിലബസാലഭജ്ഞികയുടെ വ്യാപ്പാതാവുദായ റാസുംഭവൻ ഭാഗസംഭവത്തിൽ:—

‘സുക്തം നാരാധാര കവി മുഖം ഭ്രാജ നിഷ്പ്രദമാനം
പീത്വാ വാപീകമലമധ്യം പ്രാഞ്ച നിർഭ്രൂദ ഭാരഃ’

എന്നും ഭട്ടിരിയുടെ കവിതയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഒരു തന്നെ അതിപ്രശാസനയാക്കിപ്പിട്ടും അമാന്യം പ്രഭാവനായ ഈ മഹാകവിയുടെയും വൈവാഹിനാ കേന്ദ്രങ്ങൾ യഥാപരമായ പരിമാളം ലോകമെംബുകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിന്ത്രുമാറ്റം ചെയ്യുന്നതും കേരളീയത്തെ കമ്മയാണ്. അദ്ദേഹത്തിക്കേൻ അനന്ത്രീകരിക്കുന്നതിനീരണമെന്നുള്ള അന്നവിക്കവാൻ അധികാരികളായിത്തീരണമെന്നുള്ള അഭിവാദ്യ ഇന്നതെത്ത വിദ്യാസന്ധനങ്ങാറിൽ സംജാത മാക്കമകിൽ അതും കേരളസംസ്കാരത്തിക്കേൻ പ്രത്യുത്ഥാനത്തിനും അതണ്ണോദയമായിരിക്കും.

ശ്രൂതം.
